சிவத் தமிழ்ச்செல்வி

தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி
வாழ்வியற் பணிகள்

தொகுப்பாசிரியர்
ஐ.தி. சம்பந்தன்

சைவ முன்னேற்றச் சங்கம் (UK)
2011

சிவத்தமிழ்ச் செல்வி

தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி வாழ்வியற் பணிகள்

தொகுப்பாசிரியர்

ஐ. தி. சம்பந்தன்

சைவ முன்னேற்றச் சங்கம்

SAIVA MUNNETRA SANGAM

2 Salisbury Road, Manor Park,
London E12 6AB, UK

Tel : 020 8514 4732 Fax: 01268 561805

நூற்குறிப்பு

நூற்பெயர்	:	சிவத்தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி வாழ்வியற் பணிகள்
தொகுப்பாசிரியர்	:	ஐ. தி. சம்பந்தன்
பதிப்பு	:	முதல் பதிப்பு பங்குனி 2042 (மார்ச்சு 2011)
நூல் அளவு	:	டெமி (14x21 செ.மீ)
தாள்	:	70 ஜி.எஸ்.எம். மேப்லித்தோ
© பதிப்புரிமை	:	சைவ முன்னேற்றச் சங்கம், இலண்டன்
பக்கங்கள்	:	224
படிகள்	:	1500
துணைபுரிந்தோர்	:	க. ஜெகதீஸ்வரம் பிள்ளை ச. ஆனந்த தியாகர்
உருவாக்கம்	:	உலகத் தமிழர் பதிப்பகம் 4, செனராட்டிரா நகர், 7ஆம் தெரு, சூளைமேடு, சென்னை - 600094 0091 9444111951 eramathi@gmail.com
அன்பளிப்பு	:	£5, US $10, ₹100, SLR 200
வெளியீடு	:	சைவ முன்னேற்றச் சங்கம் SAIVA MUNNETRA SANGAM 2 Salisbury Road, Manor Park, London E12 6AB. Tel : 020 8514 4732 Fax: 01268 561805
ISBN No.	:	
அனுசரணை	:	யாழ் இந்து ஆரம்பப் பாடசாலை அதிபர் அமரர் கனகரட்ணம் குடும்பத்தினர்

சிவத்தமிழ்ச் செல்வி

தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி

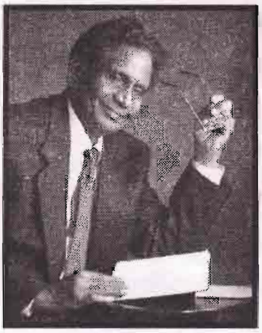

யாழ் இந்து ஆரம்பப் பாடசாலை அதிபர்
திரு. **கனகரட்ணம்** அவர்களின்
2ஆம் ஆண்டு நினைவு வெளியீடு

அணிந்துரை

பேராசிரியர், செந்தமிழ்வாரிதி, சிவஞானக் கலாநிதி

முனைவர் இரா. செல்வக்கணபதி

என் அன்புக்கும், பாசத்திற்குமுரிய அமரர் சிவத்தமிழ்ச் செல்வி **தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி** அவர்களின் வாழ்வியல் பணிகளைப் பன்முக நோக்கில் திரட்டிப் பதிவு செய்துள்ள இவ்வினிய நூலுக்கு அணிந்துரை வழங்குவது அளவற்ற மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது.

ஈழத்திருநாட்டைச் 'சிவபூமி' என்பார் திருமூலர். செந்தமிழையும், சிவ நெறியையும் தம் இரு கண்களாகப் போற்றி வாழும் சார்பினர் ஈழத்துத் தமிழ் மக்கள். சமய வளர்ச்சியில் ஆண்களுக்கு நிகராக அரும் பணியாற்றிய சைவ மங்கையர் பலரைத் தந்தது யாழ் பூமி. திலகவதியாரும், காரைக்காலம்மையாரும், மங்கையர்க்கரசியாரும் ஆற்றிய உறைப்புடைய சிவப்பணிகளுக்கு ஈடாகச் சைவப்பயிர் வளர்த்த தீரர் அமரர் தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள்.

நாத்திகச் சண்டமாருதம் வீசிய காலத்தில் தனி ஒரு மனிதரே ஒரு நிறுவனமாகச் செயலாற்ற முடியும் என்பதை நிலைநாட்டி ஆன்மீகப்பயிர் கருகிவிடாது பாதுகாத்த திருமுருக. கிருபானந்த வாரியாரைப்போல், போர் மேகம் சூழ்ந்து இருண்ட யாழ் மண்ணில் கடந்த அரை நூற்றாண்டுக்கும் மேலாகச் சைவப்பயிரை, தொண்டு நீர்வார்த்து, தளிர்க்கச்செய்த பெருமித வாழ்வு அமரர் தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின் வாழ்க்கையோடு பிரிக்க இயலாதது.

சைவம் பெண்களுக்குத் துறவை விதிக்கவில்லை. காரணம் அவள் பெண்ணாக இருப்பதே ஒரு துறவு நிலைக்கு நிகரானது என்று கண்டது சைவம். தனக்கென வாழாது, வரவிருந்த கணவனார் மறைய, திலகவதியார் மேற்கொண்ட வாழ்க்கை நெறியைத் தெய்வச் சேக்கிழார் 'மனைத்தவம்' என்று பதிவு செய்கிறார். 'அம்பொன்மணி நூல் தாங்காது, அனைத்துயிர்க்கும் அருள் தாங்கி'ய திலகவதியாரை, தங்கம்மா அப்பாக்குட்டியின் பெருமித வாழ்வில் என்னால் காண முடிகிறது. அன்னாரின் அருள் நிறை வாழ்வியலைப் படிப்போர் கண்கள் குளமாகும். நிரப்ப முடியாத இடம் அன்னாருடையது.

தமிழகத்தின் மூத்த தாய்த் தெய்வ வழிபாடு கொற்றவையிலிருந்தே தொடங்குகின்றது. கொற்றவை மகனாக முருகப்பெருமானை முன்னிறுத்தி, அவன் தந்தை சிவன் எனச்சுட்டி, முத்தெய்வ வழிபாட்டையும் சிவவழிபாட்டுக்குள் கொண்டுவந்தனர் நம் முன்னோர். அத்தகு மூல முதல் வழிபாடாகிய கொற்றவை வழிபாடு ஏனோ ஈழமண்ணில் கால்கொள்ளவில்லை. கண்ணகி வழிபாட்டின் எழுச்சியோடு அது ஒன்று கலந்திருக்கக்கூடும். என்றாலும் தெல்லிப்பழையில் துர்க்கையை நிலைநாட்டி, ஆலயம் கண்ட பெருமிதமாக ஆன்மீக அமைப்பு ஒன்றையும் கண்ட பெருமை அமரர் தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களுக்கே உரியது.

அன்னாரின் வாழ்வியலையும், பன்முகச் சைவத்தமிழ்ப் பணிகளையும் இந்நூல் பல்வேறு கோணங்களில் பதிவு செய்கிறது. இது ஓர் அரிய தேடலும், முயற்சியும் ஆகும். சமய - மொழி - கலை - கலாசார வளர்ச்சிக்கு அரும்பணி ஆற்றியோரை அடுத்த தலைமுறையாரும் அறிந்து போற்றுமாறு செய்தல், சமகாலத்தில் வாழ்வாரது கடமையாகும். அன்னையாரின் வழிநின்று, அன்னார் ஏற்றிய தீபத்தை அணையாது காப்பதோடு, மேலும் ஒளிவிட்டுப் பிரகாசிக்கச்செய்யும் என் அன்புச் சகோதர சிவத்திரு, **ஆறு. திருமுருகன்** நீடு இனிது வாழப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

புலம்பெயர்ந்து வாழும் இடங்களிலெல்லாம் சைவத்தையும் தமிழையும் வாழவைப்பவர்கள் யாழ்ப்பாணத் தமிழர்கள். இலண்டனில் வாழ்ந்து கொண்டே, இப்படி ஒரு நூல் உருவாக வேண்டும் என்று அரும்பாடுபட்டு, பலரையும் அணுகிக் கட்டுரைகள் பெற்று, இந்நூலை வெளிக்கொணரும் என் இனிய உழுவலன்பர் சிவத்திரு **ஐ. தி. சம்பந்தன்** அவர்களை நெஞ்சாரப்பாராட்டுகின்றேன். கட்டுரை வடித்த அனைவருக்கும் அன்னையாரின் ஆசிகள் நிறையட்டும்.

‘சிவத்தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி வாழ்வியல் பணிகள்’ என்ற இந்த நூல் நன்கு மலர்ந்து மணம் பரப்பவும், அன்னையார் புகழ் உலகெங்கும் நின்று நிலவவும், தளர்ச்சியுற்ற தமிழினம் மீண்டும் புத்துணர்வு பெற்று ‘மேன்மை கொள் சைவ நீதியை, உலகெலாம் விளங்க’ச் செய்யும் வல்லமையைப் பெறவும் அருளுமாறு அன்னை துர்க்கா தேவியின் தாள்மலர்களை வந்தித்து வணங்குகின்றேன்.

பதிப்புரை

சைவத் தமிழ் உலகில் ஒளிவிளக்காக விளங்கிய சிவத்தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள் பல்துறைப் பணிகள் மூலம் சைவத்தையும் தமிழையும் வளர்த்து வந்த பெருந்தகை.

நாவலர் பெருமான் காட்டிய சைவநெறிக் கோட்பாடுகளை இந்த நூற்றாண்டில் நடைமுறைப்படுத்தி வந்த பெருமை பெற்றவர்.

சமய வளர்ச்சிக்கு சமூகப்பணி ஆணிவேர் என்பதை நடைமுறைப்படுத்தி முன்னிலைப்படுத்தியவர்.

ஆத்மீக பலம் கொண்ட அம்மையார் நாட்டில் அரசியல் நெருக் கடி ஏற்பட்ட காலத்திலும் தமிழ் மண்ணை விட்டுச் செல்லாதவர்.

துர்க்கா தேவியின் துணையுடன் தமது பணிகளைத் தங்குதடை யின்றி நடத்தி வந்த துணிவுமிக்க வீரத் தாயாக விளங்கியவர்.

தமது பாதுகாப்பிலிருந்த அனாதைப் பெண்பிள்ளைகளை அன்னை தெரிசாபோல் பார்த்து வளர்த்து வந்தவர்.

தமது கருத்துமிக்க ஆத்மீகப் பேருரையாலும், வலிமை மிக்க எழுத்தாலும், தன்னலமற்ற சமூகப்பணியாலும் தமிழ்ச் சமூகத்திற்கு அளப்பரிய பணிகளை ஆற்றியவர்.

தெல்லிப்பழை துர்க்கா தேவி ஆலயத்தைப் பிரசித்திபெற்ற திருத்தலமாக வளர்த்தெடுத்த பெருமையும் சிவத்தமிழ்ச் செல்விக்கே உரியது.

நாவலர் பெருமான் போல் தமிழகத்திற்கும் ஈழத்திற்குமிடையில் சைவத் தமிழ் உறவை வளர்த்து வந்தவர்.

பிரித்தானியா, மலேசியா, சிங்கப்பூர் போன்ற நாடுகளிலும் அவர் மேற்கொண்ட சமயச் சொற்பொழிவுகள் அம் மக்களிடையே

விளிப்புணர்வை ஏற்படுத்தின. அதனால் ஈழத் தமிழர்களுக்குப் பெருமை தேடினார்.

இவ்வாறு சைவத் தமிழ் உலகில் நாவலர் பெருமான் போன்று சைவத்தையும் தமிழையும் வளர்த்துவந்த அம்மையார் எம் மத்தியில் இல்லாமை எமது துரதிஷ்டமே என்று சொல்லவேண்டும். ஆனால் அவர் எமக்கு விட்டுச்சென்றிருக்கும் வழிகாட்டல் என்றென்றும் எமக்கு வழிகாட்டும் என்பதில் உறுதிகொள்வோம்.

அவர் வளர்த்து வந்த பணிகளும் காட்டிய பாதைகளும் மக்கள் மனத்தைவிட்டு அகலா. அந்த வரலாறு பதிவாகவேண்டும்.

கடந்த ஆறு சகாப்தங்களாக அம்மையார் ஆற்றிய பல் துறைப் பணிகளை ஆவணப்படுத்த வேண்டியது அவசியம்.

எதிர்கால இளம் தலைமுறையினர் அவற்றை அறிந்து கொள்வதற்கு இதுபோன்ற ஆவணப் பதிவுகள் அவசியம்.

எல்லாவற்றையும் ஒரு நூலில் அடக்கிவிடமுடியாது. அம்மையார் பற்றிப் பல நூல்கள் வெளிவரவேண்டும்.

இந்த வகையில் பிரித்தானிய நாட்டில் கடந்த 33 வருடங்களாகச் சைவத் தமிழ்ப் பணியாற்றிவரும் சைவமுன்னேற்றச் சங்கத்திடம் அம்மையாரின் நினைவாக *'சிவத் தமிழ்ச் செல்வியின் வாழ்வியல் பணிகள்'* என்னும் நூலினை வெளியிடுமாறு கேட்டபோது உடன் அனுமதி தந்தார்கள்.

இந் நூலில் அம்மையாரின் பல்துறைப் பணிகளைப் பல அறிஞர்கள் ஆய்வு செய்துள்ளனர். இதை ஓர் ஆய்வுக்குரிய நூலாகவும் கருதலாம்.

இந் நூலுக்கு அனுசரணை வழங்க யாழ்-இந்து ஆரம்பப் பாடசாலை முன்னாள் அதிபர் **அமரர் செல்லப்பா கனகரட்ணம் குடும்பத்தினர்** முன்வந்தது மேலும் உற்சாகம் அளிப்பதாகவுள்ளது. அவர்கள் இந்நூல்களை இலங்கையிலுள்ள முக்கிய தமிழ்ப் பாடசாலைகளுக்கு அன்பளிப்பாக வழங்குவதற்கும் முன்வந்துள்ளனர். பாடசாலை மாணவர்களிடையே அம்மையாரின் சைவத்தமிழ்ப் பணிகள் பரப்பப்படவேண்டுமென்பதே அவர்களின் நோக்கம்.

எனவே இந்நூல் முன்னாள் பாடசாலை அதிபர் **செல்லப்பா**

கனகரட்ணம் ஞாபகார்த்தமாக வெளிவருவது சாலப்பொருத்தமானதே.

இந்நூல் சிறப்பாக வெளிவருவதற்குக் கட்டுரைகளை வழங்கிய அனைவருக்கும் நன்றி கூறுகின்றோம்.

'கலசம்' ஆசிரியர் திரு. க. **ஜெகதீஸ்வரம்பிள்ளை** அவர்கள் ஆரம்பத்திலிருந்து செய்து வரும் உதவிகள் பாராட்டத்தக்கது.

இறுதியாக இந் நூலை முழுமையாகப் பார்வையிட்டுத் தமது அனுபவ வழிகாட்டலை அளித்தும் சரிபார்ப்புப் பணியைச் செவ்வனே செய்தும் உதவிய கலாநிதி **பொன்பாலசுந்தரம்** அவர்களுக்கும் நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றோம்.

இந் நூல் தயாரிப்புக்குத் துணை நின்ற அரிய நூல்களையும் ஒளிப்படங்களையும் தந்துதவிய சைவப்பெரியாரும் உயர்வாசல் குன்று முருகன் ஆலயத்தின் முன்னாள் தலைவருமான திரு. **செல்லத்துரை** அவர்களுக்கு எமது சிறப்பான நன்றிகள் உரித்தாகும்.

இந்நூலை திறம்பட பக்கவடிவமைப்புச்செய்து உதவிய செல்வி ப. நளினிக்கும் நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றோம்.

இந்நூலை அழகுற உருவாக்கித் தந்துதவிய திரு. **இரா மதிவாணன்** அவர்களுக்கும் உலகத் தமிழர் பதிப்பகத்தார்க்கும் நன்றி!

ஐ. தி. சம்பந்தன்
சுடரொளி வெளியீட்டுக்கழகம்
15, Rutland Road
Loondon E7 & 8PQ

பொருளடக்கம்

இ. சிவத் தமிழ்ச்செல்வியின் வரலாற்றுப் பதிவு 13
திரு வி. சி. வாமானந்தன்
ஈ. ஐந்து வயதில் கேட்ட சொற்பொழிவு 15
திரு. சு. பாலசிங்கம்
உ. வாழ்த்து 17
செஞ்சொற்செல்வர் சிவத்திரு ஆறு. திருமுருகன்
ஊ. யாழ்-இந்து பாடசாலை முன்னாள் அதிபர்
கனகரட்ணம் அவர்களின் கல்விப் பணி: 18
ஐ. தி. சம்பந்தன்
1. வாழ்வின் மலர்ச்சி:
தி. விஸ்வலிங்கம் 23
2. சிவத்தமிழ்ச் செல்வியின் வாழ்க்கை வளம்: 31
த. சண்முகசுந்தரம்
3. நாவுக்கரசி: *கவிநாயகர் வி. கந்தவனம்* 67
4. ஈழத்தமிழர் சமூகத்தின் அணையா விளக்கு: 79
நூலகவியலாளர் என். செல்வராசா
5. நாவலருக்குப் பின் சிவத்தமிழ்ச் செல்வியின்: 93
சைவ மறுமலர்ச்சி:
திரு. எஸ். எஸ். சர்மா
6. அமரர் சிவத்தமிழ்ச் செல்வி அப்பாக்குட்டி 97
சில நினைவுகள்:
திரு. தி. அருள்தாஸ்
7. இம்மாரிக்கு என்ன கைம்மாறு?: 99
ஆன்மிகத் தென்றல் தம்பி புவனேந்திரன்
8. சிவத்தமிழ்ச் செல்வியின் அடிச்சுவட்டில்:
பண்பாட்டுக் கல்லூரி: 102
கலாநிதி மனோன்மணி சண்முகதாஸ்
9. மல்லிகை தந்த பெருமை: 105
கலாநிதி. நா. சுப்பிரமணியம்
10. ஆலயப் பணிபுரிய அறங்காவலரான பெண்மணி: 109
ஆன்மீகச் செம்மல் - வசந்தா வைத்தியநாதன்

11. நீந்துகவே முத்தியின்ப நீழல் 112
கவிஞர். க. கந்தவனம்
12. Tribute to Siva Thamil Chelvi 114
Dr. Indra Sivayoham
13. சைவத் தமிழர்களின் கடமையை உலகிற்கு
உணர்த்திய அன்னை 118
நீதியரசர் சி. வி. விக்னேஸ்வரன்
14. தாயுள்ளம் நிறைந்த அன்னை தங்கம்மா 125
ச. க. கனகசேகரன்
15. சூழ்நிலையைக் காரணம் காட்டாது
சமூகப் பணி புரியும் அம்மையார் 128
சுந்தரம் டிவகலா
16. தொண்டினால் பெண்குலத்திற்குப்
பெருமை தேடித் தந்த தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி 131
சுவர்ணா நவரத்தினம் M. A.
17. சைவத்தமிழ் உலகில் சைவாதீனமாக விளங்கும்
சிவத்தமிழ்ச் செல்வி முத்துவிழா காணும் பெருந்தகை 141
ஐ. தி. சம்பந்தன்
18. அரவணைத்தாள் அன்னை அகிலத்தை 145
தர்ம. இரவீந்திரமோகன்
19. பெண்ணியம் என்பது பேசப்படும் பொருள் அல்ல 147
மு. க. சு. சிவகுமாரன்

அம்மையாரின் பேருரைகளும் ஆக்கங்களும்

1. சைவமும் தமிழும் 153
2. மங்கையர்க்குத் தனி அரசி 161
3. திருவாசகத்தில் சிவபுராணம் 168
4. யாழ்ப்பாணத்து யோகர் சுவாமிகள் 176
5. கல்வியின் நோக்கமும் சமுதாயத்தொண்டும் 182
6. ஆலயங்களும் அறப்பணிகளும் 189
7. எண்ணமும் வாழ்வும் 195
8. தாய்மொழிப் பற்று 198
9. ஆறுமுக நாவலர் சிந்தனைத் திறன் 201
ஒளிப் படங்கள் 209

மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்
சைவ முன்னேற்றச் சங்கம் (UK)
"சைவசமயக் கருத்துணர்வினூடாகச் சமுகசேவை"
Saiva Munnetta Sangam (UK)
"Community Service Through Hindu Concern"
2 Salisbury Road, Manor Park, London E12 6AB. Tel : 020 8514 4732 Fax: 01268 561805
Registered Charity No: 292085 www. saivamunnettasangam.com

சிவத் தமிழ்ச்செல்வியின் வரலாற்றுப் பதிவு

வி. சி. வாமானந்தன்
தலைவர், சைவமுன்னேற்றச்சங்கம்

சுமார் ஆறு சகாப்தங்களாக சைவத் தமிழ் உலகில் சமய, சமூக, தமிழப்பணியாற்றிப் பல சாதனைகள் படைத்த ஓர் அம்மையாரின் வரலாறு எதிர்கால சந்ததியினருக்கு அவசியமான ஒன்றாகும்.

ஆசிரியராகப் பணியாற்றத் தொடங்கிய சிவத் தமிழ்செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள் சொற்பொழிவால் தமிழ்மக்களிடையே சமய உணர்வை வளர்த்து வந்தவர்.

சைவசித்தாந்தத்தில் பாண்டித்தியம் பெற்ற இவர் சைவமாநாடுகளிலும், சமய விழாக்களிலும் ஆற்றிய பேருரைகள் தமிழகத்தில் பெரும் பாராட்டைப் பெற்றன.

இந்நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த அம்மையார் வாழும்போது படைத்த சாதனைகள், பணிகள் பற்றி பலநூல்கள் வெளிவரவேண்டும்.

பரந்துபட்டு வாழும் தமிழ் மக்கள் அறிந்துகொள்ள அம்மையாரின் சமயப் பணிகள், சமூக சேவைகள் , அவர் பற்றிய வரலாறுகள் நூலாக வெளிவரவேண்டியது மிகவும் அவசியம்.

கவிஞர் கண்ணதாசனின் 'அர்த்தமுள்ள இந்து மதம்' சைவத் தமிழ் மக்களிடையே பயனுள்ள சமயக் கருத்துகளைப் பரப்பி வருகிறது. அந்நூல்களில் பொதிந்திருக்கும் சமய சமூக சீர்திருத்தக் கருத்துகளை பலர் விரும்பி வாசிக்கின்றனர்.

நாவலர் கோட்பாட்டைக் கடைப்பிடிக்கும் தமிழர்கள் புலம்பெயர் நாடுகளில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். சைவத்தமிழ் உணர்வுமிக்க

அவர்கள் அவ்வவ் நாடுகளில் பல சைவ ஆலயங்கள் அமைத்து சமய வழிபாடுகளை மேற்கொண்டு வருகின்றனர்.

நாவலர் மண்ணில் பிறந்து வாழ்ந்து நாவலர்நெறி நின்று சைவத் தமிழ்ப் பணியாற்றி வந்த சிவத்தமிச் செல்வி அவர்கள் வெளிநாடுகளில் தமது சொற்பொழிவால் சைவத்தையும் தமிழையும் பரப்பி வந்தவர்.

சிங்கப்பூர், மலேசியா, பிரித்தானியா போன்ற நாடுகளில் அவர் ஆற்றிய உரைகள் நூல்களாக வெளிவந்துள்ளன. அந்நாடுகளில் வாழும் மக்களிடையே சமய உணர்வையும், நாவலர் நெறிகளையும் தமது சொற்பொழிவுகளால் பரப்பிய பெருமைக்குரியவர்.

எனவே வெளிநாடுகளில் வாழும் தமிழர்களின் அபிலாசைகளையும் அபிமானத்தையும் நிறைவேற்றுவதற்ககாகப் பிரித்தானிய நாட்டில் 34 வருடங்களாகச் செயற்பட்டுவரும் சைவமுன்னேற்றச் சங்கம் சிவத்தமிழ்ச் செல்வியின் சைவத் தமிழ்ப் பணிக்குப் பூரண ஆதரவு நல்கிவரும் அமைப்பாகும். அம்மையார் சிவபதம் அடைந்த செய்தி அறிந்து சங்கம் அஞ்சலிக் கூட்டம் நடத்தி அஞ்சல் உரை நிகழ்த்தி அம்மையாரை நினைவு கூர்ந்தோம்.

சைவத்தமிழ் உலகம் பெருமதிப்பு வைத்திருக்கும் அம்மையாரின் நினைவாக ஒரு வரலாற்று நூலை வெளியிட வேண்டுமென எமது ஆட்சிக்குழு உறுப்பினரான திரு. ஐ. தி. சம்பந்தன் அவர்களின் கருத்தை ஆட்சிக் குழு வரவேற்று அப்பொறுப்பை அவரிடம் ஒப்படைத்தது.

அவர் ஆசிரியர் குழுவை அமைத்து நீண்டகாலமாக மேற்கொண்ட பெரும் முயற்சியினால்; ‘சிவத்தமிழ்ச் செல்வியின் வாழ்வியல் பணிகள்’ என்னும் நூல் 2011இல் வெளிவருகிறது என்பதை மகிழ்வுடன் அறியத் தருகின்றோம்.

பல அறிஞர்களின் பல துறை ஆய்வுக் கட்டுரைகள் இந் நூலில் இடம்பெற்றுள்ளன. வெளிநாடுகளில் வாழும் தமிழர்களுக்குப் பயனுள்ள நூலாக இது அமைகிறது.

அந்த அரிய நூலுக்கு அனுசரணை வழங்க முன்வந்துள்ள யாழ். இந்து ஆரம்பப் பாடசாலை முன்னாள் அதிபர் அமரர் **செ. கனகரட்ணம்** குடும்பத்தினருக்குப் பாராட்டைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

5-12-2010

ஐந்து வயதில் கேட்ட சொற்பொழிவு

திரு. சூ. பாலசிங்கம்
முன்னாள் தலைவர்
சைவமுன்னேற்றச் சங்கம்

ஐந்து வயதில் கேட்ட சொற்பொழிவு எனது குழந்தை உள்ளத்துக்கு ஞானப்பால் ஊட்டியதுபோல் இருந்தது.

எனக்கு ஐந்து வயதாகவிருந்தபோது தச்சம்தோப்புப் பிள்ளையார் கோவில் விழாவில் பண்டிதை தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள் ஆற்றிய சொற்பொழிவைக் கேட்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அச்சொற்பொழிவு எனக்கு ஞானப்பால் ஊட்டியதுபோல் இருந்தது. கருத்து ஆழமாகப் புரியாவிட்டாலும் சமய உணர்வை ஏற்படுத்தியது.

பின்னர் வளர்ச்சியடைந்த காலங்களில் அம்மையாரின் பேச்சைக் கேட்கும்போது சமயக் கருத்துகள் என் உள்ளத்தில் பதிவாகின.

நாவலர்பெருமான் சொற்பொழிவால் மக்கள் மனத்தில் சைவ சமய விழிப்புணர்வை எப்படி ஏற்படுத்தினார் என்பதைச் சிவத்தமிழ்ச் செல்வியின் சொற்பொழிவால் - எனக்கு ஏற்பட்ட சமய உணர்வால் புரிந்துகொண்டேன்.

சைவத்தையும் தமிழையும் இலங்கையிலும் மற்றும் தமிழர் வாழும் சில நாடுகளிலும் தமது சொற்பொழிவால் பரப்பிவந்தவர் சைவசித்தாந்த மேதை சிவத்தமிழ்ச் செல்வி அவர்கள்.

அம்மையாரின் ஆலயப்பணியும் சமூகப் பணியும் எல்லாராலும் வரவேற்கப்பட்டது.

ஆலயம் மூலம் சமூகப்பணி புரியவேண்டுமென்ற கோட்பாட்டை நடைமுறைப்படுத்தி வெற்றிகண்டவர் அவர்.

ஆலயங்களில் தேவையற்ற நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுவது நிறுத்தப்படவேண்டும் என அறிவுரை கூறிவந்தவர். ஒருகாலத்தில் தமிழகத்திலிருந்து வரவழைக்கப்பட்ட சின்னமேள (தேவடியாள்) நிகழ்ச்சிகள் மிகக் கச்சிதமாக இடம்பெற்றுவந்தன. இந்தத் தேவையற்ற நிகழ்ச்சியை நிறுத்தவேண்டும் என்று பிரசாரம் செய்து வெற்றிகண்டவர்.

துர்க்கா தேவி ஆலயம் மூலம் சமூகப் பணியைத் திறம்பட நடத்தி மற்றையோருக்கு முன்னோடியாக விளங்கியவர்.

இன்று ஈழத்தில் பல்வேறு அவலங்களுடன் வாழ்ந்துவரும் எம் மக்களின் புனர்வாழ்வுக்கு சமூகப் பணிகள் மூலம் பல்வேறு சேவைகள் ஆற்ற வேண்டிய நிலையிலுள்ளோம்.

அம்மையாரின் வழியைப் பின்பற்றி சைவமுன்னேற்றச் சங்கம் மூலம் சமூகப் பணி ஆற்றிவருவதை இங்கு குறிப்பிடுவது பொருத்தம். இலங்கையில் அல்லல்படும் மக்களுக்கு அனாதைச் சிறுவர்களுக்கு, கல்முனைச் சிறுவர் இல்லம் போன்றவற்றிற்கு சைவமுன்னேற்றச் சங்கமூலம் சமூகப் பணி ஆற்றிவருவதை அனைவரும் அறிவர்.

பிரித்தானிய நாட்டில் 30க்கு மேற்பட்ட ஆலயங்கள் இயங்குகின் றன. இவற்றில் சில ஆலயங்கள் ஈழத்தில் அல்லல்படும் மக்களுக்குப் புனர்வாழ்வுப்பணிகள் ஆற்றிவருகின்றன.

சிவத்தமிழ்ச்செல்வி அவர்கள் காட்டிய வழியில் பிரித்தானிய நாட்டிலுள்ள ஏனைய சைவாலயங்களும் சமூகப் பணியாற்ற முன் வருமாயின் கஸ்டத்திற்குட்பட்ட மக்களுக்குப் புனர்வாழ்வு அளிப்ப தோடு மதமாற்றத்தையும் தடுத்து நிறுத்தலாம்.

இந்தக் கருத்தை அடிப்படையாக வைத்தே சிவத்தமிழ்ச்செல்வி அவர்கள் ஆலயத்தின் ஊடாக சமூகப் பணி என்பதை முன்னிலைப் படுத்திவந்தார்.

அம்மையார் காட்டிய சைவநெறிக் கோட்பாட்டையும் சமூக சேவைகளையும் புலம்பெயர் தமிழர்கள் அறிந்துகொள்ள வேண்டு மென்பதற்காக அன்னாரின் நினைவாக ஒரு காத்திரமான நூலை வெளியிடவேண்டுமென ஆட்சிக் குழு உறுப்பினர் ஐ.தி. சம்பந்தன் அவர்கள் நான் சைவமுன்னேற்றச் சங்கத்தின் தலைவராக இருந்த போது கொண்டுவந்த தீர்மானத்திற்கு முழுமையான ஆதரவை நல்கி னேன்.

நான் இலங்கை செல்லும்போதெல்லாம் துர்க்கை அம்மன் ஆலயத்திற்குச் சென்று அம்மையாரின் ஆசிபெற்றுவருவது வழக்கம்.

அதன் பயனாக அம்மையாரின் நினைவாக ஓர் ஆய்வு நூல் வெளியிடும் பணியில் பங்கு கொள்ளும் வாய்ப்புக் கிடைத்ததைப் பெரும்பாக்கியமாகக் கருதுகின்றேன்.

இந்த அரிய நூல் 2011இல் வெளிவரவுள்ளது என்பதைப் புத்தாண்டுச் செய்தியாக அறியத் தருகின்றேன்.

உ

ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்

தெல்லிப்பழை, இலங்கை

Sri Durgadevi Devasthanam

Tellippalai, Sri Lanka

T.P.No - 0602-213151

திகதி 16-11-2010

வாழ்த்து

செஞ்சொற்செல்வர் சிவத்திரு ஆறு. திருமுருகன்

தலைவர், ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம், தெல்லிப்பழை

இலண்டன் சைவ முன்னேற்றச்சங்கம் ஆற்றும் சைவத்தமிழ்ப் பணிகளை அறியாதவரில்லை. அமைதியாகத் தம்பணி தொடரும் இச்சங்கம் தன் மேன்மையான கைங்கரியங்களிலொன்றாக எங்கள் அன்னை சிவத்தமிழ்ச் செல்வி அவர்களின் தெய்வீகப்பணியை நூலுருவாக்கம் செய்வது அறிந்து மிகவும் ஆனந்தமடைகிறேன்.

புகழ்பூத்த மூத்த தமிழ் ஆர்வலர் உயர் திரு. ஐ. தி. சம்பந்தன் அவர்களின் தொகுப்பில் இந்நூல் அமைவது சிறப்புக்குரியது. அன்னையின் வாழ்வை நன்கு அறிந்த பெரியார் திரு. சம்பந்தன் அவர்கள், பல்வேறு கோணங்களில் அன்னையின் வாழ்வை வெளிப் படுத்துவது பாராட்டுக்குரியது. அன்னை இலண்டன் வந்தபோது இலண்டன் சைவ முன்னேற்றச் சங்கம் கொடுத்த கௌரவத்தை அம்மா என்றும் சொல்லி மகிழ்வார்கள். அடியேன் இலண்டனுக்கு வந்த ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் விழா எடுத்துக் கௌரவித்தமையை மறக்க முடியாது. குறிப்பாக சிவநெறிக் காவலர் திரு. இ. இராமநாதன் பரோபகாரி, திரு. கி. பாலசிங்கம், சமூகஜோதி சிதம்பரப்பிள்ளை தம்பதிகள், திருத்தொண்டர் நாகரத்தினம் போன்ற மூத்த உறுப்பினர் கள் சைவ முன்னேற்றச் சங்கம் சார்பாக அன்னையிடம் தொடர்பு கொண்டவண்ணம் இருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

அன்னையின் தெய்வீக வரலாறு என்றும் வாழ வேண்டிய வரலாறு. எம் சந்ததி தொடர்ந்து அறிய வேண்டிய ஆத்மீக அற வழி இவ்வரலாற்றின் மூலம் ஆற்றுப்படுத்தும் என்பதில் ஐயமில்லை. மலர் வெளியீட்டுக்குப் பெருந்துணை நின்ற பெருமக்கள் அனைவரையும் வணங்குகிறேன்; வாழ்த்துகிறேன். துர்க்காதேவியின் திருவருளால் இத்திருப்பணி வெற்றிபெறப் பிரார்த்தித்து அமைகிறேன்.

"யாவர்க்குமாம் இன்னுரைதானே"

யாழ்-இந்து ஆரம்ப பாடசாலை முன்னாள் அதிபர்

கனகரட்ணம் அவர்களின் கல்விப் பணி

ஐ. தி. சம்பந்தன்

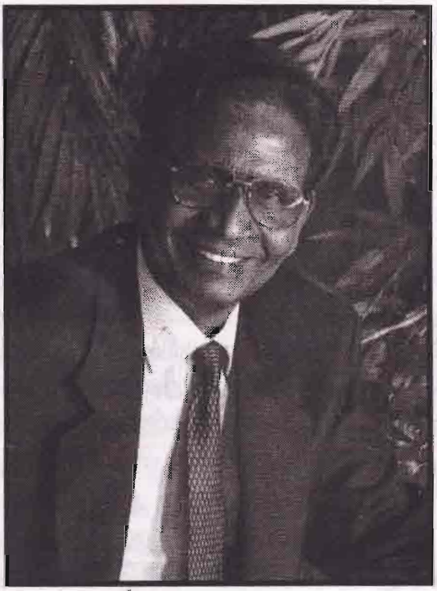

சைவத்துக்கும் தமிழுக்கும் புகழ் பூத்த தொண்டாற்றிய பெருமைக்குரிய துர்க்கா துரந்தரி சிவத்தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களைப் பற்றிய இந்நூல், இளம் உள்ளங்களின் மத்தியில் சைவத்தையும் வளர்த்துத் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் நன்மதிப்பையும் பெற்றிருந்த யாழ் - இந்து ஆரம்பப் பாடசாலை முன்னாள் அதிபர் அமரர் செல்லப்பா கனகரட்ணம் அவர்களின் ஞாபகார்த்தமாக அவரது குடும்பத் தினரின் அனுசரணையில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது என்பதை இங்கு பதிவு செய்வதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றோம். அமரர் கனகரட்ணம் குடும்பத்தினருக்கு சைவமுன்னேற்றச் சங்கம் பாராட்டைத் தெரிவிக்கிறது.

யாழ்-இந்து ஆரம்பப் பாடசாலை என்னும் பெயரினைப் பொறித் துத் தனித்துவமான பாடசாலையாக உருவாக்கி 01.01.73 - 15.06.1986 வரை அதிபராகக் கடமையாற்றி ஓய்வு பெற்று இலண்டனில் பிள்ளை

களுடன் வாழ்ந்து 11.01.2009 அன்று இறைபதம் எய்தினார் திரு. கனகரட்ணம்.

அன்னாரது இரண்டாவது ஆண்டு ஞாபகார்த்தமாக இந்த ஆய்வு நூல் வெளிவருகிறது.

அமரர் கனகரட்ணம் அவர்கள் யாழ்ப்பாணம் புங்குடுதீவைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர்.

1925ஆம் ஆண்டு பிறந்த இவர் 83 வருடம் இவ்வுலகில் வாழ்ந்தவர். 32 வருடகால ஆசிரியப் பணியால் ஆற்றிய கல்விச் சேவையால் தமிழ் மக்களின் நன்மதிப்பைப் பெற்றவர்.

இவ்வுலகில் பிறந்த ஒவ்வொருவரும் வாழும்போது அவர்கள் புரியும் தொழிலால் எல்லாரும் தமிழ்மக்களின் மதிப்பைப் பெற்றுவிட முடியாது. ஆனால் அமரர் கனகரட்ணம் அவர்கள் தமது 17ஆவது வயதில் காவல் துறையில் கால் பதித்தவர். தொடர்ந்து அச்சேவை யில் இருந்திருந்தால் உயர் அதிகாரியாக உயர்வு பெற்றிருப்பார். அவ்வாறான பதவிகளால் தமிழ் இனத்திற்கு எதையும் செய்துவிட முடியாது. தமிழ் உணர்வாளன், சமயப் பற்றாளன், நேர்மையான உள்ளம் கொண்ட ஒருவருக்கு அச்சேவை பொருத்தமற்றது என்பதை அவரை இளம் வயதில் காதலித்திருந்த திருமதி இராஜலட்சுமி அறிவுரை வழங்கினார். அதனால் அச்சேவையிலிருந்து விலகி ஆசிரியர் சேவையில் இணைந்து கொண்டார். அவரைக் கௌரவமான ஆசிரியப் பணியில் ஈடுபடுத்திய பெருமை அவரைத் திருமணம் செய்த திருமதி இராஜலட்சுமி அவர்களுக்கே உரியது.

ஐந்து ஆண்டுகள் காவல் துறையில் பணியாற்றிய பின்னர் அப்பதவியை ராஜிநாமாச் செய்து ஆசிரியப் பயிற்சிக் கலாசாலைக் குச் சென்று ஒரு பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியரானார்.

இவர் கணிதத்துறையில் விசேட சித்தி பெற்றார். கணிதத் துறையில் சிறந்த ஆசிரியராக விளங்கினார். இவரது கணிதத் திறமையால் யாழ்ப்பாணத்தில் ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்கள் பயனடைந்தனர்.

தமது முழு நேரத்தையும் ஆசிரியத் தொழிலிலும் பாடசாலை தவிர்த்த நேரங்களில் மாணவர்களுக்குத் தனியாகக் கல்வி போதிப்பிலும் செலவிட்டு ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்களின் கல்வி

வளர்ச்சிக்குத் தமது அறிவையும் ஆற்றலையும் பயன்படுத்தியவர். யாழ்ப்பாணத்தில் சிறந்த கணித ஆசிரியர் என்ற நற்பெயரையும் பெற்றுக்கொண்டவர்.

ஆசிரியப் பணியால் நற்பெயரைத் தேடிக்கொண்ட இவருக்கு யாழ்-இந்து ஆரம்பப் பாடசாலையின் தலைமை ஆசிரியர் பதவி கிடைத்தது. இக்காலகட்டத்தில் பாடசாலையின் வளர்ச்சியில் தமது முழுக் கவனத்தையும் செலுத்தினார்.

எவ்வாறு துர்க்காதேவி ஆலயத்தின் பொறுப்பைச் சிவத் தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள் ஏற்ற பின்னர் ஆலயத்தின் வளர்ச்சிக்குத் தம்மை முழுமையாக அர்ப்பணித்துக்கொண்டாரோ அதைப்போன்று யாழ்-இந்து ஆரம்பப் பாடசாலையின் அதிபர் பொறுப்பை ஏற்றபின்னர் அதன் வளர்ச்சிக்காகத் தம்மை முழுமையாக அற்பணித்துக்கொண்டார் திரு. கனகரட்ணம் அவர்கள். எனவே நாவலர் வழிநின்று பணியாற்றிய இருவரிடையேயும் ஓர் ஒற்றுமை இருந்தபடியால் இந்நூல் இருவரையும் நினைவுகூருகிறது.

கல்வியைத் தமது சொத்தாகக் கொண்டுள்ள யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தவர்களுக்குக் கல்வியூட்டும் நிலையங்கள் சகல வசதிகளுடனும் அமைய வேண்டியது அவசியம் என்பதை உணர்ந்தார் திரு. கனகரட்ணம் அவர்கள்.

அதுவும் நாவலர் வழி கல்வியூட்டும் யாழ்ப்பாணத்தில் பிரசித்திபெற்ற யாழ் - இந்து ஆரம்பப் பாடசாலை நிலையைப் பார்த்து வேதனை அடைந்தார். நாவலர் பிறந்த மண்ணில் நாவலர் காட்டிய வழியில் கல்வியூட்டும் பாடசாலை இந்நிலையில் இருப்பதா? என்று சிந்தித்தார்: செயற்பட்டார்.

இப் பாடசாலையின் தலைமை ஆசிரியர் பதவியை ஏற்றபோது எல்லாம் ஓலைக் கொட்டிலாகவே காணப்பட்டன.

இக்கல்லூரியின் தலைமை ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய 12 வருட காலத்தில் ஓலைக் கொட்டில்களை மாடிக் கட்டடமாக மாற்றி அமைப்பதில் வெற்றி கண்டார்.

பெற்றோர்களினதும் தமிழ்மக்களினதும், கல்வி அதிகாரிகளினதும் ஆதரவைப் பெற்றுப் பாடசாலையை உயர் நிலைக்குக் கொண்டு

வந்தார். யாழ்-இந்துக் கல்லூரியின் கனிஷ்ட பாடசாலையாக விளங்கிய பாடசாலையை அதன் தரத்திற்கு வளர்த்தெடுத்த பெருமை அதிபர் கனகரட்ணம் அவர்களுக்கே உரியது.

தெல்லிப்பழை துர்க்கா தேவி ஆலயத்தைப் பிரசித்திபெற்ற ஆலயமாக வளர்த்தெடுத்த பெருமை சிவத்தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களுக்கே உரியது. அதேபோல் யாழ்-இந்துவை உயர் நிலைக்குக் கொண்டுவந்த பெருமை அதிபர் திரு. செல்லப்பா கனகரட்ணம் அவர்களுக்கு உண்டு.

புனிதமான ஆசிரியப் பணியைப் புனிதமான கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்குப் பயன்படுத்திய பெருமையும் இவருக்கு உண்டு.

பாடசாலையை மாடிக் கட்டடங்களாக மாற்றியதோடு, மாணவர்களுக்குச் சிறந்த முறையில் கல்வியூட்டுவதற்கான முறையையும் நடைமுறைப்படுத்தினார். பாடசாலையில் ஒழுங்கையும் கட்டுப்பாட்டையும் சிறந்த முறையில் நிலைநாட்டினார்.

குறுகிய கால காவல் துறை அனுபவத்தைப் பயன்படுத்தி மாணவர்களை ஒழுக்கசீலர்களாக வாழப் பழக்கினார். யாழ்-இந்து பாடசாலையைத் தனித்துவம் பெற்ற பாடசாலையாக மிளிர வைத்தார். கல்வி அதிகாரிகளின் பாராட்டையும் பாடசாலைக்கு அவர்களது உதவியையும் தனது திறமையால் பெற்றார்.

எடுத்த கருமத்தைத் துணிவுடனும் தன்னம்பிக்கையுடனும் செய்து முடிக்கும் வல்லமை கொண்டவராக விளங்கினார்.

சிவத் தமிழ்ச்செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களும் எடுத்த கருமத்தைத் துணிவுடன் செய்து முடிக்கும் வல்லவராக விளங்கினார் என்பதை எல்லோரும் அறிவீர்கள்.

துர்க்கை அம்பாளின் சக்தி அம்மையாருக்கு இருந்ததுபோல் அதிபர் கனகரட்ணம் அவர்களுக்கு அவரது துணைவியார் ஒரு ஆசிரியராகப் பணியாற்றியதால் அவருக்கு ஒரு சக்தியாக அவர் விளங்கினார். இவரது கல்விச் சேவைக்கு உதவியாகவும் உறுதுணையாகவும் இருந்தார்.

‘தமிழுக்குத் தொண்டு செய்வோர் சாவதில்லை’ என்பதற்கொப்ப அமரர் கனகரட்ணம் செய்த சேவையின் சின்னமாக யாழ்-இந்து

பாடசாலையின் கட்டடம் அன்னாரது பெயரைத் தாங்கியிருப்பது அவரது சேவைக்கு ஒரு ஞாபகார்த்தச் சின்னமாகும்.

சைவத் தமிழ் உள்ளங்களில் சிவத்தமிழ்ச் செல்வியின் நாமம் நிலைத்திருப்பது போல் அதிபர் கனகரட்ணம் பெயரும் ஆயிரக்கணக் கான தமிழ் மாணவர்களின் உள்ளங்களில் நிலைத்திருக்கும். அன்னார் பாடசாலையின் வளர்ச்சிக்கும் கல்வி உயர்வுக்கும் ஆற்றிய சேவையை என்றும் நினைவு கூரும் முகமாக அன்னாரது உருவச்சிலை ஒன்று பாடசாலை முன்னால் நிறுவப்பட்டு வருகிறது.

பாடசாலை அதிபராகச் சிறந்த சேவையாற்றி 1985இல் இளைப் பாறியபோது பாடசாலை அபிவிருத்திச்சபை நடத்திய பிரிவுபசாரத்தில்

கல்விக்கண் திறக்கின்ற கடவுள் தொண்டில்
காலமெல்லாம் கண்ணாக உழைத்த சீலர்!
செல்வத்துட் செல்வமெனக் கல்வி தன்னைச்
சேவிக்கும் யாழ்ப்பாணத் தமிழர் சின்னம்!

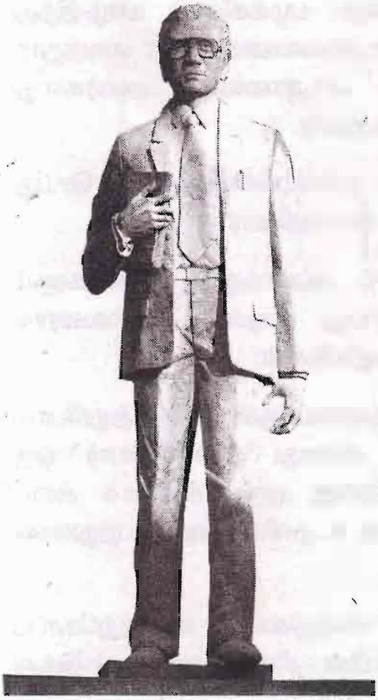

நல்வெற்றி பலகண்ட பெருந்தகை கனகரட்ணம் எனப் போற்றிப் புகழாரம் சூட்டப்பட்டிருப்பது அவரின் கல்விச் சேவைக்குக் கிடைத்த பாராட்டாகும்.

அன்னாரது நிலையான-உறுதியான கல்விச் சேவை பாராட்டுக்குரியது. இவரைப் போன்று யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள கல்லூரிகளில் பணியாற்றிய கல்லூரி அதிபர்களின் மகத்தான கல்விச் சேவைகளும் அவர்களது வரலாறும் பதியப் படவேண்டும்.

எதிர்காலத்தில் அத்தகையோர் மென்மேலும் உருவாக அது ஒரு தூண்டுகோலாக இருக்கும்.

வாழ்வின் மலர்ச்சி

தொகுப்பு: தி. விஸ்வலிங்கம்

தலைவர்

சைவ சித்தாந்த மன்றம்

கனடா.

துர்க்கா துரந்தரி கலாநிதி சிவத்தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின் வாழ்க்கைக்குறிப்பு :

1925 பிறப்பு: 07.01.1925 புதன் கிழமை இரவு 9:30 மணி மிருகசீரிடம் (இடபராசி).

1929 மல்லாகம் அமெரிக்கன் மிஷன் பாடசாலையில் பாலர் வகுப்பில் சேரல்.

1935 மல்லாகம் விசாலாட்சி வித்தியாசாலையில் 6ஆம் வகுப்பில் சேரல்.

1940 S.S.C பரீட்சையில் (அரசாங்கப் பரீட்சை) சித்தி. பிரவேச பண்டித பரீட்சை சித்தி.

1941 சுன்னாகம் இராமநாதன் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலை யில் ஆசிரியப் பயிற்சிக்குச் சேரல்.

1944 பயிற்சிக் கலாசாலை இறுதிப் பரீட்சையில் மொத்தம் 13 பாடங்களில் சித்தியடைந்து வெளியேறல்.

1946 மட்டக்களப்பு சென்ற் சிசிலியா ஆங்கிலப் பாடசாலையில் பயிற்றப்பட்ட தமிழ் ஆசிரியராக நியமனம்.

1949 கொழும்பு பாத்திமா பெண்கள் பாடசாலையில் ஆசிரியர் பதவியை ஏற்றல்.

1952 பால பண்டிதர் பரீட்சையில் சித்தி.

1953 பண்டிதர் பரீட்சையில் சித்தியடைந்து தொடர்ந்து பல்வேறு இடங்களிலும் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தியமை.

1957 இலங்கை வானொலியில் மாதர் பகுதியில் தொடர்ந்து இரண்டு ஆண்டுகள் பேச்சு.

1958 தாயார் மறைவு. சென்னை சைவசித்தாந்த சமாஜம் நடத்திய சைவப்புலவர் பரீட்சையில் சித்தி.

1960 தந்தையார் மறைவு.

1961 தெல்லிப்பழை துர்க்காதேவி ஆலயத்தில் திருப்பணிச்சபை அங்கத்தவராகச் சேரல்.

1964 தெல்லிப்பழை யூனியன் கல்லூரிக்கு ஆசிரிய இடமாற்றம்.

1965 தமிழ்நாடு சிதம்பரத்திலும் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலும் உரையாற்றல்.

துர்க்கா தேவி தேவஸ்தானம் மகாகும்பாபிஷேகம்.

1966 மதுரை ஆதீனத்தால் "செஞ்சொற் செம்மணி" என்ற பட்டம் வழங்கப்பட்டது. துர்க்காதேவி தேவஸ்தான தனாதிகாரி யாகப் பதவி ஏற்றல்.

1970 ஈழத்துச் சிதம்பரத்தில் "சிவத்தமிழ்ச் செல்வி" என்ற பட்டமும், பொன்னாடை பதக்கமும் பெறல்.

1971 1972, 1974 மலேசியா, சிங்கப்பூருக்குச் சொற்பொழிவுப் பயணம். அங்கு "திருவாசகக் கொண்டல்" என்ற பட்டம் பெறல்.

1973 தென்னிந்தியாவில் திருவிடை மருதூரில் நடைபெற்ற திருமுறைக் கருத்தரங்குக்குத் தலைமை தாங்கியமை. அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம் கொழும்பில் "சிவஞான வித்தகர்" என்ற பட்டம் வழங்கியமை. தெல்லிப்பழை

துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம் "துர்க்கா துரந்தரி" என்ற பட்டம் வழங்கியமை.

1977 துர்க்காதேவி தேவஸ்தான நிர்வாகசபைத் தலைவர் பதவி ஏற்றல். 20.01.1977 சித்திரத் தேர் திருப்பணி வேலை ஆரம்பித்தல்.

1978 கந்தபுராணச் சொற்பொழிவு நூலுக்கு சாகித்திய மண்டலப் பரிசு கிடைத்தல். முதன் முதலாக அம்பாள் சித்திரத் தேரில் பவனி வருதல்.

1980 தமிழ் நாடு ஆரணியில் மங்கையர் மகாநாட்டிற்குத் தலைமை தாங்குதல்.

1981 துர்க்காதேவி ஆலய மகாகும்பாபிஷேகம். (17.04.1981) சென்னை சைவசித்தாந்த சமாஜத்தின் பவளவிழா மூன்று நாள்கள் நடைபெற்றமை. தமிழகத்துப் பேரறிஞர்கள் வருகை.

1982 "துர்க்கா புஷ்கரணி" தீர்த்தக்குளப் பிரதிஷ்டை. சைவப் பெண் குழந்தைகளுக்கு இல்லம் அமைத்தல். காசி யாத்திரை, ரிஷிகேச யாத்திரை செய்தல். "சமாதான நீதவான்" என்ற பதவிக்குரிய சத்தியப் பிரமாணம் எடுத்தல்.

1983 யாழ்ப்பாணம் போதனா வைத்தியசாலைக்கு ரூபா ஐம்பதினாயிரம் (50,000) அன்பளிப்பு (தேவஸ்தானத்தால்).

1984 யாழ் பல்கலைக்கழக சைவசித்தாந்த பீடப் பிரிவுக்கு ரூபா ஐம்பதினாயிரம். (50,000) தெல்லிப்பழை கூட்டுறவு வைத்தியசாலைக்கு ரூபா நாற்பதினாயிரம் (40,000) அன்பளிப்பு (தேவஸ்தானத்தால்).

1985 மணி விழா நிகழ்வு இடம்பெறல். "சிவத்தமிழ் இன்பம்" "சிவத்தமிழ்ச் செல்வம்", சிவத்தமிழ் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை" ஆகிய மூன்று நூல்களும் வெளியீடு செய்தல்.

1986 "துர்க்காபுரம் மகளிர் இல்லம்" இரண்டு மாடிக் கட்டடத் திறப்பு விழா நடைபெறல்.

1987 இலண்டன் பயணம் சென்று சொற்பொழிவுகள் ஆற்றி "இலண்டனில் ஏழு வாரம்" நூல் வெளியீடு.

1989 சுன்னாகம் திருமகள் அழுத்தகத்தை ரூபா பதினொரு லட்சம் (1,100,000) கொடுத்துத் தேவஸ்தானம் பெற்றுக் கொண்டது.

1990 சிவத்தமிழ்ச் செல்வி பிறந்தநாள் அறநிதியம் ஆரம்பம். "ஸ்ரீ லலிதா சகஸ்ரநாம" நூல் வெளியீடு.

1991 "கலா சூரி" என்ற பட்டத்தை அரசு வழங்கியமை. "சைவக் கிரியைகளும் விரதங்களும்" நூல் வெளியீடு. நிர்வாகசபை வெள்ளி விழா மூன்று நாள்கள் நடைபெற்றமை.

1992 யுத்த அனர்த்தம் காரணமாக மகளிர் இல்லப் பிள்ளை களோடு மருதனார்மடம் இராமநாதன் கல்லூரியில் இடம் பெயர்ந்து தங்குதல்.

1993 ஆலயத்தில் குண்டு வீச்சுக்களும் அனர்த்தங்களும் ஏற்பட்ட துயரச் சம்பவம். "வாழும் வழி" நூல் அறநிதி வெளியீடு.

1994 பிறந்தநாள் அறநிதியத்தின் சார்பில் அறிஞர்களைக் கௌர வித்தல்.

1995 கைதடிச் சைவச்சிறுவர் இல்லத்திலும், உசன் கந்தசுவாமி கோயில் வளாகத்திலும் இடம்பெயர்ந்து தங்கியமை.

1996 இடம்பெயர்ந்த இந்துக் குருமார் நாற்பத்தொன்பது பேருக் குப் பணமாகவும் பொருளாகவும் பிறந்தநாள் அறநிதிய அன்பளிப்பு. மருதனார்மடம் இராமநாதன் கல்லூரியில் மீண்டும் வந்து தங்குதல்.

1997 துர்க்காதேவி தேவஸ்தான மூன்றாவது மகா கும்பாபி ஷேகம் (07.09.1997). யாழ் போதனா வைத்தியசாலைக்கு சளி இழுக்கும் இயந்திரம் வாங்க ஐம்பதினாயிரம் ரூபா அன்பளிப்பு (பிறந்தநாள் அறநிதியம்). கனடாவில் கவிஞர் வி. கந்தவனம் அவர்கள் "தங்கம்மா நான்மணி மாலை" இயற்றி வெளியிட்டமை.

1998 சந்நிதியான் ஆச்சிரமம் கௌரவம். "பத்துச் சொற்பொழிவு" நூல் இரண்டாவது பதிப்பு வெளியீடு. கைதடி அரசினர் முதியோர் இல்லத்திற்கு முப்பதினாயிரம் வழங்கல். நல்லூரில் ஸ்ரீ துர்க்காதேவி மணிமண்டபம் நாற்பத்தைந்து லட்சம் ரூபா செலவில்அமைத்தல். 04.10.1998இல் யாழ் பல்கலைக்கழகத்தினால் கௌரவ "கலாநிதி"ப் பட்டம் வழங்கப் பெற்றமை.

1999 கனடா சைவசித்தாந்த மன்றக் காப்பாளர்களில் ஒருவராகவும் "அன்புநெறி" சிறப்பாசிரியர்களுள் ஒருவராகவும் இருத்தல். மன்றம் "துவிஞோத்தமி" என்ற பட்டம் வழங்கியமை. மன்றம் கலாநிதி பட்டமளிப்பை முன்னிட்டு "அன்புநெறி" சிறப்புஇதழ் வெளியிட்டமை. 07.01.1999இல் 74 வயதுப்பூர்த்தி. யாழ். பல்கலைக்கழக மருத்துவ பீடத்திற்கு ரூபா ஐம்பதினாயிரம் (50,000) பிறந்தநாள் அறநிதியத்திலிருந்து வழங்கியமை.

2000 பவளவிழாவை முன்னிட்டு "சிவத்தமிழ்ச்செல்வி அன்னையார் இல்லம்" திறத்தல், வறுமைக் கோட்டின் கீழ் வாழும் குடும்பத்தில் மேல்வகுப்பைச் சேர்ந்த 75 மாணவருக்குப் பாடசாலைக் கல்விக்கான உபகரணங்கள் வழங்கியமை. கனடா சைவ சித்தாந்த மன்றம் "அன்புநெறி" பவளவிழா சிறப்பு இதழாக வெளியிட்டமை. பிறந்தநாள் அறநிதியம் திரட்டி அனுப்பியமை. திருமதி கோகிலா மகேந்திரன் அவர்கள் எழுதிய "தங்கத் தலைவி" என்ற நூலைத் தெல்லிப்பழை கலை இலக்கிய களம் வெளியிட்டுக் கௌரவித்தமை.

2001 76வயது பூர்த்தியை முன்னிட்டு வறுமைக் கோட்டின் கீழ் வாழும் 150 உயர் கல்வி கற்கும் மாணவர்களுக்குக் கல்வி உபகரணங்கள் அன்பளிப்பாக வழங்கியமை. கண் சத்திரசிகிச்சை மேற்கொண்டு மருந்துகள் பாவிப்பதற்கு வசதி அற்றவர்களுக்கு மருந்துகள் கொள்வனவு செய்து வழங்குவதற்குரிய ரூபா முப்பதினாயிரம் அன்பளிப்பாக வழங்கியமை அன்னை அவர்கள் எழுதிய "பெண்மைக்கு இணையுண்டோ" நூல் வெளியீடு. யாழ் அரசாங்க

வைத்தியசாலையில் "நல்ல சுத்தம்" என்ற பணிக்கு ரூபா இருபதினாயிரம் வழங்கியமை.

2002 77ஆவது பிறந்த தினத்தை முன்னிட்டு தென்மராட்சி கல்விவலயப் பிரிவில் க. பொ. த. சாதாரணதர வகுப்பில் தெரிவு செய்யப்பெற்ற 150 மாணவர்களுக்கு உதவியமை. "சிவத்தமிழ்ச்செல்வி ஆய்வு நூலகம்" திறக்கப்பட்டமை. திறப்பு விழாச் சிறப்பு மலர் வெளியிடப் பெற்றமை. "அருள் ஒளி" மாத இதழ் வெளிவர ஆரம்பித்தமை.

2003 78ஆவது பிறந்த தினத்தை முன்னிட்டு தீவகக் கல்வி வலயப் பிரிவில் க. பொ. த. சாதாரணதர வகுப்பில் தெரிவு செய்யப்பெற்ற 150 மாணவர்களுக்கு உதவியமை.

2004 79ஆவது பிறந்த தினத்தை முன்னிட்டு வன்னி மாவட்ட மாணவர்களுக்கு அறக்கொடை வழங்கப் பெற்றமை. "அறிவொளி காட்டிய சான்றோர் வரிசையில்..." என்ற நூல் வெளியிட்டமை.

2005 முத்துவிழா:

1. சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் தேவாரம் வெளியீடு (7ஆம் திருமுறை)
2. "வாழ்க எம் அன்னை" முத்துவிழா மலர் வெளியீடு.
3. யாழ். பல்கலைக்கழக மருத்துவ பீடத்திற்கு அறக்கொடை.
4. தெல்லிப்பழை புற்றுநோய் வைத்தியசாலைக்கு புனர்நிர்மாணப் பணி அறக்கொடை.

கனடா சைவசித்தாந்த மன்றம் "முத்து விழா மலர்" அன்பு நெறி இணைப்பு இதழாக வெளியிட்டமை. பிறந்த நாள் அறநிதியம் திரட்டி அனுப்பியமை. கலாநிதி மனோன்மணி சண்முகதாஸ் அவர்கள் "காலம் தந்த கைவிளக்கு" என்ற நூலை அன்னையின் முத்துவிழாப் பரிசாக எழுதி வெளியிட்டமை.

2006 81ஆவது வயது பிறந்ததின வைபவம்

1. நளவெண்பா நூல் வெளியீடு.
2. வடமராட்சி கல்வி வலய மாணவர்களுக்கு (க. பொ. த. சாதாரண தரம்) கல்வி நிதி வழங்கியமை.
3. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைக்கு, தமிழ்ப் புலமைப் பரிசில் நிதியாக ரூபா 200,000 வழங்கியமை.

2007 82ஆவது பிறந்ததின வைபவம்:

1. அமெரிக்கா கவாய் சைவ ஆதீனம் வழங்கிய சர்வதேச விருது "உலக ஆன்மீக மறுமலர்ச்சியாளர்"
2. வலிவடக்கில் உள்ள முதியோரைக் கௌரவித்தமை.

2008 83ஆவது பிறந்ததின வைபவம்:

1. வலிகாமம் வலய பாடசாலைகளில் சிரேஷ்ட வகுப்பில் (ஆண்டு 11இல்) கல்வி பயிலும் மாணவர்களுக்குக் கல்வி நிதி வழங்கியமை.
2. தெல்லிப்பழை அரசினர் வைத்தியசாலையில் இடம் பெறும் அவசர சிகிச்சைப் பிரிவுக்கு ரூபா ஐம்பதினா யிரம் (50,000) வழங்கியமை.
3. யாழ். போதனாவைத்தியசாலை இருதய நோய்ப் பிரிவுக்கு ரூபா ஒரு லட்சத்து ஐம்பதினாயிரம் (150,000) வழங்கியமை.

2008 யூன் 15 ஞாயிற்றுக்கிழமை பி. ப. 12:15மணி (நாள்: ஆனி 1, நட்சத்திரம்-விசாகம், திதி-வளர்பிறை துவாதசி) அமரத்துவம். சிவசோதியில் கலந்து சிவனார் திருவடியில் பேரின்பப் பெருவாழ்வு பெற்றார்.

சிவத்தமிழ்ச் செல்வியின் வாழ்க்கை வளம்

த. சண்முகசுந்தரம்

"பெரியோரைக் கனம் பண்ணு." இது தமிழன் கண்ட சால்பின் தேறல். பண்டைய தமிழகத்தில் அரசன் பெரியோன். அறவழி செல்வது அரசு. அதுவே செங்கோன்மை. வளையாதது செங்கோல். அஃ தாவது, செம்மையானது செங்கோல். செங்கோன்மைக்கு வழிகாட்டி அறம். அறத்தை அறிந்து அரசோச்சுபவன் கோன். அந்த அரசுக்குரிய வழியைச் சுட்டி நிற்பது புலமை. புலமை என்றால் எல்லையற்ற அறிவு; அருளுடைமை. பண்டைய தமிழகம் அரசனுக்குத் தனிமதிப்பு வழங்கியது. அதிலும் பார்க்கப் பெரிய மதிப்பு புலமைக்குக் கொடுத் தது. யானைமீது சேக்கிழாரும் மாக்கதை ஏடும், சேக்கிழாரின் பின்னே சோழன். இதுதான் தமிழன் கண்டசைவ மரபு. இப்படியான எடுத்துக் காட்டு பலவற்றையும் தமிழ் நூற் பரப்பிலே காணலாம். ஔவையார் தொடக்கம் சுப்பிரமணிய பாரதியார் வரை இந்தப் பாரம்பரியம் பேணப்பட்டது. இது மகிழ்ச்சிக்குரிய அலுவல்.

இக்காலத்தில் மக்களாட்சி மலர்ந்தது. காலத்தையொட்டி நிகழ வேண்டிய மாற்றம் இது; ஆனால் மக்களாட்சியில் இக்கால அரசுத் தலைவருக்கு முதன்மை வழங்கப்படுகிறது. புலமைக்கு இரண்டாம் இடம் என்ற நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இது வருத்தத்திற்குரிய அலுவல். இங்கிலாந்து அரசியல் தலைவர் சேர். வின்சன்சேர்ச்சில் பெரியவரோ? அல்லது சிற்றுயிர்க் கொல்லி மருந்தாம் பென்சிலினைக் கண்டுபிடித்த சேர். அலக்சாந்தர் பிளேமிங் பெரியவரோ? என்ற வினா எழுந்தது. இது சிந்தனைக்குரிய அலுவல். இதற்கு மேலைத்தேயப் பண்பாடு விடை காணட்டும்; ஆனால் தமிழர் சால்பு எப்போதோ விடை

சிவத்தமிழ்ச் செல்வியின் தந்தை

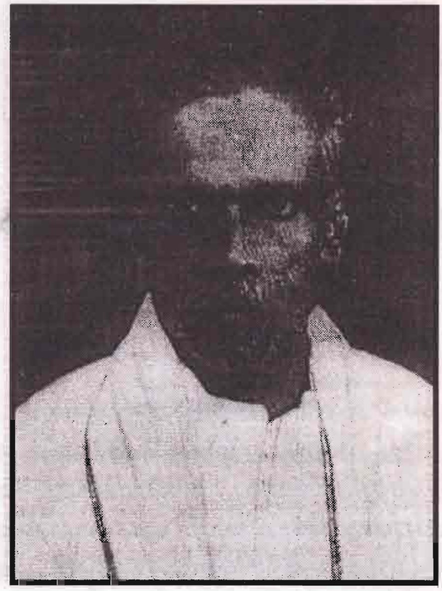

கந்தர் அப்பாக்குட்டி அவர்கள்

கண்டுபிடித்துவிட்டது. அரசியல் தலைவன் பெரியவன். ஆனால் மக்கள் துயரைத் துடைக்கும் அறிஞன், புலவன், அரசியல் தலைவனிலும் பெரியவன். இப்படியான தலைவனைக் கனம்பண்ணத் தமிழ்கூறும் நல்லுலகம் ஒருபோதும் பின்னின்றதில்லை. இந்த மரபில் வந்த தமிழ் மக்கள் இன்று பண்டிதர், சிவத்தமிழ்ச் செல்வி, துர்க்கா துரந்தரி, சித்தாந்த ஞானகரம் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டியைக் கனம் பண்ணுகின்றனர்; போற்றுகின்றனர். இந்த வகையில் இவரின் வாழ்க்கைப் பணியை - வாழ்க்கை வளத்தை எதிர்காலத்தவர் பயன் கருதிச் சிறுகவேனும் பதிவு செய்து வைப்பது நல்ல செயல். இதுவே இந்த நூலின் நோக்கம்.

நான்குபேர் கூடிநின்று கற்றவரவையில் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு-சத் சித் ஆனந்தம் என்று ஆய்வுரை நடாத்தலாம்; ஆனால் இங்கு நோக்க வேண்டியது ஒன்று உண்டு. ஆய்வு மதப்பணியைச் செய்வதும் முக்கியம். பொதுமக்களுக்கும் இந்த ஆய்வு விளங்க வேண்டும். மக்களில்லாமல் மதமில்லை. கற்றவர், பொதுமக்கள்,

இளைஞர் எல்லோர் நடுவிலும் சிவத்தமிழ்ச் செல்வத்தை வளர்ப்பவர் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி. அறிஞர் அவையில் இவர் அருமை யாகத் திருவாசக ஆய்வை நடாத்துவார். பொது மக்கள் கசிந்துருகும் வகையில் தேனினும் இனிய திருவாசகம் பற்றி அழகாகப் பேசுவார். கல்லூரியில் கல்விப் பொதுத் தராதர உயர்தர மாணவர்க்குத் திருவாசகத்தை எடுத்து விளக்கிப் பாடஞ் சொல்வார்.

இலங்கை வானொலியில் இவர் வழங்கிய சைவநற்சிந்தனை சிந்தனைக்குப் பெரும் விருந்து. இவர் எழுதிய சைவக் கட்டுரைகளைத் தமிழ் ஏடுகள் பலவும் தாங்கி வெளிவந்தன. தமிழ்நாடு, மலேசியா, சிங்கப்பூர் ஆகிய நாடுகளுக்கு இவர் நடந்து சென்ற சிவத்தமிழ்த் தூது புகழ் வாய்ந்தது. சுருங்கச் சொன்னால் இவர் தமிழ் கூறும் நல்லுலகத்திற்கு அளித்த செல்வம் சிவத்தமிழ்ச் செல்வம்.

கந்தர் அப்பாக்குட்டி

சிவத்தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டியின் தந்தையார் கந்தர் அப்பாக்குட்டி. குலோத்துங்க முதலியார் மரபைச் சேர்ந்தவர். உடுவில் 'மான்' பாடசாலையில் நவீன கல்வியையும், புராண இதிகாசக் கல்வியைத் திண்ணைப் பள்ளிக்கூடத்திலும் முறையாகக் கற்றவர். உடுவிலைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். சில ஆண்டுகள் மலையகத்தில் பெருந் தோட்டப் பாடசாலை ஆசிரியராகக் கடமை புரிந்தவர். அந்தப் பிரதேச சுவாத்தியம் இவரின் உடல் நிலையைப் பாதித்தது. எனவே தொழிலைவிட்டு ஊர் திரும்பினார். வீட்டிலே இருந்துகொண்டு தமிழையும் சைவத்தையும் மாணவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுத்தார். அத்துடன் பிராமணப் பிள்ளைகளுக்குத் தமிழையும் சிறப்பாகப் போதித்து வந்தார். வேதனம் கேட்டு மாணவரை வேதனைப் படுத்தமாட்டார். மாணவர் கொடுப்பதை அன்புடன் பெற்றுக்கொள்வார். இவரின் போக்கை விளக்க ஒன்றுமட்டும் எடுத்துக் கூறலாம். அதிகாலையில் எழுந்துவிடுவார். எழுந்து காலைக்கடனை முடிப்பார். இவரின் குலதெய்வம் ஞான வைரவர். அந்தக் கோயில் இப்போதும் இவர் வசித்த மல்லாக வீட்டு வளவில் இருக்கிறது. இக்கோயிலில் வேண்டிய பணிவிடைகளைச் செய்து கும்பிடுவார் அதன் பின்னர் நேரே வீட்டிலுள்ள தன் மாட்டுக் கொட்டிலுக்குச் சென்று பசுவை வணங்கி அதற்குரிய தீனியைக் கொடுப்பார். அதன் பின்னர் தான் வளர்க்கும் எருதைக் கவனிப்பார். தன் வண்டிலை

சிவத்தமிழ்ச் செல்வியின் அன்னை

தையற்பிள்ளை அப்பாக்குட்டி

ஓட்டும்போது மாட்டை விரட்டும் தடியை வைத்திருக்கமாட்டார். மாட்டை அடித்துத் துன்புறுத்தும் வழக்கம் இவரிடமில்லை. அத்தனை சீவ இரக்கமுள்ள பண்பாளர்.

தையற்பிள்ளை சின்னப்பா

செல்வி தையற்பிள்ளை சின்னப்பா நற்குடிப் பிறந்தவர். இவர் சிங்கார முதலியார் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர். மாவிட்டபுரத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். தந்தையார் சிறந்த முருகனடியார். இவரின் குலக்கடவுள் மாவை முருகன். இவரின் குடும்பத்தினரின் உபயமாக இன்றும் மாவை முருகன் பதினோராம் திருவிழா ஆண்டுதோறும் நிகழ்கின்றது. குழந்தை தையற்பிள்ளை தன் தந்தையாருடன் சென்று கோயிற் பணிவிடைகளைச் செய்து வந்தது. இந்தக் குழந்தைக்குத் தேவாரம், திருவாசகம், திருப்புகழ் எல்லாம் நன்கு தெரியும்; ஓரெழுத்தும் பிசகாமல் இனிய குரலுடன் திருமுறைகளை முருகனடியாருடன் சேர்ந்து மனங்கசிய ஓதும். மாவை முருகன் கோயிலில்

உரிய நேரத்தில் இக் குழந்தைக்கு ஏடு தொடக்கல், சிவதீட்சை எல்லாம் நடந்தன. பின்னர்ப் பாடசாலையில் நிகண்டு, நன்னூல், திருவாசகம் ஆகியனவற்றை இக்குழந்தை கற்றுத் தேறியது. கந்தர் அப்பாக்குட்டி தன் இருபத்தைந்தாம் வயதில் மங்கை நல்லாள் தையற்பிள்ளை சின்னப்பாவை மணந்து கொண்டார். தையற்பிள்ளை ஒழுங்கான மாவை முருகன் கோயிலில் கிழக்குவாசல் கிணற்றில் தோய்வார். ஈரச்சேலையுடன் முருகப் பெருமானை வணங்கி வீடு செல்வார். அதன் பின்னர்தான் உணவருந்துவார். உற்றார் உறவினர் அயலவருடைய கருமங்கள் எல்லாவற்றையும் தானே முன்னின்று நடாத்தும் பண்பு இவரிடம் இயல்பாயமைந்திருந்தது. விருந்தோம்பும் இயல்பு இவரின் தனிச் சிறப்பாகும். நற்பண்புகளைத் தன் குழந்தை களுக்கு இவர் உணவுடன் ஊட்டி வந்தார். வீட்டிலே ஒழுங்காக அரிச்சந்திர புராணம் படித்து வந்தார்.

தங்கமான குழந்தை

இரத்தாட்சி ஆண்டு மார்கழி மாதம் 24ஆம் நாள் புதன்கிழமை பூரணை விரதம், ஆருத்ரா தரிசனத்தை ஒட்டிய நாள். இரவு வேளை (07-01-1925) 08 மணியளவில் அழகாக மெழுகிக் கோலமிட்ட வீட்டில் ஒரே பரபரப்பு. இல்லத்தரசியின் கைவண்ணத்தை அந்தச் சிறிய வீட்டின் அழகு எடுத்துரைத்தது. இந்த அழகு வீட்டிலே அழகே உருவான கருவில் திருவுடைய தங்கமான குழந்தை பிறந்தது.*தங்க உருநாடு போலக் குழந்தை அழகாக இருந்தது. தந்தையாரின் தாயார் பெயர் தங்கம்மா, அந்தக் குடும்பப் பெயரையே குழந்தைக்கு வைத்தனர். பெயரைத் தாங்குபவள் பேர்த்தி, இந்தத் தங்கமான குழந்தை தங்க உள்ளம் படைத்தது. பின்னர்த் தங்கமான சிவத் தமிழ்த் தொண்டைப் புரியவேண்டுமென்பது அவரின் குலதெய்வம் ஞான வைரவரின் விருப்பம் போலும். குழந்தை வளருங்கால் பெற்றோருடன் தினமுஞ் சென்று ஞான வைரவப் பெருமானை வழிபட் டுச் சித்த சுத்தியை எய்தி வந்தது. குழந்தையின் ஞாபக சக்தி எல்லோரையும் வியக்கச் செய்தது. ஒருநாள் நான்கு வயதுக் குழந்தை தங்கம்மா மாவை முருகன் வாசலிலிருந்து தான் நினைத்தபடி திருப்புகழைப் படித்துக் கொண்டிருந்தார். குழந்தையைச் சுற்றி ஒரே கூட்டம். இதனைக் கண்டு தாயார் தையற்பிள்ளையின் கண்ணிலிருந்து ஆனந்தக் கண்ணீர் வடிந்தது.

---

* சாதகமும், ஆய்வும் பின்னிணைப்பாகத் தரப்பட்டுள்ளன.

ஏடு தொடங்கல்

குழந்தை தங்கம்மாவிற்கு ஏடு தொடங்கும் நிகழ்ச்சி விஜய தசமித் தினத்தன்று தெல்லிப்பழை துர்க்கை அம்மன் கோயிலில் நடந்தது. அப்போது இந்தக் கோயில் மிகவுஞ் சிறியதாக இருந்தது. அம்பாளின் அருளைப் பெற்ற இக்குழந்தை பின்னர் இதே கோயிலில் அம்பாளின் அடிமையாக இருந்து தொண்டு புரியுமென்பது யாருக்குத் தெரியும்? ஆடல்வல்லானுக்கும் அம்பிகைக்கும் மட்டுமே அப்போது இது தெரிந்திருக்கும்! ஆனால் இக்குழந்தையின் குறிப்பைப் பார்த்த சோதிடர் அன்றே இதனைச் சொல்லிவிட்டார். *"அருமையான குறிப்பு, பொருட்செல்வத்திலும் பார்க்க அருட்செல்வமே அதிகம். யாரிடமும் காட்ட வேண்டாம் குறிப்பை. கண்ணூறுபட்டுவிடும்"* என்றார். இன்று அந்தச் சோதிடர் உயிருடன் இல்லை. இருந்திருந்தால் குடும்ப நண்பரான அவர் பூரிப்படைந்திருப்பார். தான் சொன்னது தப்பவில்லை என்று!

தொடக்கக் கல்வி

ஏடு தொடங்கப்பட்ட பின்னர்க் குழந்தை தங்கம்மா மல்லாகம் அமெரிக்க மிசன் பாடசாலையில் அரிவரி வகுப்பில் சேர்க்கப்பட்டார். ஏற்கெனவே, தாயாரிடம் கணிதம், எழுத்து, வாசிப்பு ஆகியவற்றைக் கற்ற பிள்ளைக்கு அங்கே கற்பதற்கு அரிவரி வகுப்பில் அதிகம் எதுவும் இருக்கவில்லை. எல்லாத் தவணைத் தேர்வுகளிலும் சிறுமி தங்கம்மா முதனிலையில் இருப்பார். 1931ஆம் ஆண்டு நடந்த பாட சாலைப் பரிசளிப்பு விழாவில் இவருக்கே பரிசுகள் பலவும் கிடைத்தன. அப்போதைய கல்வி மரபுக்கேற்ப ஆத்திசூடி, கொன்றை வேந்தன், உலகநீதி, நல்வழி, நன்னெறி நூல்களில் மனனப் போட்டி நடந்தது. தங்கம்மாவிற்கே பரிசு கிடைத்தது. போட்டி தொடங்கு முன்னரே *"முதற்பரிசு தங்கம்மாவிற்கு; இரண்டாம் பரிசுதான் யாருக்கென்று தீர்மானிக்க வேண்டும்"* என்று வகுப்பாசிரியர் கூறிவிட்டார். சிறுமி தங்கம்மா நாடகம் நடிப்பதிலும் சிறந்து விளங்கினார். சொற்களின் பொருளை உணர்ந்து அதற்கேற்ப நடிக்கும் கலை இவருக்கு இயல்பா கவே இருந்தது. இதனாலே தான் பின்னை நாளில் இவருடைய மேடைப் பேச்சு யாவும் எல்லோரையும் கவரும் தனித்தன்மைவாய்ந்த தாக இருக்கின்றது. *"தங்கம்மாவின் மேடைப் பேச்சு அவரின் உயிர்த்துடிப்பு. அவர் பேசினால் அவர் குரல் மட்டும் பேசவில்லை;*

அந்தப் பேச்சு இதயத்திலிருந்து எழுகின்றது. அவர் அங்கமெல்லாம் பேசும். உச்சிநின்று உள்ளங்கால்வரை பேசும்." எனப் பலரும் பாராட்டுவர். 1933ஆம் ஆண்டில் பாடசாலை நாடகம் "குமணன்" அரங்கேறியது. அந்த நாடகத்தில் பெருந்தலைச் சாத்தனாராக நடித்த இவர் எல்லோருடைய பாராட்டையும் பெற்றார். சிவத்தமிழ்ச் செல்வியின் பேச்சில் இடையிடையே மேற்கோள்களாகப் பாட்டுகள் இடம்பெறும். அந்தப் பாட்டுகளை மிகவும் இனிமையாகப் பாடுவார்.

இதற்கு விடைகாணவேண்டுமானால் சிறுமி தங்கம்மாவின் இளமையை நோக்குதல் மிகவும் பொருத்தமான செயல். 1934ஆம் ஆண்டில் வடமாகாணப் பாடசாலைகளில் பாட்டுப் போட்டிகளில் இவருக்கே முதலிடம் கிடைத்தது. பாவோதல் போட்டிக்காக இவர் அந்தக் காலத்தில் பயிற்சி பெற்றார். நாமகள் கொடுத்த நாவன்மை ஒருபுறம்; சிறப்பான பயிற்சி மற்றொருபுறம். இவருடைய சொற்பொழிவு முடிந்த பின்னர் இசைச் சொற்பொழிவாளர் ஒருவரின் சொற்பொழிவு நடக்க இருந்தது. சிவத்தமிழ்ச் செல்வி மேடையை விட்டு இறங்கினார். இசைச் சொற்பொழிவாளர் மேடையில் ஏற ஆயத்தமானார். புகழ்பெற்ற அந்த இசைச் சொற்பொழிவாளர் சிவத்தமிழ்ச் செல்வியைப் பார்த்து *"நல்ல காலம்; நீங்கள் கதாப்பிரசங்கத்துறைக்கு வராதது. நீங்கள் கதாப்பிரசங்கம் செய்தால் எம்போன்றவருக்கு இடமே இருந்திருக்காது"* எனப் பாராட்டினார்.

1934ஆம் ஆண்டு ஐந்தாம் வகுப்பில் கற்ற சிறுமி தங்கம்மாவின் தமிழ் ஆற்றலுக்கு ஓரெடுத்துக்காட்டு. ஆண்டு முடிவு வகுப்பேற்றத் தேர்வு நடந்துகொண்டிருந்தது. பாடம் தமிழ். கொடுக்கப்பட்ட நேரம் ஒன்றரை மணி; நாற்பத்தைந்து நிமிட வேளையில் சிறுமி தங்கம்மா விடைகளை எழுதிவிட்டார். விடைத் தாளை மூடிவைத்துவிட்டு அமைதியாக இருந்தார். அவ்விடம் பொது மேற்பார்வை செய்ய வந்த தலைமையாசிரியர் சிறுமியைப் பார்த்து உறுக்கினார். *"நேரமிருக்கிறது. விடைத்தாளை எடு. எழுது. திருப்பிப் பார்."* எனப் புத்திமதி சொன்னார். அப்போது அங்கே வந்த தமிழ் பயிற்றும் ஆசிரியர் தலைமையாசிரியரிடம் மிகப் பணிவாக, *"இந்தப் பிள்ளை மகாகெட்டிக்காரி. அரைவாசிநேரம் போதும்; எல்லாம் சரியாகச் செய்துவிடும்"* என்றார். *"அப்படியோ!"* எனக்கேட்ட தலைமை யாசிரியர் அங்கேயே வைத்துச் சிறுமி தங்கம்மாவின் விடைத்தாளைப் பார்த்தார். திருத்த எதுவுமில்லை. 98 புள்ளிகளைத் தன்னுடைய கையாலேயே

வழங்கிவிட்டுச் சென்றார். ஐந்தாம் வகுப்பில் சிறுமி தங்கம்மா நல்ல புள்ளிகளைப் பெற்று வகுப்பேற்றம் பெற்றார்.

மல்லாகம் அமெரிக்கன் மிசன் பாடசாலையில் ஐந்தாம் வகுப்புதான் கடைசி வகுப்பு. ஆறாம் வகுப்பு இல்லை. சிறுமி தங்கம்மாவின் அறிவு ஆற்றலை உணர்ந்த தலைமையாசிரியர் திரு. அம்பலவாணர், தந்தை அப்பாக்குட்டியை நேரிற் கண்டார். கண்டு மகள் தொடர்ந்து கற்க வேண்டுமென்பதை வலியுறுத்தினார்.

இடைநிலைக் கல்வி

உயர் கல்வியை அந்தக் காலத்துப் பெற்றோர் சிலர் விரும்புவது மில்லை. *"பெண்பிள்ளைதானே, தபால்தந்தி வாசிக்கக்கூடிய அறிவு இருந்தாற்போதும்"* எனவும் சிலர் கருதுவதுண்டு; ஆனால் அப்பாக் குட்டியும் தையற்பிள்ளையும் கல்வியின் மாண்பை அறிந்தவர்கள். அத்துடன் அறிவுக்கூர்மை நிரம்பிய தம்பிள்ளையை வீட்டிலே வைத் திருக்க அவர்கள் விரும்பவில்லை. எனவே சிறுமி தங்கம்மாவை 1935ஆம் ஆண்டு மல்லாகம் விசாலாட்சி வித்தியாசாலையில் ஆறாம் வகுப்பில் சேர்த்துவிட்டனர். அங்கும் தங்கம்மாவின் கல்வி தொடர்ந்து இனிது நடந்தது.

அந்தக் காலம் இலங்கையில் குடியேற்ற நாட்டு ஆட்சி நிலவியது. இங்கிலாந்தின் அடிமை நாடாக இலங்கை இருந்தது. ஆறாம் மன்னரின் முடிசூட்டுவிழா இலங்கையில் வெகு சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட வேண்டுமென்பது அரச கட்டளை. பாடசாலை மட்டத் தில் நிகழ்ந்த திருமுறை ஓதற் போட்டியில் தங்கம்மாவிற்கு முதலிடம் கிடைத்தது. வட்டார அடிப்படையில் வலிகாமம் வடக்குப் பாடசாலை களுக்கான போட்டியொன்றும் நடந்தது. இப்போதைய யூனியன் கல்லூரியில் நடந்த இப்போட்டியில் தங்கம்மாவுக்கு முதலிடம் கிடைத்தது. அது மட்டுமன்றி, நடுவர்களாக இருந்த எல்லோரும் தங்கம்மாவை அழைத்துத் தம் பாராட்டைத் தெரிவித்தனர். ஆறாம் வகுப்பில் தேர்ச்சிபெற்ற இவர் ஏழாம் வகுப்பிலே தொடர்ந்து கற்றார். ஏழாம் வகுப்புத் தேர்வில் முதற்பரிசு ஆறினை இவர் தட்டிக் கொண்டார். அத்துடன் திருவாசக - திருச்சதகம் நூறு பாடலையும் மனனஞ் செய்து ஒப்புவித்துச் சிறப்புப் பரிசிலையும் பெற்றுக்கொண்டார்; பாராட்டுகளையும் பெற்றார்.

மல்லாகம் விசாலாட்சி வித்தியா சாலையில் எட்டாம் வகுப்பு

இல்லை. எனவே எட்டாம் வகுப்புக் கல்விக்காக அளவெட்டி சதானந்த வித்தியாலயத்திற் சேர்ந்தார். அப்போது எட்டாம் வகுப்புத் தேர்வு அகில இலங்கை அடிப்படையில் கல்வித் திணைக்களத்தினரால் நடாத்தப்பெறும். அதன் பெயர் கனிட்டப் பாடசாலைத் தராதரப் பத்திரத் தேர்வு. அதன் பெறுபேறுகள் செய்தித் தாள்களில் வருவதுண்டு. இந்தத் தேர்வுக்குத் தோற்றிய தங்கம்மாவிற்கு முதற்பிரிவுச் சித்தி கிடைத்தது. அத்துடன் விவேகானந்த சபையினர் நடாத்தும் சமய அறிவுப் போட்டியில் முதலாமிடம் கிடைத்தது. கனிட்ட பாடசாலைத் தராதரப் பத்திரத் தேர்வில் முதலாம் பிரிவில் தேர்ச்சி பெற்றமையால் சிரேட்ட பாடசாலைத் தராதரத் தேர்விற்கு ஓராண்டில் தோற்றும் வாய்ப்பைக் கல்வித் திணைக்களம் இவருக்கு வழங்கியது. 1940ஆம் ஆண்டில் இத் தேர்வுக்குத் தோற்றிய செல்வி தங்கம்மா அதிவிசேட சித்தியைப் பெற்றார் என்பதை இங்கு குறிப்பிடுதல் வேண்டும்.

பத்தாம் வகுப்பில் படிக்கும்போதே இவர் கீழ் வகுப்புகளில் பாடங்களைப் படிப்பிக்க தலைமையாசிரியர் ஒழுங்கு செய்திருந்தார். பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர்களிலும் பார்க்க மாணவி தங்கம்மாவின் கற்பித்தல் முறை சிறப்பானதென ஆசிரியர்கள் எல்லோரும் பாராட்டினர். செல்வி தங்கம்மா ஒருமுறை பாடங்கேட்டால் திருப்பிப் படிக்க வேண்டியதில்லை. அவ்வளவு புத்திக் கூர்மை. இவரின் நினைவு ஆற்றலை எல்லோரும் பாராட்டினர். இவ்வளவு விவேகமான இப்பிள்ளை தொடர்ந்து படிக்கவேண்டுமென எல்லாரும் விரும்பினர்.

ஆசிரிய கலாசாலை புகுதலும் ஆசிரியப் பணியும்

இவ்வளவு விவேகமாகக் கற்ற செல்வி தங்கம்மா வீட்டு வேலை களையோ தாய் தந்தையர்க்குச் செய்யவேண்டிய பணிவிடை களையோ புறக்கணிக்கவில்லை; வீட்டுவேலை எல்லாவற்றையும் மிகவும் ஒழுங்காகச் செய்துவந்தார். *"எனக்குத் தொழில் தமிழ்"* என்ற கோட்பாடு இவரின் இளநெஞ்சில் குடிகொண்டு விட்டது. எனவே பிரவேச பண்டிதத் தேர்வுக்கு வீட்டிலே இருந்து படித்துக் கொண்டிருந்தார். அப் பரீட்சையிலும் தேர்ச்சி பெற்றார். தன்னுடைய பெற்றோர், ஆசிரியர்களின் தூண்டுதலின் பேரில் இராமநாதன் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலைப் புகுமுகத் தேர்விற்குத் தோற்றினார். இதிலும்

சித்தியடைந்தார். 1941 ஆம் ஆண்டு செப்ரெம்பர் திங்கள் ஆசிரிய கலாசாலையில் சேர்ந்து கொண்டார். அப்போது இந்த ஆசிரியர் கலாசாலை பெரியதொரு கலைக்கூடமாகத் திகழ்ந்தது. சேர்.பொன் இராமநாதன் மருகர் தமிழறிஞர் திரு. சு. நடேசபிள்ளை அவ்வப்போது இலக்கண இலக்கிய விரிவுரைகளை நடாத்தினர். இவரைத் தவிர முழுநேர விரிவுரையாளராக இருந்தவர்கள் கம்பராமாயணத்தைக் கரைத்துக் குடித்த அந்தணர் திருச்சி ஏ. எஸ். சுந்தரராச ஐயங்கார்.

இவர்கள் எல்லோரையும் இளந் தங்கம்மாவின் அறிவுக் கூர்மை இலகுவில் கவர்ந்துவிட்டது. அப்போது ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலை கற்கைநெறி மூன்று ஆண்டுகளாக இருந்தது. இந்த மூன்று ஆண்டுக் காலத்தில் ஆசிரியப் பயிற்சி பெறுவதோடு தன்னுடைய தமிழ் சைவ அறிவையும் வளர்த்துக்கொள்ள இவர் பெரும் முயற்சி எடுத்தார். நூல் நிலையத்திலுள்ள நூல்கள் எல்லாவற்றையும் துருவித் துருவி ஆராய்ந்து கற்றார். இராமநாதன் விடுதி மன்றங்களில் புராண படனம், இலக்கியச் சொற்பொழிவு திருமுறை ஓதல் ஆகிய நிகழ்ச்சிகளில் இரண்டறக் கலந்து கொண்டாரிவர். 1943ஆம் ஆண்டு இரண்டா மாண்டுத் தேர்வில் கணிதம், புவியியல், தமிழ்மொழி, வரலாறு ஆகிய நான்கு பாடங்களிலும் இவருக்குச் சிறப்புச் சித்தி கிடைத்தது. 1944ஆம் ஆண்டு நடந்த பயிற்சிக் கலாசாலை இறுதித் தேர்வில் தோற்றிய 14 பாடங்களிலும் இவருக்குச் சித்தி கிடைத்தது. பயிற்சிக் கலாசாலையில் இவர் பின்வாங்கியே போய் அமர்ந்து கொள்வார். வேண்டிய குறிப்புகளை மிகவும் சுருக்கமாகவே எழுதிக் கொள்வார்.

கம்பராமாயணச் செய்யுள்களைப் படித்துப் பிரித்துக்காட்டிப் பொருள் விளங்க வைக்கும் பணியைச் சுந்தரராச ஐயங்கார் இவரிடம் ஒப்படைப்பார். மிகவும் கடினமான கேள்விகளை மட்டும் விரிவுரையாளர் கள் இவரைக் கேட்பார்கள். இவர் எழுதி வாசிக்கின்ற கட்டுரைகள் விரிவுரையாளர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் பெருவிருந்தாக அமையும். கற்றுத் தேறிய பின்னர்த் தெல்லிப்பழை சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை யில் 1945ஆம் ஆண்டு தற்காலிக ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார்; அடுத்த ஆண்டிலே மட்டக்களப்பு அர்ச். சிசீலியா ஆங்கிலப் பாடசாலையில் நிரந்தர ஆசிரிய நியமனம் பெற்றுச் சென்றார். சுமார் மூன்று ஆண்டுகள் கிழக்கு மாகாணத்தில் கடமைபுரிந்த இவர் அங்கும் சைவமும் தமிழும் வளரத் தன்னால் இயன்ற பணி களைச் செய்து வந்தார். மட்டக்களப்புப் பாடசாலைகளின் சைவ

சமயப் போட்டிகளை நடாத்த உதவிச் செயலாளராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டாரிவர். அதே நேரத்தில் மட்டக்களப்பு இராமகிருட்டின நிலையத்தார் நடாத்தும் சிவானந்த வித்தியாசாலையில் ஞாயிறு தோறும் சமய வகுப்புகளைக் கிரமமாக நடாத்தித் தொண்டு புரிந்தார். இவரிடம் குடிகொண்டிருந்த இயல்பான திறமையையும் ஆற்றலையும் மட்டக்களப்புக் கல்வியுலகம் நன்கு பாராட்டியது.

கொழும்புக்கு இடமாறி வருதல்

இவருடைய தமிழ் கற்பிக்கும் ஆற்றல் காந்த சக்தி வாய்ந்தது என எல்லோரும் பாராட்டினர். இதனால் 1949ஆம் ஆண்டு கொழும்பு பாத்திமா பெண்கள் பாடசாலை நிருவாகிகள் இவரைத் தமது பாடசாலைக்கு வரும்படி அழைத்தனர்: இங்கு 11 ஆண்டுகள் கற்பித்த இவர் தம் அறிவை வளர்த்தார்: தானுங் கற்றார், பிறரையுங் கற்கும்படி தூண்டினார். கொழும்பு விவேகானந்த சபையினர் இவரை ஞாயிறு தோறும் சிறப்பான வகுப்புகளை நடத்தும்படி அழைத்தனர். இந்த அழைப்பை அகமகிழ்ந்தேற்று இவர் நற்பணி செய்தார். அத்துடன் கொழும்பு தட்டாதெரு சிவசுப்பிரமணியசுவாமி கோயிலில் திருமுறை வகுப்புகளையும் நன்கு நடாத்தினார்.

பண்டிதத் தேர்வும், புலமை வளர்ச்சியும்

1941ஆம் ஆண்டில் பிரவேச பண்டிதத் தேர்விலும் 1952ஆம் ஆண்டில் பாலபண்டிதத் தேர்விலும் 1953ஆம் ஆண்டில் பண்டிதத் தேர்விலும் சித்தி அடைந்தார். இதனால் இவருடைய தமிழ்ப் புலமை மேலும் வளர்ச்சியுற்றது. இவருடைய தனித்துவம் வாய்ந்த நாவன்மை கொழும்பு மாநகர் வாழ் தமிழ் மக்களைப் பெரிதுங் கவர்ந்தது. பல இடங்களிலும் இவர் சொற்பொழிவாற்றிப் பணிபுரிந்து வந்தார். அத்துடன் தன் ஓய்வுநேரத்தைத் தமிழாராய்ச்சியிலும் செலவு செய்து வந்தார். ஈழத்துத் தனிப்பெருமையில் அதிக நாட்டமுள்ள இவர் இக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் ஆறுமுக நாவலருடைய நூல்களை ஆழமாக நோக்கினார்.

ஈழத்துப் பிரபந்தங்கள் என்ற ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை இக்காலத்தில் இவரால் எழுதப்பட்டது. இக் கட்டுரையின் பொருட் செறிவையும் இவரின் நுண்மாண் நுழை புலத்தையும், யாழ்ப்பாணத்து ஆரிய திராவிட பாசாவிருத்திச் சங்கம் பாராட்டியது. பாத்திமா கல்லூரியின்

வளர்ச்சிக்கு அளப்பரிய சேவையை ஆற்றிவந்த இவரை நிருவாகத்தினர் பாராட்டினர். இதனால் இவருக்கு சிரேட்ட உதவி ஆசிரியர் பதவியை நிருவாகத்தினர் உளம் மகிழ்ந்து வழங்கினர். கொழும்பு வாழ் தமிழ் மக்கள் இவரிடமுள்ள இயல்பான திறமையை உணர்ந்தனர்.

கப்பித்தாவத்தை சிவன் கோயில், தட்டாதெரு முருகன் கோயில், சிந்துப்பிட்டி முருகன் கோயில் ஆகிய இடங்களில் இவரின் சைவமதச் சிறப்புச் சொற்பொழிவுகள் இடம்பெற்றன: அத்துடன் இவருடைய தமிழாற்றல் மக்களைக் கவர்ந்தது. தங்கம்மாவின் சொற்பொழிவு என்றால் அதிலொரு சிறப்பும் தனித்தன்மையும் உண்டென்பதை மக்கள் அறிந்து கொண்டனர். இவரின் நாவன்மையை உணர்ந்த திருக்கேதீசுவர ஆலய அறங்காவலர் குழுவினர் மதித்துக் கௌரவித்தனர். இதனால் அப் புண்ணிய பூமியில் 1956ஆம் ஆண்டு சிவராத்திரி தினச் சொற்பொழிவை நிகழ்த்தும்படி வேண்டுகோள் விடுத்தனர். இந்தச் சொற்பொழிவை இலங்கை வானொலி அஞ்சல் செய்தது. எனவே இலங்கை வானொலியினர் இவரை அவ்வப்போது சொற்பொழிவாற்ற அழைத்தனர். கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம் நடாத்திய பத்துப்பாட்டு ஆய்வு அரங்கில் பேச இவருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பொருள் *"திருமுருகாற்றுப்படை"* ஆகும்.

ஆழமான முருக அன்பரான இவர் திருமுருகாற்றுப்படை விளக்கத்தை மிகவும் சிறப்பாக நடாத்தினார். அதே நேரத்தில் ஆடல்வல்லான்மீது இவர் கொண்ட பெருங்காதல் இம்மட்டன்று. இக்காலத்தில் திருக்குறள், திருவாசகம், திருக்கோவையார் முதலிய நூல்களையும் சுவைத்துப் படிக்கத் தொடங்கினார். தனிப்பெரு நெறியாகத் திகழ்வது சைவ சித்தாந்தக் கோட்பாடு என்ற பெரும் நம்பிக்கை இவரிடம் குடிகொண்டது. சென்னை சைவ சித்தாந்த சமாசம் நடாத்துகின்ற சைவப் புலவர் தேர்வை நோக்கிக் கற்கத் தொடங்கினார். 1958ஆம் ஆண்டு இத்தேர்வில் சித்தியும் பெற்றார். இலங்கையில் இத் தேர்வில் சித்தியடைந்த முதற்பெண் என்ற பெருமை இவருக்குக் கிட்டியது.

யாழ்ப்பாணத்திற்கு வருகை

இலங்கையில் 1958இல் நிகழ்ந்தது இனக்கலவரம். இதனால் கொழும்பு மாநகரம் அல்லோலகல்லோலப்பட்டது. சிவத்தமிழ்ச் செல்வியின் உள்ளத்தில் பெருந்தாக்கம் ஏற்பட்டது. எனவே இவர் யாழ்ப்பா

ணம் அளவெட்டி சதானந்த வித்தியாசாலைக்கு இடமாற்றம் பெற்று வந்தார். இம்மாற்றம் அவருடைய சிவத்தமிழ்ப் பணிக்குப் பெரும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தது. திறமையை எப்பொழுதுமே உணர்ந்து கௌரவிக்கும் பான்மை யாழ்ப்பாணத்து மக்களிடம் காணப்படும் சிறப்பான இயல்பு. எனவே இவரின் பணி மேலும் வலிவும் வனப்பும் பொலிவும் பெற்றுத் திகழ்ந்தது. 1959ஆம் ஆண்டில் அகில இலங்கைச் சைவப்புலவர் சங்கப் பொருளாளராகப் பதவி பெற்றார். பலவிடங்களுக்குஞ் சென்று திருக்குறள், திருமுறைகள் பற்றிப் பயனுள்ள சொற்பொழிவுகள் பலவற்றையும் நிகழ்த்திக் கற்றவர்களின் மதிப்பையும், பொதுமக்களின் மதிப்பையும் ஒருங்கே பெற்றார். அத்துடன் பதிற்றுப்பத்துத் தொடக்கம் பாரதியார் பாடல்வரை உள்ள இலக்கியத் தலைப்புக்களில் அரிய பேச்சுகளை நடாத்தினார். சிலப்பதிகாரம், திருக்குறள் முதலிய நூல்கள் பற்றி இவர் நிகழ்த்திய சொற்பொழிவுகள் மக்கள் உள்ளத்தில் ஒரு விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தின.

1958ஆம் ஆண்டு தாயார் திடீரென இயற்கை மரணமடைந்தார். இதன் பின் 1960ஆம் ஆண்டில் இவரைக் கண்ணுங் கருத்துமாகக் காத்துவந்த தந்தையார் அப்பாக்குட்டி இந் நிலவுலக வாழ்வை நீத்தார். தாய் தந்தையரைக் கண்கூடாகக் காணுகின்ற தெய்வமாகப் போற்றி வருபவர் சிவத்தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி. தாய் தந்தையாரின் மறைவுத்தாக்கத்தை மறந்து போவதற்காக ஓராண்டுக் காலமாக இவர் திருவாசகத்தை இரவும் பகலும் படித்து வந்தார். இதனால் திருவாசகம் முழுவதுமே இவருக்குத் தண்ணீரபட்ட பாடாகியது. தாய் தந்தையரின் மறைவினால் சற்று ஒதுங்கியிருந்தவர், மீண்டும் முழு மூச்சாகத் தன்பணியில் ஈடுபட்டார்.

பெரும்பணி பரந்து விரிந்தது

இன்று ஆறுமுகநாவலர் உயிரோடிருந்தால் சிவத்தமிழ்ச் செல்வியைப் பார்த்து இப்படியும் கூறியிருப்பார்:

"வண்டமிழ்ச் சிவப்பணி செய்யும் செல்வியே!
தண்டமிழ் ஞாலம் தழைப்ப இன்குரல்
எடுத்துச் செந்தமிழ் விளக்கங் கூறினீர்!
கடுவிடக் கண்டன் மாண்போ செப்புவீர்!

எண்டிசை மகிழக் குயில்போற் கூவிக்
கண்டினு மினிய சிவத்தமிழ் வளர்ப்பீர்!
அரமெனக் கூரிய அறிவுடன் உன்றன்
பாதந் தேயத் தேய நடந்து
சீத மதிச்சடைச் சிவத்தின் மாண்பைத்
தமிழுல கெங்கும் தூதாய் நல்ல
அமுதாய் வழங்குவீர் சிவத்தமிழ்ச் செல்வியே!"

ஒரு நாள் உரையாடலின்போது பண்டிதமணி, சித்தாந்த சாகரம், இலக்கியக் கலாநிதி சி. கணபதிப்பிள்ளை வினா ஒன்றைத் தொடுத்தார். "யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் சாமிநாதத் தம்பிரானுடைய கதாப்பிரசங்கமும், சிவத்தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டியின் சொற்பொழிவும் ஏன் தமிழ்நாட்டில் எடுபடுகின்றன?" இப்படியாக அவர் வினவும் வேளையில் விடை சொல்லாது வாயை மூடி வைத்திருப்பது நல்ல செயல் என்பது பண்டிதமணியை நன்கு அறிந்தோர் அறிவர். தன்னுடைய தாடியைச் சற்று ஒதுக்கிக்கொண்டு பண்டிதமணி தானே தொடர்ந்து விடையளித்தார். *"முதலாவது, இவர்கள் பேச்சின் பொருளை ஒழுங்குபடுத்திப் பேசுதல். இரண்டாவது, கால நேரத்தை உணர்ந்து கட்டுப்பட்டுப் பேசுதல். மூன்றாவது, யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழின் தனிச்சிறப்பு. நான்காவது, ஓரெழுத்தையும் சிதைக்காது விழுங்காது உச்சரித்தல்."*

1962ஆம் ஆண்டு தெல்லிப்பழை துர்க்காதேவி கோயில் திருப்பணிச் சபையின் உறுப்பினரானார். 1964ஆம் ஆண்டு தெல்லிப் பழை யூனியன் கல்லூரிக்கு இடமாற்றம் பெற்று வந்தார். *"உன் ஏடு தொடக்கல் இங்கேதான் என் முன்னிலையில் நிகழ்ந்தது. உன்னுடைய சிறப்புப் பணிகளெல்லாம் என் முன்னிலையிலேதான் பரந்து விரியும்"* என அருள்மிகு அம்பாள் வாழ்த்தினார் போலும்!

1962 தொடக்கம் 1985 வரையும் தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி சாதித்தவை இம்மட்டன்று. செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி சிவத் தமிழ்ச் செல்வியானார். துர்க்கா துரந்தரியாக அமைந்துள்ளார். சைவ சித்தாந்த வித்தகராகப் பொலிவுடன் திகழ்கின்றார். திருவாசகக் கொண்டலாக வீசுகிறார். இந்த 23 ஆண்டுகளும் இவர் நிலைநாட்டிய சாதனை தமிழ்கூறும் நல்லுலக வரலாற்றுடன் பின்னிப் பிணைந்து

போய்விட்டன. அவற்றை இங்கு வெவ்வேறாக ஆராய்வது பயனுடைய முயற்சி.

சிவத்தமிழ்த் தூது: தமிழ்நாடு

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் ஆறுமுகநாவலர் தொடக்கம் இற்றை வரையும் பொதுவாக ஈழத்திலிருந்தும், சிறப்பாக யாழ்ப்பாணத்தி லிருந்தும் தமிழ் நாட்டிற்குச் சிவத்தமிழ்த் தூது நடந்து செல்லும் விழுமிய பாரம்பரியம் ஒன்று இருந்து வருகின்றது. அந்த நல்ல பாரம்பரியத்தின் தொடர்ச்சியாகச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக அதி உயர்ந்த பிரதிநிதியாகத் திகழ்பவர் சிவத்தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி. ஒரு நாள் நாதசுர இன்னிசைப் பெரும் புலவர் காரைக்குறிச்சி அருணாசலம் பேசும்போது தவிற்கலைப் பேராசான் அளவெட்டி தட்சணாமூர்த்திக்கு ஈழத்து யாழ்ப்பாணம் போதாது என்று சொன்னார். இதே கருத்து சிவத்தமிழ்ச் செல்விக்கும் பொருந்தும். நல்ல காலம்! சிவத்தமிழ்ச் செல்வியின் பெருமையை உணர்ந்த தமிழ்நாடு வானொலி மூலமும் கேட்டறிந்தது; ஆகவே இவரைத் தமிழ் நாட்டிற்கு வரும்படி அழைத்தது. இதன்படி இவர் 1965ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு சென்றார். இவரின் ஆற்றல்மிகு புலமையும், நாவன்மையும், இனிய குரலும், இனிய பேச்சும் தமிழ் நாட்டவரைப் பெரிதும் கவர்ந்தன. ஓரெழுத்தையும் ஒரு சொல்லையும் விழுங்காமல் தெளிவாக வேண்டிய வேண்டிய இடத்து அழுத்தங்கொடுத்துப் பேசும் பெரும் ஆற்றல் இவரிடம் இயல்பாகவே குடிகொண்டுள்ளது. திட்டமிட்ட படி சில பேச்சுகளை மட்டும் நிகழ்த்த இவர் சென்றார். இவரின் பெருமையை உணர்ந்த தமிழ் மக்கள் மேலும் பல இடங்களில் பேசும்படி இவரை அன்புடன் அழைத்தனர். பல அவைகளிலும் தமிழ்த்தென்றலாக, திருவாசகக் கொண்டலாக, நற்றமிழ் இளம் வாடையாக, திருமுறைப் பூங்காற்றாக இவரின் பெரும்புகழ் கமழ்ந்தது.

சிவத்தமிழ்த் தூது: 1

ஈழத்தில் பரந்து விரிந்து நறுமணம் வீசிய இவரின் பெரும்புகழ் தமிழ் நாட்டிலும் பெருமணம் வீசியது. அதனால் தமிழ் நாட்டு ஆதீனங்களும் மன்றங்களும் இவரை ஆங்கு வருகை தந்து தமிழ்ச் சைவச் சொற்பொழிவு ஆற்றும்படி அழைப்பு விடுத்தன. இவ்வழைப்பை மனமுவந்து ஏற்றுக் கொண்ட தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி 1965ஆம் ஆண்டு அகில இலங்கைச் சைவப் புலவர் சங்க உறுப்பினருடன்

சேர்ந்து சைவ சித்தாந்த சமாச வைர விழாவில் பேசும் வாய்ப்புப் பெற்றார். திரு. வெள்ளைவாரணார் தலைமையில் நடைபெற்ற இவ்விழாவில் *"மணிவாசகரின் ஞான உள்ளம்"* என்னும் பொருள் பற்றிச் சொற்பொழிவாற்றினார். இவ்விழாச் சிதம்பரம் திருக்கோயிலை அடுத்த மண்டபமொன்றில் ஏற்பாடாகியிருந்தது. இவரது கணீரென்று ஒலித்த மணிப்பேச்சு அவையினர் அனைவரையும் ஒருங்கே கவர்ந்தது.

இந்த இடத்தில் நாம் ஒன்று நினைவுகூர்தல் தகும். சுவாமி விவேகானந்தர் சொற்பொழிவாற்றும்போது ஆடாமல் அசையாமல், கண்களை உருட்டாமல் மிரட்டாமல் உடல் செயலறநின்று உள்ளத் தால் பேசுவார். அப்போது கேட்போர் பேசுவோர் என்ற பேதங்கழன்று விடும். ஒருமைப்பட்டு அறிவானந்தத்தைத் துய்ப்பார்கள். இந்தப் பாங்கு சிவத்தமிழ்ச் செல்வியிடத்தும் அமைந்திருக்கிறது. இதனாற் கவரப்பட்ட தமிழ்நாட்டு மக்கள், சிறப்பாக அண்ணாமலை பல்கலைக் கழக மாணவர்கள் இவரைத் தமது பல்கலைக்கழகத்துக்கும் வருகை தந்து ஓர் இலக்கியச் சொற்பொழிவு ஆற்றும்படி வேண்டினர். மகிழ்ந்த தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அங்கு சென்று தமிழ் ஆராய்ச்சித்துறைத் தலைவர் கோ.சுப்பிரமணியம்பிள்ளை தலைமையில் *"இளங்கோ போற்றிய பெண்மை"* என்னும் பொருள் பற்றி அரியதொரு சொற் பொழிவு நிகழ்த்தினார் (04-10-1966). இதனால் மிகவும் மகிழ்ச்சியுற்ற பல்கலைக்கழகம் இவருக்குத் திருமுறை, இலக்கிய நூல்களைப் பரிசிலாக அளித்துக் கௌரவித்தது.

சிவத்தமிழ்த் தூது: 2

1973ஆம் ஆண்டு திருவாவடுதுறை ஆதீன அழைப்பை ஏற்றுத் திருவிடைமருதூரில் நடைபெற்ற திருமுறைக் கருத்தரங்கில் கலந்து கொண்டார். இக் கருத்தரங்கில் ஆதீன முதல்வர் அம்பலவாணதேசிகர் தலைமை தாங்கினார். மூன்று நாள் நடைபெற்ற இம் மாநாட்டில் இரண்டாம் நாள் நடைபெற்ற மங்கையர் மாநாட்டுக்குத் தலைமை தாங்கும் பெருமை தங்கம்மா அப்பாக்குட்டிக்குக் கிடைத்தது. இற்றைநாள் வரை தமிழ்நாட்டு ஆதீனங்களில் ஈழ நாட்டிலிருந்து சென்று தலைமை தாங்கும் பெருமை எந்தப் பெண்மணிக்கும் கிடைக்கவில்லை. இவருக்கு அந்த வாய்ப்புக் கிடைத்தது. ஈழமக்க ளின் பெருமைக்குரிய பேறு இஃது எனலாகும். இவரின் தொண்டுணர்ந்த ஆதீனம் பொற்கிழியும் வழங்கிச் சிறப்பித்தது. இந்த மாதர் மகாநாட்டில் தலைமைப் பேருரை நிகழ்த்திய பின்னர் "அப்பர் சுவாமிகளின்

திருமுறைகள்" என்ற தலைப்பில் நிகழும் நிகழ்ச்சிகளைத் தொடங்கி வைத்தார் தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி. இதன் பின்னர்த் திருச்சி *"சாரதா மகளிர் மன்றத்"* திலும் உரையாற்றி அறிவின்பத்தில் அமிழ வைத்தார். இன்பத் தேனை நுகர்ந்த மகளிர் மன்றமும் இவருக்குப் பொன்னாடை போர்த்தி மிக்க கௌரவத்தை அளித்தது.

சிவத்தமிழ்த் தூது: 3

1976ஆம் ஆண்டு கும்பகோணத்தில் *"குடந்தைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டம்" எடுத்த திருமுறை விழாவில் முதல் நாள் நிகழ்ச்சியில் "பெரிய புராணமும் சைவ சித்தாந்தமும்"* என்னும் பொருள் பற்றிச் சிறந்த சொற்பொழிவாற்றினார். இவ்விழாவிற்குத் தருமபுர ஆதீன முதல்வர் தலைமை தாங்கினார். இரண்டாம் நாள் நிகழ்ச்சிக்குத் தலைமை தாங்கும் வாய்ப்பு தங்கம்மா அப்பாக்குட்டிக்குக் கிட்டியது.

சிவத்தமிழ்த் தூது: 4

1977ஆம் ஆண்டு திருவிடை மருதூரில் நடைபெற்ற திருவாசக விழாவில் *"சொல்லிய பாட்டின் பொருள் உணர்ந்து"* என்பது பற்றிச் சொற்பெருக்கு நிகழ்ந்தது. சொல்லிய பாட்டின் பொருளை அநுபவப் பொருளுடன் விளக்கிக்கூறி அனைவரது பாராட்டுதலையும் பெற்றார் திருவாசகக் கொண்டல் தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி. இப்பொருள் பற்றி இவர் உரையாற்றும்போது அவை நிரம்பி வழிந்தது. அவையின் பின்னணியில் நின்ற அண்ணாமலை பல்கலைக்கழக மாணவருக்குச் செல்வியின் உருவத்தோற்றம் தெரியவில்லை. அதனால் அவர்கள் இவரின் தோற்றம் தெரியும்படியாக வேண்டிக் கொண்டதுமன்றி சற்று உயரமான ஆசனமொன்றையும் வைத்தனர். அதன் மேல் ஏறி நின்ற சிவத்தமிழ்ச் செல்வி புன்னகையுடன் *"தாய்சேயை அணைப்பது இயல்புதானே"* என்று மொழிந்து நின்றனர். சிறிது நேரம் அவையில் குதூகல உணர்ச்சி அலைமோதியது. பின்னர்த் தொடர்ந்து தேன்மழை சொரிந்ததுபோல இவரின் பேச்சு நிகழ்ந்தது. இவ்விழாவில் தமிழக முதல்வர் இராமச்சந்திரன் கலந்து சிறப்பித்தார். இதனைத் தொடர்ந்து திருக்கோவிலூர் ஞானானந்த ஜெயந்தி விழாவிலும் கலந்து உரையாற்றினார். கரிதாசகிரி அவர்கள் சிவத்தமிழ்ச் செல்விக்குப் புகழ்மாலை சூட்டியதுமன்றிப் பொன்னாடையும் போர்த்திக் கௌரவித்தார்.

சிவத்தமிழ்த் தூது: 5

எடுத்த பொருளைச் சிக்கலின்றித் தெளிவாக விளக்கிப் பேசுவது இவரின் இயல்பு. அதனால் அவையும் அமைதியாக அமர்ந்து கேட்டின்புறும். தெய்வத்தமிழேயன்றி வேறு தமிழ் இவர் பேச்சில் நுழையாது. நூல்வழி நின்று புறம்பொசியாது பேசும்போது அவையும் மனந்திரியாது மகிழ்ந்து கேட்கும். வடலூர் இராமலிங்க சுவாமிகள் இறைவன்பால் வேண்டுகின்றார். *"அப்பா நான் வேண்டுதல் கேட்டு அருள் புரிதல் வேண்டும்....... எப்பாரும் எப்பதமும் எங்கணும் நான் சென்றே இறைவ! நினது அருட்புகழை இயம்பியிடல் வேண்டும்......."* என்ற கோட்பாடுடைய இவரின் பேச்சில் ஒரு நயம் என்றும் நிகழ்ந்து கொண்டே இருக்கும். இறவாத இன்ப அன்புதான் அந்த நயம். இந்த நயத்தை நயந்துகொண்ட தமிழ் நாட்டுக் கற்றோர் பேரவை தங்கம்மா அப்பாக்குட்டியின் தனிப்பெரும் ஆற்றலை வியந்து பாராட்டி மேன்மேலும் விரும்பி அழைப்பதில் ஆச்சரியம் எதுவும் இல்லை.

சிவத்தமிழ்த் தூது: 6

வீழ்நாட்படாது சைவமும் தமிழும் உய்ய வேண்டும் என்ற பெரு நோககுக்காகத் தன்னை அர்ப்பணித்தவர் தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள். தெய்வ ஆணையின்மீது மேன்மேலும் வருகின்ற அழைப்பை அவ்ரின் ஆன்ம உள்ளம் ஏற்றுக்கொண்டது. 1978ஆம் ஆண்டு சிவகங்கையில் நடைபெற்ற சைவசித்தாந்த சமாச மகாநாட்டில் மங்கையர் மகாநாட்டிற்குத் தலைமை தாங்கினார். சிறப்புப் பெருமை வாய்ந்த இவர் தொடக்கவுரை ஆற்றி ஆரம்பித்து வைத்து நிகழ்ச்சி களைத் தொடர வைத்தார். அம்மட்டன்றி ஆயுள் உறுப்பினராகவும் சேர்ந்து சைவசித்தாந்தப் பணியை ஊக்குவிக்க ஏற்பாடு செய்தார்.

சிவத்தமிழ்த் தூது: 7

ஆமாறு வழிநடாத்தும் சிவத்தமிழ்ச் செல்வியின் பெருமை நல்லவர் உணர்வர். சித்தமலம் அறுவிக்கும் அவரின் சொற்பொழிவை உணர்ந்தவர் அவரை மேலும் மேலும் நாடுவர். 1979ஆம் ஆண்டு புதுக்கோட்டை அரசின் ஆதரவில் அந்நகரில் அமைந்த மாநகராட்சி மண்டபத்தில் உலகளாவிய இந்து மகாநாடு ஒன்று நடைபெற்றது. இம் மாநாட்டை சிறீசாயிமாதா சிவபிருந்தாதேவி அம்மையார் ஏற்பாடு

செய்து சிவத்தமிழ்ச் செல்வியையும் ஆங்கு அழைத்தார். செல்வி அவர்கள் அந்த மாநாட்டில் *"திருமுறைகளில் பெண்கள்"* என்ற பொருள் பற்றிச் சொற்பொழிவாற்றினார். இந்த விழாவிற்குக் குன்றக்குடி அடிகளார் தலைமை தாங்கினார். இவ்விழாவில் சிறீசாயிமாதா அவர்க ளால் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களுக்குப் பொன்னாடை போர்த்தப்பட்டு மிக்க கௌரவம் அளிக்கப்பட்டது.

சிவத்தமிழ்த் தூது: 8

திருவருள் வழியில் நடப்பவர்கள் திருவினை உடையவர்கள். அழியாத ஆக்கம் தரும் இத்திருவினைப் பெற்றவர் தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள். அவரின் தூய உள்ளம் அறம்தரும் ஆக்கம். இந்த ஆக்கமே நாவலருக்குப்பின் எனலாம். 1980ஆம் ஆண்டு வட ஆர்க்காடு ஆரணியில் நடைபெற்ற சைவ சித்தாந்த சமாச மாநாட்டில் கலந்து மங்கையர் மாநாட்டிற்குத் தலைமை தாங்கினார். கற்றோரேத் தும் இவரின் தலைமைப் பேருரையை அழியாது பாதுகாக்க அச்சில் பதித்து அம்மாநாட்டில் அனைவருக்கும் வழங்கினர். இப் பேருரை காரணமாக 1981ஆம் ஆண்டு தெல்லிப்பழை சிறீ துர்க்காதேவி தேவத்தானத்தில் சமாசத்தின் பவளவிழா நடைபெற வாய்ப்பு ஏற்பட் டது. மேலும் இச் சிவத்தமிழ்த் தூதில் மாநாடு நீங்கலாகச் சேலம், கோயம்புத்தூர், பொள்ளாச்சி, திருச்சி ஆகிய இடங்களிலும் உரை யாற்றிப் பல கல்விமான்களின் பாராட்டைப் பெற்றார்.

சிவத்தமிழ்த் தூது: 9

"வாய்த்தது நந்தமக்கு ஈதோர் பிறவி" என்றருளினார் அப்பரடி கள். வாய்த்த தன் பிறவியை மதித்தவர் சின்மயச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி. சிவத்தமிழ்த் தொண்டேயன்றிப் பிற தொண்டுகளில் ஈடுபடாதவர். *"என்கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே"* என்ற அருள் மொழியைத் தன் தொண்டுக் கொடியாக உள்ளத்தில் ஏந்தி வாழ்கிறார். புறத்திலும் துர்க்காதேவி ஆலயத்தில் அமைக்கப்பட்ட தனது அலுவலகமாகிய திருமுறை மடத்தின் வாயிலில் இத்திருமொழி பெரிய எழுத்தில் பொறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதன் மேல் கோபுரப் படமும் அதன் மேலுங் கீழும் *"கோபுர தரிசனம் பாவ விமோசனம்"* என்னும் திருவாக்கும் பொறிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

கோபுர தரிசனம் என்பதன் தத்துவம் மனவொடுக்கம். மனம்

ஒடுங்கினால் பாவ விமோசனம் உண்டாகும். எனவே மனந்தூயனார்க்கு இனமும் தூயதாகும். இப்பாங்கு கைவரப் பெற்றவரைச் சிவநெறியாள ரும் தமிழ் நெறியாளரும் மீண்டும் மீண்டும் அழைப்பதில் வியப்பொன் றும் இல்லை. 1982ஆம் ஆண்டு சென்னை சைவசித்தாந்தப் பெருமன் றம் மயிலாப்பூரில் விசேட பாராட்டு நடாத்தியதுமன்றி உரையாற்றவும் வைத்தனர். அத்துடன் சிவத்தமிழ்ச் செல்விக்குப் பொன்னாடையும் போர்த்தி கௌரவமும் செய்தனர்.

இங்குத் தரப்பட்ட தூதுகள் மிக முக்கியமானவை. இவை தவிரத் தமிழ்நாட்டுப் பயணங்களும் சொற்பொழிவுகளும் இன்னும் பல. இவை விரிவாக ஆராயப்பட வேண்டியவை.

மலேசியாவில் மாண்புமிகு தூது: 1

சிவத்தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டியின் மாண்பை மலேசியா, சிங்கப்பூர் வாழ்தமிழ் மக்கள் கேட்டறிந்தனர். அங்கு நிரந்தரமாகக் குடியேறி வாழ்கின்ற யாழ்ப்பாணத்துப் பெருமக்கள் பலர் இருக்கின்றனர். இவர்கள் அந்நிய மொழி பேசும் அயல் நாட்டில் வாழ்ந்தாலும் தமது சமயம் மொழி இரண்டையும் இரண்டு கண்களாகக் கொண்டவர்கள். காலத்திற்குக் காலம் தமிழ் நாட்டிலிருந்தும் ஈழத்திலிருந்தும் சைவத் தமிழறிஞரையும் கலைஞரையும் வரவழைத் துப் பயன்பெறுகின்றனர். சிவத்தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக் குட்டியையும் முதன்முதல் 1972ஆம் ஆண்டு அழைத்தனர். அந்தக் காலவட்டத்தில் இலங்கையில் பெருங் கலவரங்கள் நிகழ்ந்தன. இதனால் இவரது சிவத்தமிழ்த் தூது நின்றுவிடுமோ என அஞ்சிய வேளையில் அம்பாளின் அநுக்கிரகம் இவருக்குப் பெரும் வெற்றியை யும் மகிழ்ச்சியையும் அளித்தது. இராணுவம் வழிசெய்து உதவ இவர் மலேசியா சென்றார். இதனைக் குறித்து மலேசியா செய்தித் தாளில் வெளியான செய்தியைக் குறிப்பிடுகிறோம்.

"பண்டிதை தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி சிவப் பணியில் வைத்துள்ள நம்பிக்கையாலும் ஆர்வத்தாலுமே மலேசியா வந்திருக்கிறார் என்றால் மிகையாகாது. கடந்த புதன்கிழமை அவர் இலங்கையிலிருந்து ஏயர் சிலோன் விமானத்தில் இங்கு வருவதாக இருந்தார்; ஆனால் ஊரடங் குச் சட்டம் விதிக்கப்பட்டதால் வரவியலவில்லை: அதற்காக அவர் மனம் சோர்ந்துவிடவில்லை. நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் ஒருவரது உதவியைப் பெற்று இராணுவ ஒத்துழைப்போடு யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து

கொழும்பு வந்து அங்கிருந்து வியாழக்கிழமை மாலை 6-50க்கு ஏயர்சிலோன் விமானத்தில் இங்கு வந்து சேர்ந்தார்."

1971 பங்குனி உத்தரத் தினத்தை முன்வைத்து சிவத்தமிழ்ச் செல்வியைச் சிலாங்கூர் இலங்கைச் சைவர் சங்கம் அழைப்பு விடுத்தது. இச் சங்கத்தினருடைய ஒழுங்கு மிகவும் பாராட்டற்குரியது. முதல்முதல் மலேசியாவுக்குச் செல்பவர் மனந் திகைக்காமலும் சோர்வுபடாமலும் வந்த அலுவலை வெற்றிகரமாக முடித்து மகிழ்ச்சியடையும் வண்ணம் இவர்கள் முன் ஒழுங்குகளை எவ்விதச் சிக்கலுமின்றிச் செய்தனர். சொற்பொழிவு ஒழுங்குக் குழு ஒன்றைத் தெரிவு செய்து அவர்கள்பால் முழுப் பொறுப்பையும் ஒப்புவித்தனர். இச்சங்கக் குழுவினரே அம்மையாரின் முதலாவது மலேசியப் பயணத்திற்கு முழுப்பொறுப்பாக இருந்து அவரது சொற்பொழிவுகளை ஒழுங்கு செய்தனர். மலேசியாக் குடாநாடு முழுவதும் பல இடங்களில் நடக்க வேண்டிய நிகழ்ச்சிகளைக் கால அட்டவணை வகுத்து ஒழுங்கு செய்தனர். இந்தக் கால அட்டவணையைப் பின் இணைப்பில் பார்க்கலாம்.

கோலாலம்பூர், ஈப்போ, ரைப்பிங், அலோஸ்ரார், குவாந்தன், சிரம்பான், மலாக்கா, சிங்கப்பூர் முதலிய இடங்களில் சிவத்தமிழ்ச் செல்வியின் சொற்பொழிவுகள் மக்களின் கவனத்தை வெகுவாகக் கவர்ந்தன. மலேசியா வாழ் தமிழ் மக்களும் இவரின் சொற்பொழிவு இன்பத்தை ஆரத்துய்த்தனர். தங்கள் பேரன்பையும் பேராதரவையும் தெரிவிக்கும் வகையில் சிவத்தமிழ்ச் செல்விக்கு உரை நிகழ்த்திய ஒவ்வோர் இடங்களிலும் பொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவஞ் செய்தனர். சிவத்தமிழ்ச் செல்வியும் இதுவும் சிவப்பணியே என்று சிந்தையிற் கொண்டு எவ்வித நிதி உதவியையும் நாடாது, ஏற்காது நாவலர் பெருமான் வழியில் நின்று அமைதியுற்றார்; எனினும் போக்குவரத்து, தங்குமிடம் முதலிய வசதிகளை மனநிறைவோடு செய்து கொடுத்ததனை எல்லாம் அவன் செயல் என எண்ணிப் போற்றிப் போற்றி நினைவுகூருவர்.

மலேசியாப் பயணத்தின்போது ஆங்கு நிகழ்ந்த ஓர் அரிய நிகழ்ச்சியை ஈண்டு எடுத்தாளல் செல்வியின் தனிப்பெரும் ஆற்றலை எடுத்துரைக்கும். இலக்கியக் கலாநிதி பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளையின் கருத்தொன்றினைத் தருகிறோம்.

"சொல்லின் செல்வியார் ஆங்கு நிகழ்த்தியதொரு திருவாசகப்

பிரசங்கத்தில் இனிய திருவாசகப் பாடற் கனியொன்றைத் தமது இன்னிசைத் தேனுடன் அள்ளிக் குழைவு செய்தபோது எதிரில் செவிமடுத்திருந்த சீமாட்டி ஒருவர் தம்வசம் இழந்ததும், குளிர்ந்த நீர்கொண்டு செய்த பரிகாரத்தால் அறிவு தெளிந்ததும், தெளிந்த அக்கணமே சீமாட்டி வைரக்கல் பதித்த விலையுயர்ந்த தமது கணை யாழியைச் செல்வியார் கைக்கு அணி செய்ததும், செல்வியார் தமதாய்விட்ட கணையாழியைத் திருப்பிச் சீமாட்டியாருக்கே மிக்க வேண்டுதல் செய்து உபகரித்ததும் ஆகிய இச்சம்பவம், அநுமான் ஸ்ரீராமனிடம் பெற்றுவந்த கணையாழியைச் சீதாபிராட்டியின் இருதயத்தில் ஸ்ரீராமனிருக்கக் கண்டு அவனிடம் பெற்றதை அவனிடமே ஒப்பித்த பழைய இலங்கைச் சம்பவத்தைப் புதுமை செய்வதாயிருந்தது.

"இவரது சொற்பொழிவுகள் சுருக்கமும் நயமும் வாய்ந்தவை. இச் சொற்பாழிவுகள் அவ்வப்போது ஒலிப்பதிவு செய்யப்பட்டன. பின்னர் இவை, "மலேசியா - சிங்கப்பூர் சுற்றுப்பிரயாணச் சொற்பொழிவுகள்" என்ற பெயரில் நூல்வடிவாக்கப்பட்டு வெளிவந்து பல அறிஞர்களின் பாராட்டுகளைப் பெற்றன. இப் பாராட்டுகளில் ஒரு சிலவற்றை இங்கு நோக்குதல் மிகப் பொருத்தமாயிருக்கும்.

"சொற்பொழிவுகள் திரட்டாகிய இந்நூலைச் சைவ உலகிற்குச் சிவஞானதானமாக வழங்கியவர் சைவத் திருவாளர் தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள்......." இவ்வாறு பாராட்டுரை வழங்கியவர் காஞ்சிபுரம் தொண்டை மண்டல ஆதீன மெய்கண்டதேவர் சந்தான ஞானபீடத்துக் குருமகா சந்நிதானம் சிவசிறீ ஞானப்பிரகாச தேசிய பரமாசார்ய சுவாமிகள் அவர்கள்.

"..........மலேசியாவில் இவ்வம்மையார் பேசிய "கணபதி கடாட்சம்" தொடங்கி "வாக்கிற்கு அருணகிரி" வரையுள்ள 27 பேச்சுகளும் இன்று நூல் வடிவில் வரவிருப்பது மகிழ்ச்சியைத் தரும் என்பதில் ஐயமில்லை. சமய உண்மைகளை அறிய விரும்புவோருக்கு இந்நூல் ஒரு கையேடுபோல உதவும்........." இவ்வாறு பாராட்டுரை வழங்கியவர் மலேசியாச் சர்வகலாசாலைப் பேராசிரியர் கலாநிதி, புலவர் ப. அருணாசலம்.

மாண்புமிகு தூது: 2

மலேசியாவில் கடமை புரியும் இலங்கைத் தமிழர்கள் நாட்டுப் பற்றும் தொழிற்பற்றும் சமயப்பற்றும் உடையவர்கள். தமது பிறந்த

மண்ணை மிகவும் நேசிப்பவர்கள். *"பெற்ற தாயும் பிறந்த பொன்னாடும் நற்றவ வானினும் நனி சிறந்தனவே"* என்ற பாரதியார் பாடலுக்கு இலக்கியமாக வாழ்கின்ற பெருமக்களாவர். இந்தக் கொள்கையில் மன உறுதியும் ஒருமைப்பாடும் உடைய இவர்கள், காலத்துக்குக் காலம் ஈழத்து யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து அறிஞர்களையும் கலைஞர் களையும் அழைத்துக் கௌரவிப்பது வழக்கம். இவ்வாசைப் பெருக் கால் மெய்ஞ்ஞான விருத்திக்கு மீண்டும் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக் குட்டி அவர்களை 1972ஆம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் 23ஆம் நாள் வரவழைத்தனர்.

அம்மையாரும் இந்த இரண்டாவது அழைப்பை மனவிழைவுடன் ஏற்று விமான மார்க்கமாக மலேசியா சென்றார். கோலாலம்பூர் விமான நிலையத்தில் செல்வி போய் இறங்கியபோது பல்லாயிரக் கணக்கான தமிழ் மக்கள் மிக்க ஆரா உவகையுடன் அவரை வரவேற்று மலர்மாலை சூட்டி மகிழ்ந்தனர். அன்று மாலை முருகப் பெருமான் ஆலயத்தில் அவரை அழைத்துச் சென்று விசேட பூசைகளோடு வரவேற்பு இதழும் வாசித்துப் பெருமை செய்தனர். அன்று தொடக்கம் 14 நாள்கள் கோலாலம்பூரிலும் இதர நகரங்களிலும் அம்மையார் பக்திப் பரவசப்படக்கூடிய முறையில் அரும்பெருஞ் சொற்பொழிவாற்றி னார்கள். ஒவ்வோர் இடத்திலும் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் சொற்பொழிவைக் கேட்டு மகிழ்ந்தார்கள்; ஈழந்தந்த தவச்செல்வமெனப் போற்றினார்கள்; மக்களின் நிரந்தர அன்பையும் செல்வி பெற்றார்கள்.

வழக்கம் போலவே இப்பிரயாணச் செற்பொழிவுகளுக்கும் சிலாங் கூர் இலங்கைச் சைவர் சங்கம் கால அட்டவணை தயாரித்து ஏற்ற ஒழுங்குகளைச் செய்து வைத்தது. இக்கால அட்டவணையும் பின்னிணைப்பாகத் தரப்பட்டுள்ளது. கோலாலம்பூர் ஸ்கொட்றோட் கந்தசுவாமி கோயில் கலா மண்டபத்தில் அம்மையாருக்குச் சிறந்த, மகத்தான வரவேற்பு நடைபெற்றது. வைத்தியகலாநிதி சு. கனகசபை தலைமையில் நிகழ்ந்த இவ்வரவேற்பு உபசாரத்தில் மலேசியா பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்கள் அம்மையாரின் பணிகளை வியந்தும் நயந்தும் பலபடப் பாராட்டிப் புகழ்மாலை சூட்டினார்கள்.

அன்பர்கள் ஆண்களும் பெண்களுமாக மண்டபம் கொள்ளாது திரளாக வந்து கலந்து கொண்டனர். மண்டபத்தின் வாயிலில் பூரண கும்பம் வைத்து சிவத்தமிழ்ச் செல்வி மேளவாத்தியத்துடன் கோயிலி லிருந்து அழைத்து வரப்பட்டார். தலைவர் வரவேற்புரை நிகழ்த்துகை

யில் சிலாங்கூர் இலங்கைச் சைவ சங்கம் 70 ஆண்டுகள் ஆரம்பமாகியும், *"ஓடுமீன் ஓட உறுமீன் வருமளவும் வாடியிருக்குமாம் கொக்கு"* என்பதற்கிணங்கச் செல்வியரைக் கௌரவிக்க இச்சங்கம் காத்துக் கொண்டிருந்தது எனக்கூறி *"திருவாசகக் கொண்டல்"* என்ற பட்ட மடலை வாசித்துச் செல்வியிடம் வழங்கினார். அப்போது மேடையில் இருந்த அன்பர்கள் பூமாரி பொழிந்தனர். பெண்கள் மலர்மாலை அணிவித்துத் திருவாசகக் கொண்டலைக் கௌரவித்தனர். அதன் பின்னர் திருமதி பாக்கியம்மாள் கனகசபை *"திருவாசகக் கொண்டல்"* அவர்களுக்குப் பொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவித்தார்கள்.

பின்பு சங்கத்தின் வாழ்த்தும் வாசிக்கப் பெற்று சுவாமி பிரணவானந்தா சரசுவதி, தமிழ்நேசன் நிருவாகி புலவர் மு. சேதுராமன், சைவ பூசணம் இ. வே. கந்தையா, திருமதி தேவபூபதி நடராசா எம். ஏ., திரு. எஸ். அழகப்ப செட்டியார், ஆசிரியர் மு. நாகலிங்கம் செல்வியின் தொண்டைப் பாராட்டிப் பேசினார்கள். அம்மையாரைத் திலகவதியார்க்கு ஒப்பிட்டும், அதன் மேல் தோற்றத்தாலும், குரலாலும் கருத்தாலும், பேச்சாலும் இனிமையானவர் எனக் கூறினர். மக்களுக்கு விழிப்புணர்ச்சியை ஊட்டி முன்னேற்றப் பாதையைக் காட்டிவரும் அம்மையார் நீடூழிக் காலம் வாழ்ந்து சைவத்திற்கும் தமிழுக்கும் மென்மேலும் தொண்டு செய்ய இறைவன் அருள் புரிவாராக என்று எல்லோரும் ஒருமித்து வாழ்த்தினர்.

இந்த வேளை அம்மையார் மனங்குளிர்ந்து *"எம்மை வரவழைத்துச் சொற்பொழிவுகட்கு ஏற்பாடு செய்து பாராட்டிப் பட்டமளித்தும் பொன்னாடை போர்த்திய சிலாங்கூர் இலங்கைச் சைவர் சங்கத்திற்கும் மற்றவர்களுக்கும் நன்றி கூறித், தசரதன் வாழ்நாளிலே நான்கு பொன்னாள்களைப் பெற்றதுபோல நானும் இதுவரை நான்கு பொன்னாள்களைப் பெற்றுள்ளேன்"* என்று அன்பு வணக்கம் கூறினார். தூரத்தையும் நேரத்தையும் தேசத்தையும் பொருட்படுத்தாதும், அழைப்புகளைத் தட்டிக் கழிக்காதும் சிவப்பணி புரியும் தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களைப் போற்றாதவர் எவருமே இலர் எனலாம்.

எல்லா வகையிலும் இவர் புகழையே சம்பாதித்தார் என்பதைவிட வெய்யவினை கடிந்து மெய்யாகிப் பொய்கெட்டார் என்றே ஏத்தலாம், *"சைவமும் தமிழும்"* என்ற விடயம் பற்றிய சொற்பொழிவை ஆற்றிய பொழுது எல்லா இனத்து மதத்தவர்களும் விளங்கிக் கொள்ளும் வண்ணம் ஏற்படுத்திக் கொடுத்து மத உண்மைகளை எடுத்தோதிய

பெருமை என்றே சனாதன இந்து மதத்தவர் பெருமைப்படலாம். இவரின் சொற்பொழிவுகள் ஒலிப்பதிவு செய்யப்பட்டு, பின் நூல் வடிவில் *"பத்துச் சொற்பொழிவுகள்"* என்ற பெயரில் அச்சாகி வெளிவந்துள்ளன. இந்நூலைப்பற்றி அறிஞர்கள் தந்த தகவுரைகள் பலவற்றில் சிலவற்றை இங்கு நோக்கலாம்.

"......... அவரது இரண்டாவது தொகுப்பில் பத்துக் கட்டுரைகளே இடம்பெற்றுள்ளன. பத்தும் பக்தி மணம் கமழும் அரிய சம்பத்து. .... இத்தகைய விலைமதிக்க முடியாத முத்துகள் போன்ற பத்துக் கட்டுரைகள் தாங்கிவரும் இவ்வரிய நூல்........ சைவப் பெருமக்கள் இல்லத்தில் மாத்திரமன்றி உள்ளத்திலும் வைத்துப் போற்றக்கூடிய நூலாகத் திகழ்கிறது" இவ்வாறு சிறிலசிறி சுவாமிநாத தம்பிரான் சுவாமிகள் தமது ஆசியுரையில் பாராட்டியிருக்கிறார்கள்.

"........ வரம்பு கடவா மனத்தெழும் தெய்வீக அடிப்படையிலிருந்து மெழுகுபோல் உருகி வெளிவரும் சொற்றொடர்கள் சுவை பொருந்தி யன. .... இவரின் குறுஞ் சுவடிகள் தமிழறிந்தோர் ஒவ்வொருவரின் கைகளிலும் மிளிர வேண்டும். .... தமிழைப் பிழையின்றி எழுத விரும்புவோர் இவற்றைப் பயன்படுத்தலாம்........" இவ்வண்ணம் பாராட்டுபவர் கிள்ளான்-மலேசியா அன்பர் ஏ. ஆறுமுகனார்.

"...... இந்தச் சொற்பொழிவு நூலைச் சைவத் தமிழகம் வரவேற்று நன்மை பெறவும், அம்மையார் இன்னும் பல சில கைங்கரியங்களைச் செய்து அருள் வாழ்வு வாழவும் திருவருளைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்........" இவ்வாறு பாராட்டியவர் சிலாங்கூர் இலங்கைச் சைவர் சங்கத் தலைவர் திரு.சு.கனகசபை

மாண்புமிகு தூது: 3

மலாயாவில் வாழ்கின்ற சைவ மக்கள் உணர்ச்சி பெறத் துணை நிற்கும் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டியைத் தங்கள் குடும்ப உறுப்பினராகவும் பக்கத் துணையாகவும் கருதி அவர்பால் அளவிறந்த அன்பைச் சொரிகிறார்கள். தமிழர் கற்கவேண்டிய புதுமை நெறியைப் பின்பற்றும் சிவத்தமிழ்ச் செல்வியை ....மனத்தில் மறவாது வைத்துப் போற்றும் மலாய் வாழ் சைவமக்கள் மீண்டும் அவரை அழைத்தனர். வேண்டுவார் வேண்டுவதை ஈயும் இறைவன்பால் பேரன்பு கொண்டு தம் வாழ்வை நடத்தும் செல்வியும் யார் எங்கு அழைத்தாலும் அயராது சென்று சிவப்பணி ஆற்றுகின்றவர். எனவே 1974ஆம் ஆண்டு

கோலாலம்பூர் இந்து மாதர் சங்கத்தினரின் அழைப்பை ஏற்று மலேசியா சென்றார். இந்து மாதர்களால் நகரில் அமைந்த விவேகானந்தர் ஆசிரமத்தில் பொது வரவேற்பு அளிக்கப்பட்டது. இவ் வரவேற்பு சுவாமி பிரணவானந்தர் தலைமையில் நிகழ்ந்தது. ஒருமாத காலத்திற்கு மன்றங்கள், கல்லூரிகள், கோயில்கள் எங்கும் சொற்பொழிவு ஆற்ற ஏற்பாடாகியிருந்தது. மாதர் சங்க உறுப்பினர் சார்பில் அம்மையார் எழுதிய *"கோயிற் கிரியைகளும் விரதங்களும்"* என்ற நூல் வெளியிடப்பட்டது. செல்வங் கொழிக்கும் அந்நாட்டுச் சைவ மாதர்களும் ஆண்களும் சைவப் பொலிவுடன் வாழ்கின்றனராதலின் அம்மையாரையும் அவரது நூலையும் பாராட்டிப் பாராட்டி நூலையும் பெற்றனர்.

மாண்புமிகு தூது: 4

இம்முறை சிங்கப்பூரிலிருந்து அங்கு வாழும் சைவத் தமிழ் மக்களின் அழைப்பு அம்மையாருக்கு வந்தது. மலேசியாவில் வீசிய அம்மையாரின் புகழ் மணம் சிங்கப்பூர் சைவமக்களையும் கவர்ந்தது என்பதில் எவ்வித ஐயமும் இல்லை. 1977ஆம் ஆண்டு சிங்கப்பூர் இலங்கைத் தமிழர் சங்கத்தின் ஆதரவில் அம்மையார் அங்குப் பயணஞ் செய்தார். நகரிலமைந்த செண்பக விநாயகர் கோயிலில் தொடர்ந்து பத்துத் தினங்கள் கந்தபுராணச் சொற்பொழிவுகளைப் பக்திச் சுவை நனி சொட்டச் சொட்ட நிகழ்த்தினார். இவ் வைபவத்திற்கு வைத்தியத்துறைப் பேராசிரியர் இ. கனகசுந்தரம் அவர்கள் தலைமை தாங்கினார். சொற்பொழிவுகள் பூர்த்தியானதும் சபையின் சார்பில் பொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவிக்கப்பட்டார். சபையினரும் அம்மையாரின் இன்னிசை கலந்த இனிய சொற்பொழிவுகளைக் கேட்டுப் பயன் பெற்றதுமன்றி அளவிலா அன்புப் பெருக்குடன் பாராட்டுதல்களையும் தெரிவித்தனர். இவ்வாறு *"ஒல்லும் வகையால் அறவினை ஓவாது செல்லும் வாயெல்லாம் செயல்"* என்ற வள்ளுவர் வாக்கிற்கு இலக்கியமாக விளங்குபவர் அம்மையார் ஈழந்தந்த தங்கம் என்று பூரிக்கலாம்.

தொடர் சொற்பொழிவுகள்

தனிச் சொற்பொழிவுகளைத் தவிர, தொடர் சொற்பொழிவுகளையும் சிவத்தமிழ்ச் செல்வி ஆற்றும் வல்லமையைப் பெற்றிருக்கிறார். நுண்ணிய அறிவும், பரந்த நூலறிவும், நீண்ட அநுபவமும், நினைவுச்

சக்தியும் தொடர் சொற்பொழிவு ஆற்றுவதற்கு உதவியளிக்கின்றன. குரல்வளம் அம்மையாருக்கு விசேட சக்தியை அளிக்கின்றது. சிந்தனைத் தெளிவு அவரின் கருத்துகளுக்கு வன்மையும் வனப்பும் அளிக்கின்றன. *"உள்ளத்தில் உண்மை ஒளி உண்டாயின் வாக்கினிலே ஒளி உண்டாகும்"* என்ற பாரதியாரின் செழும் பாடல் அம்மையாருக்குச் சாலவும் பொருந்தும். இதனாலே தான் மக்கட் கூட்டத்தினர் திரளாக வந்து, விடாது கேட்டு இன்பப் பயன் எய்துகின்றனர். இவரின் தொடர் சொற்பொழிவுகள் ஈழத்தில் மட்டுமல்லாது கடல் கடந்த நாடுகளிலும் நிகழ்ந்திருக்கின்றன.

அம்மையாரின் ஆரம்பத் தொடர்ச் சொற்பொழிவு 1953ஆம் ஆண்டு விசயதசமியன்று கொழும்பு விவேகானந்தசபை மண்டபத்தில் நிகழ்ந்தது. பல்லாயிரக் கணக்கான தமிழ் மக்கள் இச் சொற்பொழிவுகளைக் கேட்டுப் பெரும்பயன் பெற்றனர். கொழும்பு கொம்பனித்தெரு சிவசுப்பிரமணியர் கோயில், கொழும்பு கதிரேசன் கோயில், கொழும்பு சிந்துப்பிட்டி சிவசுப்பிரமணி சுவாமி கோயில், நீர்கொழும்பு இந்து வாலிபர் சங்கம், அநுராதபுரம் கதிரேசன் கோயில், பண்டாரவளை சிவசுப்பிரமணியர் கோயில், மட்டக்களப்பு ஆரைப்பற்று முருகன் கோயில், காலி கதிரேசன் கோயில், காரைநகர் திக்கரை முருகமூர்த்தி கோயில், திருகோணமலை பத்திரகாளி அம்மன் கோயில், புளியங்கூடல் மகாமாரியம்மன் கோயில், கரம்பன் மேற்கு முருகமூர்த்தி கோயில், யாழ்ப்பாணம் வண்ணை வைத்தீசுவரன் கோயில், கரவெட்டி தச்சன்தோப்பு பிள்ளையார் கோயில், ஈழத்துத் திருநெறிமன்றம் ஆகிய தலங்கள், மன்றங்களில் அம்மையாரின் தொடர் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்ந்தன. 1976ஆம் ஆண்டு மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி கோயிலில் கந்தசட்டி விழா நடந்தபோது ஆறு நாளும் தொடர்ந்து கந்தபுராணம் பற்றிச் சொற்பொழிவாற்றினார். இச் சொற்பொழிவு நூலாக்கம் பெற்று நல் வரவேற்பையும் பெற்றது. கொழும்பு மாநகரில் 51 இடத்தில் பூரண கும்பம் வைத்து ஊர்வலமாகச் சிவத்தமிழ்ச் செல்வியை அழைத்துச் சென்று வெள்ளவத்தை இராமகிருட்டின மண்டபத்தில் இந்நூல் அரங்கேற்றம் செய்யப்பட்டது. சாகித்திய மண்டலப் பரிசும் இந்நூலுக்குக் கிடைத்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

பட்டங்கள்

செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களுக்குக் குவிந்த புகழ் மாலைகளும் பட்டங்களும் அளப்பில. ஏறக்குறைய 5000

தனிச் சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்திய தவச் செல்விக்கு ஆலயங்கள், மன்றங்கள், ஆதீனங்கள் வழங்கிய பட்டங்கள் அவரின் தனிச் சிறப்பை விளக்குகின்றன. 1966ஆம் ஆண்டு மதுரை ஆதீனம் *"செஞ்சொற் செம்மணி"* என்ற பட்டத்தையும்; 1970ஆம் ஆண்டு ஈழத்துச் சிதம்பரம் என்றழைக்கப்படும் காரைநகர் சிவன்கோயில் ஆதீனம் "சிவத்தமிழ்ச் செல்வி" என்ற பட்டத்தையும்; 1971ஆம் ஆண்டு காஞ்சி மெய்கண்டார் ஆதீனம் *"சித்தாந்த ஞானாகரம்"* என்ற பட்டத்தையும்; 1972ஆம் ஆண்டு மலேசியா சிலாங்கூர் இலங்கைச் சைவர் சங்கம் *"திருவாசகக் கொண்டல்"* என்ற பட்டத்தையும், 1973ஆம் ஆண்டு; வண்ணை வைத்தீஸ்வரன் ஆதீனம் *"திருமுறைச் செல்வி"* என்ற பட்டத்தையும், 1974ஆம் ஆண்டு தெல்லிப்பளை ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம் *"துர்க்கா துரந்தரி"* என்ற பட்டத்தையும்; 1974ஆம் ஆண்டு திருக்கேதீஸ்வர ஆதீனம் *"சிவமயச் செல்வி"* என்ற பட்டத்தையும், 1983ஆம் ஆண்டு இணுவில் பரராசசேகரப் பிள்ளையார் ஆதீனம் *"திருமொழி அரசு"* என்ற பட்டத்தையும் அளித்துக் கௌரவித்தன.

பொன்னாடையும், தங்கப் பதக்கமும்

சிவத்தமிழ்ச் செல்வியைப் பாராட்டிப் பாராட்டுரைகளையும் வாழ்த்து மடல்களையும் வழங்கிய ஆதீனங்களும் மன்றங்களும் பொன்னாடை போர்த்தியும் தங்கப் பதக்கம் சூட்டியும் தமது நன்றியைத் தெரிவித்துள்ளன. ஈழத்துச் சிதம்பரம், நல்லையாதீனம், சென்னை ஞானானந்த சமாசம், திருச்சி சாரதா மன்றம், மட்டக்களப்பு சைவமகளிர் மன்றம், மட்டக்களப்பு இராமகிருட்டினசபை, அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம், ஈழத்துத் திருநெறி மன்றம், ஈழத்துச் சிவனடியார் திருக்கூட்டம், காரைநகர் வாரிவளவு பிள்ளையார் கோயில், கோலாலம்பூர் இலங்கைத் தமிழர் சங்கம், கோலாலம்பூர் மாதர் சங்கம், சிங்கப்பூர்த் தமிழர் சங்கம், முதலான பல சபை, சங்க, மன்ற ஆதீனங்கள் பொன்னாடைகளும் பதக்கங்களும் வழங்கிக் கௌரவித்துள்ளன.

செய்தித் தாள்களில் சிவத்தமிழ்ச் செல்வி

"தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக" என்றார் வள்ளுவப் பெருந்தகை. கருவிலும் சரி, மண்ணில் தோன்றிய பின்பும் சரி, எவ்வித நோக்கில் இப் பொன்னுரையைக் கருதினாலும் இத்தனைக்கும் பொருந்தியவராகச் சிவத்தமிழ்ச் செல்வி விளங்குகின்றார்.

தமிழ் வழங்கு நாடெல்லாம் அடியெடுத்து வைத்துத் தன்புகழ் நிறுவிய செல்வியின் படங்களையும், சொற்பொழிவுச் சாரங்களையும், பாராட்டுகளையும் வெளியிடாத செய்தித் தாள்கள் இல என்றே கூறலாம். இந்தப் பாங்கில் சிவத்தமிழ்ச் செல்வியை நோக்கினால், அவரைத் தற்காலப் பேரறிஞர் என்றே மதிப்பீடு செய்யலாம்.

வானொலியிலும் தொலைக்காட்சியிலும்

(அ) இலங்கையில்

இலங்கையில் அம்மையாரின் குரல் ஒலிக்காத ஆலயங்களோ, மன்றங்களோ, கல்லூரிகளோ இலவென்றே கூறலாம். ஒருமுறை இருமுறை அல்ல; மீண்டும் மீண்டும் வரவழைத்துச் சொற்பெருக்கு ஆற்றுவித்துப் பயன் பெறுகிறது மக்கட் கூட்டம். இலங்கை வானொலியும் தொலைக்காட்சியும் இதற்கு விலக்கன்று. சிவத்தமிழ்ச் செல்வியின் சேவையை நன்குணர்ந்த இந்நிலையத்தார்களும் இவரை மீண்டும் மீண்டும் பயன்படுத்துகின்றனர். ஆண்டுதோறும் வரும் திருநாள் பெருநாள்களில் சிவத்தமிழ்ச் செல்வியின் செவிக்கினிய, கருத்திற்கினிய, பயன்தரத்தக்க சொற்பொழிவுகளைத் தவறாது கேட்கலாம். மேலும் மாதந்தோறும் இவரின் காலை சைவ நற்சிந்தனைகள் இலங்கை வானொலியில் இடம்பெறுகின்றன. இவரின் 5 நிமிட நற்சிந்தனைச் சொற்பொழிவுகள் எல்லார் மனத்தையும் ஈர்க்கும் தன்மையன. இலங்கைத் தொலைக்காட்சியிலும் அம்மையார் தோன்றியுள்ளார்.

(ஆ) இந்தியா, மலேசியா, சிங்கப்பூர்

இத்தேசங்களில் சொற்பெருக்கு ஆற்றச் செல்லுங் காலங்களில் எல்லாம் வானொலிகளிலும், தொலைக்காட்சிகளிலும் அம்மையாருக்கு இடங்கிடைக்கின்றது. ஒருமுறைக்குமேல் பன்முறை உள்ளூர் அயலூர்களில் கிடைக்கும் இவ்வாய்ப்பு அம்மையாரின் அறிவுச் சேவை அவசியம் என்ற கருத்தைப் புலப்படுத்துகின்றது.

பேரவைகளில் தலைமையுரை

கற்பனவற்றைக் கசடறக் கற்றுணர்ந்த சிவத்தமிழ்ச்செல்வி, கற்றோர் பேரவைகளில் தலைமை தாங்கித் தலைமைப் பேருரை

நிகழ்த்தும் தகுதியையும் பெற்றிருக்கிறார். பேசவேண்டியவற்றைக் காலதேச வர்த்தமானங்களுக்கமைய தொகுத்தும் வகுத்தும் விரித்தும் பேசும் ஆற்றல் அம்மையாருக்கு இயல்பாகவே வாய்த்த ஒன்றாகும். இதனை உணர்ந்த மன்றங்களும், ஆதீனங்களும் தாம் கூட்டும் பேரவைகளில் தலைமைப் பேருரை நிகழ்த்தும் பேற்றை அளித்து வருகின்றன. தென்னிந்தியத் திருவிடை மருதூர் திருமுறை விழாவிலும், ஆரணி சைவசித்தாந்த மாநாட்டிலும், கோலாலம்பூர் மாரியம்மன் தேவத்தான திருமுறை மாநாட்டிலும் தலைமை தாங்கிப் பேருரை நிகழ்த்தி உள்ளார். இத் தலைமைப் பேருரைகள் அச்சிற் பதித்து அனைவர்க்கும் வழங்கப்பட்டன.

தலைமைப் பேருரைகளில் அம்மையார் வழங்கிய கருத்துகள் செம்பாகமானவை. கற்றார்க்கும் மற்றார்க்கும் பெரும்பயன் தருபவை. அழியா வரம் பெற்றவை. பன்னூல்களைக் கற்கும் வாய்ப்பினை நல்குபவை. சிந்தனையாளர்க் கென்றும் நல்விருந்தானவை, இல்லந் தோறும் வைத்துப் பேணத்தக்கவை. இப்பேருரைகளை ஒன்றாக நூலாக்கி வெளியிடல் தமிழ் தெரிந்த மக்கள் செய்யவேண்டிய கடனாகும்.

காசி யாத்திரை

ஒவ்வொரு சமயத்தினருக்கும் அவரவர் வழிபாட்டுத் தலங்களில் பெரும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒவ்வொரு தலம் இருக்கிறது. காசியில் இறக்க முத்தி என்பர் இந்து ஞானிகள். காசி யாத்திரை செய்வது பெரும் புண்ணியப் பலனும் கிட்டும். 1982ஆம் ஆண்டு சிவத்தமிழ்ச் செல்விக்கும் இப் புனித காசி யாத்திரைப் பேறு கிட்டியது. காசி விசுவநாதப் பெருமானையும், விசாலாட்சி அம்மையையும் வழிபட்டுப் புனித மெய்தினார். புனித கங்கையிலும் ஏழுநாள் நீராடி அகத்தூய்மையும் புறத்தூய்மையும் பெற்றார். காசி யாத்திரை செய்யும் ஒருவர், அங்கு தான் பற்றிய பற்றுகளில் தலைமையான ஒரு பெரும் பற்றைத் துறக்க வேண்டும் என்பது இந்துசமயக் கோட்பாடு. இவ்வாறே செல்வியாரும் பொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவித்தலை இனி வேண்டேன் எனத் துறந்தார். இவ்யாத்திரைப்போது அரித்துவாரம், இரிசிகேசம், தெல்கி, அலகபாத்து, கயா, அயோத்தி முதலிய சமய, சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தலங்களையும் தரிசிக்கும் வாய்ப்பினையும் பெற்றார். காசியில் சமயப் பிரபலம் வாய்ந்த குமாரசுவாமி மடத்தில் சிறந்த சொற்பொழிவும் ஆற்றினார்.

வாசக தீட்சை பெறுதல்

சமய தீட்சை பெற்று ஆசார சீலராக விளங்குபவர் சிவத்தமிழ்ச் செல்வி, நித்திய பூசை காலையில் ஆற்றிய பின்பே உணவு உண்பார். இந்திய யாத்திரையின் போது 1980ஆம் ஆண்டு சென்னை இராச இராசேஸ்வரி மண்டபத்தில் சிறிலசிறி அரிதாசுகிரி சுவாமிகளைத் தரிசித்தார். அவரைத் தமது ஞான குருவாக ஏற்றுக் கொண்டபோது, சுவாமிகளால் அம்மண்டபத்தில் வாசக தீட்சையும் பெற்றார். துர்க்கா மந்திரமே சுவாமிகளால் அருளப்பட்டது. துர்க்கா துரந்தரிக்கு இதுவோர் அரிய வாய்ப்பாகும்.

அன்பளிப்புகள் அறக்கட்டளைகள்

"தவமும் தவமுடையார்க்காகும்" என்பர் வள்ளுவப் பெருமான். அவ்வாறே புண்ணியமும் புண்ணியம் செய்தவருக்கே கிடைக்கும். செல்வியாரும் தனக்கென வாழாது பிறர்க்கென வாழும் உறுதிப்பாடு பூண்டவராதலின் முன்னைப் பிறப்பின் விளைவு விளைய பல அன்பளிப்புகளையும், அறக் கட்டளைகளையும் வழங்கி உள்ளார். அன்பளிப்புகளாக, நல்லை ஞான சம்பந்தர் ஆதீனம், கொழும்பு சாரதா சமித்தி, யாழ்ப்பாணம் இளங்கலைஞர் மன்றம் என்பனவற்றிற் குப் பணமும்; தெல்லிப்பழையிலுள்ள *"காசிவிநாயகர் பாலர் ஞானோதய* சபை"க்கு ஒரு கட்டடமும் வழங்கியுள்ளார்கள்.

அறக்கட்டளையாக; கீரிமலைச் சிவநெறிக் கழகத்திற்கும், தெல்லிப்பளை யூனியன் கல்லூரிக்கும், சென்னை சைவசித்தாந்த மகா சமாசத்திற்கும், யாழ் பல்கலைக்கழகச் சிந்தனை நூல் வெளியீட் டிற்கும் நிதி வழங்கியுள்ளார்கள். யூனியன் கல்லூரிக்கு வழங்கிய அறக்கட்டளை, அக் கல்லூரியில் சைவத்தில் முதன்மை பெறும் உயர்தர வகுப்பு மாணவர்க்குப் புலமைப் பரிசாகவும்; சென்னை சைவசித்தாந்த சமாசத்திற்கு வழங்கிய அறக்கட்டளை புதிய சமய நூல் வெளியீட்டிற்காகவும் வழங்கப்பட்டவை.

துர்க்காபுரம் மகளிர் இல்லம்

இறைப்பற்று ஒன்றையே தமக்கு ஊதியமாகக் கொண்டு விளங் கும் அம்மையார் கற்பவை கற்றுணர்ந்து அறிவு நெறியில் அத்தக நிற்பவர். தூய அறிவு, தொண்டாக மலர்ந்து மணம்வீச வாழ்கிறார்.

சிறீ துர்க்காதேவி ஆலயத்தில் 1981ஆம் ஆண்டு சென்னை சைவசித்தாந்த சமாசம் நடாத்திய பவளவிழாவின்போது இத் தேவஸ்தானத்தில் மகளிர் இல்லம் ஒன்றமைத்து ஆதரவற்ற இளம் பெண் குழந்தைகளைப் பேணிப் பராமரிக்க வேண்டும் என்ற சிந்தனை அம்மையாரின் உள்ளத்தில் ஊற்றெடுத்தது. இச் சிந்தனை வீணாகாது உடன் செயலாக்கப்படல் வேண்டும் என்ற திடசங்கற்பத்துடன் 03-02-1982ஆம் ஆண்டு மகளிர் இல்லம் தாபிக்கப்பட்டது. ஆரம்பத்தில் 5-12 வயத்திற்கு உட்பட்ட பெண் குழந்தைகளுடன் ஆரம்பமானது. மேலும் நாற்பது வயதிற்கு மேற்பட்ட திக்கற்ற, விவாகமாகாத அல்லது விதவைப் பெண்களுக்கும் நல்வாழ்வு அளிக்கும் சீரிய நோக்குடன் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இன்று 32 பெண் குழந்தைகள் இவ்வில்லத்தில் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு உணவு, உடை, உறையுள், கல்வி வசதிகளுடன் சைவ நற்பணிகளில் பயிற்சி பெறவும் வாய்ப் பளிக்கப்படுகிறது. கோயில் நிருவாகசபையின் ஒத்துழைப்புடன் செல்வி தமது நேரடி நிருவாகத்தில் எவ்விதச் சிக்கலும் ஒழுங்கீனங்களும் ஏற்படாதபடி தலைமை தாங்கி வழிநடாத்துகின்றார்.

சென்னை சைவசித்தாந்த சமாசப் பவளவிழா

அருள்மிகு துர்க்காதேவி தேவத்தானத்தில் 8, 9, 10 வைகாசி 1981ஆம் ஆண்டு சமாசத்தின் பவளவிழா முதனாள் ஆரம்ப வரவேற்புரையைச் செல்வியார் நிகழ்த்தினார். ஆலய முன்றிலில் சமய ஆசாரப்படி வெகு விமரிசையாகவும் அமைதியுடனும் இவ்விழா நடைபெற்றது. செல்வியார் வரவேற்புரை நிகழ்த்தினார். *“பாட அடியார் பரவக் கண்டேன்; பக்தர் இனங் கண்டேன்”* - என்பது அப்பர் அநுபவம். என்மனம் திளைத்தபோது ஈழநாடு செய்த புண்ணியப் பயனாக அவதரித்த சிறீலசிறீ ஆறுமுகநாவலர் திருவடியை என்மனம் தொழுது: “சான்றவர் ஆய்ந்திடத் தக்கவாம் பொருள் மூன்றுள” என்று தொடங்கும் கந்தபுராணச் செந்தமிழை என்றும் போற்றி உள்ளம் தேற்றும் மரபில் வந்தவர் தமிழ்ச் சான்றோர்.

இம்மரபில் வந்தவர் முறையாகச் செந்தமிழைப் பயின்று கருவினைக் கடிந்த செந்தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அம்மையார். 1975ஆம் ஆண்டு சென்னையில் அம்மையார் பவள விழாவைத் தெல்லிப்பழை துர்க்காதேவி ஆலயத்தில் நிகழ்த்த வேண்டும் என்ற அவாவை வெளியிட்டபோது அவர்கள் இசைந்தார்கள். பெரும் பணியாற்றும் இவர்கள் ஈழநாட்டுச் சிவப்பணியாளர்களின் பெருமையை

நினைந்து வருகை தந்து சேய்நாட்டைப் போற்றினர். 'தாயகமும் சேயகமும் ஒன்றி என்றும் வாழும்' என்ற தத்துவத்தை இன்றல்ல, என்றும் போற்றும் என்பதில் எதுவித ஐயமுமில்லை. பவள விழாவிற்குப் பின் நிகழும் முத்து விழாவையும் சேய்நாட்டில் நிகழ்த்துவர் என்பதில் எமக்கு நம்பிக்கையுண்டு என்று வரவேற்புரை நிகழ்த்தியது அவரின் தளராத் தொண்டினை விளக்குகின்றது.

நூலாக்கங்கள்

கற்றவர்க்கும் சாதாரண மக்களுக்கும் இலகுவில் விளங்கும்படி யான சைவசமயக் கருத்துகளைச் சிவத்தமிழ்ச் செல்வி நூல்கள் வாயிலாக வெளியிட்டிருக்கிறார். கோயிற் கிரியைகளும் நோன்பும், நவராத்திரி, கந்தபுராணச் சொற்பொழிவு, மலேசியா - சிங்கப்பூர்ச் சொற்பொழிவு, பத்துச் சொற்பொழிவு முதலான நூல்களைச் சைவப் பெருமக்கள் கற்றுணரும்படியாக வெளியிட்டிருக்கிறார். இந்நூல்கள் சைவப் பெருமக்கள் ஒவ்வொருவர் இல்லத்திலும் இருக்கவேண்டியவை யாகும்.

அம்பிகையின் மீளா அடிமை

ஈழநாட்டில் புகழ்பெற்ற ஒரேயொரு துர்க்காதேவி ஆலயம் தெல்லிப்பழையிற்றான் இருக்கின்றது.

அருள்மிகு துர்க்காதேவி மூலமூர்த்தியாக அருள் பாலிக்கிறாள். இக்கோயில் 200 ஆண்டுப் பழைமை உடையது என்பர். ஆரம்பத்தில் கோப்பாய் நாகநாத உடையாரின் தனி முகாமையில் விளங்கிய இவ்வாலயம் அரை நூற்றாண்டுக் காலமாகப் புனருத்தாரணஞ் செய்யப்படாமல் சிதைவடைந்த நிலையில் இருந்தது. இதனை முன்னிட்டு முகாமையாளரே மனமுவந்து ஒரு சபையை உருவாக்கி அச் சபையிடம் கோயிற் பொறுப்பை ஒப்படைத்தார். அச்சபையின் முயற்சியால் 1948ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் சிறிது சிறிதாகத் திருப்பணி வேலைகள் ஆரம்பமாகி 1958ஆம் ஆண்டு பாலத்தாபனம் செய்யப்பட்டது.

எனினும் திருப்பணி வேலைகள் துரிதமாக நடைபெற முடியவில்லை. 1963ஆம் ஆண்டு புதிதாக ஒரு திருப்பணிச் சபை இத் தேவாலய அபிவிருத்திக்காக அமைக்கப்பட்டது. இக் காலத்தி லேயே செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களும் ஓர் உறுப்பின ராகச் சேர்க்கப்பட்டார். சபையுடன் சேர்ந்து உற்சாகமாகப் பணிபுரிந்து

குடமுழுக்கு நடைபெறுவதற்கு உதவிய காரணத்தால் குடமுழுக்கு விழா நிறைவு பெற்றதுடன், நிருவாகசபை ஒன்றைக் கோயிற் பரிபாலனத்திற்காக நிறுவி அதன் பொருளாளராகச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டார்.

தொடர்ந்து பத்து ஆண்டுகள் பொருளாளராக இருந்த காலத்தில் முதன்முதல் கொடிமரம் நாட்டி மகோற்சவம் நடைபெற்றது. தொடர்ந்து பல திருப்பணிகள் வியக்கத்தக்க முறையில் இடம்பெற்றன. 25ஆண்டுகட்கு மேல் சொற்பொழிவுகளை நாட்டின் மூலைமுடுக்கெல் லாம் சிவத்தமிழ்ச் செல்வி ஆற்றிய காரணத்தால் ஆலயத்தின் பெருமையும் நாடெங்கும் அறியப்பட்டது. இந்தியா, மலேசியா, சிங்கப் பூர் முதலிய உலக நாடுகள் எங்கும் செல்வியின் சொற்பொழிவுகள் ஆலயத்திற்குச் செல்வாக்கை அளித்தன. வெளிநாட்டுப் பிரமுகர்கள் இங்கு வந்து தரிசித்து, சிவத்தமிழ்ச் செல்வி வாயிலாக அன்பளிப்பு களையும் செலுத்திச் சென்றனர். இதனால் திருப்பணி வேலைகள் வெகு துரிதமாக நடைபெற்று முடிந்தன. மலேசியாவிலும் சிங்கப்பூரி லும் அம்மையார் ஆற்றிய சொற்பொழிவுகள் நூலாக்கம் பெற்று, அவை விற்பனையான பணத்தைக் கொண்டு ஆலய முன்றிலின் தென் மூலையில் திருமுறை மடம் ஒன்று கட்டப்பட்டது. இத் திருமுறை மடம் 04-02-1972ஆம் ஆண்டு இலங்கைச் சுதந்திர தினத்தன்று திறந்து வைக்கப்பட்டது.

அம்மையாரின் உபயமாக அமைக்கப்பட்ட இத் திருமுறை மடம் ஆலய உற்சவ காலங்களிலும், மற்றும் விசேட தினங்களிலும், பல சமய கலை நிகழ்ச்சிகளிலும் உபயோகிக்கக் கூடியதாகப் பயன்படுகிறது. இம்மடத்தில் திருமுறை வகுப்புகள், புராணபடனம், குருபூசை என்பன நிகழ்கின்றன. இந்த ஒழுங்குகள் எல்லாவற்றையும் நெறிப்படச் செய்தவர் தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள். இக்கால கட்டத்திலேதான் ஆலயத்தின் உட்பிரகாரம் சீரமைக்கப்பட்டுப் பரிவார மூர்த்திகளும் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டன.

1977ஆம் ஆண்டிலிருந்து தேவத்தான நிருவாக சபைக் குழுவின் தலைவராக சிவத்தமிழ்ச் செல்வி நியமிக்கப்பட்டார். இவர் தலைவரான காலம் முதல் இற்றைவரை ஆலயத்தின் பொற் காலம் ஆகும். விழாக் காலங்களில் தேர் உற்சவத்திற்கான ஒரு தேர் வேண்டியிருந் தமையால் ஓர் அழகிய சித்திரத் தேர் 1978ஆம் ஆண்டு சமைக்கப்பட் டது. அடுத்து கோயிலின் புனருத்தாரண வேலைகள் ஆரம்பமாயின.

கோயிலின் முகப்பில் இராசகோபுரம் ஒன்று அமைக்கப்படல் வேண்டுமென ஆலய நிருவாகசபை தீர்மானித்தது. அதற்கேற்ப, 1979ஆம் ஆண்டு சிவத்தமிழ்ச் செல்வி ஞானானந்த சமாச ஆண்டு விழாவில் கலந்து கொள்ளும் பொருட்டு சென்னைக்குச் சென்றிருந்தார்.

அங்குத் தமது ஞான குருவாகிய ஹரிதாஸ் கிரி சுவாமிகளையும் தரிசித்து இராசகோபுரம் அமைப்பதற்கான ஆலோசனையையும் தெரிவித்தார். சுவாமிகளின் ஆலோசனையின் பேரில் வளவனூர் ஸ்தபதி திரு. எஸ். தேவலிங்கம் தலைமையிலான சிற்பக் குழுவொன்று துர்க்காதேவாலயத்தை வந்தடைந்தது. இக் குழுவினர் இங்கு இரண்டு வருட காலம் தங்கியிருந்து இராசகோபுர வேலையைச் செய்து முடித்தனர். அம்பாளின் அருட்பெருக்கு அடியார்களின் பொருட்பெருக்கை அளித்தமையால் இராசகோபுர வேலை தாமதமின்றி, சங்கடமின்றி மிகமிக அழகான வேலைப்பாடுகளுடனும் பூர்த்தியானது.

இராச கோபுரத்தை அடுத்து பிரகாரக் கோயில்களும் வெகு அழகாக, அடியார்களின் கண்களையும் கருத்துகளையும் கவரும் வகையில் அமைக்கப்பட்டன. சிற்பக் குழுவினரால் சிறப்பாகச் சமைக்கப்பட்ட இவ்வேலைப்பாடுகள் முடிவடைந்ததும் 1981ஆம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் குடமுழுக்கு நடைபெற்றது. செல்வியாரின் அழைப்பின் பேரில் தில்லைவாழ் அந்தணர்கள் தேவாலயம் வந்து ஆகம சாத்திர விதிமுறை அன்புப் பெருக்குடன் குடமுழுக்கில் பங்கு கொண்டனர். இலட்சக் கணக்கான அம்பாள் அடியார்கள் ஆசாரசீலராக வருகை தந்து விழாவைக் கண்டு களித்தனர்.

தீர்த்தோற்சவத்தின் போது அடியார்கள் பாவந்தீர்க்கும் தீர்த்தமாட ஒரு திருக்குளம் அமைக்கப்படல் வேண்டும் என்ற தீர்மானமும் 1981ஆம் ஆண்டு நிறைவேற்றப்பட்டது. இத் திருக்குளத்திற்கான தீர்த்தம் செல்வி அவர்கள் புண்ணிய புனித பாரத தேசம் சென்று கங்கை, யமுனை, காவேரி, வைகை, கோதாவரி, கிருஷ்ணா ஆகிய புனித நதிகளிலிருந்து தீர்த்த நீரைக் கொணர்ந்து திருக்கேணியிற் கலந்து தீர்த்தக்கேணி ஆக்கினர். இத்திருக்கேணியைச் சுற்றி அலங்காரங்களுஞ் செய்து 1982ஆம் ஆண்டு தடாகப் பிரதிட்டையும் ஆகம விதிப்படி நடைபெற்றது. அடியார்களும் திரள் திரளாக வந்து பக்திபூர்வமாக வழிபட்டுத் தீர்த்தப் பயனையும் பெற்றனர்.

இதனைத் தொடர்ந்து, அழகிய வேலைப்பாடுகளமைந்த
5 கல்யாண மண்டபமும் அமைக்கப்பட்டது. கல்யாணத்திற்கான எல்லா

வசதிகளும் இங்குத் தயார் நிலையில் வைக்கப்பட்டுள்ளன. பல ஊர்களிலுமிருந்து வரும் அன்பர்கள் குறைந்த செலவில் சௌகரிய மாகத் தங்கள் விவாகத்தை நிறைவு செய்கின்றனர். விருந்தளிக்கும் வைபவமும் நடப்பதற்குரிய ஒழுங்குகளும் செய்யப்பட்டுள்ளன.

அடியார்கள் தங்கியிருந்து தமது நேர்த்திகளை நிறைவேற்றப் பக்தர்கள் விடுதியும் கட்டப்பட்டுள்ளது. குடிநீர் வசதியும் குழாய்கள் வாயிலாக ஆங்காங்கு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆலயத்தின் கீழ்த்திசை யில் பிரதான வீதியின் அண்மையில் ஓர் அழகிய நுழைவாயில் கண்கவர் முறையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. வழிபடும் அடியவர்களை வாவா என அழைப்பதுபோல அவ்வழகிய வளைவு காட்சி அளிக்கின்றது. ஆலயமும் வீதிகளும் மற்றும் கட்டடங்களும் மிகவும் புனிதமாகப் பேணப்படுகின்றன. வழிபாட்டிற்கு வரும் அடியார் குழாங் கள் எவ்வித அசுத்தம் செய்யாமலும், செய்தால் உடன் சுத்தஞ் செய்யப்படுதலும் தினமும் நிகழ்கின்றன. தொண்டு செய்யும் அடியவர்கள் நிரந்தரமாக இங்குத் தங்கி அன்புடனும் கடமை உணர்ச்சியுடனும் இப்பணிகளைப் புரிகின்றனர். எல்லாமே புனிதமாகக் காட்சி தருகின்றன. இறைவனே புனிதன், புண்ணியன், குற்றந் தீர்ப்ப வன், நற்குணங்களைத் தருபவன், எனவே அடியார்களும் இவ்விலக் கணங்களுக்கு உரியவராகின்றனர்.

இப்பாங்குகள் உதிக்க, வளர, நிறைவு பெறச் சிவத்தமிழ்ச் செல்வி அவர்கள் இடைவிடாது உழைக்கின்றார். தான்பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம் எனப் பூரிப்படைகின்றார். தொண்டரொடு கூடி இடித்துரைத்தும் இனிதுரைத்தும் கொண்டும் கொடுத்தும் வாழ்கிறார். ஆலயமே தமது தவச்சாலையாகக் கொண்டு நித்தலும் ஆங்கு வாழ்கிறார். அனைவரும் தேன்மொழிச் செல்வியைப் போற்றிப் புகழ்ந்து மகிழ்கிறார்கள். மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்க விளங்கும் அம்மையார் இன்னும் பல்லாண்டு பல்லாண்டு வாழத் துர்க்கா தேவி அருள்புரிவாராக!

நாவுக்கரசி

கவிநாயகர் வி. கந்தவனம்
கனடா

முன்னுரை

கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின் ஆற்றல்கள் பல. அவர் கடமையே கண்ணான கல்லூரி ஆசிரியராக, சிறந்த கல்வியாளராக, கற்றதை உணர விரித்துரைக்கும் சொற்பொழிவாள ராக, பட்டிமன்றப் பேச்சாளராக, கட்டுரைக்கலை வல்லாளராக, நிகரற்ற நிருவாகியாக, ஆன்மிக அன்னையாக, சான்றாண்மை மிகுந்த சமூகவாதியாக, மங்கையர் மதிப்பை வளர்த்த மங்கையர்க்கரசியாகத் தமிழ் மக்களைக் கொள்ளைகொண்டவர். இவ்வாளுமைகளுள் தங்கம்மா அவர்கள் சொல்லின் செல்வியாக, சொற்பொழிவாளராக விளங்கிய சிறப்பை முதன்மைப்படுத்திக் காட்டுவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

முற்காலத்திலாயினும் இக்காலத்திலாயினும் சொற்பொழிவு ஒரு முக்கியமான கலையாக விளங்கி வருகின்றது. முற்காலத்தில் அறிவு வளர்ச்சிக்கு அது வலுவான கருவியாக அமைந்திருந்தது. அதனால்,

செல்வத்துட் செல்வம் செவிச்செல்வம் அச்செல்வம்
செல்வத்துள் எல்லாம் தலை!

என்று வள்ளுவர் பெருமான் வலியுறுத்த வேண்டிய தேவையும் ஏற்பட்டது. அக் காலத்தில் வள்ளுவர் பெருமான் *'கற்றில னாயினும் கேட்க'* என்றும் அவர் சொல்லி வைத்தார். அச்சக வசதிகள் மற்

றும் ஊடகங்கள் வளர்ச்சியடைந்த இக் காலத்திலும் சொற்பொழிவின் தேவை குறைந்துவிடவில்லை.

பின்னணி

தமிழீழத்தில் தமிழையும் சைவத்தையும் வளர்க்கச் சொற் பொழிவுக் கலையை அரங்க மட்டத்தில் பயன்படுத்தி வெற்றி கண்டவர் நல்லைநகர் ஆறுமுக நாவலர் அவர்கள். அவரைத் தொடர்ந்து அவர்தம் மாணவர் பரம்பரையினர் பலர் சிறந்த சொற்பொழிவாளர் களாகத் திகழ்ந்தனர்.

நாவலர் மரபில் சொற்பொழிவால் மக்கள் மத்தியில் சமய உணர்வையும் தமிழ்மொழிப் பற்றையும் வளர்த்தவர் தங்கம்மா அப்பாக் குட்டி அவர்கள். இந்தப் பணிக்கு அவரிடம் இயற்கையாகவும் வளர்த் தெடுக்கப்பட்டவையாகவும் அமைந்த தகைமைகள் முக்கியமானவை. இயல்பாய் அமைந்த தகைமைகள் அவரது குடும்பத்தால் வந்தவை. இரண்டாவது அவர் கல்வி கற்ற இராமநாதன் கல்லூரியாற்கிடைத் தவை. இப் பின்னணிகளின் அடிப்படையில் அவர் சொற்பொழிவுத் துறையிற் பெற்ற வெற்றிகளுக்கான காரணங்களை ஆய்வது பயனுடையது.

அழகிய தோற்றம்

இயற்கையாகவே தங்கம்மா அவர்கள் பெற்றிருந்த அழகிய தோற்றம் பலருக்குக் கவர்ச்சியாக இருந்தது. அவர் பேச்சைக் கேட்பதி லும் அவரை அரங்கத்திலே பார்த்து இரசிப்பதற்கும் கூட்டம் ஒன்று இருக்கவே செய்தது. அவரை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்த கூட்டத்தின் சலசலப்பு அவர் கூட்டத்துக்கு வந்து இறங்கிய அளவிலேயே அமைதியாக அடங்கிவிடும். அவர் முகத்தைப் பார்த்துத் தங்கள் துயர்களைப் போக்கியவர் எண்ணிலடங்கார்.

அவர் அழகான சேலைகளைக் கட்டிக்கொண்டு வருவதும் மேடையிலே நேர்கொண்ட பார்வையுடன் நின்று பேசுவதும் தனியழகு. அது கற்றவரையுங் கவர்ந்தது. மேடையில் எப்படித் தோன்றவேண்டும் என்பதற்குப் பிரமாணமாக அமைந்தவர் அவர்.

புற அழகுக்கு மெருகூட்டியது அவரது அகத்தின் அழகு. அகத்தின் அழகு முகத்திற் புன்னகை பூத்திருக்கும். அதன் தூய்மைபோல் நெற்றியில் திருநீறு திகழ்ந்திருக்கும்.

பாடறிந்து ஒழுகும் பண்பிலும் ஒப்பிலாப் பக்குவ அழகு பால் வார்த்துக் கொண்டே இருக்கும். வந்தோமா பேசினோமா என்றில்லாது மக்களோடு மதிப்பார்ந்த உறவை வளர்த்து உயர்ந்த ஒரு பேச்சாளர் அவர்.

கவர்ச்சியான குரல்

அடுத்து அவரது கணீரென்ற தங்கக் குரலைச் சொல்லுதல் வேண்டும். பேச்சுக்காயினும் பாட்டுக்காயினும் குரல்வளம் இன்றியமை யாதது. இசைத்துறையில் குரல் இல்லாதவருக்கு விரல் என்று ஒரு பழமொழியுண்டு ஆனால் பேச்சுத் துறையில் அத்தகைய தெரிவுக்கு இடமில்லை. தனது குரலை இழந்தபோது பிரபல சொற்பொழிவாளர் பேராசிரியர் அ. ச. ஞானசம்பந்தன் பட்ட கவலை சொல்லுந்தரமன்று.

குரல் வளம் அம்மையார் அவர்களிடம் இயல்பாகவே அமைந் திருந்தது. கேளாரும் வேட்ப மொழிவதற்கு அறிவு மட்டும் இருந்தாற் போதாது. செவிக்கு இன்பந்தரவல்ல குரல் வளமும் இருத்தல் வேண்டும். அது அவருக்கு ஒரு தெய்வக் கொடையாயிற்று. சிலர் பேசத் தொடங்கிய பின்னரும் அவையில் சலசலப்பிருக்கும். தங்கம்மா வின் குரல் ஒலிக்கத் தொடங்கிய அளவிலேயே அவை அமைதியாகி விடும்.

அறிவு நலம்

பேச்சாளர் ஆழ்ந்தகன்ற அறிவுடையவராக இருத்தல் வேண்டும். பானையிலே இருந்தாலே அகப்பையில் வரும். அவரது அறிவை வளர்த்த பெருமை இராமநாதன் கல்லூரிக்குரியது. இதனை அவர் அங்கு கல்வி கற்ற முறையை அவர் காலத்தில் அங்கு பயின்றவரும் பின்னாளில் அக்கல்லூரிக்கு அதிபராக இருந்தவருமாகிய திருமதி புவனேஸ்வரி சச்சிதானந்தம் இவ்வாறு எழுதுகிறார்.

'தங்கம்மையில் நாம் காணும் பக்குவமும் பண்பும் பக்தியும் திருவருளினாலும் முன்னைத் தவத்தினாலும் நாம் செய்த புண்ணியத்தினாலும் என்பது உண்மையாயினும் அவரை இந்த நிலைக்கு உயர்த்தியதற்கு அவர் ஆசிரியப் பயிற்சி பெற்ற கலைக் கூடமாகிய இராமநாதன் கல்லூரி பெரும் பங்கு வகிக்கின்றது. ஆங்கிலப் பாடசாலை, தமிழ்ப் பாடசாலை, ஆசிரியப் பயிற்சிக் கலாசாலை என்ற எல்லாப் பிரிவுகளிலும் விடுதியில் தங்கிப் படிப்பது

தான் அக்கால மரபு. அத்தனை பிரிவுகளிலும் காலை மாலை ஒன்றாக வரிசையாகி மேல்மாடியிலிருக்கும் சிவகாமிசமேத நடராஜப் பெருமானி டம் போய் வழிபாடு செய்வது வழமை. பூசை முடிந்து சுற்றிப் பாடி விழுந்து கும்பிட்டு முடிந்ததும் கிழமைகளிற் சில நாள்களிற் குறிப்பிட்ட படி புராணபடனம் நடைபெறும். சில நாள்களிற் சமயப் பிரசங்கங்கள் நடைபெறும். புராணம் படிப்பதும் பயன்சொல்லப் படுவதும் ஆசிரியப் பயிற்சிக் கலாசாலையினரால் நடத்தப்படும். தங்கம்மா புராணம் பாடும்பொழுது காதுகள் குளிரும். பொருள் பயன்சொல்லு முன்னரே புரியும். தெய்வீக உணர்வு செறிந்து உடல் புல்லரிக்கும். உள்ளம் புளகாங்கிதமாகும். ஒரே காலத்தில் நானும் ஆங்கிலப் பாடசாலையிற் படித்தமையால் இவற்றை நேரிற் காணவும் கேட்கவும் வாய்ப்புக் கிட்டியது.

'இராமநாதன் கல்லூரியிற் சைவசமயச் சூழலில் காலை புலருமுன் எழுதல், பூப்பறித்து மாலை கட்டுதல், கோயில் அலகிடுதல், திருவிளக்குகளையும் பாத்திரங்களையும் விளக்கிப் பூசைக்கு ஆயத்தஞ் செய்தல், சுற்றிப் பாடுதல், விழுந்து நமஸ்கரித்தல், இரு கைகளையும் கூப்பித் தொழுதல், பண்ணுடன் தேவாரம் பாடுதல், பண்ணுடனும் இசையுடனும் வாத்தியங்களுடனும் பாடுதல், சமயச் சொற்பொழிவாற்றல், முதலியவற்றைத் தங்கம்மா அப்பாக்குட்டியுடன் பயிலும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. அவற்றைப் பூரணமாக வளர்த்துச் செயற்படுத்தி உலகு பயனுற வாழ்ந்து காட்டுபவரும் தங்கம்மாவே.'

இவ்வித பயிற்சி முறைகளோடு கூடிய கல்வியைப் பெற்று ஆசிரியர் பயிற்சியிலும் சித்தியடைந்து 1944ஆம் ஆண்டில் பயிற்றப்பட்ட தமிழ் ஆசிரியராக வெளியேறிய தங்கம்மா அவர்கள்

யாதானும் நாடாமால் ஊராமால் என்னொருவன்
சாந்துணையும் கல்லாத வாறு.

என்ற வள்ளுவர் பெருமான் வாக்குக்கு அமைய இடைவிடாது கற்றுக் கொண்டே இருந்தார். ஆசிரியரான பின்னர் பண்டிதர் பட்டத்துக்குப் படிக்கத் தொடங்கினார். படித்துப் பாலபண்டிதர்(1952), பண்டிதர்(1953) தேர்வுகளிற் சித்தியெய்தினார். தொடர்ந்து கற்றுச் சென்னை சைவசித் தாந்த சமாசத்தின் சைவப் புலவர் பட்டத்தையும் பெற்றுக் கொண்டார். (1958) இப் படிப்புகள் தமிழ்ச் சைவ இலக்கியங்களை ஆய்ந்து ஆழமான அறிவைப் பெற்றுக்கொள்ள அவருக்கு வாய்ப்பளித்தன.

நினைவாற்றல்

உலகத்திலே கணக்கற்ற கற்றறிந்த பெருமக்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாரும் பேச்சாளர் ஆவதில்லை. கற்றதை மனத்தில் வைத்திருப்பதற்கும், வைத்திருப்பதை மேடையிலே தேவைக்கேற்ப மீட்டெடுப்பதற்கும் நினைவாற்றல் மிகவே வேண்டப்படுவதொன்று. அம்மையாரின் நினைவாற்றல் நிகரற்றது. அவர் குறிப்புத் துண்டுகள் வைத்துக்கொண்டு பேசியதை நான் என்றும் கண்டதில்லை.

நாநலம்

நாநலம் என்பது சொல்வன்மை. சொல்வன்மை-சொற்களைத் தெரிந்து சொல்லுந் திறன். இதற்குச் சொல்வளம் நிறையவே வேண் டும். பழைய இலக்கியங்களிலே தோய்ந்து ஊறியவராகையால் அம்மையாருக்குச் சொற்செல்வம் மிகுதியாக இருந்தது. சொற்களைத் தேடி அவர் செல்வதில்லை. அவரை நாடிச் சொற்கள் தாமாக நாவில் வந்து குவிகின்றதோ என்று கேட்போர் கருதும் வகையில் அவரது பேச்சு தங்கு தடையின்றிச் செல்லும். கூறியது கூறல் நாநலமாகாது. சுற்றிவளைத்துப் பேசும் வழக்கமும் அவரிடம் இருந்த தில்லை. எடுத்த பொருளினின்றும் விலகிச் செல்லுதலையும் அவர் செய்ததில்லை.

நாநலத்தின் மிகச் சிறந்த தன்மையாவது பேசப்படும் பொருளுக் குப் பொருத்தமான சொல்லைத் தெரிந்து சொல்லுதல். அனுமனிடத் திலே இத்திறனைக் கண்ட இராமன்,

இல்லாத உலகத் தெங்கும் இங்கிவன் இசைகள் கூரக்
கல்லாத கலையும் வேதக் கடலுமே என்னும் காட்சி
சொல்லாலே தோன்றிற் றன்றே யார்கொல் இச்சொல்லின் செல்வன்
வில்லார்தோள் இளைய வீர விரிஞ்சனோ விடைவ லானோ?

என்று இளவல் இலக்குவனைக் கேட்கின்றான். இராமாயணப் பாத்திரங் களில் சொல்லின் செல்வன் என்ற பட்டத்தைப் பெற்ற ஒருவன் அனுமானே.

தமிழர் மத்தியில் சொல்லின் செல்வி ஆகவே அம்மையார் நடமாடினார். இவரது நாநலத்தைப் பாராட்டி முதன் முதலாக வழங்கப் பட்ட பட்டம் செஞ்சொற் செம்மணி என்பது. இது அவர் சொல்லின் செல்விதான் என்பதனைப் புலப்படுத்துவதான ஒரு பட்டம். அவரது பணிகளுக்குப் பரிசாகக் கிடைத்த சிவத்தமிழ்ச் செல்வி, திருவாசகக் கொண்டல், சிவஞான வித்தகர் போன்ற பட்டங்கள் எல்லாம் சைவம் சார்ந்தனவாக இருக்க செஞ்சொற் செம்மணி ஒன்றே நாவன்மைக் குரியதாக இருப்பதுங் கவனிக்கத்தக்கது.

அவர் சைவம் மட்டும் பேசியவரல்லர். தமிழ், தமிழர் வரலாறு, கல்வியியல், சமூகம், பெண்ணின் பெருமை என்று அவரது துறைகள் வேறுபட்டிருந்தன. எனினும் மக்கள் குறிப்பாகச் சைவர்கள் அவரை ஒரு தற்கால மங்கையர்க்கரசியாக நோக்கியதால் சிவத்தமிழ்ச் செல்வி என்றே பலரும் அவரை அழைக்கலாயினர்.

இசைஞானம்

சிவத்தமிழ்ச் செல்வியின் இசைஞானமும் அவரது சொற் பொழிவுக்குச் சுருதியூட்டும் பேச்சினிடையில் வரும் தேவார திருவா சகங்களையோ பிற இலக்கியப் பாடல்களையோ அவர் இசைத்துப் பாடுவதைக் கேட்க நெஞ்சம் குளிரும். உடல் புல்லரிக்கும். எமது சமயம் இசையோடு கலந்த சமயம். இசையினால் வளர்ந்த சமயம். சமயகுரவர் பாடிப்பாடி இறைவனை வழிபட்ட வரலாற்றைத் தேவார, திருவாசகங்கள் சுட்டிநிற்கின்றன. இறைவனைப் பண்ணினிசையாகி நின்றாய் போற்றி என்று பாடினார் அப்பர் பெருமான். சிவத்தமிழ்ச் செல்வியின் சமயச் சொற்பொழிவும் ஒருவகையான வழிபாடுதான். மக்களை நோக்கி அவரது புறக்கண்கள் நின்றாலும் அகக்கண் இறைவனை நோக்கியே நிற்கும். அதனால் பண்ணிசையாகி நிற்பவனைப் பண்ணிசையாலும் பேச்சினிடையே போற்றுவது அவரது வழக்கம்.

அவையறிதல்

அவையறிந்து ஆராய்ந்து சொல்லுக சொல்லின்
தொகையறிந்த தூய்மை யவர்.

என்பார் வள்ளுவர் பெருமான்.

ஒரு சொற்பொழிவாளருக்கு இருக்க வேண்டிய தகைமைகளுள் ஒன்று அவையறிதல்.

அவையறிந்து பேசுவதென்பது விவேகத்திறன். அனுபவத்தாலும் இதனை வளர்த்துக் கொள்ளமுடியும். தங்கம்மா அவர்களுக்கு விவேகமும் இருந்தது. அனுபவமும் இருந்தது. இராமநாதன் கல்லூரி யிலேயே அவர் உரையரங்கேறத் தொடங்கியவர். ஆசிரியரான பின்னர் கல்லூரி விழாக்களில் அவரது தங்கக் குரல் ஒலிக்கத் தொடங்கியது. அவரது பேச்சுகளாற் கவரப்பட்ட மாணவிகளும் உடன் கற்பித்த ஆசிரியரும் தத்தம் ஊர்களுக்கும் அழைக்கத் தொடங்கவே அவரது குரல் வெளியரங்குகளிலும் ஒலிக்கத் தொடங்கியது. 1953ஆம் ஆண்டளவில் அவர் இலங்கையில் பெயர்பெற்ற பேச்சாளராகிவிட்டார். ஆலயங்கள், பாடசாலைகள், சனசமூகநிலையங்கள், கூட்டுறவுச் சங்க விழாக்கள் என்று எல்லா இடங்களிலும் அவரது சொற்பொழிவு கள் இடம்பெற்றன. அவரது பேச்சுவன்மையால் அதிகம் கவரப்பட்ட ஓர் அமைப்பு ஈழத்துச் சிதம்பரம் என அழைக்கப்படும் காரைநகர் சிவன் கோயிலின் மணிவாசகர் சபை. அச்சபை சிறப்பாக நடத்தி வந்த மணிவாசகர் விழாவில் பல ஆண்டுகள் தொடர்ந்து சொற்பொழி வாற்றிய பெருமை தங்கம்மா அவர்களுக்கு உண்டு. பன்னிரண்டாவது ஆண்டு நிறைவில் சபை அவருக்குச் சிவத்தமிழ்ச் செல்வி என்ற பட்டத்தை வழங்கிச் சிறப்புச் செய்தது.

அவர்தம் கேட்போர் கூட்டம் மாணவர், கற்றறிந்தவர், பொதுமக் கள் என்று இடத்துக்கிடம் வேறுபடும். கூட்டத்துக்கு ஏற்ற மொழிநடை யையும் விளக்க முறைகளையும் பின்பற்றுவது அவரது இயல்பு. கூட்டத்துக்குத்தக்க சொற்பொழிவு நடை மாறுபடுவது போல இடத்துக் கிடம் பேசப்படும் பொருளும் வேறுபடும். உதாரணமாக ஆலயங்களி யின் பொருள் சமயம் சார்ந்ததாகவே இருக்கும் என்பது தெரிந்ததே. பிற இடங்களில் சங்க நூல்கள், வள்ளுவர், இளங்கோ, கம்பர், வில்லி, காளிதாசர், இன்றைய இலக்கியம், இன்னிசை, நாடகம், புவியியல், சரித்திரம், தத்துவம், சமூகம், கல்வி, உளவியல், அறிவியல், உலகச் செய்திகள் என்று அவர் பேசிய பொருள்கள் பரந்துபட்ட னவாக இருந்தன.

இலங்கை வானொலியில் 1857ஆம் ஆண்டிலிருந்து தொடர்ந்து இரண்டு ஆண்டுகள் மாதர் பகுதி நிகழ்ச்சியில் உரை நிகழ்த்தியபோது

விடயங்கள் சங்ககாலப் பெண்மை என எல்லாமே பெண்கள் பற்றியதாகவே இருந்தன என்பதையும் இங்கே குறிப்பிடலாம்.

வெளிநாட்டுப் பயணங்கள்

சிவத்தமிழ்ச் செல்வி அவர்களை வெளிநாட்டுத் தமிழரும் அழைத்துச் செவிச் செல்வத்தில் திளைத்தனர். அதுகுறித்த முக்கியமான சில வரலாற்றுப் பதிவுகள் பின்வருமாறு.

1965: சிதம்பரத்திலும் அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகத்திலும் உரையாற்றினார்.

1966: மதுரை ஆதீனத்தில் சொற்பொழிவாற்றிச் செஞ்சொற் செம்மணி என்ற பட்டத்தையும் பெற்றார்.

1971-1972, 1971ஆம் ஆண்டு ஏப்பிரல் மாதத்தில் சிங்கப்பூர் - மலேசியா தமிழர் அழைத்திருந்தனர். தொடர்ந்தும் இக்காலப் பகுதியில் இரு தடவைகள் சொற்பொழிவுப் பயணங்களை அந்நாடுகளுக்கு அவர் மேற்கொண்டார். 1972இல் மலேசியாவில் திருவாசகக் கொண்டல் என்ற பட்டம் சூட்டப்பெற்றது.

1973: தமிழ்நாடு திருவிடைமருதூரில் நடத்தப்பெற்ற திருமுறைக் கருத்தரங்கத்துக்குத் தலைமைதாங்கச் சென்றார்.

1974: மூன்றாவது முறையாக மலேசிய மக்கள் கோலாலம்பூருக்கு அழைத்தனர்.

1980: தமிழ்நாடு ஆரணியில் நடந்த மங்கையர் மாநாட்டுக்குத் தலைமைதாங்கச் சென்றார்.

சொற்பொழிவு நூல்கள்

சிவத்தமிழ்ச் செல்வி அவர்களின் சொற்பொழிவுகள் பல நூற்றொகுதிகளாக வெளிவந்துள்ளன. அவை யாவன:-

1. மலேசியா-சிங்கப்பூர் சுற்றுப்பிரயாணச் சொற்பொழிவுகள், தெல்லிப்பழை இந்து இளைஞர் சங்கம், நவம்பர் 1971.
2. கந்தபுராணச் சொற்பொழிவுகள், ஸ்ரீதுர்க்கா தேவி தேவஸ்தானம், தெல்லிப்பழை 1975.

3. பத்துச் சொற்பொழிவுகள், ஸ்ரீதுர்க்காதேவி தேவஸ்தானம், தெல்லிப்பழை ஜனவரி 1974, ஜனவரி 1998.

மக்கள் பெற்ற பயன்கள்

சொல்லின் செல்வியின் சொற்பொழிவுகளால் மக்கள் அறிவுச் செல்வத்தைப் பெற்றனர். சமய தத்துவ விளக்கம் புராணக் கதைகள் கல்வியின் சிறப்பு, பெண்ணின் பெருமை என அறிவுப் பயன் பலவகைப்படும். பிறவியின் பயன் இறைவனை வணங்கி முத்தியின்பம் ஈடுபடுத்தித் தெய்வத்தைத் தெளியவைத்தற்பொருட்டு அவர் சொற்பொழிவுகளாற்றினார். இதனைப் பின்வரும் பாடல் சுட்டுவதையும் காணலாம்.

ஐவரை அடக்க வல்ல
ஆற்றலைத் தரும்நின் பேச்சு
பொய்வகை போக்க வல்ல
புத்தியைத் தரும்நின் பேச்சு!
செய்வகை தெளிய வல்ல
செம்மனம் தரும்நின் பேச்சு
தெய்வநல் வாழ்வை ஏற்றும்
செல்விதங் கம்மா வாழி!

மக்களை வையத்தில் வாழ்வாங்கு வாழ வைக்க வேண்டுமென் பதே அவரின் நோக்கமாக இருந்தது. அதனால் பெற்றோரைப் பேணுதல், ஒழுக்கம், கட்டுப்பாடு, பெரியோரைப் போற்றுதல், ஒருவருக் கொருவர் உதவுதல், அறஞ்செய்தல், பேதங்கள் பேசாமை, ஒற்றுமை உணர்வு போன்ற விழுமியங்களும் சொற்பொழிவுகளிற் கலந்து வரும் பொருள்களாயின. இவ் விழுமியங்கள் எமது வாழ்க்கை முறையின் பண்பாட்டுக் கோலங்கள். இலக்கியங்களிலே வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கும் பொருள்களும் பெரிதும் இவையே. அதனாற் சங்ககால இலக்கியங் களின் சிறப்புகள் பற்றியும் அவர் அடிக்கடி பேசுவதுண்டு.

இது ஓர் இன்றியமையாத தேவையுமாக இருந்தது. மேலைநாட்டு நாகரிக மோகத்தால் தமது இனத்தின் அருமை பெருமைகளை அறியாது வாழ்ந்த தமிழ் மக்களுக்குத் தமிழரின் பழமைவாய்ந்த

நாகரிகம், தமிழ்மொழியின் தொன்மை, சிறப்புகள் போன்றவற்றை அடிக்கடி எடுத்து விளக்கி அவர்களைத் தலைநிமிர வைத்த பணியை யும் அவர் செய்திருக்கின்றார்.

தங்கம்மா அவர்கள் பெண்ணியவாதியல்லர். ஆண், பெண், மேலோர் கீழோர், சாதி சமயப் பேதங்களைக் கடந்த பக்குவத்தர். ஆயினும் சமயம் மற்றும் சமூகத்துக்குத் தொண்டுகள் செய்த பெண்களின் பெருமைகளையும் அடிக்கடி பேசிவந்தவர். அத்தகைய பேச்சுகளாலும் பிற பணிகளாலும் ஆளுமையாலும் பெண்குலத்துக்குப் பெருமைதரும் வகையில் வாழ்ந்த பெருமாட்டியாகின்றார் அவர்.

நாவன்மையாற் செய்த புரட்சி

சிவத்தமிழ்ச் செல்வி அவர்கள் தமது சக்தி வாய்ந்த நாநலத் தால் ஈழத்தமிழர் சமுதாயத்தில் மிகப்பெரிய மாற்றம் ஒன்றைக் கொண்டுவந்த சாதனைக்குரியவர். அந்தக் காலத்தில் கோயில்களில் திருவிழாக்கள் செய்பவர்களுக்கிடையில் மறைமுகமானதும் சிலவேளைகளில் நேரடியானதுமான போட்டிகள் இருந்தன. தத்தம் திருவிழாக்களுக்கு அதிக மக்களை வரச் செய்வதற்குப் பலவிதமான தந்திரங்களை உபயகாரர் மேற்கொண்டனர். சிகரங்கள் கட்டுதல், வெடி வேடிக்கைகள் காட்டுதல், புகழ்பெற்ற தவில் நாதசுர வித்துவான் களை வரவழைத்தல் போன்றவை மக்களைக் கவர்ந்தன. பெரிய மேளக் கச்சேரிகளையும் விஞ்சிய கவர்ச்சியாகச் சின்னமேளங்கள் விளங்கின. சின்னமேளம் என்பது மிருதங்கமாகும். இருப்பினும் மிருதங் கத்துக்கு ஆடும் நடன மாதரைக் குறிக்கவே அது பயன்படுத்தப்பட் டது. நடனமாதர் தமிழ்நாட்டிலிருந்து வரவழைக்கப்பட்டனர். ஆலயங் களில் நடனமாடுவது முன்பே இருந்து வந்த ஒரு வழிபாட்டு மரபு. சைவசமய வரலாற்றிலும் தேவாரங்களிலும் ஆலய நடனங்கள் பற்றிய குறிப்புகள் வருகின்றன. உதாரணத்துக்கு

புலனைந்தும் பொறிகலங்கி நெறிமயங்கி
அறிவழிந்திட் டைம்மேலுந்தி
அலமந்த போதாக அஞ்சேலென்(று)
அருள்செய்வான் அமருங்கோயில்
வலம்வந்த மடவார்கள் நடமாட
முழவதிர மழையென்றஞ்சிச்

சிலமந்தி அலமந்து மரமேறி
முகில்பார்க்குந் திருவையாறே!

என்ற தேவாரத்தை எடுத்துக் காட்டலாம்.

நடனங்கள் மற்றும் வாண வேடிக்கைக் கவர்ச்சிகள் யாவும் தங்கம்மா அவர்களின் சொற்பொழிவுக் கலையால் முக்கியத்துவம் இழந்தன. தங்கம்மா அவர்களை அழைத்துச் சொற்பொழிவாற்ற வைத்தலையே திருவிழா உபயகாரர் பெரிய பேறாகக் கருதினர். அவரது பேச்சைக் கேட்க மக்கள் ஆலயங்களுக்குத் திரண்டதால் பிற வேடிக்கைகள் நாளடைவில் மறைந்து போயின. அவரது சொற் பொழிவுத் திறத்தால் ஏற்பட்ட இந்த மாற்றத்தை

சின்னமே ளங்கள் வேண்டாம்
சிறுகளி யாட்டம் வேண்டாம்
வன்னவான் சிகரம் வேண்டாம்
வாணவே டிக்கை வேண்டாம்
மன்னுபேர் தங்கம் மாவை
வரவழைத்திடுக என்பார்
இன்னதோர் மாற்றம் நேர
எழுந்தனை இனிது வாழி!

என்று சுட்டிக்காட்டி அவரை வாழ்த்தியிருக்கின்றேன்.

நிறைவாக

சொல்லின் செல்வி அவர்கள் தெல்லிப்பழை அருள்மிகு துர்க்கா தேவி ஆலய வளர்ச்சிக்குச் செய்த பணிகளுக்கும் அவரது சொற் பொழிவுக் கலை பெருந் துணையாக இருந்ததையும் கவனத்திற் கொள்ளுதல் வேண்டும். தலைசிறந்த சொற்பொழிவாளராக அவர் தமிழ்கூறும் நல்லுலகம் எங்கும் வலம் வந்த காலகட்டத்திலேதான் துர்க்கை அம்மன் ஆலயத்தின் நிருவாக சபைத் தலைவராகத் தெரிவு செய்யப்பெற்றார். (1977) முன்னைய புகழ் பின்னைய பணிகளுக்குப் பேருதவியாக இருந்தது. வாய்திறக்கு முன்னரே நிதி கோயிலைத் தேடிக் குவிந்தது. பணிகள் முட்டின்றித் தொடர்ந்தன.

இவ்விதம் தமது நாவன்மையால் தமிழ்மொழிக்கும் சைவத்துக்கும் தமிழர் சமூகத்துக்கும் அளப்பருந் தொண்டாற்றிய தனிப்பெருந் தலைவி, சொல்லின் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள் பெருமை சொல்லவும் பெரிதே!

கொடைகளிலே சிறந்த கொடை கோதிற் கல்விக்
கொடையெனுமா கொள்கையிலே குறித்து நின்றே
உடல் நலமோ படுபொழுதோ ஒன்றும் நோக்கா
துவப்புடனே அழைப்புகளை ஏற்றூர் ஊராய்த்
திடமுடனே சென்றுரைகள் செய்து செய்து
திருச்செல்வி திறமில்லா நிலந்தி ருத்திப்
படிமுறையில் நீர்பாய்ச்சிப் பயிருண் டாக்கும்
பான்மைதனிற் பகுத்தறிவை வளர்த்தா ராமே!

ஈழத்தமிழர் சமூகத்தின் அணையா விளக்கு

என். செல்வராஜா
நூலகவியலாளர்,
இலண்டன்

கடந்து சென்ற சிலநூற்றாண்டுகளில் ஈழத்தமிழர்களின் ஆன்மீக, சமூக வரலாற்றை உற்று நோக்கினால் அங்கே அவ்வப்போது வாழ்ந்து ஒளிர்ந்து மறைந்த பல சமயப்பற்றாளர்களையும், சமூகவிய லாளர்களையும், ஆன்மீக அருளாளர்களையும் நாம் இனம்காண முடியும். அவர்களில் பெரும்பான்மையினர் தாம் வாழும் காலத்தில் சிறு வட்டத்திற்குள் மாத்திரம் போற்றப்பட்டு வந்தார்கள். அவர்கள் மறைந்தபின்னர் அடியார்களால் அவர்தம் பெருமைகள் வெளியுலகிற் குச் சொல்லப்பட்டு பலராலும் பின்னர் போற்றப்பட்டார்கள்.

ஆறுமுகநாவலர் பற்றி இன்று அதிகமாக வாசிக்கின்றோம், எழுதுகின்றோம், பேசுகின்றோம். அவரை இனம்காட்ட ஒரு புகைப்படம் கூட எம்மிடம் இல்லை. அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் அவருக்கு எதிராக பல மாற்றுக்கருத்தாளர்கள் அணிதிரண்டிருக்கிறார்கள். சைவ அருளாளர்களான வைரவியார்ர் சுவாமிகள், மாம்பழம் சுவாமிகள், ஊதுவத்திச் சுவாமிகள், மூச்சம்புலவுச் சுவாமிகள், சார்ஜன் சுவாமிகள், நமசிவாயம் சுவாமிகள், கனகரத்தினம் சுவாமிகள், இடைக்காட்டுச் சுவாமிகள், ஆறுமுக சுவாமிகள், பெரிய சந்நியாசி யார், மகாதேவ சுவாமிகள், திருவாசகச் சுவாமிகள், வடிவேற் சுவாமிகள், சோமாஸ்கந்தவேள் சுவாமிகள், தாளையான் சுவாமிகள், பஞ்சாட்சர அம்மா, சரவணமுத்துச் சுவாமிகள், நவநாத சித்தர், தேரடிச் சித்தர் செல்லப்பா, கோண்டாவில் கந்தையாச் சுவாமிகள்

(குடைச்சுவாமி) உள்ளிட்ட பலரைப் பற்றிய வாழ்க்கை வரலாறுகள் திருப்திகரமாக அவர்கள் வாழ்ந்த காலங்களில் பேணப்படவில்லை. முழுமையாக ஆவணப்படுத்தப்படவுமில்லை.

இவர்களின் வழியில் ஒரு ஆன்மீகவாதியாகவும், சமூகசேவையாளராகவும், கல்வியியலாளராகவும், தலைசிறந்ததொரு நிர்வாகியாகவும் சிவத்தமிழ்ச்செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள் வாழ்ந்து மறைந்திருக்கிறார். விதி விலக்காக, அவரது வாழ்வும் பணிகளும் அவரின் வாழ்நாட்காலத்திலேயே மிகக் கச்சிதமாக ஆவணப்படுத்தப் பட்டுமுள்ளன என்பது மகிழ்ச்சிக்குரிய விடயமாகும்.

இன்று தாயகத்திலும், புலம்பெயர் நாடுகளிலும் ஆலயங்கள் முழுமையாக வர்த்தகமயப்படுத்தப்பட்டு வரும் ஒரு காலகட்டத்தில் வாழ்ந்திருந்த தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி தான் நிர்வகித்த தெல்லிப்பழை துர்க்காதேவி தேவஸ்தானத்தை ஒரு பூரணத்துவமான சமூக சேவைகளின் மையமாக மாற்றி சமூக விழிப்புணர்வினை ஏற்படுத்தி வைத்திருந்தார். சைவக் கிரியைகளை பேணுவது மட்டுமே கோயில்களின் பணியாகக்கருதப்படும் இன்றைய பொதுவான நிலையை இரண்டாம் தரமாக்கி, ஆன்மீக, லௌகீக வாழ்வினூடாகவும் இறைவன் பணி செய்யலாம், சைவத்தையும் தமிழையும் சைவ சித்தாந்தத்தையும் வாழ்வியல்நெறிகளாக வளர்க்கலாம், பின்பற்றலாம் என்று செய்து காட்டியவர் இவர். ஆலயத்தின் பின்புலத்தில் தான் நடத்திய மகளிர் இல்லத்தில் வளர்ந்த சிறுமியர்களை, அவர்கள் சமூக வாழ்வில் சுயமாகவும் சுதந்திரமாகவும், நம்பிக்கையுடனும் இணையும்வரை ஆலமரமாகவிருந்து நிழல் தந்து ஒரு தாயாகி மகிழ்ந்தவர் அவர்.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் தெல்லிப்பழையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர் தங்கம்மா. இவர் அப்பாக்குட்டி-தையற்பிள்ளை தம்பதிகளின் மகளாக 7.1.1925இல் பிறந்தவர். 1929ஆம் ஆண்டு மல்லாகம் அமெரிக்க மிஷன் பாடசாலையில் தன் ஆரம்பக்கல்வியைப் பெற்றவர். இடைநிலைக் கல்வியை மல்லாகம் விசாலாட்சி வித்தியாசாலையில் பெற்றார். 1940ஆம் ஆண்டு க.பொ.த.(சாதாரணதர) பரீட்சையில் சித்தியடைந்து, சுன்னாகம் (மருதனார்மடம்) இராமநாதன் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் ஆசிரியர் பயிற்சிக்குச் சேர்ந்தார். 1945இல் சிறிதுகாலம் தெல்லிப்பழை சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையில் தற்காலிக ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய பின்னர் அங்கிருந்து 1946இல் மட்டக்களப்பு புனித சிசிலியா ஆங்கிலப் பாடசாலையில் பயிற்றப்பட்ட

தமிழ் ஆசிரியராகப் பணியில் இணைந்தார். பின்னர் 1949இல் கொழும்பு, மருதானை பாத்திமா பெண்கள் பாடசாலையில் ஆசிரியரா கப் பதவியேற்றார்.

தமிழையும் சைவ சித்தாந்தத்தையும் முறையாகக் கற்று 1941இல் பிரவேச பண்டிதத் தேர்வில் சித்திபெற்றார். 1952ஆம் ஆண்டு பாலபண்டிதராக தேர்வுபெற்று, 1953இல் பண்டிதராகச் சித்தியெய்தி னார். சென்னை சைவ சித்தாந்தச் சங்கம் நடத்திய சைவப்புலவர் தேர்வில் சித்தியடைந்து 1958இல் சைவப் புலவர் பட்டத்தையும் பெற்றார். இதன்மூலம் இவரே இலங்கையின் முதலாவது பெண் சைவப் புலவரான பெருமையையயும் பெற்றார். 1958இன் இலங்கை இனக்கலவரம் இவரது கொழும்பு வாழ்க்கையைப் பாதித்தது. 1958இல் யாழ்ப்பாணம் திரும்பிய அம்மையார், அளவெட்டி சதானந்த வித்தியால யத்தில் ஆசிரியப்பணியைத் தொடர்ந்தார். பின்னர் 1964 முதல் தெல்லிப்பழை யூனியன் கல்லூரியில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். இவர் தன் வாழ்வின் 31 ஆண்டுகளை ஆசிரியர் பணியில் கழித்திருந் தார். அதில் இறுதி 12 ஆண்டுகளைத் தெல்லிப்பழை யூனியன் கல்லூரியில் கழித்தபின்னர் 1976இல் ஓய்வுபெற்றார். இவரை ஆசிரியராக உலகம் அறிந்திருந்ததைவிட - ஆன்மீகவாதியாகவும், சமூக சேவகியாகவுமே உலகம் அதிகம் அறிந்திருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் இவர் ஆசிரியர் பணிக்கும் அப்பால் மேற்கொண்ட பிற உன்னத மனிதநேய முயற்சிகளே.

'பண்டிதை' என்று அழைக்கப்பட்டு வந்த தங்கம்மா, தான் கொழும்பில் பணியாற்றிய காலத்தில் 1950-60களில் இலங்கை வானொலியில் மாதர் பகுதி உள்ளிட்ட பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளில் ஆன்மீகச் சொற்பொழிவுகளை மேற்கொண்டுவந்தார். கொழும்பில் பல இடங்களிலும் இவரது சமயச் சொற்பொழிவுகள் தனித்துவம் வாய்ந்ததாக அமைந்திருந்தன. கடல்கடந்து சென்றும் மலேசியா, சிங்கப்பூர், பிரித்தானியா, தமிழ்நாடு என்று இவரது சொற்பொழிவுகள் பெரும் அறிஞர்களின் மேடைகளை அலங்கரித்திருந்தன. தமிழ்நாட்டில் சிதம்பரத்திலும், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்திலும் 1965களில் இவர் உரையாற்றியிருக்கிறார். 1973ம் ஆண்டு தமிழகத்தில் திருவா வடுதுறை ஆதீனத்தில் நடைபெற்ற மங்கையர் மாநாட்டினை தலைமை தாங்கியதின்மூலம் ஈழத்துப் பெண்களின் சிறந்த தலைமைத்துவத்தை யும் தமிழகம் அறியவைத்தவர்.

இவர் எழுத்துத்துறையிலும் சைவசித்தாந்த ஆய்வுகளிலும் ஈடுபட்டவர். இவர் எழுதிய **ஈழத்துப் பிரபந்தங்கள்** என்ற ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை 1954இல் யாழ்ப்பாணம் ஆரிய திராவிட பாசாபிவிருத்திச் சங்கத்தினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

சமயச்சொற்பொழிவுகளை மேற்கொள்ளும் பொருட்டு 1987 மே மாதப் பகுதியில் அம்மையார் மேற்கொண்ட ஏழு வார இலண்டன் பயணத்தின்போது பெற்ற அனுபவங்களை விபரித்து **இலண்டனில் ஏழுவாரம்** என்ற நூலை நாடுதிரும்பியதும் அவர் பதிவாக்கியிருந்தார். 1988இல் இது நூலுருவாகியிருந்தது.

தெல்லிப்பழை ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம் என்ற தலைப்பில் தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள் தெல்லிப்பழை துர்க்காதேவி ஆலயத்தின் பூர்வீகச்சிறப்பும் இன்றைய எழுச்சிப் பெருநிலையும் பற்றிச் சுருங்க விளக்கி ஒரு கட்டுரையை எழுதியிருந் தார். அது யாழ்ப்பாணம், முரசொலி வெளியீடாக ஆவணி 1988இல் சிறுநூலாக வெளிவந்திருந்தது.

தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அம்மையாரின் மணிவிழா 1985இல் கொண்டாட முடிவெடுக்கப்பட்டது. அதன்போது திரு த.சண்முகசுந்தரத் தின் தலைமையில் மணிவிழா மலரொன்றும் வெளியிடத்திட்ட மிடப்பட்டது. வழமையான சிறப்பு மலர்ப் பாரம்பரியத்துக்கு மாற்றாக மணிவிழா மலரில் அம்மையார் விரும்பி நேசித்த துறைகளில் ஒன்றான சைவசித்தாந்தம் பற்றிப் பலரையும் எழுதத்தூண்டி அவர்கள் எழுதிய கட்டுரைகளைத் தொகுத்து **சிவத்தமிழ் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள்** என்ற தலைப்பில் அந்த மலர் மலர்ந்திருந்தது. பல்கலைக்கழக மாணவரும், சைவசமய ஆய்வாளரும், திருக்கோயில் களை நெறிப்படுத்துபவர்களும் படித்துப் பயின்று பயனடையக் கூடியதாக சைவ சித்தாந்தம் பற்றியும், சைவத் தமிழ்ப் பண்பாட்டைப் பற்றியுமான 27 அறிஞர்களின் கட்டுரைகளைத் தாங்கி சிவத்தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின் மணிவிழாவை யொட்டி வெளிவந்த அச்சிறப்பு மலர் இன்றளவில் பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் ஒரு பாடநூல்போன்று போற்றப்பட்டு வருகின்றது.

அதே வேளையில் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின் 60ஆம் ஆண்டு நிறைவு மணிவிழா மலராக மலர் வெளியீட்டுக் குழுவினால் மற்றொரு மலரும் **சிவத்தமிழ் இன்பம்** என்ற தலைப்பில்

யாழ்ப்பாணப் பாரம்பரியத்துக்கமைய மணிவிழாச் சபையால் ஜனவரி 1985இல் வெளியிடப்பட்டது. மூன்று பகுதிகளில் அமைந்திருந்த இம்மலரின் முதற் பகுதியில் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள் வழங்கிய ஆன்மீகச் சொற்பொழிவுகளும் கட்டுரைகளும், இரண்டாம் பகுதியில் சிவத்தமிழ்ச் செல்விக்குப் பல்வேறு பிரமுகர்கள் வழங்கிய வாழ்த்து மடல்கள், வாழ்த்துரைகள் என்பனவும், மூன்றாம் பகுதியில் மணிவிழாவுக்கென பிரத்தியேகமாக வழங்கப்பட்ட மணிமலர் மாலையும் இடம்பெற்றிருந்தன. 07.01.1985இல் நடைபெற்ற 60ஆம் ஆண்டு நிறைவு மணிவிழாவில் இம்மலர் வெளியிடப்பட்டது.

சட்டத்தரணி மு.சபாநாதன் அவர்களைத் தலைவராகக்கொண்டமைந்த பவளவிழாச்சபை, கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின் 75ஆவது அகவையைப் பூர்த்திசெய்யும் நிகழ்வினை 07.01.2000 அன்று கொண்டாடியது. அப்போது **சிவத்தமிழ்ச் செல்வி: பவளவிழா மலர்** வெளியிடப்பட்டது. இந்நூல் ஆசியுரைகள், வாழ்த்துரைகள், வாழ்த்துப்பாக்களுடன், 22 ஆய்வுக்கட்டுரைகளையும் உள்ளடக்கியிருந்தது. சைவசித்தாந்தம், இந்து நாகரீகம், திருக்குறள், மராத்திய நாடகம், யாழ்ப்பாணக் கோட்டை எனப் பல்வேறு விடயங்களிலும் இவ்வாய்வுகள் அமைந்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

சிவத்தமிழ்ச்செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள் தான் அவ்வப்போது எழுதி ஊடகங்களிலும், மலர்களிலும் வெளிவந்த கட்டுரைகளைத் தனி நூலாகவும் தொகுத்து வெளியிடத் தவறவில்லை. 1989ஆம் ஆண்டு முரசொலி வாரஇதழில் தொடர் கட்டுரைகளாக அவர் எழுதிய 12 ஆன்மீகம் சார்ந்த ஒழுக்கவியல் உரைகள் நூலுருவாக்கப்பட்டு **வாழும் வழி** என்ற தலைப்பில் சென்னை மணிமேகலைப்பிரசுரமாக 2002இல் வெளியிடப்பட்டது.

பெண்மைக்கு இணையுண்டோ என்ற தலைப்பில் மற்றுமொரு நூலையும் மணிமேகலைப் பிரசுரம் 2003இல் வெளியிட்டது. சிவத்தமிழ்ச் செல்வி அவர்களின் 77ஆவது அகவைப் பூர்த்தியின்போது வெளியான இத்தொகுப்பில், சங்க இலக்கியங்கள் தொடக்கம் பாரதி பாடல்கள், பிற்காலப் பெண்கள் பற்றிய வரலாறுகள் வரையுள்ள காலப்பகுதியிலே தமிழ் இலக்கியங்கள் சித்திரித்துக்காட்டும் மாட்சிமை மிக்க பெண்களை சிவத்தமிழ்ச் செல்வி கூர்ந்து நோக்கியிருந்தார். இந்நூலின் ஒன்பது இயல்களிலும் சங்ககாலப் பெண்மை, வள்ளுவர் காட்டிய பெண்மை, இளங்கோ காட்டிய பெண்மை, சேக்கிழார்

காட்டிய பெண்மை, கச்சியப்பர் காட்டிய பெண்மை, கம்பர் காட்டிய பெண்மை, பரஞ்சோதி முனிவர் காட்டிய பெண்மை, பாரதி காட்டிய பெண்மை, பிற்காலப் பெண்மை, என்ற ஒழுங்கில் இலக்கிய நயம் மிக்கதும் அறவியல் சார்ந்ததுமான பார்வையில் பெண்மையின் பெருமை பற்றிப் பேசியிருந்தார்.

தாயகத்தில் மட்டுமல்லாது அவர் தம் பெருமை தமிழர் புலம் பெயர்ந்த தேசமெங்கும் காவிச்செல்லப்பட்டது. அவை அவ்வப்போது நூலுருவிலும் ஆவணங்களாக வெளிப்பட்டன.

சிவத் தமிழ்ச் செல்வியின் தீந்தமிழ் இன்பம் என்ற தலைப்பில் ஒரு நூல் கனடாவில் மே 2000 ஆம் ஆண்டில் வெளியிடப் பட்டது. அகிலன் அசோஷியேற்ஸ் வெளியீடாக புகலிடத்தில் மலர்ந்திருந்த இந்நூலில் இலக்கிய கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள் நிகழ்த்திய சொற்பொழிவுகளில் தெரிந்தெடுத்த இருபது உரைகள் இடம்பெற்றிருந்தன. இவை இந்துசமயத் தத்துவங்கள், சைவசித்தாந்தம் மற்றும் சமயம் சார்ந்த அறநெறிகளைப் புகட்டும் உரைகளாகும்.

அன்பு நெறி என்ற தலைப்பில் கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக் குட்டியின் பவளவிழா மலர் ஒன்று தி. விசுவலிங்கம் அவர்களை நிர்வாக ஆசிரியராகக் கொண்டு, கனடா சைவசித்தாந்த மன்றத்தினால் வெளியிடப்பட்டிருந்தது. 2000ஆம் ஆண்டு தை மாதத்தில் துர்க்கா துரந்தரியின் 75ஆவது பிறந்ததினத்தை முன்னிட்டு வெளியிடப்பட்ட கனடா சைவசித்தாந்த மன்றத்தினரின் மாத இதழான அன்புநெறியின் சிறப்பிதழாக இது அமைந்தது.

தங்கம்மா அம்மையாரைக் கௌரவிக்கும் புலம்பெயர் முயற்சி களின் மற்றொரு உதாரணமாக தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின் முத்துவிழாச் சிறப்பிதழ் ஒன்றையும் இங்கு குறிப்பிடலாம். மு. க. சு. சிவகுமாரன் அவர்கள் ஜேர்மனியில் இதனை வெளியிட்டிருந்தார். ஜேர்மனியிலிருந்து வெளிவரும் சிவத்தமிழ் ஆன்மீகக் காலாண்டுச் சஞ்சிகையின் 3ஆவது இதழ் (தை-மாசி-பங்குனி, 2005) கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின் எண்பதாவது அகவை நிறைவைக் குறிக்கும் முத்துவிழாச் சிறப்பிதழாக வெளிவந்திருந்தது.

1970களில் சிறிய கோவிலாக இருந்த தெல்லிப்பழை துர்க்கை அம்மன் திருத்தலத்தைக் கட்டியெழுப்பி ஆரம்பத்தில் அதன் நிர்வாக

சபையில் பொருளாளராகவும், பின்னர் 1977 முதல் தலைவராகவும் இருந்து நிர்வகித்தவர். அதனைத் தனது ஆன்மீகப்பணிகளின் ஊற்று வாயிலாகவும், மத்திய பணியகமாகவும் படிப்படியாக மாற்றிக் கொண்டார். ஆலய வளாகத்தில் அனாதைச் சிறுமிகளுக்கென்று துர்க்கா மகளிர் இல்லம் என்ற பெயரில் ஆதரவு நிலையம் ஒன்றை நிறுவிச் சமூகசேவையை யாழ்ப்பாணத்து ஆலயச்சூழலில் அறிமுகப் படுத்தினார். ஈழப்போரினால் அகதிகளாக்கப்பட்டு கோவிலில் அடைக் கலம் தேடிவந்த சில வயோதிபர்களுக்கும் அங்கு வாழ வசதிகள் செய்துகொடுத்தார். சிவத்தமிழ்ச்செல்வி அன்னையர் இல்லம், நல்லூ ரில் துர்க்காதேவி மணிமண்டபம் என்பனவற்றை உருவாக்கினார். ஆலயங்களின் வருவாய் சமூகத்துக்கே முழுமையாகத் திருப்பி வழங்கப்படவேண்டும் என்ற இவரது கருத்தியல் யாழ்ப்பாணத்தின் பிரபல்யமான கோவில்களாக விளங்கி அதிகூடிய பணவருவாயைப் பெற்றுச் செழித்திருந்த பல கோவில் முகாமைகளை கவலை கொள்ளச் செய்ததில் வியப்பில்லை.

தான் நிர்வகிக்கும் நிறுவனத்தின் சமூகப் பணிகளைப் பகிரங் கப்படுத்தி ஆவணப்படுத்துவதில் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி என்றும் அக்கறைகொண்டுவந்துள்ளார். **துர்க்காபுரம்-தெல்லிப்பழை ஸ்ரீதுர்க்காதேவி தேவஸ்தான நிர்வாகசபையின் 25 ஆண்டு நிறைவு வெள்ளிவிழா** மலர் ஒன்று மேற்படி தேவஸ்தானத்தினால் வெளியிடப்பட்டிருந்தது. 30.08.1991 அன்று வெளியிடப்பெற்ற இம் மலரின் வெளியீட்டுக்குழுவில் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி, நம. சிவப்பிரகாசம், சு. சிவவாகீசர், நா. தவநாதன், அ. சண்முகநாதன், சு. ஏழூர்நாயகம், ந. சிவபாலகணேசன், திருமதி ந. ஞானலிங்கம், புலவர் ம. பார்வதிநாதசிவம், கா. சிவபாலன் ஆகியோர் இடம்பெற்றி ருக்கின்றனர். நிர்வாக சபை அறிக்கைகளுடன், துர்க்கை வழிபாட்டின் தொன்மையும் பெருமையும் (துர்க்காதாசன்), தத்துவம் நிறைந்த முக்கிய திருப்பணிகள் மூன்று (ந. சிவபாலகணேசன்), கோவிற் கலைகளின் நிலைக்களம் ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம் (ஏ. ரி. பொன்னுத்துரை), துர்க்கா தேவஸ்தான வளர்ச்சியில் பத்திரிகைகளின் பங்களிப்பு (கோகிலா மகேந்திரன்), சைவப் பெரியார் இ. நம. சிவப்பிரகாசம் அவர்கள் (ம. சி. சிதம்பரப்பிள்ளை) ஆகிய கட்டுரை களும் இன்னும் பல சமயக் கட்டுரைகளும் இடம்பெற்றுள்ளன.

துர்க்காபுரம்-தெல்லிப்பழை ஸ்ரீதுர்க்காதேவி தேவஸ்தானத்தின் ஆதரவில் இயங்கும் துர்க்காபுரம் மகளிர் இல்லம் 03.02.1982இல்

ஆரம்பிக்கப்பட்டது. தொடர்ந்த 15 ஆண்டுகளில் 500க்கும் மேற்பட்ட ஆதரவற்ற சிறுமியர் இணைந்து வளர்ந்து வேலைவாய்ப்பு, திருமணம் போன்ற காரணங்களால் வெளியேறியிருக்கிறார்கள். ஆதரவற்ற சிறுமியரைப் பராமரித்து சமூகத்திற்கு மீளவழங்கும் இவ்வரிய பணியை கோவில் நிதியில் மேற்கொண்டு முழுச் சைவ உலகிற்குமே முன் மாதிரியாக அமைந்திருக்கும் இச்சமூக நல அமைப்பின் பின்னணியில் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி இருந்துள்ளார். **துர்க்காபுரம் மகளிர் இல்லம்: பதினைந்து ஆண்டுகள் நிறைவு விழா சிறப்பு மலர்** தெல்லிப்பழை, துர்க்காபுரம் மகளிர் இல்லத்தினால் பெப்ரவரி 1997இல் வெளியிடப்பட்டது. மகளிர் இல்லத்தின் பல்வேறு பணிகளையும் அறிக்கைகளாகவும், வாழ்த்துரைகளாகவும் பதிவாக்கும் முயற்சியாக இம்மலர் அமைந்திருந்தது.

பின்னர் இவ்வில்லம் 2007இல் தனது 25ஆவது ஆண்டைப் பூர்த்திசெய்தவேளையிலும், **துர்க்காபுரம் மகளிர் இல்லம்: சிறப்பு மலர் 2007** என்ற தலைப்பில் அதனை அறிக்கையிட்டது. 9 பிள்ளைகளுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இவ்வில்லம் பின்னாளில் பெரு விருட்சமாகி பலருக்கும் நிழல்பரப்பி நிற்கின்றது. பல்வேறு வாழ்த்துரைகளுடன் இவ்வில்லத்தின் வளர்ச்சி, மாணவர்களின் முன்னேற்றம் பற்றிய விபரங்கள் புகைப்படங்களுடன் இம்மலரில் ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

சிவத்தமிழ்ச்செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அம்மையார் விருதுகளையும் புகழையும்நாடி அவரது பணிகளை முன்னெடுத்தவரல்ல. என் கடன் பணி செய்துகிடப்பதே என்பதே அவரின் போக்காக இருந்தது. இருப்பினும் பட்டங்களும் விருதுகளும் அவரைநாடி வந்தன.

இவருக்குக் கிடைத்த முதலாவது பட்டம் 1966இல் மதுரை ஆதீனத்தால் வழங்கப்பட்ட **செஞ்சொற்செம்மணி** என்பதாகும். இரண்டாவது பட்டம் 1970இல் காரைநகர் மணிவாசகர் சபை (ஈழத்துச் சிதம்பரம்)வழங்கிய **சிவத்தமிழ்ச்செல்வி** என்ற பட்டமாகும். இதுவே பின்னாளில் இவரது பெயருடன் பொருந்தி ஐக்கியமாகிவிட்டது. 1971இல் காஞ்சி மெய்கண்டான் ஆதீனத்தினர் **சித்தாந்த ஞானகரம்** என்ற பட்டத்தையும், 1972இல் தமிழ்நாடு இராஜேஸ்வரி பீடாதிபதி **சைவதரிசினி** என்ற பட்டத்தையும் வழங்கினர். அதே ஆண்டில் (1972) மலேசியாவில், சிலாங்கூர் இலங்கைச் சைவச் சங்கம் **திருவாசகக் கொண்டல்** என்ற பட்டத்தை வழங்கினர். 1973இல்

வண்ணார்பண்ணை வைத்தீஸ்வரர் தேவஸ்தானம் **திருமுறைச் செல்வி** என்ற பட்டத்தையும் வழங்கியிருந்தனர். 1974இல் மட்டும் இவரைத்தேடி மூன்று பட்டங்கள் வந்தன. திருக்கேதீச்சர ஆலயத்தின் ஈழத்துச் சிவனடியார் திருக்கூட்டம் **சிவமயச் செல்வி** என்றும், அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம் **சிவஞான வித்தகர்** என்றும், துர்க்காதேவி தேவஸ்தானத்தினர் **துர்க்கா துரந்தரி** என்றும் பட்டங்களை அவ்வாண்டில் அம்மையாருக்குச் சூட்டி மகிழ்ந்தனர். 1978இல் மாதகல் நுணசை முருகமூர்த்தி தேவஸ்தானத்தினர் **செஞ்சொற்கொண்டல்** என்ற பட்டத்தையும், 1983இல் இணுவில் பரராஜசேகரப் பிள்ளையார் தேவஸ்தானத்தினர் **திருமொழி அரசி** என்ற பட்டத்தையும் வழங்கினர். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் 1998இல் கௌரவ **கலாநிதிப்** பட்டத்தினை இவருக்கு வழங்கி கௌரவித்திருந்தது. 2003இல் வவுனியாவில் இடம்பெற்ற தமிழிலக்கியப் பெருவிழாவில் வட-கிழக்கு மாகாண ஆளுநர் விருது வழங்கப்பட்டதுடன் இலங்கை அரசினால் **கலாசூரி** என்ற பட்டமும் வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டார். 2005இல் அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம் மீண்டும் **தெய்வத்திருமகள்** என்ற பட்டத்தையும் இவருக்கு வழங்கியிருந்தனர். 2005இல் அமெரிக்கா ஹவாய் சிவாய சுப்ரமணியசுவாமி ஆச்சிரமத்தினர் 2005ஆம் ஆண்டுக்கான சிறந்த இந்துப்பணிக்கான விருதை தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அம்மையாருக்கு வழங்கிக் கௌரவித்தனர்.

1982ஆம் ஆண்டில் காசிக்குச் செல்லும் வாய்ப்பு இவருக்குக் கிட்டியது. காசிக்குச் செல்பவர்கள் தாம் பெறும் பற்றுக்களில் ஒன்றைத் துறக்கவேண்டும் என்ற சைவ சமயக் கோட்பாட்டின்படி அதன்பின்னர் தான் பொன்னாடை போர்த்தப்படுவதை துறந்துவிடுவதாக அறிவித்திருந் தார். தனக்குக் கிடைக்கும் சன்மானங்களாலும், நன்கொடைகளாலும் தான் உருவாக்கிய சிவத்தமிழ்ச்செல்வி தங்கம்மா அறநிதியத்தின் மூலம் தனது ஒவ்வொரு பிறந்த நாளின் போதும் ஜனவரி 7இல் கல்விக்கூடங்களுக்கும் வைத்தியசாலைகளுக்கும் பிற சமூகப் பணிகளுக்கும் நிதிக்கொடைகளை மேற் கொண்டு வந்தவர் இவர்.

அம்மையாரின் தமிழ்ப்பணியின் உச்சமாக அமைந்தது யாழ்ப் பாணத்தில் அவர் அமைத்திருக்கும் ஆய்வு நூலகமாகும். துர்க்கா துரந்தரி செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டியின் பவளவிழாவன்று (07.01.2000) எடுக்கப்பட்ட தீர்மானத்துக்கமைவாக 2002இல் உருவாக்

கப்பட்ட **சிவத்தமிழ்ச் செல்வி சைவத்தமிழ் ஆய்வு நூலகம்** என்ற இந்த ஆய்வு நூலகத்தின் திறப்புவிழாவின் நினைவாக ஒரு சிறப்பு மலரும் தெல்லிப்பழை, சிவத்தமிழ்ச் செல்வி பிறந்தநாள் அறநிதியச் சபையின் வெளியீடாக வெளியிடப்பட்டுள்ளது. நூலகவியல் தொடர்பான பல ஆய்வுக்கட்டுரைகள் இம்மலரில் இடம்பெற்றுள்ளன.

ஆய்வுத்துறையில் அம்மையாரின் ஈடுபாடு பிற ஆய்வாளர்களாலும் அவ்வப்போது நினைவுகூரப்பெற்று வந்துள்ளது. **சைவ சித்தாந்தம்: ஓர் அறிமுகம்** என்ற தலைப்பில் ஏ. என். கிருஷ்ணவேணி அவர்களின் ஆய்வு கொழும்பு, சேமமடு பொத்தகசாலையினரால் சித்திரை 2008 இல் வெளியிடப்பட்டது. தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அம்மையாரின் விருப்பத்துக்குரிய ஆய்வுப்பரப்பாகிய சைவசித்தாந்தமே இங்கும் ஆராயப்பட்டுள்ளது. சிவத்தமிழ்ச்செல்வி அவர்களின் 83ஆவது பிறந்ததினத்தை முன்னிட்டுப் பயன்பெறும் வகையில் வெளியிடப்பட்ட நூல் இதுவாகும். சிவத்தமிழ்ச் செல்வியின் அபிமானத்துக்குரிய நூலாசிரியர் கலாநிதி திருமதி ஏ. என். கிருஷ்ணவேணி யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் நுண்கலைத்துறைத் தலைவராகப் பணியாற்றுபவர் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

காலம் தந்த கைவிளக்கு: திருமுறைகளைக் கற்க ஒரு திறவுகோல் என்ற நூல் மனோன்மணி சண்முகதாஸ் அவர்களால் எழுதப்பெற்று சிவத்தமிழ் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின் 80ஆவது பிறந்தநாள் சிறப்பு வெளியீடாக தை 2005இல் வெளியிடப்பட்டது. திருமுறைகளில் காணப்படும் சொற்சுவையை, பொருட்சுவையை, பாடப்பெற்ற சந்தர்ப்பச் சுவையை, பாடலினால் கிடைத்த பயனை எட்டுத் தலைப்புகளில் ஆழமாகச் சிந்தித்து அருமருந்தாகச் செய்திகளை இந்நூல் தருகின்றது.

இதே காலப்பகுதியில் **சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரப் பதிகங்கள்** என்ற நூலும் 2005 ஜனவரி 7ஆம்நாள் யாழ்ப்பாணத்தில் கொண்டாடப்பட்ட முத்துவிழாவையொட்டி, சிவத்தமிழ்ச் செல்வியின் பிறந்தநாள் அறநிதியச் சபையினரால் வெளியிடப்பட்டது.

அடுத்ததாக, புகழேந்திப் புலவர் எழுதிய **நளவெண்பா** என்ற நூல் மேற்படி பிறந்தநாள் அறநிதியத்தினரால் ஜனவரி 2006இல் வெளியிடப்பட்டது. தமிழிலக்கியத்தில் பாரம்பரியமாக முக்கிய

இடம்பெற்று வந்துள்ள புகழேந்திப் புலவரின் நளவெண்பா, விளக்க உரையுடன் மீள்பிரசுரமாக வெளியிடப்பட்டுள்ளது. சிவத்தமிழ்ச்செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டியின் 81ஆவது பிறந்ததின விழாவையொட்டியே இந்நூலும் வெளியிடப்பட்டது.

சிவத்தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி பற்றிப் பலரும் பல நூல்களையும் கட்டுரைகளையும் கவிதைகளையும் எழுதி யுள்ளார்கள். **தங்கத் தலைவி** என்ற தலைப்பில் திருமதி கோகிலா மகேந்திரன் எழுதிய நூல் குறிப்பிடத்தக்கது. தெல்லிப்பழை கலை இலக்கியக்களம் ஜனவரி 2000 இல் வெளியிட்ட இந்நூல் துர்க்கா துரந்தரி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களது ஆளுமை பற்றிக் கூறுகின்றது. இலக்கைத் தீர்மானித்தல், சேவை செய்தல், தலைவ ராய் இருக்கும் தன்மை, தொடர்பாடல் திறன், பொதுமக்களுக்கு உரையாற்றல், அன்பு செய்தல், நேரமுகாமைத்துவம் ஆகிய ஏழு தலைப்புக்களில் சிவத்தமிழ்ச் செல்வியின் தலைமைத்துவ இயல்புகளைக் கோகிலா மகேந்திரன் இந்நூலில் ஆராய்ந்துள்ளார்.

வாழ்க அன்னை என்ற தலைப்பில் சிவத்தமிழ்ச் செல்வி கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின் பிறந்தநாள் அறநிதியச் சபை மேலும் ஒரு நூலை வெளியிட்டிருந்தது. 2005 ஜனவரி 7ஆம்நாள் யாழ்ப்பாணத்தில் கொண்டாடப்பட்ட தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அம்மையாரின் முத்துவிழாவையொட்டி அன்னையை வாழ்த்தி உலகெங்கிலுமிருந்து அனுப்பப்பெற்ற வாழ்த்துச்செய்திகளின் தொகுப் பாக இந்நூல் அமைந்திருந்தது.

துர்க்காதுரந்தரி செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின் பேரில் இயற்றப்பெற்ற நான்மணிமாலை ஒன்றினை **தங்கம்மா நான்மணிமாலை** என்ற பெயரில் கவிஞர் வி.கந்தவனம் அவர்கள் இயற்றி கனடா, ஒன்ராரியோ இந்து சமயப் பேரவை வெளியீடாக ஜூலை 1997இல் வெளியிட்டார்.

மல்லாகம் செய்த தவம், நாநில மகள், சரித்திரப் புரட்சி, திட்டமிட்ட திருப்பணிகள், உலக வலம், எழுத்துத் தொண்டு, பற்பல பட்டங்கள், சமூகப் பணிகள், ஆதிசக்தி அற்புத சக்தி, வாழ்த்து ஆகிய பத்து தலைப்புகளில் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி தொடர்பான புகைப்படங்களுடன் கூடிய நூலாக இது அமைந்துள்ளது.

சந்திப்பும் சிந்திப்பும் என்ற தலைப்பில் சிரேஷ்ட பத்திரிகை

யாளரும் கவிஞருமான கே. பி. நடனசிகாமணி அவர்கள், தெகிவளை, இலங்கை மக்கள் பொதுப்பணி மன்றத்தின் மூலம் நவம்பர் 1999 இல் ஒரு நூலை வெளியிட்டார். அதில் தான் சந்தித்த பிரமுகர்களின் வரிசையில், தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி பற்றியும் ஒரு நேர்காணலை இணைத்திருக்கிறார்.

நாடறிந்த பெரியோர்கள் என்ற தலைப்பில் மரகதா சிவலிங்கம், கொழும்பு பூபாலசிங்கம் பதிப்பகத்தினால் ஜனவரி 2002இல் ஒரு நூலை வெளியிட்டார். தமிழ் வளர்த்த சான்றோர்களின் வாழ்க்கைக் குறிப்புக்கள், சிறுவர்களுக்கு உகந்த வகையில் இந்நூலில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி பற்றியும் இந்நூல் பதிவுசெய்கின்றது.

பழம்பண்டிதரின் பகிரங்கக் கடிதங்கள் என்ற தலைப்பில் கம்பவாருதி இ.ஜெயராஜ் அவர்கள் சென்னை நர்மதா பதிப்பகத்தின் வாயிலாக மே 2002இல் ஒரு நூலை வெளியிட்டிருந்தார். 1997-98களில் தினக்குரல் பத்திரிகையில் கடிதங்களின் வடிவில் பழம்பண்டிதர் என்ற புனைபெயரில் எழுதப்பட்ட கட்டுரைத்தொகுப்பு இதுவாகும். சமூகசேவகி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டியைப்பற்றி சிலாகித்துச் சொல்வதான கடிதமொன்றும் இத்தொகுப்பில் இடம்பெற்றிருக்கிறது.

ஞானதீபம் என்ற தலைப்பில் குப்பிழான் சிவ.மகாலிங்கம் அவர்கள் சைவம், தமிழ், கல்வி, கலாச்சாரம் தொடர்பான தனது சொற்பொழிவுகளை 11 கட்டுரைகளின் உருவில் தொகுத்திருக்கிறார். இதில் ஒரு கட்டுரையாக அறப்பணிகள் புரியும் ஞானத்தாய்-சிவத்தமிழ் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி என்ற கட்டுரையும் இடம்பெற்றுள்ளது.

சமயப்பணியில் மனிதநேயத்தைக்கண்ட சிவத்தமிழ்ச்செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி திடீரென நோய்வாய்ப்பட்டு யாழ்ப்பாணம் போதனா வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்கப்பட்டு 15.6.2008 நண்பகல் 12.15 மணியளவில் இறைபதம் எய்தினார். மறுநாள் 16.6.2008 அன்று மாலை 4.00 மணிக்கு தெல்லிப்பழை இந்து மயானத்தில் அன்னாரின் இறுதிநிகழ்வுகள் இடம்பெற்றன. தமிழக முதல்வர் மு.கருணாநிதி உள்ளிட்ட பல பிரமுகர்களும் அம்மையாருக்கு இரங்கல் செய்திகளை அனுப்பிவைத்திருந்தார்கள்.

சிவத்தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டியின் சிவபதப்பேற்

றின் ஓராண்டு நினைவாக அவரது வாழ்க்கை வரலாறு கூறும் **சிவத்தமிழ்ச்செல்வம்** என்ற நூல் 2009இல் மீள்பதிப்பாக வெளியிடப் பட்டிருந்தது. 23 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அவரது மணிவிழா வெளியீடாக மாவிட்டபுரத்தைச் சேர்ந்த தமிழறிஞர் த.சண்முகசுந்தரம் அவர்களால் எழுதப்பட்ட இந்நூல் முதற்பதிப்பினைக் கண்டிருந்தது. செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டியின் பெற்றோர், ஆரம்பக் கல்வி, இடைநிலைக் கல்வி, ஆசிரிய கலாசாலையும் ஆசிரியப்பணியும், ஆற்றிய பேருரைகள், பெற்ற பட்டங்கள், விருதுகள், துர்க்காபுரம் மகளிர் இல்லத்தின் உருவாக்கம் என்று பல விடயங்கள் இந்நூலில் வரலாற்றுப்பதிவாகியுள்ளன.

ஈழத்தமிழரின் வரலாற்றில் எம்மிடையே ஒரு ஆன்மீகவாதியாகவும், நல்லதொரு நிர்வாகியாகவும், சமூகசேவையாளராகவும் வாழ்ந்து மறைந்த ஒருவரை நாம் இழந்துவிட்டாலும், அவரது வாழ்வும் பணிகளும் அவரது நினைவுகளை என்றென்றும் தமிழ் உலகம் அறியும் வகையில் ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளமை திருப்தியளிப்பதாக இருப்பினும், அணையா விளக்காகத் தமிழர்களின் மனதில் நிலைத்திருக்கும் அவரைப்பற்றிய வரலாற்றை ஆங்கிலத்தில் எழுதிப் பதிவாக்கி தமிழர் அல்லாதவர்களும் அவர்தம் பெருமையை அறிந்து கொள்ள வழியமைப்பதையிட்டு எதிர்காலத்தில் நாம் சிந்திக்க வேண்டும்.

நாவலருக்குப் பின் சிவத் தமிழ்ச் செல்வியின் சைவ மறுமலர்ச்சி

சைவ அன்பர்

எஸ். எஸ். சர்மா

செந்தமிழ்ச் செல்வியாக, தேசத்தின் ஒளிவிளக்காக, வரலாற்று நாயகியாக, ஆலய அறங்காவல் பணி செய்யும் ஒரு பக்தையாக, முதியோர்க்கும், சிறுவர்களுக்கும் வாழ்வளிக்கும் பணிகளை மலர்ச்சியுடன் சிறப்பாக மேற்கொண்டவராக நாவலருக்குப் பின் சைவத்திற்கு ஒரு மறுமலர்ச்சிப் பாதையினை ஏற்படுத்தியவராகத் திகழ்ந்தவர் தெல்லிப்பழை தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள்.

தெல்லிப்பழை என்னும் கிராமத்தில் மல்லாகம் என்னும் சிறு ஊரில் 1925ஆம் ஆண்டு தை மாதம் 7ஆம் நாள் பிறந்த அப்பாக்குட்டி அவர்கள் சைவ நெறித் தத்துவத்தை மக்கள் உய்யும் நெறிகாட்டி, உபதேசம் செய்து, ஆலயப் பணியையும் சமூகப் பணியையும் இணைத்து உலகளாவிய புகழையும் பெற்றவராகத் தனக்குப் பின்னே ஒரு பரம்பரையையே உருவாக்கிச் சென்றவர் துர்க்கா துரந்தரி அவர்கள்.

18ஆம் நூற்றாட்டில் நாவலர் காட்டிய மறுமலர்ச்சியினை நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக சைவப் பிரசங்கங்களைச் சொற்பொழிவுகளை ஆற்றியும், அறங்காவலர் பணியினைச் சிறப்பாகச் செய்து ஒரு மறு மலர்ச்சியினை ஏற்படுத்திக் காட்டியவர் அப்பாக்குட்டி அவர்கள்.

அவரது சொற்பொழிவுகள், ஆற்றிய பிரசங்கங்கள், கந்தபுராணச் சொற்பொழிவுகள் ஆகியவற்றை நினைத்துப் பார்க்கும்போது ஆறுமுக நாவலரின் சமயப் பணிகளை அவை ஒத்து இருப்பதைக் காணலாம்.

நாவலரைப் போலவே இவர் ஆற்றிய பிரசங்கங்கள் இவரது அறிவுத் திறமையையும் புலமையையும் புலப்படுத்தின. இவர் தனது கல்வியை அமெரிக்க மிசன் பாடசாலையில் ஆரம்பித்துப் பின் சுன்னாகம் இராமநாதன் கல்லூரியில் பயின்று 1941ஆம் ஆண்டு முதல் 1944வரை இராமநாதன் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் பயிற்சி பெற்றார். இவர் ஆசிரியப் பணியாற்றுகையில் பண்டிதர் பரீட்சையில் தோற்றி அப் பரீட்சையில் தேர்ச்சி பெற்றுப் பண்டிதை யாகவும், சைவப் புலவர் பரீட்சையில் தோற்றிச் சைவப் புலவராகவும் திகழ்ந்த தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள் 1964இல் தெல்லிப்பழை யூனியன் கல்லூரியில் தன்னை ஆசிரியப் பணியில் இணைத்துக் கொண்டார்.

தெல்லிப்பழையில் ஆசிரியப்பணி செய்யும்போது சைவ இலக்கியம், சைவ சித்தாந்தம், சமய ஒழுக்கம் பற்றிய விடயங்களை இலங்கையின் பல இடங்களிலும் சொற்பொழிவாற்றி 'ஆலயங்கள் தருமத்தின் அச்சாணி' எனக் காட்டி 'நாம் மிக்க அறப்பணிகள் செய் வது தான் ஆலயத்தின் மேலான பணி' என்ற உண்மையை மெய்ப் பித்து ஆன்மிக ஒளிபரப்பி, ஞான விளக்காகத் திகழ்ந்தவர் தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள்.

இவர் ஆற்றிய சொற்பொழிவுகள், பிரசங்கங்கள், சமய ஒழுக்கம் பற்றியதாய் அமைந்திருக்க, அவை அவரின் புலமையையும் சிந்தனைத் திறமையையும் வெளிப்படுத்தியன. இவர் சமய நிகழ்வுகளிலும் கோவில் மலர்களிலும், பத்திரிகைகளிலும் சமயம் பற்றிய கட்டுரைகளும் இலக்கியம் பற்றிய கட்டுரைகளும் ஏராளமாக வெளிவந்தன.

இலங்கையின் பல பாகங்களிலும், கோவில் கும்பாபிஷேகங்களி லும் அவர் ஆற்றிய உரைகள் எல்லோர் மனத்தையும் கவர்ந்தன. இவரது பேச்சினால் தமிழ் பெருமை கண்டது. இவரது மூச்செல்லாம் சைவ மணம் கமழ்ந்தது. இவரது எளிமையான தமிழ் இனிமையான குரல் எல்லோரையும் வசீகரித்தது.

சொந்த நாட்டிற்கும் அப்பால் தமிழகத்திலும் சிறப்பாக சிதம்பரத்

தில் இவர் ஆற்றிய சொற்பொழிவுகளால் இவரது புகழ் தமிழகமெங்கும் பரவியது. அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகத்தில் இவர் ஆற்றிய உரைகளால் அவரின் சொற்பொழிவு பெருமை பெற்றது. அத்துடன் அறிஞர்களின் ஆதரவினையும் பெருமையையும் பெற்றுக் கொண்டது. நாவலருக்குப் பின் யாழ் மண்ணிலிருந்து தமிழகமெங்கும் சமயப் பிரசங்கங்கள் செய்த பெருமை தங்கம்மா அப்பாக்குட்டியையே சாரும். இவர் மதுரை ஆதீனத்தில் ஆற்றிய சொற்பொழிவுகளால் செந்தமிழ்ச் செல்வி என்ற பட்டத்தைப் பெற்றுக் கொண்டார்.

இவர் தமிழகத்தில் பெற்றுக்கொண்ட கௌரவத்துடன் அகில இலங்கை இந்துமாமன்றம், சிவஞான வித்தகர் என்ற பட்டத்தையும் தெல்லிப்பழை துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம் துர்க்கா துரந்தரி என்ற பட்டத்தினையும் வழங்கிக் கௌரவித்தது. அத்துடன் நில்லாது 1978ஆம் ஆண்டில் ஆற்றிய கந்தபுராணச் சொற்பொழிவுகள் இலங்கை அரசின் சாகித்திய மண்டலப் பரிசுகளையும் பெற்றுக் கொடுத்தது.

இத்தனை பெருமைகளையும், கௌரவங்களையும் பெற்றுக் கொண்ட இவர் இலண்டன் சென்றபோது ஆற்றிய சொற்பொழிவுகள் நூல் வடிவம் பெற்றன. 1991இல் கலாசூரி என்ற பட்டத்தினை இலங்கை அரசும் யாழ் பல்கலைக்கழகம் 1998இல் கௌரவ கலாநிதிப் பட்டத்தினையும் கொடுத்து இவரைக் கௌரவித்தது.

இவரது பணி பாரெல்லாம் போற்றப்படுவதற்கு முக்கிய காரணமாக இருந்தது தெல்லிப்பழை ஆலயமே. தெல்லிப்பழையில் சிறிய கோவிலாக இருந்த ஆலயம் திருத்தலமாக விளங்குவதற்கு இவரது சிறந்த பணியும் விடாமுயற்சியும் காரணமாகும். இப் பணிகளிலேயே பெண்மையின் முக்கியத்துவம் உணரப்பட்டது.

இவர் கோவில் நிருவாகியாக நீண்ட காலமாகப் பணியாற்றியுள்ளார். இந்நிலை ஏனையோரைச் சமய வழிபாட்டில் அதிகமாகப் பெண்களை ஈடுபடச் செய்தது. இன்று பெண்கள் கோவில் நிருவாகத்திலும் கோவில் கிரியைகளிலும் முக்கியப் பங்கினை வகிக்கின்றனர். தேவி உறையும் ஆலயம் மக்கள் சேவை செய்யும் நிறுவனமாக எப்படி அமைய வேண்டும் என்பதற்குத் துர்க்கையம்மன் கோவிலும் அதனை அண்டியுள்ள துர்க்காபுர இல்லங்களும் சான்று பகருகின்றன.

இவர் செய்த ஆலயப் பணிகளால் துர்க்காதேவி ஆலயம் வானளாவ உயர்ந்தது. ஆலயத்திற்கு 1977ஆம் ஆண்டில் சித்திரத்

தேர்த் திருப்பணி ஆரம்பிக்கப்பட்டுத் தேர் உருவாகியது. அடுத்த ஆண்டில் அம்பாள் சித்திரத் தேரில் பவனி வந்தார். இவரின் முயற்சியால் சைவக் குழந்தைகளுக்குத் துர்க்காபுரம் மகளிர் இல்லம் இரண்டு மாடக் கட்டடமாக உயர்ந்து. குழந்தைகளுக்கும் முதியோருக் கும் வாழ்வளிக்கும் மக்கள் பணியினைச் சிறப்பாகச் செய்து எமது மண்ணில் ஒரு மறுமலர்ச்சிப் பாதையினை ஏற்படுத்திக் காட்டியவர் எம் அம்மையார் அவர்கள். தனது பிறந்தநாள் அறநிலையத்தின் சார்பில் அறிஞர்களைக் கௌரவிக்க ஆரம்பித்தார். இவரது பணியினால் ஊரின் பெயர் பேசப்படுவதுமட்டுமன்றி நாடு கடந்த நிலையிலும் இவரது புகழ் பேசப்படுகின்றது.

ஆசிரியராகப் பணியாற்றத் தொடங்கி இவர் ஆலயப் பணியை யும் சமூகப் பணியையும் இணைத்து உலகளாவப் பெருமை பெற்றவராகவும் சமயத் தொண்டிற்கும் சமூகத் தொண்டிற்கும் தன் வாழ்நாள் முழுவதையும் அர்ப்பணித்த தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள் இன்று நம்மிடையே இல்லை.

நாவலர் வழிச் சென்ற அம்மையார் நல்லூரிலிருந்து நாவலர் சிலை அகற்றப்பட்டதால் வேதனை அடைந்திருந்தார்.

என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே என்ற குறிக்கோளுடன் தம்மிடம் சிறந்து விளங்கிய சொற் செல்வத்தை, சைவ சமயத்தின் புகழ் பரப்புவதற்காகவே பிரசங்கங்கள் செய்த தொண்டு அளப்பரியது. இன்றைய கோவில் அறங்காவலர்களும், தருமகர்த்தாக்களும் இவர் செய்த பணியினை அறவழியில் நின்று செயலாற்றுவதே நாம் செந்தமிழ்ச் செல்வியாருக்குச் செலுத்தும் உன்னத அஞ்சலியாக அமையும்.

அமரர் சிவத்தமிழ்ச் செல்வி அப்பாக்குட்டி சில நினைவுகள்

தில்லை நாயகம் அருள்தாஸ்
பொருளாளர் இலண்டன் சிவன்கோயில்

தெல்லிப்பழை துர்க்கையம்மன் கோவில் என்றால் அம்பாளுக்கு அடுத்ததாக எம் எல்லோருடைய நினைவுகளிலும் முதலில் வருபவர் அமரர் தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள். யாழ்ப்பாணத்திலே எமது சமயமும் மொழியும் தழைத்தோங்கி நிற்க அரும்பாடு பட்டவர் அம்மையார். சைவப் புலவராகவும், பண்டிதையாகவும் தேர்ச்சி பெற்ற தோடு மட்டுமல்லாது சிறந்த ஆசிரியையாகவும் அவர் திகழ்ந்தார். இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் அம்மையார் நடாத்திய சொற்பொழிவுப் பணி அவருடைய அறிவுத் திறமையையும், புலமையையும் வெளிப்படுத்தியதோடு மக்கள் மத்தியில் பிரபல்யமும் பெற்றது. ஓர் ஆன்மீகவாதியாக அவர் சைவ உலகிலே பிரசித்தி பெற்று விளங்கினார்.

அதே நேரம் எனது உறவினராக சிறு வயது முதல் அவரோடு பழகிவந்த நினைவுகள் இன்றும் எனது நெஞ்சில் பசுமையாய் நிற்கின்றது. பாடசாலைக் காலங்களிலே மாணவர் தலைவராக இருக்கின்ற நிலையில் எமது சிறுவயது குணங்களான கோபம், பொறாமை, பொய் போன்ற நடவடிக்கைகள் நம் ஒருவருக்கொருவர் சளைக்காது போட்டியிட்டுச் செய்துவரும் வேளையிலே என்னைக் கூப்பிட்டு அவர் கூறிய புத்திமதிகள் அன்பு, வாய்மை, விட்டுக்

கொடுக்கின்ற மனப்பாங்கு என்பன இன்றும் நிலையாக நெஞ்சத்தில் ஊன்றியிருக்கின்றன.

தெல்லிப்பழையில் சிறிதாக இருந்த கோயில் இன்று உலகளாவிய அளவில் பெரும் திருத்தலமாக விளங்குவதற்கு அம்மையாரின் பங்களிப்பு மிகவும் முதன்மையானதும் முக்கியமானதும் ஆகும். மலேசியா, சிங்கப்பூர், இந்தியா போன்ற நாடுகளில் சிறந்த சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்தியுள்ளார். 1987ஆம் ஆண்டு இலண்டனுக்கு அம்மையாரை வரவழைத்தோம். இங்கும் சிறந்த சொற்பொழிவுகள் வழங்கினார். அந்த நாள்கள் மறக்கமுடியாதவை. 1973ஆம் ஆண்டு தென்னிந்தியாவில் திருவிடைமருதூரில் நடைபெற்ற திருமுறைக் கருத்தரங்கிற்குத் தலைமை வகித்தார்.

1978ஆம் ஆண்டு அம்மையாரின் கந்தபுராணச் சொற்பொழிவு நூலுக்கு சாகித்திய மண்டலப் பரிசு கிடைத்தது. 1980ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஆரணியில் நடைபெற்ற மங்கையர் மகாநாட்டிற்குத் தலைமை வகித்தார். 1985ஆம் ஆண்டு மணிவிழாச் சிறப்பாக நடைபெற்றது. 1991ஆம் ஆண்டு இலங்கை அரசு அதிஉயர் கலாசூரி விருது வழங்கிக் கௌரவித்தது. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் கௌரவ கலாநிதிப் பட்டம் வழங்கிக் கௌரவித்தது. இப்படியாக அதிஉயர் விருதுகள் அன்னையைத் தேடியே வந்தன. துர்க்காபுரம் மகளிர் இல்லம் அம்மையாரின் தாய்மைச் சேவையை உலகிற்கே பறைசாற்றி நின்றது. அம்மையாரின் வாழ்வு எமக்கு ஓர் அற்புத வழிகாட்டல் என்றே சொல்ல வேண்டும். யாழ்மண்ணில் சமய வரலாற்று ஆசான்களின் பட்டியலில் அமரர் சிவத்தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின் பெயர் முதன்மையாக நிலைத்து நிற்கும் என்பது திண்ணம்.

இம்மாரிக்கு என்ன கைம்மாறு?

ஆன்மிகத் தென்றல்

தம்பி புவனேந்திரன் - ஜேர்மனி

கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட்டு
என்ஆற்றுங் கொல்லோ உலகு.

எந்த எதிர்பார்ப்புமின்றி உலகின் செழிப்புக்காய் விடாது பொழியும் மழை கண்டு வியப்புறுகிறார் வள்ளுவர். இம்மாரிக்கு என்ன கைம்மாறு செய்யமுடியும்? எனத் தன் வியப்பை வினாவாய் எழுப்பி, அம் மாரியை ஒப்புரவாளர் தம் உயர்வோடு ஒப்பிடுகிறார்.

சமுதாய நன்மைக்காகப் பிரதிபலன் எதிர்பாராமல் மாரிபோல் மாற்றார்க்குத் துணைபுரிந்த ஒப்புரவாளர் அன்னை சிவத்தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள். மாற்றார்க்குத் துணை புரிவதில் மாரியை மிஞ்சிய பாரி இவர். 'சான்றோன்' என்னும் தமிழ்ச் சொல்லின் இன்றைய விளக்கமாய் விளங்கும் வித்தகி.

சிவத்தமிழ்ச் செல்வி, சித்தாந்த ஞானகரம், துர்க்கா துரந்தரி அன்னை தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களை நான் சிறுவனாக இருக்கும்போதே நன்கு அறிந்திருந்தேன். தெல்லிப்பழை துர்க்காதேவி ஆலயம் அதனுடன் தொடர்பான அறநெறிப்பணிகள் என்பவற்றுக்கு முன் தெல்லிப்பழை யூனியன் கல்லூரியின் ஆசிரியராகத் தெரிந்திருந் தேன். எனது கிராமம் தெல்லிப்பழைப் பகுதியில் அமைந்திருந்த குரும்பசிட்டி. இம்மண்ணின் இரு கண்களாக விளங்கியவை குரும்பசிட்டி ஆத்துமாரிஅம்மன் ஆலயமும், குரும்பசிட்டி சன்மார்க்க

சபையுமாகும். இச்சபையுடன் அன்னை தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தார். இங்கு நடைபெறும் இலக்கிய நிகழ்சிகள், ஆன்மிக நிகழ்ச்சிகள் அனைத்திலும் அன்னை யின் உரை தவறாது இடம்பெறும்.

ஈழத்தின் பல பாகங்களிலும் ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். அப்பணியோடு தொடர்புடைய சமய சமூக சேவைகளிலும் நாட்டம் கொண்டார், செயல்பட்டார். இவை அவரின் முதல்நிலை.

தமிழையும் சைவத்தையும் தனிக் கவனம் செலுத்திக் கற்றார். இக் கல்வி அவருக்குப் *'பண்டிதர்'* 'சைவப் புலவர்' ஆகிய தகுதிகளை ஈட்டிக் கொடுத்தது. இப் புலமைத் திறன்களின் துணையுடன் அவர் சைவத்தின் உயர் நிலையை உணரத் தலைப்பட்டார். அவ்வாறு உணர்ந்தவற்றைச் சாதாரண பொதுமக்களும் உணரும் வண்ணம் விரிந்துரைக்கும் ஆர்வத்தால் தூண்டப்பெற்றார். இவ் விரிவுரை முயற்சி யில் அவர் எய்திய தேர்ச்சியே அவரது இரண்டாவது கட்டத்திற்கு அடிப்படையாயிற்று.

அவர் பொதுவாழ்வின் மூன்றாவது நிலை அறங்காவற் பணியாகும். தெல்லிப்பழை துர்க்கா தேவி ஆலயத்தின் அறங்காவல் குழுவிலே 1966இல் பொருளாளராகப் பணிதொடங்கிய அவர் 1997இல் இக் குழுவின் தலைமைப் பொறுப்பேற்றார். அவ்வாலயத்தை ஓர் அறச்சாலையாக ஈழத்தின் முதன்மை நிலைக்குரிய சைவத் தெய்வ நிலையமாக வளர்த்தார். தமது நாவன்மையால் நானிலம் அளந்த பெருமை இவருக்குண்டு. செஞ்சொற் புலமையால் சிவம் பெருக்கித் தவம் பெருக்கும் சீலத்தாய். அவர் சொற்பொழிவாற்றிய மேடைகள் ஆயிரக்கணக்கில். அவர் முன்னின்று நிகழ்த்திய சமயப் பணிகள், அறப்பணிகள் பல. அவரது வழிநடத்தலாலே தெல்லிப்பழை துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம் பௌதிக நிலையில் பல வளர்ச்சியைக் கண்டுள்ளது.

'என்கடன் பணி செய்து கிடப்பதே' என்று சொன்னவர். சொன்னபடி வாழ்ந்த உத்தமி. சமய சமுதாயப் பணிகளைச் சுமந்தவர்.

படிப்பு பலருக்குப் பணத்தைக் கொடுத்தது. இவருக்குப் பணத் தொடு தனியான குணத்தையும் கொடுத்தது. எந்தச் சூழ்நிலையையும் தான் படித்துச் சேகரித்த உண்மைகளோடு ஒப்பிட்டுச் சமரசம் செய்து கொள்ளும் சாதுரியம் அவருக்கு இருந்தது. அவரது சொற்பொழிவு களில் வந்த சேக்கிழாரும், கம்பரும், காரைக்கால் அம்மையாரும்,

அப்பர், சம்பந்தர், சுந்தரர், மாணிக்கவாசகரும் அவருடைய வாழ்க்கைப் போக்கிலும் வந்து போனார்கள்.

இறப்பு அ.்.து இயற்கை. ஆகவே, கவலை கொள்வதற்கில்லை. ஆனால், மாபெரும் அறிவுக்கடல் ஒன்று திடீரென வற்றியதென்றால் கவலையடையாமல் இருக்கமுடியாது. அருணகிரிநாதர் - வருவாய் குருவாய் குகனே: எனக் கந்தவேல் பெருமானை அழைத்தார். ஒருவனை வாழவைப்பதற்கு *'நல்ல குரு அவசியம்'* ஒருவரை அல்ல பலரை வாழவைத்த உத்தமி. பூமிக்கு அடியில் இருக்கும் நீர் தன்னை வெளியில் காட்டிக்கொள்ளாது. எனினும் அது பூமியின் மேற்பரப்பில் பயிர்களைச் செழுமையாக வளரச்செய்யும்.

விலை உயர்ந்த உலோகமாகக் கருதப்படுவது தங்கம். இந்தத் தங்கத்தினுடைய நிறையைக் கணிப்பதற்குப் பற்றைகளிலும் வேலிமூலைகளிலும் தேடுவாரற்றிருக்கும் மஞ்சாடிக் காயைப் பயன் படுத்துவார்கள். விலை உயர்ந்த தங்கத்தைச் சாதாரண மஞ்சாடிக் காயைத் தராசில் போட்டு நிறையைப் பார்க்கிறார்களே? என்ன ஆச்சரியம் பாருங்கள். அந்த நிலைதான் இன்று இந்நூலில் சிவத் தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டியைப் பற்றி நான் எழுதவேண் டிய நிலைபற்றி எண்ணும்போது ஏற்பட்டுள்ளது. சைவத் தமிழ் உலகில் தங்கம்மா தங்கம் போன்றவர். மஞ்சாடிக் காய்போன்ற நான் எழுதி முடிக்கிறேன். இவரோடு உறவாடிய பேற்றிற்காய் இறும்பூது எய்துகின் றேன்.

பெரியவர்களின் அனுபவங்களிலிருந்து படிப்பினைகளைப் பெறுவதுதான் அவர்களுக்கு நாம் செலுத்தும் மிகப்பெரிய அஞ்சலியா கும். வாழ்வின் சிறப்புக்கு முக்கிய அங்கமாக விளங்குவது பெருமக் களின் அறிவு, அனுபவம் ஆகியவற்றை மதித்து அவர் பின் நின்று வாழ்வதாகும். இறைவனுடைய ஆற்றலானது தகுதிவாய்ந்த சான்றோர்கள் வாயிலாகவே வெளிக்கொணரப்படுகிறது. தெய்வத்தோடு ஒப்ப எண்ணத்தக்க பெருமையும் சிறப்பும் இவர்களுக்குண்டு. இவர் களை நடமாடும் கோயில்களாக எண்ணி வழிபடவேண்டும். உலகம் நிலைபெறுவதற்கு இவர்களே காரணங்கள். இவர்களை இனம் கண்டு போற்றுதற்குரிய அறிவும் நமக்கு வேண்டும். இந்த இனிய உள்ளத்திற் குக் காணிக்கையாக அர்த்தமும் மதிப்பும் மிக்கவையாக இந்நிகழ்வு அமைந்தது மிக்க பொருத்தமே.

சிவத்தமிழ்ச் செல்வியின் அடிச்சுவட்டில் பண்பாட்டுக் கல்லூரி

கலாநிதி மனோன்மணி சண்முகதாஸ்

2008 யூன் மாதம் 15ஆம் நாள் அன்னை சிவத்தமிழ்ச்செல்வி இறைவன் அடி சேர்ந்தார். இச் செய்தி தமிழ் மண்ணையே சோகத்தில் ஆழ்த்தியது. நோய்வாய்பட்டிருந்த அன்னையை மீண்டும் ஆலயத்தில் காணலாம் என்றிருந்த நல்ல உள்ளங்களில் துயரம் படிந்தது. 16ஆம் நாள் இறுதிச் சடங்கிலே கலந்து அன்னைக்குக் கண்ணீர் அஞ்சலி செய்த ஆயிரக் கணக்கான மக்கள் கூட்டம் அன்னையின் இழப்பைத் தாளமுடியாது தவித்து நின்றது. அன்னமிட்ட மணிக்கரங்களை மறவாது உள்ளத்திலே சுமந்து சென்றது.

அன்னையை இனிக் காணமுடியாது என்று நினைக்கும்போது நெஞ்சில் வந்து படியும் கவலைக் கனலைக் கண்ணீரால் ஆற்றமுயலும் வேளையில் இனியெல்லாம் முடிந்ததே என்று மனம் நொந்து நிற்பதால் ஒரு பயனும் ஏற்படாது. எனவே, அன்னையின் அடிச்சுவட்டிலே கால் பதித்து நடக்க என்ன செய்யலாம்?

ஈழத் திருநாட்டில் பண்டிதை தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி ஒரு தமிழ் ஆசிரியையாகக் கல்விப் பணியைத் தொடங்கியவர். தன் பேச்சுத் திறனால் சிவத்தமிழ்ச் செல்வியாக உயர்ந்தவர். ஆலயத் தொண்டுப் பணியால் துர்க்கா துரந்தரியாய் அடியார் மனங்களை ஆட்கொண்டவர்.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் அவருக்குக் கலாநிதிப் பட்டத்தை வழங்கிப் பெருமை பெற்றது.

அவர் அறப் பணியைச் சிறப்பித்து அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம் 'தெய்வத் திருமகள்' எனப் போற்றியது. பல சைவ நிறுவனங்கள் அவர் தலைமையால் தம் புகழைப் பரப்பின. ஏறக் குறைய 40 ஆண்டுகள் ஓர் ஆலயத்தின் பணியிலே தன்னை இணைத்துக்கொண்டு உலகிற்கே வழிகாட்டிய அன்னை ஆலயத்தின் சமூகப் பங்களிப்பை முன்னெடுத்துச் சென்றவர். அம்பிகை வழிபாட்டில் பெண்களை ஈடுபடுத்தி எதிர்காலத் தலைமுறை வாழ வாழ்த்தியவர். அவருடைய வாழ்வியல் ஒரு வரப்பிரசாதம்.

கல்விக் கண்கொண்டு அருட்கொடையை அனைவருக்கும் வழங்கிய அன்னையின் பேராற்றல் தனித்துவமானது. அவரொடு பழகும் பேறு பெற்றவர் இறையன்பைப் பெற்றவர். அவர் காலத்தில் வாழும் பேறுபெற்றவர் அருட்செல்வத்தை அறியும் வாய்ப்புப் பெற்றவர். இத்தகைய அருட்செல்வியின் அடிச்சுவட்டில் அவர் பணியைத் தொடர வேண்டிய கடமை உலகத்துத் தமிழ் மகளிர் அனைவருக்கும் அம்பிகை துர்க்கையால் அருட்கொடையாக வழங்கப்பட்டுள்ளது.

துர்க்கையம்மனின் ஆலயச் சூழலை ஒரு வாழ்வியல் களமாக அன்னை ஆக்கி வைத்திருப்பது ஆற்றவேண்டிய பணிகளை எடுத்துரைப்பதாக உள்ளது. எம் மண்ணை விட்டுப் புலம்பெயர்ந்து வாழும் அனைத்து மகளிருக்கும் இப் பணியில் பங்கு உண்டு. ஆலயச் சூழலில் அமைந்துள்ள துர்க்காபுரம் மகளிர் இல்லம் இப் பணியில் முதன்மையானது.

வாழ்வியற் பணிகளைச் செம்மையாக ஆற்றப் பயிலும் ஓர் அன்புச் சோலையாக அமைந்தது அவ்வில்லம். கோவிற் சூழலில் வாழும் பேற்றை ஆதரவற்ற பெண் குழந்தைகளுக்கு நல்கி அவர் களின் வாழ்வைச் செம்மைப்படுத்தும் அன்னையின் தூய்மைக்கு ஈடு ஏது? அனைத்துக் குழந்தைகளும் அவரை நடமாடும் தெய்வமாகப் 'பெரியம்மா'வாக எண்ணி வாழும் பயிற்சி பெறுகின்றனர். எம் நலன் களைக் கண்ணும் கருத்துமாகக் கவனிக்க ஒருவர் இருக்கிறார் என்ற நம்பிக்கையை ஊன்றுகோலாக்கி வாழும் அப்பெண் குழந்தை கள் தெய்வக் குழந்தைகள் ஆவர். அவர்களை இனங்கண்டு அன்னை செய்த தெய்வப் பணி மனிதப் பிறவியின் நோக்கத்தையும் இலக்கை யும் மற்றவர்க்கு நன்கு உணர்த்தும் ஒரு புறநிலைக் கற்கை நெறியாகும்.

சைவமும் தமிழுமாகப் பெண்கள் வாழும் சூழல் அமைவது அவசியம் என அன்னை எண்ணினார். தன் மூச்சையும் பேச்சையும்

செயற்பாட்டையும் அதற்காகவே செலவழித்தார். அவருடைய அறக் கொடையாக அமைந்த இப் பணி மேலும் தொடர வேண்டும்.

குறிப்பாக வாழ்க்கையின் தொடக்க நிலையில் பெண் குழந்தைகள் துன்பத்தின் நிழலையே காணக்கூடாது. சோகத்தை மனத்திலே சுமக்கக்கூடாது. நம்பிக்கையுடனும் துணிவுடனும் எதிர்கால வாழ்க்கையைத் திட்டமிடும் பயிற்சியைப் பெற வேண்டும். பாடசாலைக் கல்வியுடன் ஒரு செம்மையான பண்பாட்டுக் கல்வியையும் பெற வேண்டும். ஆலயச் சூழல் வழிபாட்டு நெறியைப் பற்றியது. நூலகம் மொழித்திறனையும் எழுத்துப் பயிற்சியையும் நல்கியது.

பல அடியாரைக் காணவும் பழகவும் வாய்ப்புப் பெற்ற குழந்தை கள் இருந்த இடத்திலேயே உலகத்து வாழும் தமிழரோடு உறவாகும் நிலை உருவாகிற்று. சமூகத் தேவைகளை உணர்ந்து பலரோடு பகிர்ந்து வாழும் பயிற்சி ஒரு குடும்ப வாழ்வுக்கான பயிற்சியகமாக அமைந்தது.

இக் குழந்தைகளின் கல்வியை மேம்படுத்திப் பெண்மையின் ஆற்றல்களை உணரச் செய்ய அன்னை உடனிருந்தார். இப்போது அவர் அவர்களோடு இல்லை. இந்நிலையில் அவர்கள் அன்னையின் பரிவையும் அன்பையும் கண்டிப்பையும் வழிகாட்டலையும் மனத்தில் சுமந்து நிற்கிறார்கள். அவர்களை அன்னையின் பிரதிநிதிகளாக உருவாக்க வேண்டும்.

இப்பொறுப்பைத் துர்க்கா தேவஸ்தானம் ஏற்றுள்ளது. உருவாக் கும் பணியில் இன்னுமொரு செயல் திட்டத்தைப் பணிவுடன் முன் வைக்க இந்த எழுத்துருவை ஆக்கினேன். குழந்தைகளின் அறிவியற் கல்வி பாடசாலையாற் கிடைக்கின்றது. ஆனால், பண்பாட்டுக் கல்விப் பயிற்சியைப் பெறுவதற்குப் பயிற்சிக் கல்லூரி தேவை.

குழந்தைகளின் வயது நிலைக்கேற்றவாறு பண்பாட்டுக் கல்வி யைப் புகட்டத் தேவஸ்தானம் ஒரு கல்லூரியை உலகத்தமிழர் உதவியுடன் ஆலயத்துக்கு அருகில் நிறுவ வேண்டும்.

'சிவத்தமிழ்ச் செல்வி சைவத்தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கல்லூரி' என அதன் பெயர் நின்று நிலைக்க வேண்டும். அன்னையின் அடிச் சுவட்டில் இப் பணியை நிறைவேற்ற அனைத்துலக மகளிரும் ஒன்றாக இணைய வேண்டும்.

மல்லிகை தந்த பெருமை

கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியம்

தமது நாவன்மையால் நானிலம் அளந்த பெருமை சிவத்தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களுக்கு உண்டு. செஞ்சொற் புலமையால் சிவம் பெருக்கித் தவம் பெருக்கும் சீலத்தால், அனைத்துக்கும் பல்லாண்டுகட்கு முன்பே அறிமுகமாகிவிட்டவர் இவர். தெல்லிப்பழைத் *'துர்க்கா தேவி'* தேவஸ்தானத்தின் அறங்காவற் பணிக்கு இவர் சட்டபூர்வமான தலைவர். ஆனால், ஈழத்தின் சைவாலயங்கள் பலவற்றின் அறங்காவற் பணிகளுக்கும் இவரே ஆதர்ச-மானசீகத் தலைவர்.

இவர் சொற்பெருக்காற்றிய மேடைகள் ஆயிரக்கணக்கில். இவர் முன்னின்று நிகழ்த்திய சமயப்பணிகள் - அறப்பணிகள் பல. இவர் எழுதியனவும்-இவரைப் பற்றி எழுதப்பட்டனவும் பலப்பல. இவரைக் கௌரவித்ததன் மூலம் தம்மைத் தாமே கௌரவித்துக் கொண்ட நிறுவனங்களும் பல.

சில பக்கங்களில் இவ்ரை அறிமுகம் செய்துவிடுவது உடன் சாத்தியமல்ல. இவரைப் பற்றியும், இவர் சார்ந்த பொது வாழ்வு பற்றியுமான சில எண்ணங்கள் இங்கே பதிவாகின்றன, அவ்வளவே.

தெல்லிப்பழைக் கிராமச் சூழலில், அப்பாக்குட்டி ஸ்ரீ தையற் பிள்ளை தம்பதிகளுக்கு, 1925.01.07 அன்று பிறந்தவர் *'தங்கம்மா'*, சைவச் சூழல் இவரை வளர்த்தது. ஆசிரியப்பணி இவரை அழைத்தது. ஈழத்தின் பல பாகங்களில் இவர் ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார்.

அப்பணியோடு தொடர்புடைய சமய-சமூக சேவைகளில் நாட்டம் கொண்டார். செயற்பட்டார். இவை இவரது பொது வாழ்வின் முதல் நிலை.

தமிழையும் சைவத்தையும் தனிக்கவனம் செலுத்திக் கற்றார். இக் கல்வி அவருக்குப் *'பண்டிதர்', 'சைவப்புலவர்'* ஆகிய தகுதிகளை ஈட்டிக் கொடுத்தது. இப்புலமைத் திறன்களின் துணையுடன் இவர் சைவத்தின் உயிர் நிலையை உணரத் தலைப்பட்டார். அவ்வாறு உணர்ந்தவற்றைச் சாதாரண பொதுமக்களும் உணரும் வண்ணம் விரித்துரைக்கும் ஆர்வத்தால் தூண்டப்பெற்றார். இவ்விரிவுரை முயற்சியில் இவர் எய்திய தேர்ச்சியே இவரது பொது வாழ்வின் இரண்டாவது கட்டத்துக்கு அடிப்படையாயிற்று. சொற்பொழிவாற்றல் இவரது ஆளுமையின் முதன்மை அம்சமாயிற்று. சமூகம், பிரதேசம், நாடு என்ற எல்லைகளைக் கடந்து இவர் அறியப்படலானார். ஈழத்தின் பல்வேறு பிரதேச ஆலயங்களைச் சேர்ந்தோரும், சமய சமூக நிறுவனங்களைச் சேர்ந்தோரும் இவரை வாழ்த்தி, வணங்கி, வரவேற்று அவரது உரைகளைச் செவிமடுத்து மகிழ்ந்தனர், கௌரவங்கள் செய்து மனநிறைவடைந்தனர்.

செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின் பொதுவாழ்வின் மூன்றாவது நிலை அறங்காவற் பணியாகும். தெல்லிப்பழை துர்க்காதேவி ஆலயத்தின் அறங்காவற் குழுவிலே 1966இல் பொருளாளராகப் பணி தொடங்கிய இவர் 1977இல் அக் குழுவின் தலைமைப் பொறுப்பைப் பெற்றார். இவ்வாலயத்தை ஓர் அறச்சாலை யாக, ஈழத்தின் முதன்மை நிலைக்குரிய சைவத் தெய்வ நிலையமாக வளர்த்தார், அங்கிருந்தவாறே ஈழத்துச் சைவாலயங்கள் பலவற்றின் அறப்பணிகளையும் ஆன்மிகப் பணிகளையும் வளர்த்து வந்தார். அனைத்துலக சைவத்தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்கும் ஓர் ஆதர்ச தலைவியாக வும் திகழ்ந்தார்.

செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள் ஒரு சொற்பொழிவா ளர் என்ற வகையில் ஐயாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட மேடை கண்டவர். பாடசாலைப் பருவத்திலேயே மேடையேறத் தொடங்கிவிட்ட இவர் 1950களின் ஆரம்ப ஆண்டுகளின் சமய-சமூக மேடைகளில் தனிச் சொற்பொழிவுகளும், தொடர் சொற்பொழிவுகளும் நிகழ்த்தத் தொடங்கி விட்டார். திருமுறைகள், ஏனைய தெய்வத் தமிழ்ப் பிரபந்தங்கள் என்பன இவரது சொற்சுவையோடிணைந்து சுவைஞர்களின் செவிநுகர்

கனிகள் ஆயின. மேற்படி ஆக்கங்களின் உயிர் நிலைகளான தத்துவங்களும் உணர்வு நிலைகளான இலக்கியச் சுவைகளும், சராசரி மனித அநுபவங்களுக்கு இவரால் வழங்கப்பட்டன. இவற்றை அநுபவித்தவர்கள் இவ்வம்மையாருக்கு வழங்கிய கௌரவ விருதுகள் பின்வருமாறு:

'செஞ்சொற் செம்மணி'	-	மதுரை ஆதீனம் (1966)
'சிவத்தமிழ்ச் செல்வி'	-	காரைநகர் மணிவாசகர் சபை (1970)
'சித்தாந்த ஞான கரம'	-	காஞ்சி மெய்கண்டான் ஆதீனம் (1971)
'சைவத் தரிசினி'	-	தமிழ்நாடு இராசேசுவரி பீடாதிபதி (1972)
'திருவாசகக் கொண்டல்'	-	சிலாங்கூர் இலங்கைச் சைவச் சங்கம் (1972)
'திருமுறைச் செல்வி'	-	வண்ணை வைத்தீஸ்வரன் தேவஸ்தானம் (1973)
'சிவ சமயச் செல்வி'	-	ஈழத்துச் சிவனடியார் திருக்கூட்டம் (1974)
'சிவஞான வித்தகர்'	-	அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம் (1974)
'துர்க்கா துரந்தரி'	-	துர்க்கா தேவி தேவஸ்தானம் (1974)
'செஞ்சொற்கொண்டல்'	-	மாதகல் நுணசை முருகமூர்த்தி தேவஸ்தானம் (1978)
'திருமொழி அரசி'	-	இணுவில் பரராசசேகரப் பிள்ளையார் தேவஸ்தானம் (1983)

இவரது சொற்சுவைக்கு இவற்றைவிட விளக்கம் அவசியமில்லை. மேற்படி விருதுகளிற் *'சிவத்தமிழ்ச் செல்வி' 'துர்க்கா துரந்தரி'* என்பவை இவரது இயற்பெயர் எனத்தக்க வகையில் நிலைத்த வாழ்வு பெற்றுள்ளன.

செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள் சொற்பொழிவாளராக உருவான காலப் பகுதியின் வரலாற்றில் ஈழத்துச் சைவாலயங்களில் நிகழத் தொடங்கிய குறிப்பிடத்தக்க மாற்றமொன்றினை இங்கு

சுட்டுவது அவசியம். 1960களின் முற்பகுதி வரை சைவாலய விழாக் களில் *'சின்னமேளம்'* எனப்படும் சதிர்க்கச்சேரி முக்கிய கலைநிகழ் வாக இடம்பெற்று வந்தது. தெய்வீகச் சூழலுக்கு மாறான உணர்வோட் டங்களை அது தூண்டி நின்றது. அந்நிகழ்ச்சியை முற்றாக அப்புறப் படுத்தி அதன் இடத்தில் ஆத்மீக விருந்தாகச் சமயச் சொற்பொழிவை முதன்மைப்படுத்தி வளர்த்தெடுக்கும் எண்ணப்பாங்கு சைவ உலகில் முளை விட்டது. இவ்வெண்ணப் பாங்கிற்குச் செயல் வடிவம் தந்த வகையில் முதன்மையாக வைத்துக் கணிக்கப்படத்தக்கது சிவத்தமிழ்ச் செல்வி அவர்களின் சொற்பொழிவுப்பணி.

இவரது வழிநடத்தலிலே தெல்லிப்பழை துர்க்காதேவி தேவஸ் தானம் பௌதீக நிலையில் பல வளர்ச்சியினைக் கண்டுள்ளது.

(திசம்பர் 1990ஆம் ஆண்டு மல்லிகையின் அட்டைப்படக் கட்டுரையாக செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி பற்றி, கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் வழங்கிய கட்டுரையில் சில மாற்றங்களோடு தருவது சிட்னி தமிழ் வானொலி இணையத்தளம்- நன்றி. நி. ஆ)

ஆலயப் பணிபுரிய அறங்காவலரான பெண்மணி

ஈழ ஆன்மிகச் செம்மல் வசந்தா வைத்தியநாதன்

துர்க்காபுரம் துர்க்கா துரந்தரி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின் மறைவு யாழ்ப்பாண நாட்டுக்கு மட்டுமல்ல; இலங்கைக்கு மட்டுமல்ல, உலகத்திற்கே ஒரு பேரிழப்பு. மிகச்சிறந்த ஆளுமை மிக்க ஒரு பெண்மணி. ஆரம்பத்திலே ஆசிரியராக இருந்து தன்னுடைய அறிவை வளர்த்துக் கொண்டவர். சொல்லையும் செயலையும் ஒருங்கு போல செயற்படுத்தியவர். அதுதான் அவருடைய திறமை. பலபேர் சொல்வார்கள், செய்யமாட்டார்கள். ஆனால் சொல்லையும் செயலையும் ஒரு நாணயத்தினுடைய இரண்டு பக்கங்களாகக் கொண்டவர் சிவத்தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள். அவருடைய பல்வேறு பட்டங்களிலே *'துர்க்கா துரந்தரி'* என்ற பட்டம் அவருக்கு மிகப் பொருத்தமானது. துரந்தரர் என்ற சொல்லுக்கு பாரத்தை ஏற்றுக் கொண்டவர் என்பது பொருள். துர்க்கா துரந்தரி என்று சொன்னால் துர்க்கையினுடைய பாரத்தை ஏற்றுக் கொண்டவர் என்று பொருள்.

உண்மையிலேயே அந்தத் துர்க்கையினை இதயத் தெய்வமாகக் கொண்டு அந்த ஆலயம் மேம்படச் செய்தவர் அவர். அவருடைய சொல் அவருடைய செயல் இரண்டுமே மிகச்சிறந்த ஓர் எடுத்துக்காட்டு. ஓர் ஆலயம் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதற்குத் தெல்லிப்பழை துர்க்கை ஆலயம் ஓர் எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகின்றது. பழைய காலங்களிலே கோயில்களிலே அறங்காவலர்கள் ஆண்களாகவே இருந்தவர்கள். நானறிந்த வகையில் பெண்கள் அறங்காவலர்களாக எந்தக் கோயில்களிலும் இருந்ததில்லை. ஆனால் தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள்தாம் முதன் முதலாகத் தெல்லிப்பழையிலே அறங்காவலராகப் பணியேற்று அதைச் செம்மையாக நடாத்தியவர்.

ஆலயம் என்பது வெறும் வழிபாட்டு இடம் மட்டுமல்ல. அந்த ஆலயம் என்பது பல்வேறு பணிகளுக்காக ஏற்பட்டது. நாங்கள் பழைய காலங்களிலே பார்க்கும்போது ஆலயங்கள் தேர்தல் களங் களாக இருந்தன, ஆதுலசாலைகளாக இருந்தன, சிறந்த நூலகங் களாக இருந்தன, வாழ்வற்றோருக்கு வதிவிடங்களாக இருந்தன, சிறந்த யாசக மண்டபங்களாக இருந்தன, நடனச் சாலைகளாக இருந்தன, உணவு விடுதிகளாகவும் இருந்தன என்பது பழைய நூல் களில் இருந்து எங்களுக்குக் கிடைக்கின்ற செய்திகள். ஆனால் இப்பொழுது அதை நடைமுறைப்படுத்தியவர் தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள். அதுதான் நான் இவரிடம் மிகவும் வியந்த ஒன்று.

இவர் அந்த ஆலயத்திலே வருகின்ற அந்த வருவாயை மிகச் செம்மையாகச் செம்மைப்படுத்தி எப்படிப் பயன்படுத்த வேண்டுமோ *'வளர்வதன் பார்த்தியுள் நீர் சொரிந்தற்று'* என்று வள்ளுவர் சொல்லு வது போல அதை வளர்ச்சிக்கான பணிகளிலே ஈடுபடுத்தியவர். இவர் செய்த அறப்பணிகள் என்பன பட்டியலிட்டுக் கூற முடியாது. ஆதரவற்ற குழந்தைகளைப் பராமரித்தல், கைம்மை வாய்ந்த பெண்களுக்கு உதவி செய்தல், அதுமட்டுமல்ல; உணவுச்சாலைகள், ஒவ்வொரு செவ்வாய்க்கிழமைகளிலும் ஆலயத்திற்கு வருபவர்களுக்கு உணவளித்தல் என்று பலவகையான அறப்பணிகளை அவர் ஏற்படுத்தி யவர். அதுமட்டுமல்ல அவர் தன் பிறந்த நாளுக்குப் பல்கலைக் கழகங்களுக்கு, மருத்துவ நிலையங்களுக்கு வருகின்ற சிறார்களுக்கு என்று பலவிதத்திலும் உதவி செய்தவர்.

ஓர் ஆலயம் எப்படி நடக்க வேண்டும் என்பதற்குத் தெல்லிப் பழை ஆலயம்தான் ஒரு முன்மாதிரியாக இருந்தது. அதனைப் பல ஆலயங்களும் பின்பற்ற வேண்டும். இன்று தெல்லிப்பழை ஆலயம், தங்கம்மாவினுடைய பெயரைச் சொன்னால் நன்கொடைகள் வந்து குவிகின்றன. காரணம் என்ன? மக்கள் அவரிடம் வைத்திருக்கும் நம்பிக்கை. தாங்கள் கொடுக்கின்ற அந்தப் பணமானது வீணாகாது, அது மிகவும் பயன்பாடுள்ள பணிகளுக்குச் செல்லும் என்கின்ற நம்பிக்கைதான். இன்று உலகத்திலே எங்கெங்கோ இருக்கின்ற மக்கள் கூட இவர் கேட்டவுடன், இவருடைய பெயரைச் சொன்னவுடன் தயங்காமல் பண உதவி செய்கின்றார்கள். அதனை மிகச் சிறந்த முறையிலே ஆற்றுப்படுத்துகின்ற தன்மை தங்கம்மா அவர்களுக்கு மட்டுமே உண்டு. அதை நான் துணிந்தே சொல்வேன்.

ஆறுமுக நாவலருக்குப் பிறகு சமயத்தையும் தமிழையும் அதுமட்டுமல்ல சமயத்தையும், சமூகத்தையுமே தன்னுடைய இரண்டு கண்களாகக் கொண்டவர். சமயப்பணி செய்பவர்கள் சமூகப்பணி

செய்வதில்லை என்ற குறைபாட்டை நீக்கியவர் தங்கம்மா அப்பாக் குட்டி அவர்கள். பழைய காலங்களிலே அப்பர் பெருமான், சம்பந்தப் பெருமான் ஆகியோர் ஆலயங்களிலே ஆன்மிக சமயப் பணிகளொடு சமூகப் பணிகளையும் செய்தார்கள் என்று நாங்கள் பார்க்கின்றோம். ஆனால், நிதர்சனமாகத் தங்கம்மா அப்பாக்குட்டியவர்கள் தான் வாழ்ந்து காட்டியவர்கள். செயலிலே செய்து காட்டியவர். அப்படிப்பட்ட ஒரு பெருந்திருவாட்டி. அம்மா என்று சொன்னாலே தங்கம்மாதான். பெயரிலே மட்டும் தங்கமில்லை, இவருடைய செயல்கள், கல்வி ஒழுக்கம், இவர் மற்றவர்களுக்குக் காட்டுகின்ற முன்மாதிரி, வாழ்ந்து காட்டிய பாதை எல்லாம் போற்றுதற்குரியன.

பெயரிலேயே தங்கத்தை அமைத்துக் கொண்ட இவர்கள் ஒரு சகாப்தம். எப்படி நாவலருடைய வாழ்க்கை ஒரு சகாப்தம் என்று சொல்லுகிறோமோ அது போலத் தங்கம்மா அவர்களுடைய வாழ்க்கையை ஒரு சகாப்தம் என்றே கொள்ளலாம். அப்படி வாழ்ந்து காட்டிய ஒரு பெரிய மலை இன்று நம்மிடமிருந்து இல்லாமல் போயிருக்கின்றது. எத்தனையோ ஆதரவற்ற கரங்களுக்கு ஆதர வளித்த கரமானது இன்று நழுவிவிட்டது என்று நினைக்கும் பொழுது மனம் உருகுகின்றது.

இனி ஒரு தங்கம்மா கிடைப்பாரா? இனி ஒரு பெண்மணி பிறப் பாரா இந்த உலகத்திலே? கருவிலேயே திருவாய்ந்தவர் அவர். ஆகையினால்தான் மிக உணர்ந்த நிலையிலே தன்னுடைய வாழ்க்கையை அமைத்துக்கொண்டு மற்றவர்களையும் வாழச் செய்து, மற்றவர்களுக்கு முன்மாதிரியாக இருந்தவர் தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள்.

அவருடைய இழப்பை வெறும் வார்த்தைகளினாலே நாம் சொல்லிவிட முடியாது. ஒவ்வொருவரும் அந்த வாழ்க்கையிலே வாழந்து காட்ட வேண்டும். உண்மை, சத்தியம், நேர்மை, அஞ்சாத நெஞ்சம் எத்தனையோ இடுக்கண்கள் வந்த காலத்தில் எல்லாம் அந்த இடுக்கண்களுக்கெல்லாம் இடுக்கண்களை ஏற்படுத்தி நிமிர்ந்து நின்றவர்கள் அவர்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கையில் இருந்து நாங்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய பாடங்கள் ஏராளம், ஏராளம். அப்படி வாழந்த அந்தப் பெருந்திருமகளுக்குப் பெருந்திருவாட்டிக்கு நாங்கள் அஞ்சலி செலுத்துகிறோம். அவருடைய ஆன்மா சாந்தி அடையட்டும்.

(ஈழத்தின் ஆன்மிகச் செம்மல் வசந்தா வைத்தியநாதன் அவர்கள் சிட்னி வானொலி அஞ்சலிப் பகிர்வின் எழுத்து வடிவம் இணையத்தளத்தில்.

நன்றி - நிருவாக ஆசிரியர்)

நீந்துகவே முத்தியின்ப நீழல்!

கவிஞர்

வி. கந்தவனம்

எங்கள் திருமகளே ஈடிற் கலைமகளே
பொங்கும் புதுப்புனலே பூமகளே - தங்கம்மா
என்னும் தவமகளே இன்பச் சிவத்தமிழே
என்ன இனிச்செய்வோ மே.

சைவப் பணிகளுடன் சார்ந்த தமிழ்ப்பணிகள்
ஐயை அருள்துர்க்கை ஆலயத்தில் - செய்த
திருப்பணிகள் மக்கள் நலப்பணிகள் செய்ய
இருப்பவர்யார் அந்தோ இனி.

ஊருலகம் நன்மைபெற ஊறிநின்ற ஊரணியே
காலைநிலம் கற்றரைகள் காடெல்லாம் - ஏரெனவே
சீராய் உழுது பதஞ்செய்து செம்பயிர்தான்
வேரிடவே வைத்தாய் விதைத்து.

சொல்லால் எழுத்தால் தொடர்தொண்டால் பண்பாட்டால்
வெல்லா மனங்களையும் வென்றன்பு - நல்லாய்ச்

சொரிந்த சிவஞான வித்தகியே துர்க்கா
துரந்தரியே ஆகினையோ சோதி.

ஒன்றே குலமென்றும் தேவன் ஒருவனென்றும்
சென்ற இடங்கள் செலச்சொல்லி - நன்றே
பரந்த மனப்பான்மைப் பக்குவத்தைத் துர்க்கா
துரந்தரியே காத்தாய் துணிந்து.

கண்ணின் ஒளியே கருத்தின் பெருவிருந்தே
பெண்ணின் பெருமைநலப் பேராறே - மண்ணதனில்
துர்க்கை வழிபாட்டைத் தூக்கித் துலக்கியபேர்
நிற்கும் நிலத்தில் நிலைத்து.

தூய தறவறுத்துத் துர்க்கா துரந்தரியே
தாயே தமிழர் தலைமகளே - ஆயபுகழ்
ஆறுமுக நாவலர்பின் ஆன்ற தமிழ்சைவம்
ஏறுபுகழ் எய்தவைத்தா யே.

பாங்கான தெய்வப் பணிகள் பலசெய்த
ஓங்கார ஓசை உறங்கியதால் - தாங்காதே
ஏந்திச் சுடர்விளக்கை என்றும் வணங்கிடுவோம்
நீந்துகவே முத்தியின்ப் நீழல்

Tribute to Siva Thamil Chelvi Dr.Thangammah Appakuddy

Dr. Mrs. Indra Sivayogam, FRCS (Eng.) FRC.(Optha)

It is remarkable that certain experiences in one's life, though not cognised as important at the time, do have an extraordinary impact on one in later life. This could of course be attributed to the Leelas of the Supreme and construed as Destiny.

With this in mind, I venture to recall those occasions that have proved exceptional and perhaps incomprehensible at the time. This remarkable lady, Dr. Thangammah Appakuddy well versed in Saiva Sidhantha Scriptures, and endowed with endearment and deep sense of caring for the needy touched the depths of my being in 1980 on the occasion of the Kumbabishekam of the Raja Gopuram of the prestigious Sri Durga Ambal Temple in Thellipalai, Sri Lanka. At this very auspicious event, the Temple and its precincts were sanctified and decorated, with emphasis on punctuality, ease of access eliminating inconvenience to the remarkably large congregation. My husband and I accompanied the Chief Guest for the occasion, who had flown into Colombo, from the Gnananda Thapovanam of Thirukoviloor, in Thamil Nadu. It was noteworthy that after the Ritualistic Kumbabishekam was completed eloquent spiritual discourses were being delivered, the contents of that delivered by Sivathamil Chelvi Ammaiyaar were remarkable.

Career in Teaching

Thangammah Appakuddy Ammaiyar who entered this world on 7th January 1925, to parents who resided in Thellipallai, had her early education locally, and then moved to Ramanathan College, Chunnakam, and commenced Tamil Teacher's Training at the Training College affiliated to Ramanathan College in 1943. She was subsequently posted to St. Cecilia's Roman Catholic Girl's School in Batticaloa in 1947. This would have brought the Ammaiyaar into the ambience of The famous Tamil Scholar, and first Thamil Pandithar of Ceylon, the renowned Vipulananda Adigal, who was garanted this Title by The Madurai Thamil Sangam. Ammaiyaar, was subsequently appointed to the tutorial Staff of Fatima Muslim Girls School on Silver Smith street in Hulftsdorp, Colombo in 1950 and pursued her career and fostered her interest in Spirituality. This school was in close proximity to the Sri Murugan Temple on the same street, and where my dear parents were regular worshipers on their way to the Law Courts, in Hulftsdorp.

Ammaiyaar then moved to the Tutorial Staff at Union College Thellipallai in 1952, which unfailingly brought her to the Sanctum Sanctorum – Sri Durga Devi Temple which was to play a major role in Ammaiyaar's life. It is also of note that all this while Ammaiyaar was an ardent devotee of the Maha Sidhar of Jaffna, His Holiness Siva Yoga Swamigal, as is evident from her personal literary contributions in publications to this effect.

Saiva Munnetta Sangam

Many years later when we had invited Ammaiyaar to deliver "The Justice Pon. Sri Skanda Rajah & Kanmany Sri Skanda Rajah Memorial Lecture", in 1981 which was an annual event in memory of our dear Parents, under the auspicies of The Saiva Munnetta Sangam Colombo, of which they had been patrons, Ammaiyaar confided in me and in the lecture, that, when she had been invited to speak at a public function while teaching in Batticaloa, at which time my Father was District Judge, Batticaloa, and she had been hesitating to accept the invitation. It had been my mother who had encouraged her to deliver her maiden public lecture. This is not surprising at all, as my dear Mother was a recognised

public speaker on Saiva Sidhantham and was invited in 1954 by the Saiva Sidhantha Maha Samajam of Madurai to speak at the Annual Convention in Virudhunagar, South India.

Social Service to Community

It is also well known that Ammaiyaar's heart reached out to orphaned young female children that needed care and succour. This resulted in Ammaiyaar establishing residential care for them, in addition to providing for their educational needs. This was indeed a significant venture that brought solace to many Tamil families that had been adversely affected while residing in Southern parts of the country that had endured recurrent racial violence.

Ammaiyaar participated in several Religious functions in the Peninsula, as well as in Colombo and in the East. Her ability to communicate both in print as well as vocally was well know and well received. And as the Tamil Diaspora spread worldwide, so did Ammaiyaar's fame. This also resulted in her being invited to speak abroad. When my husband and I resided in the North West of Britain in our active professional lives, Ammaiyaar acceded to our invitation, when she was visiting Britain to come up North, in order that Hindus resident in that region could benefit from knowledge she would impart. Besides her competence, the geniality that characterised Ammaiyaar was remarkable. Many an organisation such as The University of Jaffna honoured her with an honorary Doctorate, The Hawaii Aadheenam of Yoga Swami's Lineage headed by Bodhinatha Veylan Swami named Ammaiyaar as The Best Service Provider to Saiva Sidhantham for Year 2006 The All Ceylon Hindu Congress conferred Title in 2005, on this gracious Spiritualist.

Welfare of the Blind

The operating Theatre facilities at The Jaffna Teaching Hospital were found to be inadequate to meet the needs of the different Surgical Specialties and fund raising had been instituted by the Lion's Club of Jaffna to build a New operating theatre for Ophthalmic patients in the late 90s, and when we came to be aware of this we readily contributed.

Although not anticipated at the time, I was due to go to Sri SelvaSannithy Temple for the installation of the New Bell in 2002. Lord Murugan indeed ensured our wishful thinking, of Peace Process to commence when the Bell was ready. Besides this, I was invited to head a team of five British Eye Surgeons, three Anesthetists and five nurses to perform Charity Cataract Surgery with intra Ocular Lens implantation for numerous Blind patients from the Jaffna Peninsula and the Wanni, which coincided in terms of timing. Even more surprising was that the Ophthalmic Operating theatre at the Jaffna Hospital had a plaque indicating that it had been formally opened by none other than Siva Thamil Chelvy Dr. Thangamma Appakuddy. On this visit I had the good Fortune of traveling to Durgai Amman Temple, as it was also the Annual Festival Period and besides Worshipping the Goddess, I was happy to meet with Ammaiyaar.

The interaction of the Ever gracious Lord Sivaperuman and Sivakami Ambal in events relating to this remarkable lady and some fringe impact on the life of our family is indeed striking. That this unique messenger from God has contributed to the welfare of so many, is unquestionable. She has left behind so many literary contributions, structural contributions to the Temple and society, and above all a permanent aura of peace and piety, and in doing so has secured for her soul the permanent Bliss of Union with Gracious Siva Shakthi.

Aum Namah Sivaya.

சைவத் தமிழர்களின் கடமையை உலகிற்கு உணர்த்திய அன்னை

நீதியரசர் சி. வி. விக்னேஸ்வரன்

(சிவத்தமிழ்ச்செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின் முதலாவது குரு பூஜையை முன்னிட்டு அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம், கொழும்பு மகளிர் இந்து மன்றம் என்பன இணைந்து ஏற்பாடு செய்திருந்த 'தெய்வத்திருமகளின் வாழ்வும் பணிகளும்' என்ற நூல் அறிமுக விழா ஞாயிற்றுக்கிழமை 09.08.2009 மாலை 4:30 மணிக்குப் பம்பலப்பிட்டி சரஸ்வதி மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. நிகழ்வில் பிரதம அதிதியாகக் கலந்துகொண்ட ஓய்வு பெற்ற உயர் நீதிமன்ற நீதியரசர் சி. வி. விக்னேஸ்வரன் ஆற்றிய உரை இங்கு தொகுத்துத் தரப்பட்டுள்ளது.)

நான் மல்லாகம் மாவட்ட நீதிமன்றத்திற்கு மாற்றலாகிச் சென்றபோது. சிவத்தமிழ்ச் செல்வியாரைச் சந்திக்கும் பாக்கியம் எனக்கு முதன் முதலில் கிடைத்தது. அவருடன் சில நாள்கள் பேசிக் கொண்டிருந்த போது மூன்று விடயங்களை அவதானித்தேன். அதாவது அவரின் தனித்துவமான போக்கு, சுதந்திரமான சிந்தனை, பழைமை யில் ஊறியிருந்த தன்மை ஆகியனவே நான் கண்ட அந்த இலட்சணங் கள். பின்னர்தான் அறிந்து கொண்டேன் அவர் பிறந்தது 1925ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் ஏழாம் திகதி என்று.

அதாவது அவரின் இலக்கங்கள், சுட்டெண், கூட்டெண் இரண்டும் 7 ஆகும். முன்னரும் இது பற்றியொரு பேச்சின்போது குறிப்பிட்டுள் ளேன். ஏழு என்ற இலக்கம் கேதுவுக்கு உரிய இலக்கம். அறிவு பெறுவதில் ஆர்வம், தத்துவ ரீதியான சிந்தனைப் போக்கு, தனித்துவ மான வாழ்க்கைப் பாதை அமைத்தலில் ஆர்வம் போன்ற குணங்கள்

ஏழு இலக்கம் உடையோருக்கு உண்டு என்று குறிப்பிட்டுள்ளேன். அவர்களுக்கு Intuition எனப்படும் உள்ளுணர்வு மிக வலுவாக அமைந்திருக்கும் பொதுவாக ஏழு ஏழு இலக்கங்கள் கொண்ட பெண்கள் திருமண வாழ்வில் அதிக அக்கறை காட்டுவதில்லை. அல்லது அஃது அமைவதில்லை.

அன்னையார் அவ்வாறு தனித்துவ மண வாழ்க்கை அமைத்துத் தனக்கென ஒரு குடும்ப வாழ்க்கையை நாடாது சைவத் தமிழ் உலகத்தையே தனது குடும்பமாக ஆக்கிக் கொண்டதால்தான் நாங்கள் அவரின் குருபூசைத் தினமான 03.07.2009ஐ இன்று கொழும்பில் அவர் பற்றிய நூலை அறிமுகஞ் செய்து வைத்து நினைவுறுத்து கின்றோம்.

மல்லாகத்தில் 1982 தொடக்கம் 1986 வரையிலாக நான் வாழ்ந்த ஐந்து வருடங்களும் மறக்க முடியாத வருடங்கள். எங்கள் சமய வாழ்க்கை அக்கால கட்டத்தில் துர்க்கை அம்மன் ஆலயத்துடனும் துர்க்கைக்காகத் தனது வாழ்க்கைச் சுகங்களைத் துறந்து வாழ்ந்த துர்க்கா துரந்தரியுடனும் சம்பந்தப்பட்டிருந்தமை அம் மறக்க முடியாமைக்கான முக்கிய காரணங்களில் ஒன்று. அவர் சொந்த வாழ்க்கை பற்றி என் மனைவி அவரைத் துருவித் துருவி கேட்பார். சிரித்து விட்டு ஒரு சிறு பிள்ளைக்குக் கதை சொல்வது போல தான் மல்லாகம் அமெரிக்கன் மிஷன் பாடசாலையில் ஐந்தாம் வகுப்பு வரையில் படித்தது பற்றியும் பெண் பிள்ளைகளை அந்தக் காலத்தில் மேற்படிப்புப் படிக்க அனுப்புவது இல்லை என்பது பற்றியும் தன்னுடைய பெற்றோர் அதற்கு ஒரு விதிவிலக்காகத் தன்னை மல்லாகம் விசாலாட்சி வித்தியாசாலையில் சேர்த்துவிட்டமை பற்றியும் பின்னர் தான் அளவெட்டியில் எட்டாம் வகுப்புப் படிப்புக்குச் சென்றமை பற்றியும் Junior Certificate பரீட்சையில் சித்தி அடைந்தமை பற்றியும் கூறுவார். இவ்வளவுக்குந் தான் பெற்ற பரிசுகள் பற்றி அதிகம் பிரஸ்தாபிக்கமாட்டார். பின்னர் மற்றவர்களிடமிருந்து தான் அவரின் பரிசுகள் பற்றியும் அறிந்து கொண்டோம். பேசிக் கொண்டிருக்கும் போதே தேவார திருவாசகங்களில் இருந்து மேற்கோள்களாகப் பாடல்களை ஞாபகத்திலிருந்து எந்தத் தடங்கலுமின்றி எடுத்துரைப்பார். அவரின் அலாதியான ஞாபக சக்தியைக் கண்டு வியந்திருக்கின்றோம்.

அன்னையார் இளமையில் தேவார திருவாசகங்களை மனனஞ் செய்ததால் உரிய நேரத்தில் சந்தர்ப்பத்திற்கு ஏற்றவாறு எடுத்துக் காட்டாக எமது பக்தி இலக்கியங்களில் இருந்து பாடல்களை எமக்கு

எடுத்துக் காட்டக்கூடியதாக இருந்தது. வியாச பகவானால் வேதங்கள் எழுத்தில் இடப்படுமுன் அவை செவிவழியாகவே பல்லாண்டு காலம் பாதுகாக்கப்பட்டு வந்தன. மிகச் சிறிய வயதிலேயே வேதங்களை மனனஞ் செய்யும் பழக்கம் பண்டைய காலத்தில் இருந்து வந்துள்ளது. அதே போல்தான் தேவார திருவாசகங்களையும் மற்றைய பக்தி இலக்கியப் பாடல்களையும் காலாதி காலமாகத் தென்னவர் மனனஞ் செய்து வந்துள்ளார்கள். அந்தப் பரம்பரையில் வந்த அன்னையாரின் ஞாபகசக்தியும் அபாரம். அவர் மாணவியாக இருந்த காலத்தில் ஒரு முறை பாடமொன்றைக் கேட்டால் திரும்ப அதைப் படிக்க வேண்டியதில்லை என்று கூறப்பட்டது.

அவர் தமது வாழ்க்கை பற்றி மேலும் கூறும்போது தான் இராமநாதன் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் 1941ஆம் ஆண்டில் சேர்ந்தமை பற்றிக் கூறினார். அங்கு விரிவுரையாளர்களாக இருந்த அறிஞர் சு. நடேசப்பிள்ளை பற்றி மிக நெகிழ்வுடன் ஞாபகப்படுத்திக் கொண்டார். அத்துடன் பேராசிரியர் சுந்தரராஜ ஐயங்கார் என்பவர் பற்றியும் ஒருவித பக்திப் பரவசத்துடன் அவர் குறிப்பிட்டார். அவர்களைப் போன்ற பெரியார்களின் சகவாசத்தினால்தான் தன்னால் தமிழிலும் சைவத்திலும் பாண்டியத்தியம் பெற முடிந்தது என்று நன்றியறிதலுடன் கூறினார். பின்னர் தமது ஆசிரிய வாழ்க்கை பற்றியும் எங்கெல்லாந் தான் கற்பித்தார் என்பது பற்றியுங் கூறினார்.

தன் வாழ்க்கை வரலாற்றை எம்முடன் பகிர்ந்து கொண்டதாலோ என்னவோ அன்னையார் எங்கள் குடும்பத்தில் ஒருவர்போல எமக்குக் காட்சி அளித்தார். அதற்கேற்றவாறு நாங்கள் மல்லாகத்தை விட்டு ஏகியதன் பின்னர்கூட எங்களைப் பற்றியும் எம் இரு குழந்தைகள் பற்றியுந் தவறாமல் கேட்டறிந்து கொண்டிருந்தார்.

அவரிடமிருந்துதான் தெல்லிப்பழை துர்க்காதேவி ஆலயத்தைப் பற்றியும் அறிந்து கொண்டோம். பல வருட காலப் பழைமை பெற்ற ஆலயம் சுமார் ஐம்பது வருடங்கள் சிதைவடைந்த நிலையில் புனருத்தாரணஞ்செய்யப்படாமல் இருந்ததென்றார். 1963 அளவில் ஆலயத் திருப்பணிச் சபையின் உறுப்பினராகத் தான் சேர்ந்தமை பற்றிக் குறிப்பிட்டார். அதன் பின் 1965இல் பாலஸ்தாபனம் செய்யப் பட்டு ஆலய பரிபாலனத்திற்காக நிருவாக சபை உருவாக்கப்பட்டது என்று அறிந்து கொண்டோம். அதன் பொருளாளராகத் துர்க்கையம்மன் கோயிலின் பரிபாலனத்தில் முதன் முதலில் அவர் சேர்ந்து கொண் டமை பற்றியும் குறிப்பிட்டார். இவ்வாறு பத்து வருடங்கள் தொடர்ந்து பொருளாளராக அவர் கடமையாற்றினார். அக் காலகட்டத்தில்

உலகமெல்லாம் சென்று சைவத் தமிழச் சொற்பொழிவுகள் பல ஆற்றித் தமக்குக் கிடைத்த அன்பளிப்புகளையும் மேலும் தமது நூல்களின் வருமானத்தையும் ஆலயத்திற்கு உரித்தாக்கினார். திருப்பணி செவ்வனே நடந்தது.

1977ஆம் ஆண்டில் இருந்து ஆலய நிருவாகக் குழுவின் தலைவியாக அன்னையார் நியமிக்கப்பட்டார். அதன்பின் படிப்படியாக ஆலயம் புது மெருகு பெற்றுப் பொலியத் தொடங்கியது. அம்மையாரின் வலது கரமாகக் கடமையாற்றி வந்த இன்றும் கடமையாற்றும் நண்பர் கா. சிவபாலன் கடந்த 30 வருடங்களாகத் தொடர்ந்து நிருவாக சபை அலுவலராகக் கடமையாற்றி வருகிறார்.

ஆலயத்தின் தீர்த்தம் கட்டப்பட்டுத் தீர்த்தோற்சவம் 1982ஆம் ஆண்டு நடைபெற்றபோது நாங்கள் அதில் பங்குபற்றக் கூடியதாக அமைந்தது. திரள் திரளாக அடியார்கள் வந்து பக்திபூர்வமாக வழிபட்ட காட்சி இன்றும் நினைவில் மாறாது இருக்கின்றது. அடுத்து 1986ஆம் ஆண்டில் துர்க்காபுர மகளிர் இல்லம் திறந்து வைக்கப்பட்ட போது அந்த விழாவில் கலந்து கொள்ளும் பாக்கியத்தை நானும் என் குடும்பத்தாரும் பெற்றோம்.

அதே வருடம் (1986) ஓர் எதிர்பாராத சம்பவம் ஆலயத்தில் நடந்தது. பல இலட்சம் பெறுமதியான தங்க ஆபரணங்கள் கொண்ட ஆலயப் பொருள்கள் களவு போயின. அன்றிலிருந்து அன்னையார் அம்பாளை வேண்டியது மட்டுமல்ல; அம்பாள் நிச்சயமாக அந்தப் பொருட்களைத் திருப்பித் தருவாள் என்ற அசையாத நம்பிக்கையுடன் இருந்தார். அதே போல் அம்பாள் எழுந்தருளியுள்ள திருவீதி வாசலில் அந்தப் பொருள்கள் யாவும் ஒரு நாள் இரவு கொண்டு வந்து வைக்கப்பட்டிருந்தன. இஃது அன்னையாரின் அசையாத நம்பிக்கைக்குக் கிடைத்த பரிசு.

வறியவர்களுக்கும் வகையற்றவர்களுக்கும் வரவு குறைந்த ஆலயங்களுக்குந் தாமாகவே முன் வந்து தங்கள் ஆலயத்தின் மேலதிக வருமானங்களைப் பிரித்தளிக்கத் தெல்லிப்பழை துர்க்கை அம்மன் ஆலயம் முன்வந்தமை ஒரு புரட்சிகரமான முடிவு என்று கொள்ளலாம். ஆலயம் மக்கள் சேவையில் இறங்க எத்தனித்தமை, ஆலயமானது சமூகத்தில் இருந்து ஒதுங்கி இருக்க வேண்டும் என்ற நிலைப்பாட்டைத் தகர்த்தெறிவதாக அமைந்தது. அந்தக் கால கட்டத்தில் வட மாகாண சமூக அபிவிருத்திக்காகவோ ஆலய மேம்பாட்டுக்காகவோ வெளிநாட்டவர் பணம் அனுப்புவதாக இருந்தால் அவர்களுக்கு

நாங்கள் உடனே சிபாரிசு செய்த வட மாகாண நிறுவனம் தெல்லிப் பழை துர்க்கை அம்மன் ஆலயமாகவே அமைந்தது.

அங்கு அனுப்பப்படும் பணம் தேவையானவர்களை உரியவாறு சென்றடையும் என்ற அசையாத நம்பிக்கை வெளிநாட்டவர் மத்தியிலும் உள்நாட்டவர் மத்தியிலும் இருந்து வந்தது. அதே போல் அக் கால கட்டத்தில் கிழக்கிலங்கை சமூக சேவைக்கு சுவாமி ஜீவனாநந்தாவை மக்கள் தேர்ந்தெடுத்திருந்தனர். இன்றும் தெல்லிப்பழை துர்க்கை அம்மன் ஆலயம் அதேயளவு நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமாக இயங்கி வருகின்றது. ஆலயங்கள் சமூகத்தின் நம்பிக்கைப் பொறுப்பாளர்கள் என்ற கருத்தைச் செயலில் காட்டி வலியுறுத்தியவர் அன்னையார் என்றால் மிகையாகாது.

அதுமட்டுமல்ல, சுயநலச் சிந்தனையைக் கைவிட்டுப் பொதுநல மேம்பாட்டுக்கு உழைத்தல் சைவத் தமிழரின் கடமை என்பதை எமக்குணர்த்தியவரும் அவரே. அன்னையாரின் வாழ்வையும் பணிகளை யும் பிரதிபலிக்கும் நூலாக அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம் வெளிக்கொண்டு வந்திருக்கும் நூலினை அறிமுகம் செய்யும் இந்த விழாவில் கலந்து கொள்வதில் மட்டற்ற மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். அவரின் படைப்புகள் அனைத்தையும் உள்ளடக்கிய நூல் வருங்காலத்தில் வெளிவரும் என்று எதிர்பார்க்கின்றேன். அதற்கான ஆராய்ச்சிகளைச் செய்ய ஆறு திருமுருகன் எமக்குக் கிடைத்திருப்பது எமது பாக்கியமென்றே கூற வேண்டும்.

சமய சமூக ஆன்மிக இலக்கிய வானில் பெண்களும் சிற கடித்து உயரப் பறக்க வல்லவர்கள் என்ற கருத்தை உலகத்திற்கு உணர்த்தியவர்கள் அன்னையார் அவர்கள். இன்றைய நூலில் தாய்மையே இறைவனின் முதல் வடிவம் என்ற அன்னையாரின் தேர்ந்தெடுக்கபட்பட்ட ஆக்கம் ஒன்று வாசிக்கக் கிடைத்தது. அவர் முக்கியமான கருத்தை அதில் குறிப்பிட்டுள்ளார். அதாவது தாய்மைக்கே தனியுரிமை கொடுத்துப் பேணும் சமயம் இந்து மதம் என்றுரைத்துள்ளார். அடுத்த மாதம் 19ஆம் திகதி நவராத்திரி விரதம் ஆரம்பமாக இருக்கும் இந்த வேளையில் அன்னையார் அவர்களின் இந்தக் கூற்று தனி முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. சிவனுக்கு ஓர் இரவையும் அம்பாளுக்கு ஒன்பது நாள்களையும் இரவுகளையும் இந்து மதம் ஒதுக்கி வைத்ததில் இருந்து அன்னையாரின் கூற்றைப் புரிந்து கொள்ளலாம். நிஷ்டையில் இருக்கும் சிவனானவன் அண்டவெளியைக் காட்டுகின்றான். அங்கு நிரந்தர ஒளியற்ற ஆனால் ஞான நிலை. சிவராத்திரியும் அப்படித்தான். ஒளியற்ற இரவைக்

கொண்டது. ஆனால் பஞ்ச பூதங்களில் வெளியை மட்டும் விடுத்து மற்றைய நான்கையும் எடுத்துக் கொண்டோமானால் உலகத்தில் யாவையுமே அந்த நான்கு பூதங்களின் சேர்க்கை என்பது தெரிய வரும். நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று இவற்றினாலாகிய சகல உயர் திணை அ..றிணைப் பொருள்களும் அம்பாளின் வடிவங்கள். ஆனால் அவை அண்ட வெளியுடன் சேர்ந்திருந்தால்தான் வாழ்க்கை. அண்ட வெளி தனித்தும் இருக்கக் கூடியது. எல்லாவற்றையும் உள்ளடக்கி இருந்தாலும் அண்டவெளி மாசு பெறாமல், மாற்றம் அடையாமல், மடிந்து போகாமல் என்றென்றும் நிலைத்து ஆனால் அநாதியாய் நிற்கின்றது. ஆனால் அந்த வெளியினுள் நடக்கும் நாடகங்கள் யாவற்றுக்கும் மூலப் பொருளாக இருப்பவர் அன்னை பராசக்தி, சிவனுள் ஒடுங்கி இருக்கும் அவள் அனைத்தையும் படைத்தும் காத்தும் அழித்தும் வருகின்றாள். இறைவனை நிஷ்டையில் இருக்கவிட்டு விட்டுத்தானே முன்னின்று இந்தப் பிரபஞ்சத்தை நடத்து கின்றாள். அதனால்தான் அவளுக்கு இரவும் பகலுமாக ஒன்பது நாள்கள் ஒதுக்கி விட்டிருக்கின்றார்கள். எங்கள் ஞானிகள் யாவற்றை யும் அவளிடத்தில் இருந்தே பெற்றுக் கொள்வதால் அவள் தாயாகின் றாள்.

அதனால்தான் நவராத்திரியின் போது கொலு வைக்கின்றார்கள். யாதும் அவளின் படைப்பே, அவளால் ஆட்டுவிக்கப்படுவனவே என்ற கருத்தை முன் வைக்கவே கொலு வைக்கப்படுகின்றது. ஒன்றில் இருந்து ஒன்பதின் மேல் இலக்கங்கள் வேறெதுவும் இல்லை. அவ்வாறு வரும் இலக்கங்கள் யாவும் பூஜ்யத்துடன் சம்பந்தப்படுத்தி வரும் எண்களே. ஆகவே அமாவாசை இருட்டில் இருக்கும் பூஜ்ஜியமே சிவராத்திரி. பிரதமையில் இருந்து நவமி வரையிலான ஒன்பது நாள்களும் ஒன்பது இரவுகளும் நவராத்திரி. தசமி பூஜ்யத்துடன் இலக்கம் ஒன்றானது சேரும் நாள்.

குறியீடுகளால் எவ்வளவு அற்புதமான விதத்தில் எமது மதம் உண்மையை உணர்த்திக் காட்டுகின்றது என்பது இதில் இருந்து புரிகின்றது. ஆகவே ஒன்றிலிருந்து ஒன்பதாக விரியும் அன்னையே சகலத்தையும் ஆட்டிப் படைக்கின்றாள். அவளிடத்தில் இருந்தே இந்தப் பிர!ஞ்சம் உற்பவம் ஆகின்றது என்பதைக் குறிக்கவே அன்னையைத் தாய் என்கின்றோம். அவள் நாம் செய்வதனைத்தையும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றாள். *'கர்மாதி சாக்ஷினி காரயித்ரி கர்மபலப்பிரதா'* என்கின்றது ஸ்ரீ லலிதா திருஷதி.

அதைவிட தாயை முன்வைத்தே நாம் ஒவ்வொருவரும் எமது

பெற்றோர்களை வணங்குகின்றோம் *'அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்'* எனும் போது அன்னையே முதன்மை பெறுகின்றார். தந்தையைப் பின்னர்தான் குறிப்பிடுகின்றோம்.

அன்னைக்கே முதலிடம் அளிக்கின்றோம். எமது மதமும் இதன் பொருட்டே தாய்மைக்கு முதலிடம் அளிக்கின்றது என்று கூறலாம். *'அவள் தந்த ஆக்கம் இவ்வுலகமெல்லாம்'* என்கின்றது சித்தாந்தம். அந்த அன்னையை வணங்கியதால்தான் எங்கள் அன்னையாரின் பேச்சும், மூச்சும், ஆக்கமும், ஊக்கமும் ஏற்றமும் தோற்றமும் என்றென்றும் அந்த அன்னை பராசக்தியின் அருட் சக்தி நிறைந்ததாகக் காணப்பட்டன. அவரின் பரிபாலனத்தின் கீழ் துர்க்கை அம்மன் ஆலயம் அறிவும், பொருளும் ஆளுமையும் நல்லோர் சேர்க்கையும் பெற்று அமோகமாக ஒளி பெற்றிருந்தது. அதற்குக் காரணம் சிவத்தமிழ்ச் செல்வி அவர்கள் இறைவனிடம் தன்னைப் பூரணமாக ஒப்படைத்திருந்தமையே.

அன்னை பராசக்தியை அபிராமி அம்பாளைத் துதித்து அவளிடம் சரணடைவோருக்கு என்னவெல்லாம் கிடைக்கும் என்று அபிராமி பட்டர் கூறுகின்றார்.

தனம் தரும்கல்வி தரும் ஒரு
நாளும் தளர்வு அறியா
மனம் தரும் தெய்வ வடிவுந்
தரும் நெஞ்சில் வஞ்சமில்லா
இனம் தரும் நல்லன எல்லாந்
தரும் அன்பர் என்பவர்க்கே
கனந் தரும் பூங்குழலாள் அபிராமி
கடைக்கண்களே.

சிவத்தமிழ்ச் செல்வியாரின் வாழ்க்கையில் அத்தனையும் அன்னை அருளால் அவருக்குக் கிடைத்தன. தனம், கல்வி, ஆளுமை, நல்லோர் சேர்க்கை போன்ற யாவுமே அவருக்குக் கிடைத்தன.

தாயை வணங்கினார்க்குத் தாழ்வில்லை. எங்கள் சைவத் தமிழன்னையும் தாழ்வில்லாது வாழ்ந்தார். அவரின் ஆக்கங்களின் முழுமையான ஒரு நூல் வரும் வரையில் இன்று வெளியாகும் நூலே அவர் பற்றியும் அவர் பணிகளைப் பற்றியும் கூறும் நல்லதொரு படைப்பாக அமைந்துள்ளது.

தாயுள்ளம் நிறைந்த அன்னை தங்கம்மா

ச. க. கனகசேகரன்

சைவமும் தமிழும் நெறியோடு தழைத்தோங்க அவ்வக் காலங் களில் தோன்றும் அவதார நாயகர்களுள் அன்னையாரும் ஒருவர் எனலாம். 1925ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 7ஆம் நாள் அப்பாக்குட்டி தம்பதிகளின் இல்லறமும் நல்லறமும் பெருமை பெறப் பெண்மகவாக அவதரித்தார். அம்பாள் அருளோடு பிறந்த தங்க நிறத்து மகளுக்குத் தங்கம்மா என்று நாமம் சூட்டினர்.

கல்வியில் ஆர்வமுடைய அன்னையின் சிவத்தொண்டும் தமிழ்ப் பற்றும் அவரின் ஆன்மீகத் தொண்டுக்கு உறுதுணையாக அமைந்தன. 31வருட ஆசிரிய சேவையில் அவரின் பூர்வ சக்தியின் செயற்பாட்டை உணரலாம்.

அவரின் சேவைக்கு வழங்கப்பட்ட பட்டங்கள் அவரின் சேவை யால் பெருமைபெற்று உயர்ந்தன. 1952இல் பண்டிதையும் 1958இல் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் சைவப் புலவர் பட்டத்தையும் பெற்றார். சிவத்தமிழ்ச் செல்வி துர்க்கா துரந்தரி அவரின் நாமத்தோடு அணி சேர்த்த பட்டங்கள், 1989இல் சமாதான நீதிபதியானார். யாழ் பல்கலைக்கழகத்தினால் வழங்கப்பட்ட கலாநிதிப் பட்டம் அவரின் தொண்டிற்குச் சான்று. 1991இல் சமூக சேவை அமைச்சு 'கலாசூரி' என்ற பட்டம் அளித்தது. அவரின் புனிதமான சேவையால் பட்டங்கள் சிறப்புற்றன.

'சொற்பொழிவு' அவரின் அழியாத சொத்து. கல்லூரியில் அவர் கற்றது கடுகளவு. வெளியில் சொற்பொழிவுகளிலும் தொண்டு

ஈடுபாட்டிலும் கற்றது கடலளவு. ஆறு அறிவோடு ஆத்மீக அறிவை எமக்குப் புகட்டியவர் அன்னையார். ஆசிரியராக வாழ்ந்து வழிகாட்டி னார். ஒரு தொண்டராகக் குருவாக என் கடன் பணி செய்வதே என்று வாழ்ந்து வழி காட்டினார்.

உள்ளத்தே எழுந்த உயரிய கருத்துகளை உருப்பட உரைத் துச் செயற்படுத்துவார். அறியாதாரையும் அறிந்து உணர வைக்கும் ஆழமான கருத்துகள் நிறைந்த ஆத்மீக உரைகள் கேட்டவர் உள்ளங் களில் அசையாத சொத்தாக அமையும். எழுதும்பொழுது மட்டுமன்றி அவர் பேசும்பொழுதும் இலக்கணமும் சொற்சுவை ததும்பும் உச்சரிப் பும் இணைந்து பொலிந்து விளங்கும். இலங்கையில் மட்டுமல்ல; உலகில் எந்நாட்டில் தமிழர்கள் வாழ்கின்றார்களோ அங்கெல்லாம் அன்னையாரின் ஆத்மீக அறிவுரைச் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்ந்தன. அவரின் ஆத்மீகப் பயணங்களில் கிடைத்த நன்கொடை நிதியெல்லாம் கதியற்றோர் நிதியற்றோர் முதியவர் ஆதரவற்ற அநாதைச் சிறுவர் மகளிர் இல்லம் போன்ற நல்வாழ்வு நிலையங்கள் போன்ற அறப்பணிகளுக்கு ஈடுசெய்யப்பட்டது.

திருப்பணிச்சபையை அமைத்து ஆலயத்தில் புனருத்தாரண வேலைகளை நிறைவேற்றிக் கோபுரம், மடங்கள், அன்னபூரணி மண்டபம், மகளிர் காப்பகம் (புஸ்பகரணி), தீர்த்தக்குளம் ஆகியவற்றை யும் அமைத்தார். இளம் சந்ததியினரின் நலம்கருதி ஆலயத்தின் அறப்பணி தொடர வங்கியில் காலப் பெட்டகங்கள் வைப்பிலிட்டுள் ளார். இதனால் பல சந்ததியரின் வாழ்வில் நிதி நிலைக்கும். ஆலயப் பரிபாலன சபையின் தலைவராகப் பணிபுரிந்தாலும் ஒரு நிருவாகியாக ஒரு தொண்டராகவே செயல் புரிந்தார்.

இளம் சந்ததியினரைத் தொண்டில் ஈடுபடச் செய்து இளைஞர் மன்றம், மகளிர் மன்றம் ஆகியவை மூலம் தொண்டின் பெருமையைச் சிறப்புற வைத்தார். அவரின் ஆளுமை ஆத்மீகச் சக்தியால் வெற்றியுடன் திகழ்ந்தது. ஆலயத்தின் சொத்துகளைத் தன் உயிரினும் மேலாகக் காத்து வந்தார்.

அடியாரைச் சோதிப்பது ஆண்டவனுக்கு ஒரு விளையாட்டு என்பதற்கு ஒரு சம்பவம் நடைபெற்றது. ஆலயத்தின் சொத்துகளை அபகரிக்க ஒரு குழுவினர் முற்றுகையிட்டு ஆலயக் குருமார் தொண்டர்களைப் பணயம் வைத்தனர். ஒரு வஞ்சகன் அம்மாவின் நெஞ்சில் துப்பாக்கியை வைத்து மிரட்டினான். அஞ்சா நெஞ்சம் கொண்ட அம்மா தயவாகவும் துணிவோடும் 'தம்பி அப்படி ஒரு

நிலை ஏற்பட்டால் என் ஆத்மா பிரிவு இந்த ஆலயத்தில் நிகழ்வதை நான் விரும்புகிறேன்' என்றார். வஞ்சகனின் நெஞ்சம் இளகியது. கிடைத்த நகைபொருட்களோடு தலைமறைவாகிவிட்டனர். அம்பாளிடம் அம்மா கதறியழுது மன்றாடினார். அதிர்ச்சியால் அவரின் நோயும் கூடியது. என்ன அதிசயம்! வேண்டுவார் வேண்டுவதை ஈயும் இறைவன் அம்மாவின் வேண்டுதலை நிறைவேற்றினார். சில நாள்களின் பின் ஆலய வீதியில் அம்பாளின் நகைகளை எல்லாம் குறைவின்றி மீட்டெடுத்தனர்.

கருணை உள்ளம் கொண்ட நிதியாளர்களை (பார்வையாளராக வன்றி) ஆலயத் திருப்பணிகளில் பங்குபெறச் செய்து அவர்களின் அனுசரணையுடன் பல பெறுமதி வாய்ந்த திருப்பணிகளை நிறைவேற்றி னார். வசதி படைத்தவர்கள் வழங்கிய நிதி, வசதியற்றவரை வாழ வைத்தது, எமது ஆத்மீகத்தாயின் தொண்டின் பெருமை.

மரம் செடிகளுக்கிடையில் குடிசையில் வீற்றிருந்த அம்பாளுக்கு விசாலமான வீதிகள் சூழ ஆதிமூலம், வசந்த மண்டபம், களஞ்சியம், மடைப்பள்ளி, கொடி மரத்தொடு வானளாவ உயர்ந்த கோபுரம், தேர் சப்பறம் எல்லாம் திருப்பணி மூலம் அமைத்தார். சில்வண்டு ஒலியுடன் குடிசையில் வீற்றிருந்த அம்பாள் இன்று ஐந்து காலப்பூசை களும் விழாக்களும் சிறப்பாக நடைபெற தினமும் வேத ஒலி, கீத ஒலி, மணி ஒலி, முழவு ஒலி எல்லாம் ஒன்று சேர அருள் ஆட்சி புரிகின்றாள்.

சமூக, கலை, கலாச்சாரத் தொண்டுகளையும் செவ்வனே நடத்தினார். பெரியபுராணம் - சைவ வினா-விடை போன்ற சைவநெறி சைவசித்தாந்த நூல்களை மறுபதிப்புச் செய்து நல்ல நூல்களைப் பாதுகாத்து வெளியிட்டு வைத்தார். தான் பெற்ற துன்பம் மற்றவர் படக்கூடாது என்ற உள்ளம் கொண்டவர். உன்னை நீ அறிந்து உத்தமனாய் வாழ் என்ற வித்தக ஞானத் தத்துவம் கொண்ட அன்னை எமக்குத்தன் உடலை மட்டும் விட்டுச் செல்லவில்லை. அறிவு ஒளியும் ஆத்மீகத் தத்துவங்களையும் எம் உள்ளங்களில் பதித்துவிட்டு விண்ணுலகம் ஏகினார். ஒரு பெரியார் கூறினார்: 'அம்மா சொர்க்கத்திற்குப் புகாமல் நரகத்திற்குப் போக வேண்டும்' என்றார்.

காரணம் என்னவென்றால் அவரின் ஆத்மீகத் தொண்டின் மூலம் நரகத்தையும் சொர்க்கம் ஆக்குவார் என்று கூறினார். அம்மா செய்த பணிகளைத் தொடர்ந்து செயற்படுத்துவதே அவருக்கு நாம் செய்யும் சமர்ப்பணம். அன்னையாரின் ஆத்ம சாந்திக்காகப் பிரார்த்திப்போம்.

சூழ்நிலையைக் காரணம் காட்டாது சமூகப்பணி புரியும் அம்மையார்

சுந்தரம் டிவகலா

யாழ் மக்கள் அனைவரும் எவ்வித வேறுபாடுமின்றிச் சிவத்தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அம்மையாருக்கு 2000 ஆண்டு சனவரி 7-8 ஆகிய இரு தினங்களில் விழா எடுத்தனர். இவ் விழாவில் கற்றோர் தொடக்கம் சாதாரண மக்கள் வரை எவ்வித வேறுபாடு மின்றித் தம்மை ஈடுபடுத்தினார்கள். சைவ சமயத்தைச் சேர்ந்த அம்மையாரின் பவள விழாவில் ஏனைய சமயத்தவரும் வேறுபாடு மறந்து இணைந்தனர்.

எமது பிரதேசத்தின் தற்போதைய சூழ்நிலையில் மணி விழா பவள விழாக்காலம் வரை உயிரொடு வாழ்வது என்பது ஒரு சாதனையே. அதிலும் அவ்வயதினை அடைந்தவர்கள் எல்லாருக்கும் விழா எடுக்கும் பண்பு எம்மிடம் இல்லை. தமது வாழ்நாள்களில் தாம் சார்ந்த துறையில் செய்த சேவையினூடாக அத்துறையில் வளர்ச்சியினை அல்லது மாற்றத்தினை ஏற்படுத்தியோருக்கே எம்மவர் விழா எடுப்பர். இந்த வகையில் தங்கம்மா அம்மையாரின் பவள விழாவை நடத்தி அவரைக் கௌரவிப்பவர்கள் யாராக இருந்தாலும் பாராட்டுக்குரியவர்களே.

தங்கம்மா அம்மையார் அவர்களை நான் உள்ளூராட்சி உதவி ஆணையாளராக யாழ்ப்பாணம் மாவட்டத்தில் கடமையாற்றிய காலத் தில் இருந்தே அறிவேன். அவரின் சேவையை அவரொடு பழகியவர் கள், அவரைப் பற்றி அறிந்தவர்கள்-ஒவ்வொருவரும் தத்தம் நிலையில்

நின்றும் எடைபோட்டுப் பார்ப்பார்கள். என்னைப் பொறுத்த வரையில் அவரை ஒரு மானிட நேயமிக்கவராக மானுடப் பண்பின் குறியீடாகவே பார்த்து வந்துள்ளேன். எமது சமயத்தினைச் சார்ந்தோர் தமது இவ்வுலக அவ்வுலக ஈடேற்றத்துக்காகக் கோவில் பூசைகளிலும் அலங்கார வேலைகளிலும் திருவிழாக்களிலும் ஈடுபடுவதேயன்றிப் பிற மனிதர்களது துயரத்தில் தம்மை ஈடுபடுத்தி அத் துன்பத்துக்குத் தம்மால் முடிந்த உதவிகளைச் செய்யப் பெரும்பாலும் முன்வருவதில்லை. சுருங்கக் கூறின் எமது சமயத்தைச் சார்ந்தோர் தத்தம் நிலையில் நின்று சமயத்தைப் பார்ப்பார்களே ஒழிய சமூக நிலையில் இருந்து சமயத்தைப் பார்த்த தன்மை மிக மிகக் குறைவு.

கடந்த பல வருடங்களாக எம் மண்ணின் அவலங்கள் யாருக்கும் புதியனவல்ல. அல்லலுற்றோர் அனைவருக்கும் ஒரு தனிநபரோ அல்லது தனிநிறுவனமோ சேவை செய்ய முடியாது என்பது உண்மை தான். ஆனால், துன்பப்படுவோர் மலிந்திருக்கின்ற வேளையில் சமுதாய நோக்கில் பொதுச்சேவைகள் மனிதத் தேவையின் முன்னுரிமை அடிப்படையில் அமைவது இன்றியமையாதது. இந்தச் சமூகப் பார்வையில் தன்னையும் தனது நிறுவனத்தையும் உலகளாவிய ரீதியில் வாழும் தன்னைச் சார்ந்தோரையும் ஈடுபடுத்திக்கொண்டு செயற்பட்ட தன்மை அம்மையாரை ஏனையோரிடமிருந்து பிரித்துக் காட்டுகிறது.

சூழ்நிலைகள் சரியில்லை. எம்மால் செயற்பட முடியாது. செயற்பட்டாலும் வேறு அர்த்தங்கள் கூறப்படும் என்று சொல்லிச் சமுதாய முன்னோடிகள் பலர் தம்மது பணியில் இருந்து விலகுகின்ற வேளையில் இச் சூழ்நிலையில்தான் நாம் செயற்பட வேண்டும்; செயற்பட முடியும் என்று நிரூபித்தவர் அம்மையாராவார்.

அம்மையார் அவர்கள் தனது சமூக சேவைக் காலத்தில் அதில் எதிர்நோக்கிய துன்பங்களைச் சவால்களை ஓரளவுக்கு நான் அறிவேன். அந்த நிலையிலும் மனந்தளராது தனது சேவைக்காலத் தினைத் தேவையறிந்து மேலும் விரிவுபடுத்தினார்.

கடந்த வருடம் செப்ரெம்பர் மாதத்தில் நான் யாழ்ப்பாணம் மாவட்டத்துக்குச் சென்றிருந்தேன். எனது முதல் நாள் நிகழ்வில் அவரைச் சந்தித்தேன். பின்னர் அவர் நல் வாழ்த்துகளைப் பெறுவதற் காக அவர் வாழும் தெல்லிப்பழை துர்க்கை அம்மன் ஆலயத்துக்குச்
9 சென்று இருந்தேன். இந்த முதுமையிலும் இளமை கொண்டவராக

முதியோருக்கு இல்லம் ஒன்று அமைப்பதில் அவர் ஈடுபட்டு இருப்ப தனை அவர்மூலம் நான் அறிந்தபோது அவர்மீது கொண்ட மதிப்பு மேலும் வளர்ந்தது.

அம்மையார் அவர்களை ஒரு சமயத் துறவியாக அல்லாமல் ஒரு சமூக நேயம் கொண்ட மானுடம் நிறைந்தவராகப் பார்ப்பதையே நான் விரும்புகின்றேன். எனது சிற்றறிவுக்கு எட்டிய வகையில் ஈழம் தந்த அப்பழுக்கற்ற மானுட நேயம் நிறைந்த அம்மையார் அவர்கள் என்று துணிந்து கூறுவேன். அவர் இந்தக் கால கட்டத்திலும் எமக்குத் தந்த செய்தி மிகத் தெளிவானது. அவருடைய வாழ்க்கை முறையே அவரின் செய்தியாக அமைந்துள்ளது. அச் செய்தியினைச் சரியாகப் புரிந்துகொண்டு செயற்படுவோமாக.

தொண்டினால் பெண்குலத்திற்குப் பெருமை தேடித் தந்த தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி

சுவர்ணா நவரட்ணம்

B.Ed.(Hons.), M.A(Edu)

அருள் ஒளி என்ற பெயரில் சிவத்தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள் எழுதிய *"சைவ சமயமே உலகின் மேன்மை பெற்றது"* என்ற கட்டுரையில் சைவம் என்பது எமது மனத்திலும் வாழ்விலும் உயர்நிலையைக் காட்டவேண்டுமானால் அனைவருக்கும் தொண்டு மனப்பான்மை அமைய வேண்டும். தொண்டு என்பது தன்னையும் வாழ்வித்து மற்றவர்களையும் வாழ்விக்கும் ஒரு தூயநெறியாகும். தொண்டு செய்வோர் மனத்தில் தூய்மையும் அமைதியும் இடம் பெறவேண்டும். உண்மை, பொறுமை, நேர்மை, தெய்வநம்பிக்கை என்பனவற்றை வாழ்வில் கடைப்பிடிக்கவேண்டும் என்று எழுதியதற்கு இணங்கப் பல தொண்டுகள் செய்து பெண்குலத் திற்கே பெருமை தேடித்தந்த தெய்வமகள் தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள்.

"ஒரு கருவி ஒழுங்காக இருந்தால்தான் அதனை முழுமையாகப் பயன்படுத்த முடியும். உங்கள் நிலையும் அப்படித்தான். சுற்றுப்புறம் எப்படிப்பட்டதாக இருந்தாலும் அதனால் பாதிக்கப்படாமல் நீங்கள் உங்களுக்குள் அமைதியாகவும், ஆனந்தமாகவும் இருக்க முடிந்தால் தான் உங்களால் மற்றவர்களுக்குத் தொண்டு செய்யமுடியும்.

அமைதியையும், ஆனந்தத்தையும் நீங்கள் அனுபவித்து உணர்ந்தால் நீங்கள்தாம் சமூகத்திற்குக் கிடைக்கக்கூடிய மிகச்சிறந்த பரிசு. அப்புறம் உங்கள் திறமைக்கு ஏற்றபடி சுற்றியுள்ளவர்களுக்குத் தேவையான தொண்டினைச் செய்யமுடியும்" எனச் சற்குரு ஜக்கிவாசு தேவ் கூறியதுபோல் அமைதியாகவும் ஆனந்தமாகவும் வாழ்ந்த தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள் ஔவையார், காரைக்கால் அம்மையார், திலகவதியார், மங்கையர்க்கரசியார் போன்ற பெருமக்கள் வரிசையில் சைவ சமயச் சீலராகவே தனது தொண்டை ஆரம்பித்தவர். ஆழ்ந்த சமயவாதியாகப் பரிணமித்த அன்னை மனிதநேயம் கொண்ட சமூகசேவகியாகவும் உயர்ந்து நின்றார்.

அன்பு நெறி மலர்-II இதழ் 10இல் தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள் எழுதிய *'என்கடன் பணி செய்து கிடப்பதே'* என்ற கட்டுரையில் 'ஏழையின் சிரிப்பில் இறைவனைக் காணலாம் மனிதனுக்கு எத்தனையோ கடமைகள் உண்டு. அவற்றில் பிறருக்குத் தொண்டு செய்யும் கடமைதான் தெய்வநிலைக்கு உயர்த்த வல்லது.' என்றார்.

இத்தாலியில் உள்ள டியூறின் பல்கலைக்கழகத்தில் மாரியோ போகியோ என்ற பெயருடைய வைத்திய நிபுணர் கடமைபுரிந்தார். அவர் புற்றுநோய்க்கு மருந்து கண்டுபிடிக்கும் ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டார். புற்று நோயாளியின் உடலில் எக்ஸ்ரே கதிர்களைச் செலுத்தினால் என்ன ஆகிறது என்பதனை அறிய விரும்பினார். முதலில் தன் உடம்பிலேயே செலுத்திப்பார்த்தார். அதன் உக்கிரத்தால் தனது இடது கையின் விரல் ஒன்றினை வெட்டி நீக்கவேண்டியதாயிற்று. இதனைக் கண்டு ஏங்கி நின்று நண்பர்களோடு சந்தோசமாகப் பேசினார்.

இவ்விதம் எத்தனை சோதனைகள் வந்தாலும் வாழ்க்கை முழுக்க முழுக்கப் பிறருக்குப் பயன் உள்ளதாக்க வேண்டும் என்று சொல்லி அன்னை அவர்கள் திருப்தி அடைந்தார். தொண்டர்களால் தாம் இந்த உலகம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. கிறிஸ்தவ மதத் தொண்டர்கள் தாம் சென்று தங்கும் நாடுகளில் எல்லாம் சமயம், சமூகம், கல்வி, மருத்துவத் தொண்டுகளைச் செய்து மக்களின் மனத்தில் இடம்பிடித்துள்ளனர். செல்வச் சீமாட்டியாக வாழ்ந்த *'பிளரன்ஸ் நைட்டிங்கேல்'* என்பவர் நோயாளிகளுக்குப் பணிபுரிவதில் நாட்டம் கொண்டு தன் வாழ்க்கையையே அத்துறையில் அர்ப்பணித் தார். இரமாபாய் என்ற பாரதநாட்டுப் பெண்மணி ஆதரவற்ற பெண் களுக்கு விடுதிகளை அமைத்துச் சீரிய தொண்டுகளைச் செய்து

வந்தார். சுவாமி சிவானந்தர் *'பிறருக்கு நீ எதனை வழங்குகிறாயோ அதுவே உனக்குச் சொந்தமாகிறது* பிறருக்கு ஆனந்தத்தை வழங்கி நன்மை செய்தால் அதுவே உனக்குச் சொந்தமாகிறது.' என்று அருள் மொழி வழங்கினார். இவ்விதம் பல தொண்டுகளைச் செய்து தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி எல்லாருடைய அன்பையும் மதிப்பையும் பெற்றுப் பெண்குலத்திற்கே பெருமை தேடித்தந்தார்.

சேக்கிழார் பெருமான் நமக்கு அளித்த அரும்பெரும் செல்வம் *'திருத்தொண்டர் புராணம்'* ஆகும். 63 மெய்யடியார்களின் தொண்டினை உலகிற்கு எடுத்துக்காட்டுவதாய் அமைந்த வரலாற்று நூல் அது. *'தொண்டர் தம்பெருமை சொல்லவும் பெரிதே'* என்பது சைவத்தமிழ்ப் பண்பாட்டின் சிகரமாக அமைகிறது. தொண்டு என்ற ஆன்மிக விழுமிய பண்பினைத் தனது வாழ்க்கை நெறியாகக்கொண்டு வாழ்ந்து காட்டிய நாவலர் பெருமானுக்குப் பின் சமயத்தொண்டும் சமூகத் தொண்டும் பிரிக்கமுடியாது ஒன்றுடன் ஒன்று கலந்து செயல்படுவதே சைவநீதி என்று உணர்ந்து சைவத்திற்கும், தமிழிற்கும் நல்லதொரு காவலராக வும், எவ்வளவு கஸ்டங்கள் துன்பங்கள் வந்தபோதும் மக்கள் தொண்டே என் வாழ்க்கை என வாழ்ந்து காட்டியவர் அன்னை தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி.

சிறந்த தொண்டராக மேன்மை பெறுபவரே ஒப்பற்ற தலைவராக விளங்கமுடியும் என்பதனை உலகிற்குக் காட்டிப் பெண்குலத்திற்கே பெருமை தேடித்தந்தவர். தமிழுக்கும் சைவத்திற்கும் பெருமை சேர்த்த அன்னையின் கருத்துரைகள் மிக எளிமையானவை. சுலபமாக மக்களின் மனத்தை ஆட்கொள்ளும் தன்மை படைத்தவை. தாயாக வந்து துர்க்காபுரத்தைப் புண்ணியபூமியாக்கி ஆதரவற்றவர் களுக்கும், பெண்களுக்கும் இல்லங்களை நிறுவி, ஏழைச் சிறுவர்களுக் குக் கல்வி அளித்து, அன்னதானங்களை ஆரம்பித்து வரலாற்று நாயகியாகிவிட்ட அன்னையின் பெருமை தமிழும் சைவமும் உள்ள மட்டும் நிலைத்து நிற்கும்.

அன்புநெறியாக விளங்கும் சைவ நெறியானது மெய்ந் நெறியாக மலர்ச்சிபெறும்போது தொண்டு நெறியாக மாறுகிறது. அன்னையின் ஆசிரியசேவை, சைவ சமய சேவை, தமிழ்மொழிக்கு ஆற்றிய சேவை, ஆலய பரிபாலனத்தொண்டு என விரிந்து செல்லும் சேவைகள் யாவும் தொண்டு என்ற அடிப்படையில் நிகழ்த்தப்பட்டமையினால் யாவுமே ஆன்மிக நோக்குடன் மனித நேயம் கொண்டதாகவும்

எல்லோரையும் வாழவைக்கும் உலகியல் பண்பாடு நிறைந்ததாகவும் உள்ளது. சைவ சமயம் கற்றுக் கொடுத்தவற்றை அன்னை திருத் தொண்டு, அறத்தொண்டு என வளர்த்துப் பொதுத் தொண்டாக மலரவைத்தார். ஆன்மிகவாதி என்ற எல்லைக்கு அப்பாற்சென்று சமூகத்தையும் அரவணைத்தார். *"எல்லோரும் இன்புற்றிருக்க நினைப் பதே அல்லாமல் வேறொன்றும் அறியேன் பராபரமே"* என்ற உயரிய இலட்சியத்தினால் மக்கள் மனத்தில் நிரந்தரமாகக் குடிகொண்டார் அன்னை.

தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள் கண்ட சமூக நந்தவனத்தில் சாதிசமய பேதமில்லை, ஏழை பணக்காரன் என்ற பிரிவே இல்லை. அவரது சமுகத்தில் அன்பு, அகிம்சை, அரவணைப்பு ஒற்றுமை என்ற மலர்களே மலர்ந்தன.

தெல்லிப்பழை ஸ்ரீ துர்க்கா தேவி தேவஸ்தான அறங்காவலர் சபையின் தலைவராக 1977இல் நியமிக்கப்பட்டார். ஆலய அறங்கா வலராக ஆண்கள் ஆதிக்கம் செலுத்திய நிலையை உடைத்தெறிந்து பெண்ணால் சிறப்பாக நிருவாகம் செய்யமுடியும் என்பதனை நிரூபித்துக்காட்டிய சாதனை நாயகி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி. தூய தொண்டினால் மக்கள் மனத்தில் நிறைந்தவர். சொல்லையும் செயலை யும் ஒன்றாக்கித் தொண்டின் மூலம் நிரூபித்துக்காட்டி உயிர்த் துடிப்புள்ள சகாப்தத்தை உருவாக்கியவர் சிவத்தமிழ்ச் செல்வி. அவரது தொண்டின் பெருமையால் தெல்லிப்பழை நகரமே உலகம் போற்றும் பெருமை பெற்றது.

ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம் பல வளர்ச்சிகளைக் கண்டது. இராஜகோபுரம், தீர்த்தக்கேணி, கல்யாணமண்டபம் என வளர்ச்சி யடைய அவரின் தொண்டுள்ளத்துடன் கூடிய நிருவாகமே காரணமா யிற்று. ஆலயம் என்பது ஒரு வழிபாட்டுத்தலம் மட்டுமன்று; அது மக்களில் வாழ்வியலில் சகல வழிகளிலும் தொடர்புகொண்டு தொண்டுகள் செய்ய வேண்டுமென்பதனை எடுத்துக்காட்டினார். ஆலயம் கிரியைகள், சடங்குகள் என்பதொடு நின்றுவிடாமல் அதற்கப் பால் சென்று சமுதாயகூடமாக விளங்கவேண்டும் என்ற மகத்தான கொள்கைக்குச் செயல்வடிவம் கொடுத்தார்.

அன்னை அவர்கள் சமயத்தொண்டு, சமூகத்தொண்டு எப்படிச் செய்யப்படவேண்டும், ஆலய நிருவாகம் எப்படி நடத்தப்படவேண்டும்

என்பதற்கு வரைவிலக்கணம் வகுத்தவர். அன்னை அவர்கள் ஆலயப் பணி சமூகத்தோடு இணைந்திருக்க வேண்டும் என்று வாழ்ந்து காட்டிய வரலாறு ஒரு கலாநிதி ஆய்வுக்கே இட்டுச்சென்றது. தற்போதைய யாழ் பல்கலைக்கழகத் துணை வேந்தர் பேராசிரியர் நா. சண்முக லிங்கம் இந்த ஆய்வினைச் செய்தவர். கலாநிதி ஆய்விற்கே அன்னை அவர்களின் வாழ்வும் தொண்டும் இடம்பெற்றது என்றால் அவரது தொண்டுகள் எவ்வளவு பெருமையைப் பெண்குலத்திற்குத் தேடிக் கொடுத்தது என்பது வெள்ளிடைமலை.

'என்கடன் பணி செய்து கிடப்பதே' என்பதற்கு ஏற்ப சைவத்தை யும் தமிழையும் தன் இரு கண்களாகப் போற்றி வளர்த்த அன்னை கதியற்றோர்களுக்குப் புகலிடம், ஏழைகளின் கண்ணீரைத் துடைக்கும் கருணை இல்லமாக அமைய வேண்டும் என்பது அன்னையின் ஆலயப் பரிபாலன முறையாகும். ஆலயத்தின் மூலம் வேதசிவாகம பாட சாலை, பண்ணிசை வகுப்புகள், ஆதரவற்ற சிறுமிகளுக்கு ஆதரவு (துர்க்கா மகளிர் இல்லம் 1986) ஏழைச் சிறுவர்களுக்குப் புலமைப் பரிசில்கள், யாழ் போதனா வைத்தியசாலைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்தல், யாழ். பல்கலைக்கழகத்திற்கு உதவி செய்தல், சிறந்த நூலகம், சிறந்த சிவத்தமிழ் நூல்களை வெளியிடல் போன்ற பல தொண்டுகளைத் தனித்து நின்று திறம்படச் செய்த செயல் வீரம் அன்னையின் ஆற்றலைப் பறைசாற்றி நிற்கின்றது. இது பெண்குலத் திற்கே பெருமை.

சமூகத்தின் நம்பிக்கைக்குரிய இடமாக ஆலயம் விளங்க வேண்டும் என்பதை நிலைநிறுத்தித் தனது நிருவாகத்திறமையால் அதனை நிரூபித்தும் காட்டினார். கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு என்ற அடிப்படையில் ஆலயத்தின் தொண்டினை அகல விரித்துச் சமுதாயத்தின் பல்வேறுபட்ட மக்களுக்கும், நிறுவனங்களுக்கும் நிழல் கொடுத்து அரவணைத்து ஒரு சமுதாய மறுமலர்ச்சியை 20ஆம் நூற்றாண்டில் ஏற்படுத்திய அன்னையின் பணியைக் கௌரவிக்கும் வகையில் அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம் இரண்டு முறை பாராட்டிக் கௌரவித்துப் பெருமைகொண்டது. ஆலயத்தின் நித்திய நைமித்திய கிரியைகள், பூசை வழிபாடுகள் எப்படி அமைய வேண்டும், வழிபாடு செய்ய வருகின்ற அடியார்கள் ஒழுக்கம், உடை என்பன எந்தளவுக்கு சைவத் தமிழ்ப் பண்பாட்டைப் பேணுவதாக இருக்க வேண்டும் என்பதில் மிகுந்த கவனம் செலுத்தி அவற்றை ஓர் ஒழுங்கின் கீழ்க்

கொண்டுவந்து நடைமுறையில் செயல்படுத்திக்காட்டியவர். அந்த வகையில் ஏனைய ஆலயங்களும் அவற்றை முறையாகப் பேணுவதற்கு ஓர் உந்து சக்தியாக விளங்கினார்.

ஆலயம் என்பது வழிபாட்டுத் தலம் மாத்திரமன்று, மக்களின் வாழ்வியல் கூறுகள் அனைத்தையும் மேம்படுத்தி நல்லமுறையில் வாழவும், ஒழுக்கப் பண்பாட்டு விழுமியங்களை வாழ்க்கையில் பேணி மனிதப் பண்புகளுடன் வாழவும், மக்களை நெறிப்படுத்த உதவும் சமூக கேந்திர நிலையமாகவும் விளங்கவேண்டும் என்பதில் வெற்றி கண்டவர். எனவே தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி தனது ஆலயத் தொண்டி னூடாக மறுமலர்ச்சியான ஒரு சமூகத்தை உருவாக்கிய பெருமைக் குரியவர்.

சாதாரணமாகப் பெண்கள் மேடையேறிப் பேசுவதற்கே தயக்கம் காட்டிய காலத்தில் தனது இனிய குரலின் வளத்தால் ஆன்மிகப் பிரசங்கங்களினால் தனக்கென ஓர் இடத்தைப் பெற்றார். 1960இன் முற்பகுதிவரை சைவ ஆலய விழாக்களில் சின்னமேளம் (தேவ தாசிகள்) எனப்படும் சதிர்க்கச்சேரி முக்கியக் கலை நிகழ்வாக இடம்பெற்று வந்துள்ளது. இந்நிகழ்ச்சிகளை நீக்கி ஆன்மிக சமயச் சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்தத் தொடங்கினார் அன்னை அவர்கள். அல்வாயிலுள்ள ஸ்ரீ முத்துமாரி அம்மன் ஆலயப் பத்தாம் திருவிழாவில் முதன்முதல் தனது சமயச் சொற்பொழிவை நிகழ்த்தினார். எளிமை யான தமிழ், இனிமையான குரல் வளத்தினால் எல்லாரையும் வசீகரித்தார். அவரது பேச்சாற்றலையும், ஆன்மிகத் தொண்டையும் பாராட்டி மதுரை ஆதினம் *'செஞ்சொற் செம்மணி'* என்ற பட்டத்தை வழங்கிக் கௌரவித்தது. அன்னையின் இனிய குரல் உலகமெல்லாம் சென்றபோது அவர்மீது பெரியவர்களுக்கு ஏற்பட்ட மதிப்பும், நம்பிக்கையும் துர்க்காதேவி ஆலயத்தினை நோக்கிப் பெரும் தொகையான பணமும், அடியார் கூட்டமும் வந்து சேர உதவின.

சொல்லின் செல்வியான அன்னை சிவத்தமிழ் பேசினார். திருமுறைகளில் தோய்ந்த நெஞ்சினராய் விளங்கிய அன்னை அவர்கள் செந்தமிழ் வழக்கினை, திருமுறையின் மாண்பினை சைவத்தின் திறனை, பெருமையை எடுத்துக் கூறும்போது கேட்போர் மெய்மறந்தனர். இதன் மூலம் பல விருதுகள் பெற்றார். பலர் பயன் அடைந்தனர். குருவாகவும், அன்னையாகவும், வழிகாட்டியாகவும் அன்னையைப் பின்பற்றும் மக்கள் உலகெங்கும் பெருகத் தொடங்கி

னர். சிதம்பரத்திலுள்ள உயர் பாடசாலையிலும், அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகத்திலும் ஆற்றிய உரையினால் தமிழகமெங்கும் அன்னையின் பெயர் மதிக்கப்படலாயிற்று. மலேசியா, சிங்கப்பூர், இங்கிலாந்து போன்ற பல நாடுகளுக்குச் சென்று சொற்பொழிவாற்றி னார். இதன் மூலம் ஆதரவு, கௌரவம், பணஉதவி கிடைத்தது. இதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு பல தொண்டுகள் செய்தார்.

தமிழ் நாட்டில் ஆண்டுதொறும் நடைபெற்று வந்த சைவ சித்தாந்த மகாநாட்டிற்கு இவரும் அழைக்கப்பட்டமை மிகப் பெரிய சிறப்பாகும். ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலருக்குப் பின்பு உலகம் எல்லாம் சமயப்பிரசங்கம் செய்து மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்திய பெருமைக்குரிய வர். 1973 இல் தென் இந்தியாவில் திருவிடைமருதூரில் நடைபெற்ற திருமுறைக் கருத்தரங்குக்குத் தலைமை தாங்கினார். 1980இல் தமிழ்நாடு ஆரணியில் நடைபெற்ற மங்கையர் மகாநாட்டிற்குத் தலைமை தாங்கினார். சுவாமி விவேகானந்தர், *'நான் இப்போது மோட்சத்திற்குப் போக விரும்பவில்லை; எத்தனை பிறவி எடுத்தாலும் மக்களுக்குத் தொண்டு செய்யவே விரும்புகின்றேன்'* என்பதற்கு இணங்க வாழ்ந்து நான்கு தசாப்தங்களுக்கு மேலாகச் சொற்பொழிவுப் பணியுடன் எழுத்துப் பணியையும் திறம்படச்செய்தவர். எளிய இனிய தமிழ் நடையில் சுவைபட எழுதும் ஆற்றல் பெற்றவர்.

இதனால் பல நூல்களை எழுதி வெளியிட்டார். 1978இல் இவரின் கந்தபுராணச் சொற்பொழிவு நூலுக்கு சாகித்திய மண்டலப் பரிசு கிடைத்தது. பல சிவத்தமிழ் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளை வெளியிட்டார். இது பல்கலைக்கழக மாணவர்கள், சைவ சமய ஆராய்ச்சி வல்லுநர்கள், திருக்கோயில்களை நெறிப்படுத்துபவர்கள் படித்துப் பயன் அடையக்கூடிய கட்டுரைகளாகும். அன்னை அவர் களின் முயற்சியால் அரும் பெரும் நூல்கள் பல அவரது மணிவிழா மலராகவும், பவளவிழா 'மலராகவும், அமுதவிழா மலராகவும், அறக்கொடை விழா நினைவாகவும் வெளிவந்தன. இதில் சிவத்தமிழ் இன்பம், சிவத்தமிழ் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள், இலண்டனில் ஏழுவாரம், வாழும்வழி, நாவெண்பா மீள்பதிப்பு, சைவசமயக்கிரியைகள் எனப் பட்டியல் நீண்டு செல்லும். இதில் 2004இல் மணிமேகலை பிரசுரமாக வந்த அன்னை எழுதிய 'பெண்மைக்கு இணையுண்டோ' என்பது மிகச்சிறந்த நூல்.

அன்னை அவர்கள் ஒரு நடமாடும் நூலகமாக வாழ்ந்தார்.

அறிவுப் பசி தீர்க்கத் தன்னைத் தேடிவந்தோருக்கு அறிவுப்பொக்கி சத்தை அள்ளி வழங்கியவர். தான் இல்லாத காலத்திலும் அறிவுப்பசி யைத் தீர்க்க சிவத்தமிழ் ஆய்வு நூலகத்தை எல்லா வசதிகளும் கொண்ட எழிலான கோலத்தில் அறிவுச்சுரங்கமாக யாவரும் பயன்பெற வைத்து எழுத்து, நூலக வசதித்தொண்டுகளினால் பெண்குலத்திற்கே பெருமை தேடிக்கொடுத்தவர். *'மங்கையராகப் பிறப்பதற்கே நல்ல மாதவம் செய்திட வேண்டுமம்மா'* என்ற கவிமணியின் பாடலுக்கு ஏற்ப மாதவம் செய்த மங்கையாகப்பிறந்து தன் ஒழுக்கத்தாலும், தலைமைத்துவத்தாலும், பேச்சாலும், எழுத்தாலும் ஆன்மார்த்தமாகப் பல தெண்டுகளைச் செய்து சைவத்தமிழ் உலகின் மங்கையர்க்கே அரசியாகத் திகழ்ந்தார் என்று கூறுவதில் பெருமை அடைகின்றோம். இது அவரது தாயுள்ளத்தை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது. தான் குழந்தைகளுக்காக எக்காலமும் வற்றாத அறிவுப் பொக்கிசமாக நூலகத்தை ஸ்தாபித்தார்.

கனடாவில் சைவ சித்தாந்த மன்றத்தின் காப்பாளர்களில் ஒருவராகவும், அன்பு நெறி சிறப்பு ஆசிரியர்களில் ஒருவராகவும் விளங்கி வந்தார். மன்றப் பணிகளைப் போற்றிப் பாராட்டி ஊக்கமும் ஆக்கமும் கொடுத்தார்.

'மக்கள் சேவையே மகேசன் சேவை' என்பதற்கு உயிர் தந்து வாழ்ந்த அன்னையைச் சமயமஞ்சரி ஆசிரியர் திரு. க. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் 'தமிழ்ப் பெண்ணினம் சிறக்க வாழ்ந்த சைவ மங்கையர் திலகம் வரலாற்று நாயகியான அம்மையாரை *'ஸ்ரீ துர்க்கா துரந்தரி'* என அழைப்பதில் பூரண திருப்தி அடைகிறேன்' என்றார். தமிழகத்தைச் சேர்ந்த சைவ சித்தாந்த இலக்கியக் கலாநிதி டி. என். இராமச்சந்திரன் அன்னையைப் *'பெரியபுராணப் பெண்களில் ஒருவராகக் காண்கிறேன். திருமுறை யும் மெய்கண்டசாஸ்திரமும் அவருடைய மூச்சுக்காற்று. அடியார் களுக்குத் தொண்டு செய்தலே அவருடைய வாழ்வு'* என்றார். பெரியபுராணம் பேசிய சிவநெறித் தொண்டர்களுக்கு ஈடாக எம் மண்ணில் இவரின் திருநெறிவாழ்வு மலர்ந்தது.

அன்னை தனது பிறந்தநாளை அர்த்தமுள்ளதாக்கி அறக்கட் டளையை ஏற்படுத்தினார். இந்த அறக்கட்டளை நிதி மூலம் அன்னை ஆற்றிய தொண்டுகள் அளப்பரியன. பின்தங்கிய வைத்தியசாலைக் கட்டடங்களைப் புனரமைத்தும், தேவையான உபகரணங்களை

அன்பளிப்புச் செய்தும், ஏழை மாணவர்களின் கல்விக்கு உதவி செய்தும், புலமைப்பரிசில்கள் வழங்கியும், சிறந்த சைவத் தமிழ் நூல்களை வெளியிட்டும், சைவசமய அறிஞர்களைப் பாராட்டியும், அந்தணர்களைக் கௌரவிப்பது போன்ற தொண்டுகளுக்குப் பயன் படுத்தியுள்ளார். காலத்திற்கு ஏற்ற தேவைகளைச் செய்து மக்களை நெறிப்படுத்திய அன்னையின் தூயவாழ்வு நம்பிக்கைக்கு வித்தாகியது. ஒவ்வொருவரின் ஆற்றலையும் இனம் கண்டு உலகறிய வைத்த பெருமை அன்னைக்கே உரிய சிறப்பாகும்.

தனக்குப் பின்னர் இந்த அறக்கட்டளை மூலம் பணிகள் தொடர்வதற்கு ஏற்ற ஒழுங்குகள் செய்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த அறக்கடளை மூலம் ஏற்கெனவே மருத்துவப்பீடம், தெல்லிப்பழை புற்றுநோய் வைத்தியசாலை, யாழ் பல்கலைக்கழக சைவ சித்தாந்த பீடம், 2000இல் வறுமைக்கோட்டிற்குக்கீழ் உள்ள 75 மாணவர் களுக்கும், 2001ஆம் ஆண்டு 150 மாணவர்களுக்கும், 2002இல் தென் மராட்சி கல்விப் பிரிவு மாணவர்கள் 150 பேருக்கும், 2003இல் தீவகக் கல்விப்பிரிவைச் சேர்ந்த 150 மாணவர்களுக்கும், 2004இல் வன்னி மாவட்ட மாணவர்களுக்கும் உதவிகள் செய்யப்பட்டன. அத்துடன் கைத்தடி முதியோர் இல்லத்திற்கு உதவி, மக்கள் நலம் சார்ந்த பல தொண்டுகளில் ஈடுபட்டு அவர்களின் ஆன்மிக வாழ்க்கைக்கு உறுதுணையாக விளங்கினார்.

சமயம், சமூகம், கல்வி, பக்தி, தருமம், முதியோர் வாழ்வு, மருத்துவவசதி, பிரசங்கங்கள், கோயில் திருவிழா, பெண்கள் பிரச்சினை எனப் பல கோணங்களில் தன் தொண்டினைத் திறம்படச்செய்தவர். அன்னையின் போதனையும் சாதனையும், அறிவும் செயலும், பழைமையில் பற்றும் புதுமையில் நாட்டமும், ஆன்மிக உலகியல் பண்பாடும் நிறைந்த ஆளுமையுடன் கூடிய தொண்டினால் அரசும், சைவத்தமிழ்த் திருத்தொண்டு நிறுவனங்களும், அன்னைக்குப் பட்டங்களும், பரிசுகளும் வழங்கிப் பெருமைப்பட்டுக் கொண்டன.

தமிழ்ப் பெண்ணினம் சிறக்க வாழ்ந்த சைவ மங்கையர் திலகம், தமிழகத்தின் ஆதீனங்களின் வழிமுறைகளையும், தொண்டுகளையும் நன்கு அறிந்த அம்மையார் ஆதீனங்கள் நூற்றாண்டுக் காலமாக வழிதவறாது நல்லமுறையில் செயற்படுவது போல் துர்க்கா தேவி ஆலய நிருவாகத்திலும் தனது தொண்டுகள், தொடரவும் ஏற்ற முறையில் தான் வாழும்போதே அதற்குரிய வாரிசை வளர்த்து

எடுத்த பெருமைக்குரிய பெண்ணாக உள்ளார். அதாவது தனக்கென்று எந்த நோக்கமுமில்லாத கருணா சமுத்திரமான அன்னை தனக்குப் பின்னும் தொண்டுகள் தொடரவேண்டும், மக்களும் சமுதாயமும் பயன்பெற வேண்டும் எனக் கருதி ஆன்மிகப் பரம்பரையை உருவாக்கி வளர்த்துள்ளார். *'செஞ்சொற்செல்வர்'* ஆறு. திருமுருகன் அந்தப் பரம்பரையின் அடுத்த வாரிசு. தொடர்ந்து இவரின் தொண்டுகளை நடாத்திச் செல்லவென அன்னையினாலே நியமிக்கப்பட்டார். இவ் விதம் தான் மறைந்த பின்பும் தான் ஆரம்பித்து வைத்த அறப்பணிகள் இடையறாது நடைபெறவேண்டுமென தீர்க்கதரிசனத்தோடு செயற் பட்டவர். அத்துடன் தமிழ் மக்களின் கலாச்சார மேம்பாட்டிற்காகத் தனது பங்களிப்பைத் துணிகரமாகச் செய்து பெண்கள் பண்பாக வாழ வாழிகாட்டியவர்.

நந்திக்கொடியைப் பரப்பும் பணிக்கு ஆதரவு, ஒத்துழைப்பு, ஊக்கம் கொடுத்தார். மேலும் அம்மாவின் ஆளுமை, போதும் என்ற மனம் எல்லோரையும் பிரமிப்படையச் செய்தது. வெளிநாடுகளில் இருந்து நன்கொடைகள் பெருமளவில் அம்மாவை நோக்கி வரத் தொடங்கியது. அப்போது 'அம்மா இனிமேல் பணஉதவி செய்வதாயின் இங்குள்ள வேறு இல்லங்களுக்கு உதவி செய்யுங்கள்' எனச் சொல்லிச் சில இல்லங்களின் பெயர்களையும் சிபாரிசு செய்த பெரும் உள்ளம் படைத்தவர். கருணைத்தாய் *'போதுமென்ற மனமே பொன்செய்யும் மருந்து'* என்ற அமிர்தவாக்கிற்கு இலக்கணமாக அன்னை திகழ்ந்தார்.

ஆன்மிக ஒளிபரப்பிய ஞானவிளக்கு அணைந்து விட்டாலும் அவர் ஒவ்வொருவர் உள்ளத்திலும் ஏற்றி வைத்த ஆன்மிகச்சுடர் என்றும் ஒளிவீசிக்கொண்டேயிருக்கும். சொல்வதனைச் செய்து காட்டிப் பிரமிக்க வைத்த அன்னை அரசிடமும், அதிகாரிகள், இராணுவம் ஆகியோருடன் பேசி மக்களின் உணர்வுகளைப் புரிய வைத்துக் கண்ணீரைத் துடைத்தவர். தன்னம்பிக்கையையும், அன்பை யும் மிகஉயர்ந்த சொத்தாகக் கருதி ஆனந்தத்துடன் சமய, சமூக, தெய்விகத் தொண்டுகள் செய்தவர். ஆலயத் தொண்டுடன் இணைந்த வகையில் சமூகநல, கல்வித் தொண்டுகளை முன்னெடுத்துச் செயலாற்றியதனால் ஒரு சமூக மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்திய பெருமைக் குரியவர். காலத்திற்கு ஏற்ப காரியங்களைத் தொண்டாகச் செய்து மக்களை நெறிப்படுத்திப் பெண்குலத்திற்கே பெருமை தேடிக்கொடுத்த வர். இவர் வாழ்க்கையால் பெண் குலமே பெருமை பெறுகிறது.

சைவத்தமிழ் உலகில் சைவாதீனமாக விளங்கும் சிவத்தமிழ்ச் செல்வி முத்துவிழா காணும் பெருந்தகை

ஐ. தி. சம்பந்தன்
ஆசிரியர்,
சுடரொளி இதழ், இலண்டன்

அந்நியர் ஆட்சியால் அழிவுற்ற நிலையிலிருந்த சைவத்தையும் தமிழையும் பாதுகாத்து வாழவைத்த சைவச் சான்றோன் ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் அவர்களே. பெரும் பணிகளாற்றிப் பாதுகாத்து வந்த சைவத்தையும் தமிழையும் பேணிப் பாதுகாத்து வருவதற்கு ஒரு நாவலர் பரம்பரையை உருவாக்கியவரும் அவரே.

பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை, திரு. கையிலாசபிள்ளை, திரு. ந. க. சதாசிவம்பிள்ளை, திரு. அருணாசல வாத்தியார், சைவப் பெரியார் திரு. சிவபாதசுந்தரம் போன்ற பெரும் பரம்பரையின் வாரிசாக இன்று வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவர்தான் கலாநிதி சிவத்தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள்.

நாவலர் பெருமான் போன்று பிரமச்சாரியத்தை மேற்கொண்டு சைவத்தையும் தமிழையும் காதலித்து அரும்பெரும் தொண்டாற்றி வருபவர். நாவலர் பரம்பரையின் ஒளிச் சுடராக விளங்குபவர்.

நாவலர் வழிநின்று சைவத்தையும் தமிழையும் வளர்த்துவரும் தமிழ் அன்னை.

நாவலர் பெருமான் வகுத்த சைவாகம விதிப்படி தெல்லிபழை துர்க்கை அம்மன் ஆலயத்தை நிருவகித்து அதனூடாக சமய சமூகப் பணியாற்றிவருபவர். நாவலர் பெருமான் போன்று சமயச் சொற்பொழிவு கள் மூலம் சமயத்தை வளர்த்து வந்தவர். சுமார் 60 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக சைவத் தமிழ் உலகில் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் சைவ ஒளிச் சுடர். தமது சொற்பொழிவால், எழுத்தால், செய்கையால், அர்ப்பணிப்பால் சைவத்தின பெருமையைத் துலங்க வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்.

நாவலர் பெருமான் ஓர் ஆசிரியராகவிருந்து கற்றுக்கொண்ட வழிமுறைகள் மூலம் கல்விப் பணியாற்றி மக்களுக்கு சமய அறிவை ஊட்டியவர். அதேபோன்று அம்மையாரும் ஆசிரியராகவிருந்த காலத்தில் சைவசித்தாந்த ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொண்டு சமயப் பிரசங்கங்கள் மூலம் மக்களிடையே சமய அறிவை வளர்த்தவர். நாடளாவிய - உலகளாவிய ரீதியில் ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட சொற் பொழிவுகளை நிகழ்த்தியவர். அதனால் சைவசமய எழுச்சியை ஏற்படுத்தியவர்.

தமிழ் நாட்டில் நடைபெற்ற சைவ மகாநாடுகள், சைவசித்தாந்த மகாநாடுகளில் பங்குகொண்டு சமய ஆராய்ச்சிக்கட்டுரைகள் வாசித் தும் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தியும் தொண்டாற்றியவர். ஆரம்பித்த அச்சுக்கூடத்தாலும் சமயப் பணிகளினாலும் ஈழத்தமிழர் களுக்கு மதிப்பும் பெருமையும் ஏற்பட்டதுபோல் அம்மையாரும் அந்தப் பெருமையை எமக்கு ஈட்டித்தந்தவர்.

சமய நூல்கள் பலவற்றை வெளியிட்டு சமயத் தத்துவங்களை மக்கள் கற்றுக்கொள்ள வழிசெய்தவர். சைவசித்தாந்தத் தத்துவங் களை இலகு தமிழில் அறிய வாய்ப்பளித்தவர். தமிழ்ப் பெண்களின் பெருமையை உலகிற்கு எடுத்துக்காட்ட அம்மையாரின் 77ஆவது பிறந்த நாள் பரிசாக வெளியிடப்பட்ட 'பெண்மைக்கு இணையுண்டோ?' என்னும் நூல் தமிழ்ப் பெண்களின் நல்வாழ்வுக்கான கருவூலமாகும். சுமார் 50 நூல்களை ஆராய்ந்து எழுதிய அருமையான நூல் சங்க காலப் பெண்மை. வள்ளுவர் காட்டியபெண்மை, இளங்கோ காட்டிய பெண்மை, சேக்கிழார் காட்டிய பெண்மை, கச்சியப்பர் காட்டிய பெண்மை, கம்பர்காட்டிய பெண்மை, பரம் சோதி முனிவர்காட்டிய பெண்மை, பாரதிகாட்டிய பெண்மை, பிற்காலப்பெண்மை, ஆகியன இந்நூலில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன.

அக்காலத்து சைவத் தமிழ்ப் பெண்கள் சமய வளர்ச்சியிலும் குடும்ப நலன் பேணுவதிலும் கணவனைத் தெய்வமாக மதிப்பதிலும் எந்த அளவிற்கு முன்னின்றார்கள் என்பதை இந்நூல் எடுத்துக் கூறுகிறது. புலம்பெயர் நாடுகளில் வாழும் தமிழ்ப் பெண்கள் நிச்சயம் படிக்கவேண்டியநூல். காலத்தின் தேவையையொட்டி வெளியானநூலாகும். இவ்வாறு பல்வேறு பணிகளாலும் சைவத் தமிழ் உலகில் ஒரு சைவாதீனமாக விளங்குகின்றார் சிவத் தமிழ்ச்செல்வி தங்கம்மா அவர்கள்.

அந்நியர் ஆட்சியின் அடக்குமுறையின்போது தனிமனிதனாக நின்று சைவத்தையும் தமிழையும் நாவலர் பெருமான் எவ்வாறு பாதுகாத்தாரோ அதேபோன்று சிவத்தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களும் கடந்த 20 வருட போர்ச் சூழலிலும் இலங்கை அரச படைகளின் அட்டகாசத்தின் மத்தியிலும் சைவத்தையும் தமிழையும் இரு கண்கள்போல் பேணிப் பாதுகாத்துவந்தவர். எந்த நெருக்கடியிலும் வயது முதிர்ந்த நிலையிலும் துர்க்கை அம்மன் ஆலயத்திலிருந்து சமயத்தை வளர்த்துவருபவர். சமூகப் பணியாற்றி வருபவர். அனாதைப் பிள்ளைகளுக்கு அனாதை இல்லம் அமைத்து ஆதரவளித்து வருபவர்.

நாவலர்பெருமான் வாழ்ந்த மண்ணிலிருந்து சுமார் 60 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக சைவத் தமிழ்ப் பணியாற்றிவரும் அம்மையார் அகவை எண்பதிலும் தளர்வின்றிப் பணியாற்றத் துணைநிற்பது துர்க்கை அம்பாளின் திருவருளே.

அம்மையாரின் 80ஆவது பிறந்த நாள் (07-01-2005) சைவ உலகின் முக்கிய நாளாகக் கருதப்படுகிறது. எமக்கென்று ஒரு அரசு இன்று இருந்தால் அம்மையாருக்கு முத்திரை வெளியிட்டு அவரது முத்து விழாவை தேசிய விழாவாகக் கொண்டாட வழிசெய்திருக்கும். அப்படியொரு நிலை ஏற்பட இந்நன்னாளில் சைவாலயங்களில் நடைபெறவுள்ள பிரார்த்தனைகளில் தமிழர்களுக்கு ஒரு தாயகம் உருவாக வேண்டிப் பிரார்த்திப்போமாக.

எமக்கு ஒரு சுதந்திர நாடு இல்லையென்றாலும் சைவத் தமிழ் உலகெங்கும் முத்துவிழா கொண்டாடப்படவிருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரிய செய்தியாகும். ஐரோப்பிய நாடுகளில் அம்மையாரின் முத்து விழாவைச் சிறப்புடன் கொண்டாடப் பிரித்தானிய சைவமுன்னேற்றச் சங்கம்

உந்து சக்தியாக இருந்துவருவது மகிழ்ச்சியான செய்தியாகும். அதேபோன்று கனடாவில் சைவ அமைப்புகளும் குறிப்பாகக் கனடா சைவசித்தாந்த மன்றம் அம்மையாருக்கு சிறப்பு மலர் வெளியிட்டு முத்துவிழாவைச் சிறப்புடன் கொண்டாட விரிவான ஏற்பாடு செய்துள்ள னர். இதே போன்றே ஏனைய நாடுகளிலும் முத்துவிழா சிறப்புடன் நடைபெறவுள்ளன.

நாவலர் பெருமான் தான் வாழும்போது தமது பணிகளை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கு ஒரு பரம்பரையை உருவாக்கியிருந்தார். அம்மையாரும் தமது பணிகளைத் தொடர்வதற்கு சிலரை உருவாக்கி வருகின்றார். அவர்களில் முதன்மையானவராக விளங்குபவர் செஞ்சொற்செல்வர் ஆறு. திருமுருகன் அவர்கள். அவரும் ஒரு பிரமச்சாரியாக இருந்து அம்மையாரின் வழிநின்று சைவத்தமிழ்ப் பணியாற்றிவருகின்றார். அன்று அம்மையார் உலகநாடுகள் பலவற்றிற் குச் சென்று சமயச்சொற்பொழிவு ஆற்றியதுபோல் செஞ்சொற் செல்வர் ஆறு. திருமுருகன் அவர்களும் சிறப்புடன் அப்பணியைச் செய்து வருகின்றார்.

இவ்வாறு ஈழத்தில் மட்டுமன்றி சைவத்தமிழ் உலகெல்லாம் சைவமும் தமிழும் தழைத்தோங்க மூலவேராக செயற்பட்டுவரும் அம்மையார் அகவை எண்பதிலும் தளர்வின்றி உற்சாகத்துடன் பணியாற்றத் தோன்றாத்துணையாக திருவருள் பாலித்துக் கொண்டிருப் பவுள் அவரது குலதெய்வமாகிய துர்க்கை அம்பாளே.

முத்துவிழா காணும் கலாநிதி சிவத்தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள் மேலும் பல்லாண்டு காலம் வாழ்ந்து சைவத் தமிழ்ப் பணியாற்ற துர்க்காதேவியின் திருவருள் கிடைக்க வேண்டிப் பிரார்த்திப்போம்.

மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்
சைவ முன்னேற்றச் சங்கம் (UK)
"சைவசமயக் கருத்துணர்வினூடாகச் சமுகசேவை"
Saiva Munnetta Sangam (UK)
"Community Service Through Hindu Concern"
2 Salisbury Road, Manor Park, London E12 6AB. Tel : 020 8514 4732 Fax: 01268 561805
Registered Charity No: 292085 www. saivamunnettasangam.com

அரவணைத்தாள் அன்னை அகிலத்தை

தர்ம. இரவீந்திரமோகன்
பொதுச்செயலாளர்
சைவ முன்னேற்றச் சங்கம் இலண்டன்

பால்நினைந்தூட்டும் தாயினும் சாலப் பரிந்து... என மாணிக்க வாசகரும், தாயினும் நல்ல தலைவர்.... எனத் திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனாரும் திருக்கோணேஸ்வரப்பெருமானை பதிகம் பாடிப் போற்றுகின்றனர்.

தாயின் கருணை, அளவற்ற ஆற்றல் உடைய இறைவனின் கருணையுடன் ஒப்பிடுமளவிற்கு உயர்ந்து நிற்கின்றது. நாம் இதை அனுபவபூர்வமாக உணரலாம். இதற்கு உதராணமாக வாழ்ந்தவர் அன்னை "சிவத்தமிழ்ச் செல்வி" 'கலாநிதி' தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள்.

கணீரென்ற குரல், வற்றாத ஊற்றாகப் பெருக்கெடுக்கும் ஆன்மிகக்கருத்துகள், கருணையே வடிவான தோற்றம், வாஞ்சையுடன் அரவணைக்கும் அன்பு, தேவையானபோது கண்டிப்பு இவையே அன்னை. இவர் வாழ்ந்த காலத்தில் நாமும் வாழ்கிறோம் என எண் ணும்போது மனது இறுமாப்டைகின்றது.

எத்தனையோ மகான்கள், ஞானிகள் உதிக்கும் சிவபூமியாகிய ஈழத்திருநாட்டில் வடபால் தெல்லிப்பழை துர்க்கா தேவி தேவஸ்தானத் தின் நிர்வாகப்பொறுப்பை ஏற்று ஆலயம் என்றால் என்ன? அதை எப்படி நிர்வகிக்க வேண்டும்? அதன் பணிகள் என்ன? என்பதை

நடைமுறையில் செயற்படுத்திக் காட்டியவர். ஆதரவற்ற பெண்பிள்ளைகளுக்கு அன்னை தந்தையாக இருந்து அவர்களை ஆற்றுப்படுத்தியவர். வாழமுடியாமல் தத்தளித்த எத்தனையோ மக்களுக்குக் கைகொடுத்து வாழ வழிசெய்தார். பாண்டிமாதேவி-மங்கையர்க்கரசியார் எவ்வாறு மதுரையில் சைவநெறியைப் பாதுகாத்தாரோ அதே போல் இலங்கைத் திருநாட்டில் அன்னை பாதுகாத்தார். பாரிய அனர்த்தங்களால், ஆலயங்கள் பூசைகள் இன்றி மூடப்பட்டிருந்தன. அந்தவேளையில் முப்போதும் திருமேனி தீண்டுவார் நிலைகண்டு அன்னை மனம் கலங்கினார். அவர்களின் வாழ்வாதாரத்திற்கு வகை செய்தார். இவ்வாறு பிறர் துயரைத் தன் துயராகக் கருதும் அருளாளராக அன்னை இருந்தார்.

இப்பெருந்தகையின் வாழ்க்கை பொன்னெழுத்துகளால் பதிக்கப்பெற வேண்டியவை. காலவோட்டத்தில் கரைந்து செல்லாது அவருடைய சரிதத்தை அழகிய புத்தகமாக வெளியிடுவதில் சைவ முன்னேற்றச் சங்கம் மட்டற்ற பெருமை கொள்கின்றது. 'தொண்டர் தம் பெருமை சொல்லவும் பெரிதே' என்றார் ஔவையார். இது காகிதத்தால் ஆன புத்தகம் அல்ல. அன்னையின் சரிதம். அவர் எப்படி வாழ்ந்தார், என்னென்ன எம் சைவ சமுதாயத்திற்குச் செய்தார் என்பதை எம் மனக்கண்முன்னே கொண்டு வரும் காலக்கண்ணாடி.

இது எம் எதிர்கால சமுதாயத்திற்கு ஒரு வழிகாட்டி. இப்பாரிய பணியைச் செய்வதற்கு உறுதுணையாக இருந்த ஸ்ரீ சிவகாமசுந்தரி சமேத ஸ்ரீ சிதம்பரேஸ்வரப்பெருமானை வணங்குகின்றோம்.

அன்னையின் பாதச்சுவட்டை நாம் பின்பற்றி எமது பணிகளைத் தொடர்வோம்.

பெண்ணியம் என்பது பேசப்படும் பொருள் அல்ல

மு. க. சு. சிவகுமாரன்

பிரதம ஆசிரியர்: சிவத்தமிழ்-வெற்றிமணி, யேர்மனி.

வெற்றிமணிக்குள் இருந்து ஒலித்த அருள்மணிதான் சிவத்தமிழ். இன்று (07.01.2005) சிவத்தமிழ்ச் செல்வியின் சிறப்பு மலராக விரிவதனால் அதன் மணம் உலகெங்கும் பரவுகிறது.

பெண்ணியம் என்பது பேசப்படும் பொருள் அல்ல; அல்லது பட்டிமன்றத்திற்கான பகடைக்காய்களும் அல்ல. பெண்ணியம் என்பது வாழ்வுக்குரியது. இதனை தாய்மண்ணில் காட்டிய புண்ணிய நதிகளுள் ஒருவராகக் கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டியவர்களையும் காண்கின்றேன்.

பேச்சுக்கள், எழுத்துக்கள், படைப்புக்கள் அனைத்துமே செயல் என்னும் மையினால் எழுதப்பட வேண்டும். *'கூட்டாக உன்னால் நகரமுடியவில்லை என்றால் நின்ற இடத்திலாவது நின்று ஒளிவீசு'* என்கிறது ஒரு கிரேக்கப் பழமொழி. உலகை வலம் வந்த ஒரு நதி இன்று துர்க்கையம்மன் சன்னிதியில் அமர்ந்துகொண்டு கிரேக்கப் பழமொழியினைப் பொன் மொழியாக்கும் பொன்னாக - பெண்ணாக ஒளி வீசுகிறது.

எனது முதலாவது சிறுகதை 19ஆவது வயதில் வெளியானது. அந்த வயது பட்டாம்பூச்சி வயது. சிறகடிக்க வானமே போதாது என அடம்பிடிக்கும் வயது.

ஆனால்.. நான் கொண்ட பிடிப்பு தமிழ்மேலும் கலைமேலும் இருந்தது அன்று என்பதை எனது முதற் கதையான 'ஒரே ஒரு தெய்வம்' என்கின்ற குறுநாவல் காட்டியது.

இக் குறுநாவல் 1973ஆம் ஆண்டு சன்மார்க்க சபையில் வெளியிடப்பட்டது. இதில் கவிஞர் வி. கந்தவனம், கலைப் பேரரசு ஏ. ரி. பொன்னுத்துரை, இரசிகமணி கலாகேசரி, ஆ. தம்பித்துரை, பொன். பாலகுமார் இவர்களுடன் சிவத்தமிழ்ச்செல்வி அவர்களும் கலந்து கொண்டார்.

அன்று கலாகேசரியிடம் இருந்து முதற்பிரதியினை செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டியவர்கள் பெற்றுக்கொண்டு ஆசியுரை வழங்கினார். இற்றைக்கு 32 ஆண்டுகளின் பின் துர்க்காதுரந்தரியின் முத்துவிழா சிறப்பு மலராக சிவத்தமிழ் கொண்டு வணங்குவதில் பெருமகிழ்வு கொள்கின்றேன்.

ஆசிரியப்பணியில் தன் ஆரம்ப சேவையைத் தொடங்கிய அவர்கள் மாணவர்களின் தேவைகளை நன்கு உணர்ந்தவர். எனவே தான் கொண்ட அநுபவங்களின் விழைவாக மாணவர்களுக்கு உதவும் திட்டத்தினை உருவாக்கி, தனது ஒவ்வொரு பிறந்ததினங்களிலும் அறக்கொடை நிகழ்வாக மாணவர்களுக்கு உதவி வருகின்றார். சென்ற 2004ஆம் ஆண்டு கிளிநொச்சி சென்று அங்கு தன் பணியினைச் செய்து 'என்கடன் பணி செய்துகிடப்பதே' என்பதனைக் காட்டியுள்ளார்.

கோயிலைச் சுற்றி பூந்தோட்டம் உள்ளது போன்று பலதோட்டங் களை உருவாக்கித் தினமும் அவற்றிற்கு அன்பு நீர் பாய்ச்சுகின்றார். மகளிர் இல்லம், முதியோர் இல்லம், சைவ ஆய்வு நூலகம், சிவபூமி, என பல வண்ணப்பூக்கள் கொத்துக் கொத்தாக பூத்துச் சிரிக்கின்றன. இந்தச் சிரிப்பினைத் துர்க்கா தேவியின் இதழோரப் புன்னகைக்கு ஈடாக எண்ணி மகிழ்கின்றார்.

ஒருவர் அருகில் இல்லாதபோதும் அவரை வாழ்த்தும் பண்பு தமிழனின் பண்பு. சென்ற ஆண்டு அவரை நேரில் பார்த்துவிட்டு சன்மார்க சபைப் பிரமுகர் திரு ம. சபாரத்தினம் அவர்களுடன் கோவில் பின்புறத்தில் அமைத்துக் கொண்டிருந்த விருந்தினர் விடுதியினைப் பார்க்கச் சென்றேன். அன்று செவ்வாய்க்கிழமை. வழமையான தனது உரையை சிவத்தமிழச் செல்வி ஆற்றிக்கொண்டு இருந்தார். வெற்றிமணி என்கின்ற ஓசையை அவரது வெண்கலக்குரலில்

ஒலிபெருக்கியில் கேட்டு நின்றேன். அவர் வெற்றிமணி புலம்பெயர்ந்த நாட்டில் வெளிவருவது பற்றியும், அது ஆற்றும் சேவைபற்றியும் தன்னுரையில் குறிப்பிட்டு, என் வரவையும் எடுத்துக்கூறினார். நான் அவ்விடத்தில் இல்லை என்பதனைத் தெரிந்துகொண்டும் ஒரு தமிழச்சியாக அதாவது தமிழ்ப் பண்புள்ளவராக நடந்து கொண்டதன் மூலம் தொலைவில் இருந்தாலும் நான் அவர் உள்ளத்தில் அண்மையில் உள்ளேன் என்பதனைப் புரிந்துகொண்டேன். எனது தங்கை திருமதி. தயாநிதி மோகன் அவர்களின் பரதநாட்டிய அரங்கேற்றம் 1978ஆம் ஆண்டு மார்கழி மாதம் 9ஆம் திகதி யாழ் வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் இடம் பெற்றது. அன்று தலைமை தாங்கி நிகழ்வைச் சிறப்பித்தவர் சிவத்தமிழ்ச் செல்வி.

அவர்களது முத்து விழாவினை யேர்மனி, கனடா, இங்கிலாந்து, தாயகம் எங்கும் சிவத்தமிழ் விழாவாக எடுத்து, சிறப்பு மலரையும் வெளியிடுகின்றோம். யான் பெற்ற பேறுகளில் பெரும் பேறல்லவா இப்பேறு.

நன்றி: சிவத்தமிழ். யேர்மனி. 2005

ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்

தெல்லிப்பழை, இலங்கை

Sri Durgadevi Devasthanam

Tellippalai, Sri Lanka.

T.P. No. 0602-213151

திகதி 11/11/05

தலைவர்:
துர்க்காதுரந்தரி கலாநிதி
செல்வி தங்கம்மா
அப்பாக்குட்டி, J.P
(சமாதான நீதிபதி)

உபதலைவர்:
திரு. மு. சபாநாதன்
J.P.U.M.
(பதில் நீதவான்)

திரு. சி. அருளானந்தசிவம்

பொதுச்செயலாளர்:
வைத்தியகலாநிதி
தி. திவாகரன்

இணைச்செயலாளர்:
திரு. நா. தவநாதன்

திரு. ஆறு. திருமுருகன்
B.A.

தனாதிகாரி:
திரு. அ. சண்முகநாதன்

உப-தனாதிகாரி:
திரு. க. ஏழூர்நாயகம்

கொழும்புப் பிரதிநிதி:
திரு. சீ. புஷ்பநாதன்
T.P. No. 0012-593218

ஸ்ரீ இ.தி. சிவபாதம் அவர்கள்
சுடரொளி ஆசிரியர்
இலண்டன்.

அன்புள்ள ஐயா,

வணக்கம் உங்களின் சிறப்பு வெளியீடு, "சுடரொளி" (யுகமலர்) சஞ்சிகையும் கிடைக்கப் பெற்றேன். அதற்கு நன்றியையும், மகிழ்ச்சியையும் தெரிவிக்கின்றேன்.

தேவைப் பெருமைக்கு இலண்டன் மாநகரில் இந்த வாசிப்புப் பணியைப் புரிகின்றீர்கள். தேவையின் சிறப்புகளுக்கு உங்க கடமைகளை மனமார பாராட்டுகின்றேன்.

எல்லாம் வல்ல துர்க்காதேவியின் அருள் உங்கள் சேவைக்கு கிடைக்க பிரார்த்திக்கின்றேன்.

வணக்கம்.

இங்ஙனம்

தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி

DR. MISS. THANGAMMAH APPACUDDY
JUSTICE OF THE PEACE
PRESIDENT
Sri Durgadevi Devasthanam
TELLIPPALAI, SRILANKA

அம்மையாரின் பேருரைகளும் ஆக்கங்களும்

சைவமும் தமிழும்

"எடுக்கும் மாக்கதை இன்றமிழ்ச் செய்யுளாய்
நடக்கும் மேன்மை நமக்கருள் செய்திடத்
தடக்கை ஐந்துடைத் தாழ்செவி நீள்முடிக்
கடக்களிற்றைக் கருத்தில் இருத்துவாம்"

சைவம் சிவசம்பந்தமுடையது. சிவமென்னும் செம்பொருளை அடைய வைக்கும் நெறியே சைவநெறி; இதுவே வாழ்வாங்கு வாழவைக்கும் சமய நெறி. தமிழர் வாழ்விற் சைவம் பிணைப்புற்றுக் கிடந்ததைச் சிந்துவெளி நாகரிகச் சின்னங்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. *'கடவுள்'* என்ற பழந்தமிழ்ச் சொல் அன்று வழக்காற்றிலிருக்கக் கண்டனர். அன்று வாழ்ந்த தமிழ்மக்கள் கடவுட்கொள்கையில் ஊறித் திளைத்திருந்தனர். ஒரு மனிதனின் சமயம் என்பது அவனைப் பொறுத்து அமையும் அடிப்படைப் பண்பாகும். அவன் தனது சமய மென்று எதைக் கூறுகிறானென்பதிலும் பார்க்க உள்ளத்தின் ஆழத்தில் எதை நம்புகிறானோ அதுதான் அவனது உண்மைச் சமயமாகும். இயற்கையின் மோதல்களும் போரும் ஏற்படும்போதுதான் இறைவன் மீதுள்ள நாட்டம் அதிகமாகின்றது. *'நாட்டிற் சோம்பேறித்தனமும் அமைதியின்மையும் அதிகமாகிவிட்டால் நாஸ்திகம் பரவும்'* என்று சொல்லு வார்கள். ஆகவே, இடர்ப்பாடுகளின் மத்தியிலேதான் சமயத்தின் அங்கங்களான தன்னல மறுப்பு, தியாகம் என்பன தோன்றும். இந்த நிலையை மேற்கு நாட்டவர்கள் அனுட்டிக்கத் தொடங்கிவிட்டார்கள். 'கண்ணுக்குப் புலனாகாத கடவுளை உணர்வினால் உணர்ந்து கொள்ளலாம்' என்ற கொள்கை மிகப் பழைமையானது. ஆதி மனிதர்களாக நாகரிகம் அடைந்தவர்களாக வாழ்ந்த சிந்துவெளித் திராவிடர் அனுட்டித்து வந்த கடவுட் கொள்கையிற் சைவமும் தமிழும் இணைகின்றன.

முத்தமிழுக்குரியோன்

முத்தமிழ் என்று கூறப்படும் இயல், இசை, நாடகம் மூன்றையும் இறைவனே தோற்றுவித்தான் என்பது சைவத் தமிழர் கொள்கை. இயற்றமிழை, தலைச் சங்கத் தலைமைப் புலவனாக இருந்து

இறைவன் வளர்த்தானென்று தொல்காப்பியம் குறிப்பிடுகின்றது. தனது இரு செவிகளிலும் இசை வல்ல கந்தருவர்களைக் குண்டலங்களாக அமைத்து இசையை நயக்கிறனான் இறைவனென்றும் அவன் சாமகீதப் பிரியனென்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. நாடகக் கலைக்குத் தில்லைக் கூத்தனே ஆதிபிதாவாக நின்று கொடுகொட்டி முதலிய நாடகங்களை ஆடி அக் கலைக்குப் பெருமை தந்தானென்று நாடகத் தமிழ் நூல்கள் கூறுகின்றன. இங்ஙனம் முத்தமிழுக்கும் உரியவன் இறைவனே என்பது தமிழர் கொள்கை. *'முத்தமிழால் வைதாரையும் வாழவைப்போன்'* என்று அருணகிரிநாதர் முருகனைப் போற்றினார்.

தொன்மை வழிபாடு

இயற்கைப் பிரிவுகளோடு ஒட்டி இறை வழிபாட்டைப் பழந்தமிழர் கைக்கொண்டு வந்தனர். அகம், புறம் என்ற வாழ்வை அமைத்து வாழ்ந்த மக்கள் மலையிலே முருகனையும், காட்டிலே கண்ணனையும் மருதத்திலே இந்திரனையும், நெய்தலிலே வருணனையும், பாலையிலே துர்க்கையையும் போற்றி வழிபட்டனர். பரிபாடலிலே இறைவனைப் பற்றிய மிக உயர்ந்த தத்துவம் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

"தீயினுள் தெறல்நீ பூவினுள் நாற்றம்நீ
கல்லினுள் மணியும்நீ சொல்லினுள் வாய்மைநீ
அறத்தினுள் அன்புநீ மறத்தினுள் மைந்துநீ
வேதத்து மறைநீ பூதத்து முதல்வன்நீ
வெஞ்சுடர் ஒளியும்நீ செஞ்சுடர் அளியும்நீ
அனைத்தும்நீ அனைத்தி னுட்பொ ருளும்நீ ஆதலின்
உணர்வும் உணர்வது மிலையே."

இப் பாடலில் இறைவனுடைய சொரூபநிலை மிகச் சிறப்பாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. சங்கத் தமிழிலக்கியம் சைவக்கடவுட் கொள் கையை எவ்வளவுக்குப் போற்றியுள்ளதென்பது இங்கே தெளிவாகிறது. சங்ககாலந்தொட்டு இந்த நூற்றாண்டு வரை எழுந்த தமிழ் இலக்கியங் களிற் பெரும்பாலானவற்றில் சைவமல்லாத பிறசமய இலக்கியங்கள் ஒருசில தோன்றினவெனினும் அவை இன்று போற்றுவாரின்றி மறைந்து விட்டன.

தமிழின் தோற்றத்தை எடுத்துக்காட்டிய பாடல்களிற் சைவத்தின் தோற்றம் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

"பொருப்பிலே பிறந்து தென்னன்
புகழிலே வளர்ந்து சங்கத்
திருப்பிலே இருந்து வைகை
ஏட்டிலே தவழ்ந்த பேதை
நெருப்பிலே நின்று கற்றோர்
நினைவிலே நடந்தோ ரேன
மருங்கிலே வளர்ந்த பாவை
மருங்கிலே வளரு கின்றான்."

என்ற பாடலில் தமிழின் தோற்றம், வளர்ச்சி என்பவற்றைச் சமயக் கண்கொண்டு எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். பொதியமலையில் இருந்து தமிழ் வளர்க்கும்படி அகத்தியரைத் தென்னாட்டிற்கு அனுப்பியவன் இறைவன். வடமொழியைப் பாணினிக்கு வகுத்தருளி அதற்கிணையாம் தென்மொழியை அகத்தியர்க்கு உணர்த்தியவன் அவனே. பாரதியாரும் இந்த வரலாற்றை வைத்துப் போற்றுகிறார்.

"ஆதிசிவன் பெற்றுவிட்டான் ஆரிய மைந்தன்
அகத்தியன் என்றோர்
வேதியன் கண்டு மகிழ்ந்தே நிறைமேவும்
இலக்கணம் செய்து கொடுத்தான்."

சைவமும் தமிழும் இணைந்தமை

"கண்ணுதற்பெருங் கடவுளும் கழகமோ டமர்ந்து
பண்ணுறத் தெரிந்துஆய்ந்த இப் பசுந்தமிழ்"

என்பதிலும் தமிழுக்குள்ள சிவத்தொடர்பு காட்டப்பட்டுள்ளது. *'சைவம்'* என்ற சொல்லில் அமைந்துள்ள மூன்று எழுத்துகளும் மூவினங்களுக் குரியவை. வல்லினம், மெல்லினம், இடையினமாக மூன்று எழுத்து களும் அமைவது போல் தமிழ் என்ற சொல்லும் மூவினத்துக்கும்

உரியதாக அமைகிறது, சிவத்திலிருந்து சைவம் தோன்றியது. அதே போலச் சிவத்திலிருந்தே தமிழுந் தோன்றியது. ஆகவே, சைவமுந் தமிழும் இணைந்துள்ளன.

சங்கம் மருவிய காலத்துச் சிறந்த தமிழ் நூல் திருக்குறள். இதனை இயற்றிய திருவள்ளுவரின் கடவுட் கொள்கை சைவமே யாகும்.

"அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே உலகு."

வள்ளுவர், *'அகரம்'* என்ற தமிழ் எழுத்தையும் ஆண்டவனையும் இணைக்கின்றார்.

பல்லவர் காலம்

கி. பி. 6ஆம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் 9ஆம் நூற்றாண்டுவரை தமிழ்நாட்டிற் சைவமுழக்கஞ் செய்தவர்கள் நம் நாயன்மார்கள். *'தமிழன்'* என்ற சொல்லை முதன்முதலாகப் பிரயோகித்தவர் நாவரசர். *'தமிழ்ஞானசம்பந்தன்'* என்று தனது நாமத்தைத் தமிழுடன் புணர்த்தி அறிமுகஞ் செய்து வைத்தவர் ஞானசம்பந்தர். *'தமிழ், தமிழ்'* என்று தமிழ் மொழியைத் தற்காத்து நின்றவர்கள் இவர்கள். தமிழின் பெயரால் ஆண்டவனைத் துதித்தும், வைதும், அழுதும், அரற்றியும், ஆடியும், பாடியும் நின்றவர்கள் இவர்கள். கொஞ்சுந்தமிழ் பாடினார் ஞான சம்பந்தர். கெஞ்சுந்தமிழ் பாடினார் நாவரசர். மிஞ்சுந்தமிழ் பாடினார் சுந்தரர். உருக்குந் தமிழ் பாடினார் மணிவாசகர். நாவரசர் சமணத்தி லிருந்து சைவத்துக்குத் திரும்பினார் என்று கூறுவதிலும் பார்க்கச் சைவத்தமிழ் நாகரிகத்துக்குத் திரும்பினார் என்றுதான் கூறவேண்டும். செந்நெறியிற் தலைப்பட்ட அவர் உள்ளத்திலிருந்து வந்த வாக்கு களைக் கவனிக்கலாம்.

"சலம்பூ வொடுதூப மறந்தறியேன்
தமிழோ டிசைபாடல் மறந்தறியேன்
நலந்தீங் கிலுமுன்னை மறந்தறியேன்
உன்னாமம் என்னாவில் மறந்தறியேன்
உலந்தார்தலை யிற்பலி கொண்டுழல்வாய்
உடலுள் ளுறுசூலை தவிர்த்தருள்வாய்

அலந்தே னடியேன் அதிகைக்கெடில
வீரட் டானத் துறையம்மானே.”

இவருடைய இன்னொரு நாமம் *‘தமிழாழி’* என்பது. தாண்டகம், திருவிருத்தம், திருநேரிசை, திருவங்கமாலை முதலிய யாப்பமைந்த பாடல்களை இவர் பாடித் தமிழ் இலக்கியத்திற்குப் புதுமையூட்டினார். திருக்கயிலையிலிருந்து தமிழ்நாட்டிற்கு இவரை அனுப்பி வைத்த மையே தமிழின் சிறப்பைத் தமிழ்நாடு அறிந்து உய்யவேண்டும் என்பதற்காகவே என்று சேக்கிழார் காட்டுகிறார்.

“அன்னவர் திருக் கயிலையை அணைவதற் கருளார்
மன்னு தீந்தமிழ் பின்னையும் புவியின்மேல் வழுத்த”

என்பது பெரிய புராணம்.

ஞானசம்பந்தருடைய அவதாரத்துக்கும் நோக்க முரைத்தபோது,

“அசைவில் செழுந்தமிழ் வழக்கே
அயல்வழக்கின் துறை வெல்ல.”

என்று காட்டப்பட்டுள்ளது. இவரை, *‘நற்றமிழ் வல்ல ஞான சம்பந்தன்’* என்று சுந்தரர் போற்றுகிறார். தமிழின் அற்புதத்தைக் காட்டுவதற்காகச் சுரவாதம், அனல்வாதம், புனல்வாதம் என்பவற்றில் வெற்றிபெறுவதற் குத் தமிழ்ப் பாடல்களையே சாதனமாகக் கொள்ளுகிறார். வைகையில் எதிரேறிச் சென்றதும் நெருப்பில் வேகாது பசுமையாகக் காட்சியளித்த தும் இவருடைய தமிழாகும்.

“எல்லையில்லா மறைமுதல்மெய் யுடன்எடுத்த எழுதுமறை
மல்லல்நெடுந் தமிழால்இம் மாநிலத்தோர்க்குரை சிறப்பு”

எனப் பாடி, சேக்கிழார் சுவாமிகள் ‘தோடுடைய செவியன்’ என்ற முதற் பதிகத்தை அறிமுகஞ்செய்து வைக்கிறார். வேதநெறிகளில் மிகச்சிறந்தது சைவத்துறைகள். அவையாவன சரியை முதலிய சிவதருமங்களாகும். இவற்றின் வளர்ச்சிக்கு ஆளுடைய பிள்ளையின் அழுகை காரணமாயது. ஞானப்பால் அருந்திய பின்புதான் அது புனிதவாய் ஆனதென்று கூறமுடியாது. பிறவி வாராநிலையில் இருந்த

வருடைய வாய் முன்பே புனிதவாயாக அமைந்தது. அந்தத் திருவாயிலிருந்து எழுந்த தமிழ் மல்லல் நெடுந்தமிழ். அது குழந்தைத் தமிழாய், அகப்பொருள் தமிழாய், இலக்கியத் தமிழாய், புரட்சித் தமிழாய், புதுமைத் தமிழாய்த் தமிழிலக்கிய வரலாற்றில் இடம்பெற்றது.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளைத் திருவெண்ணெய் நல்லூரிலே தமிழ் பாடும்படி இறைவனே விரும்பிக் கேட்டான். வைதிக அந்தணராகிய நம்பியாரூரரின் வாயிலேயிருந்து வேதபாராயணம் எவ்வளவுக்கு வெளிவருகிறதோ அவ்வளவுக்குத் தமிழும் வெளிவரவேண்டும் என்று இறைவன் விரும்பினான். *'தூமறை பாடும் வாயால் சொற்றமிழ் பாடும் என்றார்'* என்று சேக்கிழார் எடுத்துக்காட்டுகிறார். சுந்தரர் தமது செந்தமிழாலேயே இறைவனைத் தமக்குத் தோழமையாக்கிக் கொண்டார். இவருடைய தமிழை வியந்து இறைவன் நல்கிய சிறப்புகளை எல்லாம் அருணகிரிநாதர் திருப்புகழில் எடுத்துப் போற்றுகிறார். அருணகிரியின் வாக்கால் சுந்தரர் *'கற்றநற் புலவன்'* என்று போற்றப்படுகிறார். 'தமிழ்ப் பாடல்களைக் கேட்கின்ற பொழுது முன் வந்து எல்லாவற்றையும் தருகிறாய்; பாடாமல் விட்டவுடனே நீயும் தருவதை நிறுத்தி விடுகிறாய்; எனவே நீ கைம்மாறு கருதித்தான் எமக்கு அருள்புரிகிறாய்' என்று சுந்தரர் ஓர் இடத்திற் பாடுகின்றார்.

இறைவனைத் தமிழளித்த பெருமானாக, தமிழ்ச் சங்கத்துத் தலைமைப் புலவனாக மணிவாசகர் காட்டுகின்றார். அவர் பாடிய திருக்கோவையார் ஞானத் தமிழிலக்கியமாகும். சைவத் தத்துவத்தைத் தமிழிலக்கியக் கோவையில் அடங்கிய நானூறு பாடல்களிலும் எடுத்துக் காட்டுந்திறன் இலக்கிய வரலாற்றில் ஒரு புதுத்திருப்பமாகும். சைவத்திலே அகப்பொருளை அமைத்த மணிவாசகரும் வைணவத்திலே அதனை இணைத்துப் பாடிய ஆண்டாளும் தமிழுக்கு ஞானஒளி ஊட்டியவர்களாவர்.

> "சிறைவான் புனற்றில்லைச் சிற்றம்பலத்தும்
> என் சிந்தையுள்ளும்
> உறைவான் உயர்மதிற் கூடலின்
> ஆய்ந்தவொண் தீந்தமிழின்
> துறைவாய் நுழைந்தனையோ அன்றி
> ஏழிசைச் சூழல்புக்கோ

இறைவா தடந்தோட்கு என்கொலாம்
புகுந் தெய்தியதே.”

இப் பாடலில் தோழன் தலைவனை *‘உற்றது வினாவுதல்’* என்ற துறை அமைந்துள்ளது. தலைவனுடைய மெலிவுக்கும் மாற்றத்திற்கும் காரணத்தைத் தோழன் தன் எண்ணத்தில் வைத்துச் ‘சங்க இலக்கியத் துறைகளில் உன் கவனத்தைச் செலுத்திவிட்டாயா? மதுரையில் அமைந்த சங்கத்தில் தானுமொரு புலவனாகவிருந்து தமிழை ஆய்ந்த இறைவன் வளர்த்த *‘இறையனார் களவியல் போன்ற அகப்பொருள்துறைகளில் ஆழமாகச் சென்றுவிட்டாயா? அல்லது இசைத்தமிழின் நுணுக்கங்களில் நுழைந்து விட்டாயா? இந்த மாற்றமும் மெலிவும் வருவதற்கு வேறென்ன காரணமுண்டு’* என வினவுகின்றான். இங்கே மணிவாசகப் பெருமான் சங்க இலக்கியத் திறனையும் அகப்பொருட் சிறப்பையும் இசைத்தமிழின் மேன்மையையும் இறைவன் வளர்த்த தன்மையையும் ஒருசேர எடுத்துக்காட்டுகின்றார்.

சோழர் காலம்

சோழர் காலத்திலும் எழுந்த காவியங்கள் அனைத்தும் சைவ மணம் வீசுவனவாகவே அமைந்துள்ளன. சைவக் கலப்பில்லாமல் எந்தக் காவியத்தையுஞ் சிறப்புற எழுதமுடியாதென்ற அளவிற்கு அவை சைவத்தமிழ்க் காவியமாகவே பிணைந்து விளங்குகின்றன. சேக்கிழாருடைய பெரியபுராணம் கம்பருடைய இராமாயணம், கச்சியப்பருடைய கந்தபுராணம் ஆகியவை காவியங்களாக அமைந்த போதிலும் சைவமணத்தையே வெளிக் காட்டுகின்றன.

“எடுக்கும் மாக்கதை இன்றமிழ்ச் செய்யுளாய்” நடக்கவேண்டு மென்று சேக்கிழார் விரும்பினார். முத்தமிழ்த் துறையில் துறைபோகிய உத்தமக் கவிகட்கு ஒன்றுரைப்பேனென்று கம்பர் பாடத் தொடங்கு கிறார். ஆகவே காவியக் காலத்திலும் அதற்குப் பிந்திய பிரபந்த இலக்கியக் காலத்திலும் எழுந்த நூல்களனைத்தும் சைவத்தையும் தமிழையும் ஒன்றாக இணைத்துக் காட்டியமையை அறியலாம். இவ்வாறு வரலாற்று ரீதியில் நோக்கும்போது ‘தமிழின்றேல் சைவ மில்லை; சைவமின்றேல் தமிழில்லை’ என்ற அளவுக்கு அவை அமைந் தமையை நூல்வாயிலாகக் காணுகின்றோம். தமிழராக இருப்பது பெருமையிற் பெருமை.

தமிழென்பது இனிமை; சைவமென்பது அன்பு. இனிமையையும் அன்பையும் காட்டும் நெறி சைவத்தமிழ் நெறி. குகனிடத்திலும் கண்ணப்பநாயனாரிடத்திலும் இவ்விரு நெறிகளையும் ஒன்றாகக் காட்டுகிறார்கள் நூலாசிரியர்கள். இராமனைக் கண்டவுடன் குகனடைந்த மகிழ்ச்சியையும் அதனாலெழுந்த நட்புப் பிணைப்பையும் எடுத்துக்காட்டி, *'அவர்களுக்கு ஊறு நேர்ந்தால் ஏழைமை வேடன் இறந்திலன் என்றல்லவா உலகம் ஏசும்'* என்று கூறிநிற்கும் குகனின் அன்பும் *'அவனுடைய வடிவெல்லாம் நம்முடைய் வடிவு என்றும், அவனுடைய செயலெல்லாம் நமக்கினிய செயலென்றும், அவனுடைய அறிவெல்லாம் நம்மை அறியுமறிவு'* என்றும் கூறிக் கண்ணப்ப நாயனாரை அறிமுகஞ் செய்யும் சேக்கிழாரின் கவிதையும் தமிழுக்கும் சைவத்துக்கும் உள்ள பொதுப் பண்பாகிய அன்பை எடுத்துக்காட்டு கிறது.

அன்றும் இன்றும்

பிற்கால இலக்கியங்களிலும் பாரதியார் போன்ற புலவர்கள் சைவத்தையும் தமிழையும் இணைத்தே பாடியுள்ளார்கள். அவருடைய ஒவ்வொரு பாடலிலும் தமிழ்ப்பற்றும் தெய்வீகப்பற்றும் தேசியப்பற்றும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து காட்சி தருகிறது. ஆகவே, இற்றைக்கு ஐயாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வாழ்ந்த சிந்துவெளிமக்களின் காலந் தொடக்கம் இன்றுவரை சைவமும் தமிழும் ஒன்றாக இணைந்து வெளிவந்தமையை நாம் காணலாம். அன்று வழக்காற்றிலிருந்த *'கடவுள்'* என்ற தமிழ்ச் சொல், உள்ளத்தைக் கடந்தவன்; உலகத்தைக் கடந்தவன் என்ற கருத்தோடு எடுத்தாளப்பட்டது. இவ்வாறு தனித்தமிழ் நாமத்திலேயே சைவவரலாறு தொடங்குகிறது. மூவேந்தரும் போற்றிய தமிழ்நீதி எதுவோ அதுவே சைவநீதி. "யாதும் ஊரே யாவருங் கேளிர்" என்ற வாக்கு அந்த நீதியை வெளிப்படையாகக் காட்டுகிறது. பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முற்பட்ட திருமூலர் தவயோகியாக இருந்தும் மூவாயிரம் திருமந்திரப் பாடல்களை வழங்கியும் சைவத்திற்கு ஒரு பெருமையை அளித்தமையோடு அமையாது,

> **"என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன்**
> **தன்னை நன்றாகத் தமிழ்செய்யு மாறே"**

எனப் பாடியுள்ளார். எனவே, சைவத்தையும் தமிழையும் இரு கண்களாகக்கொண்டு போற்றவேண்டியது எமது தலையாய கடனாகும்.

10

மங்கையர்க்குத் தனி அரசி

"மங்கையர்க்குத் தனியரசி எங்கள் தெய்வம்
வளர்திருக் குலக்கொழுந்து வளைக்கை மானி
செங்கமலத் திருமடந்தை கன்னி நாடாள்
தென்னர்குலப் பழிதீர்த்த தெய்வப் பாவை
எங்கள்பிரான் சண்பையர்கோன் அருளி னாலே
இருந்தமிழ்நா டுற்றஇடர் நீக்கித் தங்கள்
பொங்கொளிவெண் டிருநீறு பரப்பி னாரைப்
போற்றுவார் கழல்எம்மாற் போற்ற லாமே."

சைவ உலகம் போற்றும் ஓர் அம்மையாரையும் ஓர் அரசியாரையும் ஒரு தமக்கையாரையும் பெரிய புராணத்திற் காண்கிறோம். சேக்கிழார் பெருமான் மங்கையர்க்கரசியாரைக் குறிப்பிடும்போது *'தெய்வப் பாவை'* என்று போற்றுவது குறிப்பிடத்தக்கது. ஏழாவது நூற்றாண்டிலே அரசியார் ஆற்றிய சேவை பெண்ணினத்துக்கே பெருமை கொடுப்பதாக அமைந்துள்ளது. 'தெய்வம்' என்ற பெரு நிலைக்குரிய தகுதியை எல்லாரும் அடைந்துவிடமுடியாது. சாதாரண ஓர் இல்லறப் பெண்ணுக்குப் பல கடமைகள் உண்டு. கணவனைப் பேணல், மக்களைப் பேணல், விருந்தினரைப் பேணல், கற்பின்வழி நிற்றல் ஆகியன இக் கடமைகளாகும். இவற்றிலும் வழுவாது மேலும் இறையன்பைப் போற்றி, சிவநெறி பரப்பி நாட்டை நல்வழிப்படுத்தி வாழுகின்ற வாழ்வு தெய்விக வாழ்வாகும். தெய்விக வாழ்வில் தேசநலம் நிறைந்தோங்கி மிளிரும்.

நின்றசீர் நெடுமாறன் என்று போற்றப்படுகின்ற பாண்டிய மன்னனின் மனைவியார் மங்கையர்க்கரசியார். ஏழாவது நூற்றாண்டிலே சமண மதம் தமிழ்நாட்டிலே வலுப்பெற்றிருந்தது. பாண்டிநாடு சமண இருளில் மூழ்கியிருந்தது. மன்னவனும் அம்மதச் சார்புடையனானான். ஆனால் மனைவியாராகிய மங்கையர்க்கரசியாரோ அந்நெறி தவறெனக் கண்டு சைவத்தையே போற்றி வாழ்ந்தார். பாண்டிநாட்டை மூடியிருந்த அஞ்ஞான இருளைப் போக்கி மெஞ்ஞான ஒளியைப் பரப்பிய பெருமை அரசியாருக்குரியதாகையால் சேக்கிழாரால் 'தெய்வம்' என்று போற்றப்பட்டார். *'செயற்கரிய செய்வார் பெரியர்'*

என்றார் வள்ளுவர். அரசியார் ஆற்றிய சேவையினால் பாண்டியர் குலத்துக்கே நேரவிருந்த பழி போக்கடிக்கப்பட்டது. வெண்ணீற்றி னொளி பரப்பப்பட்டது.

நாட்டு மக்களும் மன்னனும் ஒரு சேரச் சமணத்தைத் தழுவி வாழ அரசியாரும் அமைச்சர் குலச்சிறையாரும் மாத்திரம் சைவத்தி லிருந்தனர். சமணத்தால் நெருக்குண்ட சைவசமயத்தின் பரிதாபகரமான நிலையைக் கண்டு அவ்விருவர் உள்ளங்களும் பதைத்தன. இந்நிலை யில் அரசியாரின் தலைமையிலேயும் ஆதரவிலேயுந்தான் அமைச்சர் ஆகவேண்டியதைச் சைவத்துக்காகச் செய்தார் என்றால் அதில் மிகையொன்றுமில்லை. அரசனுக்கு அரசியல் அறிவு இருந்திருக்கலாம். ஆனால் அரசியாருக்கு அறிவுடன் ஞானமும் மேம்பட்டிருந்தது. இதனால் அரசியார் பக்கமே முடிவில் வெற்றியீட்டியது.

மன்னன் மதம்மாறி வாழ்ந்தபோதிலும், அரசியாருடைய அன்புள் ளம் கணவனாரின் உய்தி வழிக்கு வழி கோலுவதாகவே அமைந்தி ருந்தது. மதுரை ஆலவாய்ப் பெருமானை அவர் தினந்தொறும் வழி பட்டே வந்தார். ஓரளவுக்கு மன்னனுக்கும் மறைத்தே சைவ ஒழுக்கத்தை மேற்கொண்டார். எனினும் சில சமயங்களில் அரசனறி யச் சொல்லியும் அவன் அனுமதி பெற்றும் சென்றார் என்பதையும் மற்றொரு சந்தர்ப்பத்தில் வைத்துச் சேக்கிழார் பெருமான் காட்டுகிறார்.

"அம்புய மலராள் போல்வார் ஆலவாய் அமர்ந்தார் தம்மைக்
கும்பிட வேண்டும் என்று கொற்றவன் தனக்குங் கூறித்
தம்பரி சனங்கள் சூழத் தனித்திடை யோடுஞ் சென்று
நம்பரை வணங்கித் தாமும் நல்வர வேற்று நின்றார்."

பாண்டி நாட்டுக்கு எழுந்தருளி வந்த ஞானசம்பந்தப் பெரு மானை அமைச்சனாரும் அரசியாருஞ் சென்று தொழுது நின்றனர். அரசியார், ஞானபோனகருடைய பாதங்களில் வீழ்ந்து வணங்கிக் கண்ணீர் சொரிந்து, பவளவாய் குழறிநின்று 'யானும் என்பதியும் செய்த தவம் என்கொல்' என்று பணிவுடன் பகர்ந்து நின்றார். உடனே ஆளுடைய பிள்ளையார் எவ்வளவு அழகாக அரசியாரின் தொண்டின் பெருமையை எடுத்துக் காட்டுகிறார் பாருங்கள்;

"யாழின் மென்மொழி யார்மொழிந் தெதிர்கழல் வணங்கக்
காழி வாழவந் தருளிய கவுணியர் பிரானும்

சூழு மாகிய பரசம யத்திடைத் தொண்டு
வாழு நீர்மையீர் உமைக்காண வந்தனம்”

என்றார்.

மிக நெருக்கடியான ஒரு சூழ்நிலையிலே இடர்ப்பாடுகளின் மத்தியிலே தொண்டு செய்து வாழும் முறையினைப் போற்றியுள்ளார் சம்பந்தர். அதுவுமின்றி மதுரை ஆலவாய்க் கோயிலைக் கண்டபோதே அம்மையாரின் திருத்தொண்டின் சிறப்பையே வைத்துப் பாடினார். *“மங்கையர்க் கரசி வளவர்கோன் பாவை”* என்னும் ஆலவாய்த் திருப்பதிகத்தில் இதனைக் காண முடியும்.

இவர் சைவத்தை மேற்கொண்டிருந்தபோதிலும் கணவனாருடைய வெறுப்புக்காளாகவில்லை. இந்த நிலையைச் சாதாரணமாக எல்லாப் பெண்களும் ஏற்படுத்திக் கொள்ள முடியாது. ஏதோ ஒரு வகையில் குடும்பத்தில் மனக்கசப்பு ஏற்பட்டே தீரும். உலகியலில் இதனை நாம் காண்கிறோம். ஆனால் அம்மையாருக்கு மதிப்புக்கொடுத்து அவருடைய நல்லுரைகளையும் அரசன் ஓரளவுக்குச் செவியிலேற்றான் என்பதைப் பெரியபுராணத்திற் காண்கிறோம்.

பிள்ளையார் இருந்த மடத்துக்குச் சமணர் தீ வைத்துவிட்டனர். பொல்லாச் சமணர் செய்த இந்தத் தீங்கை நினைத்தவுடன் மன்னனின் ஆதரவே மக்களின் தீச்செயலுக்கோ அன்றி நற்செயலுக்கோ காரணம் என்பதை ஞானச் சிறுவர் உணர்ந்தார். திருப்பதிகம் ஒன்று பாடிப் *“பையவே சென்று பாண்டியர்க்காகவே”* என்று ஆணை பிறப்பித்தார். உடனே பாண்டியனை வெப்புநோய் வாட்டத் தொடங்கியது. முன்னெப்போதும் அனுபவித்தறியாத விதத்தில் இந் நோய் வருத்தும் நிலைமையை உணர்ந்து மீளமாட்டாது மன்னவன் சமணக் குருமாரை நாடினான். அவர்கள் செய்த எம்மருந்தும் வெப்புநோயைக் குறைத்த பாடில்லை. மேலும் மேலும் நோய் கூடிக்கொண்டிருந்தபோது பாண்டிமா தேவி கலங்கி மொழிகிறார்:

“......................... புகலியில் வந்து நம்மை
ஆண்டுகொண் டவர்பால் கங்குல் அமணர்தாம் செய்த தீங்கு
மூண்டவா றினைய தாகி முடிந்ததோ”

என்று கூற

சமணர்களின் தீச்செயலே இவ் வெப்புநோய்க்குக் காரணமென் பதை அச்சமின்றி எடுத்துரைத்தார் அம்மையார். ஞானசம்பந்தர் பெருமையை அரசனுக்குக் கூறி அவரை அழைத்து வந்தால் நோயைப் போக்க முடியும் என்றும் எடுத்துரைத்தார். முன்பு ஒரு சமயத்தில் அரசன் சமணர்களின் போதனைக்குள் முற்றாக மயங்கிவிட்டா னென்பதை யுணர்ந்த அரசியார் சமணர்களும் ஞானசம்பந்தப்பெரு மானும் வாதிட்டு யார் வெற்றிபெறுகிறார்களோ அவர் பக்கம் சேரு தலே முறை என்பதையும் விளக்கிக் கூறினார். அரசனின் சமணப் பற்றை உணர்ந்த பாண்டிமாதேவி,

> "..
> *நின்னிலை இதுவே யாகில் நீடிய தெய்வத் தன்மை*
> *அன்னவர் வாது செய்தால் வென்றவர் பக்கஞ் சேர்ந்து*
> *துன்னுவ துறுதி யாகும் சுழிவுறேல் மன்ன"*

என்றார்.

> *"தாய்போற் கழறலும் தழீஇக் கோடலும்*
> *ஆய்மனைக் கிழத்திக்கு உரிய வாகும்."*

என்றபடி வேண்டிய நேரங்களில் கணவனுக்கு உறுதியுரைப்பதில் மனைவி தவறக்கூடாது. கொண்ட கொழுநனை நன்னெறிப் படுத்தலும் இல்லாளின் முக்கிய கடனாகும். மங்கையர்க்கரசியார் சைவத்தை யுணர்ந்தவர்; கணவனாருக்கு உணர வைத்தவர்; சிவனடியாரைச் சிவனென மதித்துப் போற்றியவர். இவருடைய தூய உள்ளத்தையும் உயர்ந்த சைவப்பற்றையும் உன்னிய ஞானசம்பந்தர் அவர்மேற் பரிவுகொண்டார்: அவர்தம் மங்கல வாழ்வில் அக்கறை காட்டினார். இதனாலேயே *'பையவே சென்று பாண்டியர்க் காகவே'* என்று பாடித் தீப்பிணியினால் மன்னன் உடனடியாக மாளாதவகை செய்தார். 'பையவே' என்று அவர் பாடியதன் காரணமென்ன? சேக்கிழார் விடைதருகிறார்.

> *"பாண்டிமா தேவியார் தமது பொற்பில்*
> *பயிலுநெடு மங்கலநாண் பாது காத்தும்*
> *ஆண்டகையார் குலச்சிறையா ரன்பி னாலும்*
> *அரசன்பால் அபராதம் உறுத லாலும்*

மீண்டுசிவ நெறியடையும் விதியி னாலும்
வெண்ணீறு வெப்பகலப் புகலி வேந்தர்
தீண்டியிடப் பேறுடைய னாத லாலும்
தீப்பிணியைப் பையவே செல்க”

என்றார்.

ஞானபோனகருடைய வாக்கின்படி தீப்பிணி பையவே சென்று சுரநோயாக மாறி மன்னவனை வருத்தியது. மானியின் அழைப்பின் பேரில் எழுந்தருளினார் ஞானச்சிறுவர். இவரைக் கண்ட மாத்திரத்திலே சுரநோய் சிறிது தணிந்தமையை உணர்ந்து ‘நீருறையும் பதி யாது?’ எனக் கேட்டான் மன்னன். உடனே சிவஞானச் செம்மலார் தம்பதியைப் போற்றிப் பன்னிரு திருப்பெயர் வரக்கூடிய பதிகமொன்றால் எடுத் திசைத்தார். கண்ட சமணக் குண்டர்கள் பொறாமையாற் பொங்கி எழுந்து இழிவுரை கூறி ஆரவாரித்தனர். அவர்களின் அடாத செய லைக் கண்ட மானியார் மனங் கலங்கிய தன்மைய்ய நோக்கி *“பால னீங்கிவ னென்று நீ பரிவெய்திடேல்”* என்று பாடி அவர் அச்சத்தையகற்றினார்.

அதுகாலை, பாண்டியன் ஞானசம்பந்தரையும் சமணர்களையும் நோக்கி *‘இவ்வமயம் என்னைப்பற்றியுள்ள இச் சுரநோயைப் போக்கிக் காப்பவர் எவரோ அவர் பக்கம் நான் சேருவேன்’* என்றான். இது கேட்ட சமணர்கள் தென்னவனின் இடப்பாகத்தை மந்திர சக்தியால் மாற்றிவிட முனைந்தனர். ஞானக் குழந்தையார் மன்னவனின் வலப்புறத்தை மாற்றுவான் வேண்டி ஆலவாய் அண்ணலைத் தியானித்து அருட்டிருநீற்றை யெடுத்து *“இதுவே மந்திரமும் மருந்துமாயது”* என்ற கருத்தையுன்னி *“மந்திரமாவது நீறு”* என்று தொடங்கிப் பாடினார். வெண்ணீற்றை மன்னவனின் வலப்புறத்தில் தடவினார். உடனே வலப்பாகம் வெப்பொழிந்து குளிர்ந்தது. ஆனால் இடப்பாக நோய் அதிகரித்தது கண்ட மன்னன் சமணரை முனிந்து தூரவிலகச் செய்து சம்பந்தரையே அழைத்தான். மறைக்குல முனிவரால் இடப்பக்க நோயும் எளிதில் நீங்கியது. மன்னவன் மகிழ்ந்து பிள்ளையாரை வணங்க மங்கையர்க்கரசியார் உள்ளம் உவகையுற்றுப் பேரின்பப் பெருவாழ்வைப் பெற்றது போன்று மகிழ்ச்சிக் கடலில் மூழ்கினார். மன்னவன் வெண்ணீறணிந்து நிற்கப் பாண்டிய நாட்டுப் பெருங்குடி மக்களும் வெண்ணீறணிந்து காட்சியளித்தனர். சமண இருள் நாட்டினின்றும் முற்றாக அகன்று சைவப்பெருநெறி தழைத் தோங்கியது.

இவ்வாறு தெய்வத் திருநீற்றினொளியைப் பாண்டி நாட்டில் விளங்கவைத்த பெருமையில் பாண்டிமாதேவிக்குச் சிறப்பிடம் உண்டு. இவரைச் *"சைவங்காத்த தாய்"* என்று அன்றும் இன்றும் என்றும் நாம் போற்றுதற்குரியோம். ஆளுடைய பிள்ளையார் மூன்றாவதாண்டில் உமையம்மையாரளித்த சிவஞான அமுதத்தைப் பருகி ஞானசம்பந்தம் பெற்றமையையும் சிவநெறி வளர்க்கும் திறனையும் கேட்டறிந்த மங்கையர்க்கரசியார் மகிழ்ச்சியடைந்து மனம் நெகிழ்ந்தார் என்பதைத் துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் நமக்கு அறியப்படுத்துகிறார்:

"இலைபடர்ந்த பொய்கை யிடத்தழுதல் கண்டு
முலைசுரந்த அன்னையோ முன்னின் - நிலைவிளம்ப
கொங்கை சுரந்தவருட் கோமகளோ சம்பந்தா
இங்குயர்ந்தா ளார்சொல் எனக்கு."

ஞானக் குழந்தையாரின் செயற்கரிய சீரிய சிவப்பணியைக் கேட்டவுடனே பாண்டிமாதேவியார் தம்மிரு தனங்களிலுமிருந்து பாலமுதம் பெருக நின்றனரென்றால் அவர்தம் அருட் பெருமை தெற்றெனப் புலப்படுவதாகும். இவரைப் போற்றுமிடத்தில் *'வளவர் திருக் குலக்கொழுந்து'* என்று சேக்கிழாரும் *'வளவர்க்கோன் பாவை'* என்று ஞானசம்பந்தரும் பாடியிருக்குந்திறன் சிந்தித்தற்குரியது. சோழர் குலத் தோன்றல்கள் மைவ்வைத்த கண்டன் நெறியன்றி மற்றோர் நெறியறியாதவர்கள். சிவமணம் கமழச் சிவாலயத் திருப்பணிகளைச் செய்தவர்கள். திருமுறைகளைத் தொகுப்பித்தவர்கள். அத்தகைய சைவப் பெருங்குடியில் அவதரித்தவர் அரசியார். சைவப் பணிசெய்தல் என்பது அவருடைய குலத்துக்குச் சிறப்பாயமைந்த பெரும் பண்பு. அந்த நெறியில் திறம்பாது பாண்டிநாட்டிலும் பணியாற்றியமை குறிப்படத்தக்கது. ஞானசம்பந்தர் பாண்டிநாட்டுக்கு எழுந்தருளி அரசியாருக்கும் அமைச்சருக்கும் வாழ்த்துரை வழங்கியபோதும் இக் குறிப்பையே முன்வைக்கிறார்:

"செம்பியர் பெருமான் குலமக ளார்க்கும்
திருந்திய சிந்தையீ ருமக்கும்
நம்பெரு மான்தன் திருவருள் பெருகும்
நன்மைதான் வாலிதே யென்ன.........."

ஞான சம்பந்தருடைய தேவாரப் பதிகங்களில் இடம்பெற்ற

பெருமை மங்கையர்க்கரசியாருக்கேயுண்டு. இதனாலன்றோ சேக்கிழார் பெருமானும் இவர் சிவப்பணியை நோக்கிச் சிறப்புப் புராணஞ் செய்து போற்றியுள்ளார்.

"பூசுரர்சூ ளாமணியாம் புகலி வேந்தர்
போனகஞா னம்பொழிந்த புனித வாக்கால்
தேசுடைய பாடல்பெறுந் தவத்தி னாரைச்
செப்புவதியா மென்னறிந்து தென்னர் கோமான்
மாசில்புகழ் நெடுமாறன் தனக்குச் சைவ
வழித்துணையாய் நெடுங்காலம் மன்னிப் பின்னை
ஆசினெறி யவரோடும் கூட ஈசர்
அடிநிழற்கீழ் அமர்ந்திருக்க அருளும் பெற்றார்."

திருவாசகத்தில் சிவபுராணம்

"நானேயோ தவஞ்செய்தேன்
சிவாயநம எனப்பெற்றேன்
தேனாய்இன் னமுதமுமாய்த்
தித்திக்கும் சிவபெருமான்
தானேவந் தெனதுள்ளம்
புகுந்தடியேற் கருள்செய்தான்
ஊனாரும் உயிர்வாழ்க்கை
ஒறுத்தன்றே வெறுத்திடவே."

பிறவிப்பிணி தீர்க்கும் பெருவாசகமாகிய திருவாசகத்தைச் சைவ உலகுக்கு அளித்தவர் மணிவாசகர். அவருடைய தூய இருதய கமலத்திலே இருந்து வெளிப்பட்ட செஞ்சொற்களாகிய மணிகளை அன்பாகிய கயிற்றிற் கோத்து இறைவனுக்கு அழுதழுது சாத்தி அதன் பொருள் அவனே என்று காட்டி அவனடிக்கீழ் நீங்காப் பேரின்பம் பெற்றவர் அவர். தேனாய் அவருக்கு இனித்தான் இறைவன். அந்த இன்ப உயிர்ப்பை வாய்மடுத்த அடிகளின் பாடல்கள், அவற்றை ஓதுகின்ற ஒவ்வொருவருக்கும் தேனாய் இனித்தன. அத்தகைய சுவைமிக்க திருவாசகப் பாடல்களை ஐம்பத்தாறு பதிகங்களாய் அமைத்துள்ளனர். அவற்றுள் முதலாவது பதிகம் சிவபுராணம் என்பது. திருவாசகம் அறிவிக்கும் நெறி இரண்டு. முதலாவது நாதன் நாமம் போற்றுதல். இரண்டாவது நாதன் தாள் போற்றுதல். இவற்றைக் கொண்டே சிவபுராணம் தொடங்குகிறது.

சிவபுராணம்

சிவபுராணம் என்றால் சிவனது அநாதி முறைமையான பழைமை என்பது பொருளாகும். இறைவன் பழையதிற் பழையவன்; புதியதிற் புதியவன். இதனை அடிகளே திருவெம்பாவையில்,

"முன்னைப் பழம்பொருட்கும்
முன்னைப் பழம்பொருளே"

என்றும்,

"பின்னைப் புதுமைக்கும்
பெயர்த்தும் அப் பெற்றியனே"

என்றும் அருளியுள்ளார். திருவாசகம் குருவருள் விளக்கத்தைச் சிறப்பாக எடுத்துக் காட்டுவதாகும். பக்குவமுள்ள ஆன்மாக்களுக்கு இறைவன் குருவடிவில் வந்து ஆட்கொள்வான் என்பது சைவசித்தாந்தம். திருவாசகத்தின் முழுப்பொருளும் திருவைந்தெழுத்து விளக்கமே யாகும். திருவாசகம் திருவைந்தெழுத்தைக் கொண்டு தொடங்கித் திருவைந்தெழுத்தின் அடக்கமான ஓங்காரத்தைக் கொண்டு முடிகிறது. ஓங்காரத்து உட்பொருளை *"ஐயன் எனக் கருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே"* என்று முடிவிலேயமைந்த அச்சோப் பதிகத்தில் பாடியுள்ளார்.

திருவைந்தெழுத்து

"நமச்சிவாய வாழ்க" என்று தொடங்குகின்ற தொடக்கம் எல்லாப் பொருளையும் அவனடிக்கீழ் அடக்குகின்ற அடக்கமாக அமைந்துள்ளது. ஏனென்றால் இவற்றுக்குள் அடங்காதது எதுவுமிருக்க முடியாது. அண்டங்கள், அறியாமை, சிவபரம்பொருள், திருவருள், உயிர்கள் என்பவற்றை முறையே நமசிவாய என்னும் ஐந்தெழுத்தும் விளக்குகிறது. திருவாசகத்தின் முழுப் பொருளும், திருவைந்தெழுத்தின் விளக்கமும் திருவடிப்பேறு ஆகும். இத்னையே முதலடிகளில் 'நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்றாள் வாழ்க' என்பதால் விளக்குகிறார்.

பாயிர மரபு

ஒரு நூலின் தொடக்கத்தில் வாழ்த்து, வணக்கம், அவையடக்கம், நூற்பெயர், நூற்பயன் என்பன கூறுவது மரபு, மணிவாசகப் பெருமான் இதனைச் சிவபுராணத்திலே விளக்கிப் பாடியுள்ளார். இதனைத் திருவாசகத்துக்கு ஒரு முன்னுரை என்று கூறினால் அது மிகையாகாது. முதலிலே வாழ்த்துகள் கூறித் தொடங்குவதைக் கவனிப்போம். ஞானாசிரியர்கள் அறுவகை வாழ்த்துக் கூறி ஆன்ம கோடிகளை உய்விக்க விரும்பினார்கள்.

'வாழ்க அந்தணர்' என்று தொடங்கிப் பாடி வைகையிலே ஏட்டினை இட்ட ஞானசம்பந்தரும், *'வான்முகில் வழாது பெய்க'* என்று பாடி வாழ்த்திய கச்சியப்பரும், *'நமச்சிவாய வாழ்க'* என்று வாழ்த்திய மணிவாசகரும் ஞானப்பெருமக்களே, *'நமச்சிவாய வாழ்க'* என்று பஞ்சாட்சரத்தை வாழ்த்தி *'நாதன்றாள் வாழ்க'* என்று உருவத்

திருமேனியை வாழ்த்தி, *'இமைப்பொழுதும் என்னெஞ்சில் நீங்கா தான்றாள் வாழ்க'* என்று அருவத் திருமேனியை வாழ்த்தி, *'கோகழி யாண்ட குருமணிதன்றாள் வாழ்க'* என்று குருவடிவை வாழ்த்தி, *'ஆகமம் ஆகிநின் றண்ணிப்பான் றாள் வாழ்க'* என்று சாத்திரங்களை வாழ்த்தி, *'ஏகன் அநேகன் இறைவனடி வாழ்க'* என்று 'ஒன்றாய் வேறாய் உடனாய் நிற்கும் பெருமானை வாழ்த்தி,

"நமச்சிவாய வாஅழ்க
  நாதன்றாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என்னெஞ்சில்
  நீங்காதான் றாள்வாழ்க
கோகழி யாண்ட
  குருமணிதன் றாள்வாழ்க
ஆகம மாகிநின்
  றண்ணிப்பான் றாள்வாழ்க
ஏக னனேக
  னிறைவ னடிவாழ்க"

என அறுவகை வாழ்த்துக் கூறுகிறார். அடுத்து ஐந்துவகை வெற்றி கூறுகிறார்.

வெற்றி

புறத்திலே நாம் காணுகின்ற வெற்றியிலும் பார்க்க அகத்திலே வெற்றியைக்காண முயலவேண்டும். ஐம்புலன்களை அடக்கி வெற்றி கொள்வதுதான் சமய வாழ்வு வாழ்வார்க்கு வேண்டியவை. அப்பரடிகள் அகத்திலே வெற்றி கண்ட அருளாளர். அவர்,

"புள்ளுவர் ஐவர் கள்வர்
  புனத்திடைப் புகுந்து நின்று
துள்ளுவர் சூறை கொள்வர்
  தூநெறி விளைய வொட்டார்"

என்று பாடி ஐம்புலன்கள் செய்யும் தீங்குகளை எடுத்துக்காட்டி அவற்றை வெற்றி பெற வேண்டுமானால்,

"முக்கண்ணான் பாத நீழல்
  உள்ளிடைப் புகுந்து நின்று
அங்கு உணர்வினால் எய்யலாமே"

என வெற்றிபெறும் மார்க்கத்தையும் விளக்குகின்றார். ஐவகைவெற்றி முக்கியம் என்பதை அடிகளும் சிவபுராணத்திலே,

"வேகங் கெடுத்தாண்ட
வேந்தனடி வெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன்றன்
பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குஞ் சேயோன்றன்
பூங்கழல்கள் வெல்க
கரங்குவிவார் உள்மகிழுங்
கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரங்குவிவார் ஓங்குவிக்கும்
சீரோன் கழல்வெல்க"

எனக் காட்டுகின்றார்.

உலகியலுக்குள் இன்பம் துய்க்க நாடும் அந்த ஊட்டத்தை அடக்கித் திசைதிருப்பி ஆட்கொண்ட தன்மையை அடுத்த அடியாலும், அடியவர்கள் அல்லாதார்க்குப் பாலில் வெண்ணெய் போல மறைந்திருக்கும் தன்மையை அடுத்த அடிகளாலும் விளக்கி அருளுகின்றார். இந்த ஐந்து வெற்றிகளும் புன்னெறி யதனிற் செல்லும் போக்கை விலக்கி நன்னெறியைக் காட்டுவதாகும்.

போற்றி

அறுபகை செற்று ஐம்புலனை அடக்கி வழிபடுவார்க்கு உதவுவனவாகிய போற்றிகளை எட்டுவகையாகக் காட்டுகின்றார். அட்டவீரட்டம் புரிந்த பெருமானுக்கு எட்டு நாண்மலர் கொண்டு வழிபடுவது இயல்பு. அவை எட்டும் போற்றிகளாக வெளிவருகின்றன. எண்குணத்தானை எட்டுமுறை போற்றிசெய்து துதிக்கின்றார். *'ஈசனடி போற்றி'* என்பது தொடக்கம் இவை அமைந்துள்ளன.

"ஈசனடி போற்றி
எந்தை யடிபோற்றி
தேசனடி போற்றி
சிவன்சே வடிபோற்றி
நேயத்தே நின்ற

நிமல னடிபோற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும்
மன்ன னடிபோற்றி
சீரார் பெருந்துறைநந்
தேவ னடிபோற்றி
ஆராத இன்பம்
அருளுமலை போற்றி"

குருதரிசனம்

வாழ்த்தும் வெற்றியும் போற்றியும் கூறிய அடிகள், இறைவன் குருவாக வந்து தன்னை ஆட்கொண்ட திறனை நினைந்து போற்றுகின்றார். *'சிவனவன் என் சிந்தையுள் நின்றவதனால்'* என்பதால் இறைவன் சகலர்க்குப் பக்குவமுடைமை கண்டு குருவடிவாக வந்து அருள்புரியும் திறத்தால் தனக்கும் அப்பேறு கிடைத்ததெனக் காட்டிச் சிவனென்பதால் இறைவனைக் குறித்தும், அவன் என்பதால் குரு மூர்த்தியைக் குறித்தும் பாடியருளினார். நூற்பயனையும், அவையடக்கத்தையும் அடுத்துக் காணலாம். *'சிவபுராணந் தன்னை'* என்பது நூற்பெயராகும். *'முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பன்யான்'* என்பது நூற்பயனாகும். *'பொல்லா வினையேன் புகழுமா றொன்றறியேன்'* என்பதும், *'அவனருளாலே அவன்றாள் வணங்கி' உரைப்பேன்* என்பதும் அவையடக்கமாகும்.

திருவாசகத்தின் முகவுரை போன்று பிறவியின் இழிவையும், இறைவனின் பெருமையையும், அடியவர்க்கு அருள்புரியும் திறனையும், அடியார்கள் இறைவனை வேண்டி நிற்கும் திறனையும் காட்டிச் சிவபுராணத்தை முடிக்கின்றார். வினையின் காரணமாகப் பிறந்து உழலுகின்ற உயிரானது கொடிய இருளாகிய ஆணவத்தினாலும் அறம் பாவம் என்னும் இருவினைக் கயிற்றினாலும் கட்டப்பட்டுப் புறத்தே தோலால் போர்த்து, அகத்தே புழு முதலிய அழுக்குகளைச் சொரியும் ஒன்பது வாயில் கொண்ட குடிலாக அமைந்த உடம்பினை எடுக்கிறது. மானுடப் பிறவி எடுத்த பின்பும் நேரிய வழியிற் செல்ல விடாது தடுத்து விலக்கி விடுகின்றன மலங்கள். இதனால் அறியாமையில் உழன்று நிற்கும் உயிர் ஏதோ தவப்பயனாலும், முன்பிறவிகளில் ஈட்டிய நல்வினை வசத்தாலும் இறைவனைக் குருவாகப் பெற்று உய்யும் நெறியை அடைகின்றது. ஆன்மாவின் குறிக்கோள் இறைவன்

திருவடியை அடைதலாகும். இதனைச் சிறப்பாக விளக்குகிறார்.

“எல்லாப் பிறப்பும்
பிறந்திளைத்தேன் எம்பெருமான்
மெய்யேயுன் பொன்னடிகள்
கண்டின்று வீடுற்றேன்”

பதி இலக்கணம்

பசு, பாசங்களைப் பற்றிக் கூறிய அடிகள் சைவசித்தாந்த அடிப் படைக் கொள்கையில் நின்று பதியிலக்கணத்தைக் காட்டுகின்றார்.

“ஆக்கம் அளவுஇறுதி
இல்லாய் அனைத்துலகும்
ஆக்குவாய் காப்பாய்
அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
போக்குவாய் என்னைப்
புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பில்
நாற்றத்தின் நேரியாய்
சேயாய் நணியானே
மாற்ற மனங்கழிய
நின்ற மறையோனே”

என்பதால் இறைவனுடைய சொரூப நிலையும் தடத்தநிலையும் கூறப்படுகிறது. தடத்தத்தில் இறைவன் இறங்கிவருவது அடியவர்களுடைய பிறந்த பிறப்பை அறுப்பதற்காகவாம் என்பதை நாமறிய உணர்த்துகிறார்.

“நிலந்தன்மேல் வந்தருளி
நீள்கழல்கள் காட்டி
நாயிற் கடையாய்க்
கிடந்த அடியேற்குத்
தாயிற் சிறந்த
தயாவான தத்துவனே”

என்பதைப் பன்முறை நாம் படித்துப் படித்து இன்பம் அடையவேண்டும். இறைவன் தாய்க்கருணையுடையவன்; தாயினும் நல்ல தலைவன்; பால்நினைந்தூட்டும் தாயினும் சாலப் பரிவுடையவன். எங்கள் பிழைபொறுப்பதில் அவன் தாய். எங்கள் பணிகளை ஏற்றுக்கொள்வதில்

அவன் தாய். அருள் சொரிவதில் ஈடிணையற்ற எமது அன்னையாக நின்று கன்றினுக்குச் சேதா கனிந்திரங்கல் போல எமக்கு இரங்குகின் றான் இறைவன்.

இத்தன்மையில் தயவுகாட்டும் இறைவனிடம் அடிகள் கேட்கும் வரங்களைக் கவனிப்போம்.

வேண்டும் பரிசு

"வேற்று விகார
விடக்குடம்பின் உட்கிடப்ப
ஆற்றேன் எம் ஐயா"

என்பது அவ்வரமாகும்.

அடிகள் மாத்திரமல்ல; ஆண்டவன் நெறியைப்பற்றி நிற்கும் நாம் ஒவ்வொருவரும் கேட்கும் வரமும் இதுவே. 'அரனே அரனே' என்று அரற்றி யரற்றிக் கேட்கவேண்டும். எந்த நிலையில் நின்று கேட்கவேண்டுமென்றால் பொய்கெட்டு மெய்யான நிலையில் நின்று கேட்கவேண்டும். அப்படிக் கேட்போமானால் எம்பெருமான் எமக்கு மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராத நெறியைத் தந்தருளுவான். இதனால் கள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டறுத்துவிடும், "வீடு பேறு" என்ற பெருநிலை வாய்த்துவிடுமென ஆன்மாவின் குறிக்கோளில் நிறுத்துகிறார்.

பாட்டின் பயன்

இறுதியாக இத்தகைய பாட்டினைப் பாடி இறைவனை வணங்கு பவர்க்குக் கிடைக்கும் பெரும்பயன் விளக்கப்படுகிறது.

"சொல்லிய பாட்டின்
பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தின்
உள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
பல்லோரும் மேத்தப் பணிந்து."

பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார் எழுவாயாகவும், செல்வர் சிவபுரத்தி னுள்ளார் பயனிலையாகவும் அமைந்துள்ளன. சிவனடியார்களால்

போற்றப்படுவது ஒரு பேறு. சிவனடிக்கீழ் சென்றடைவது மற்றைய பேறாகும்.

"கட்டறுத் தெனையாண்டு கண்ணார நீறு
இட்ட அன்பரோடு யாவருங் காணவே
பட்டி மண்டபம் ஏற்றினை ஏற்றினை
எட்டி னோடிரண் டும்அறி யேனையே."

என்றார் இன்னோரிடத்தில்.

பாட்டின் பொருளுணர்தல் என்பது மெய்ப்பொருளை அறிதல் என்பதாகும். அந்தப் பொருளே சிவமென்னும் செம்பொருளாகும்.

எனவே திருவாசகத்தின் முழு அடக்கமும் சிவபுராணமே என்பதையும், சைவ சித்தாந்த அடிப்படையில் ஆன்மா இறைவனை அடையும் நெறியை இப்பகுதி விளக்கி நிற்கிறது என்பதையும், இதனைப் பொருளுணர்ந்து பாடிப் பரவுவோர் பிறவாத இன்பப் பேரின்ப வீட்டினை அடைவர் என்பதையும் முழுப்பொருளாக அறிய வைப்பது சிவபுராணம். இதனை நாடொறும் காலை மாலை ஓதிப் பயனடை வோமாக.

"தொல்லை இரும்பிறவிச் சூழுந் தளைநீக்கி
அல்லலறுத் தானந்த மாக்கியதே - எல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதவூ ரெங்கோன்
திருவா சகமென்னுந் தேன்."

திருச்சிற்றம்பலம்.

யாழ்ப்பாணத்து யோகர் சுவாமிகள்

"என்னைஎனக் கறிவித்தான் எங்கள் குருநாதன்
இணையடியென் தலைவைத்தான் எங்கள் குருநாதன்
அன்னைபிதா குருவானான் எங்கள் குருநாதன்
அவனியெல்லாம் ஆளவைத்தான் எங்கள் குருநாதன்
முன்னைவினை நீக்கிவிட்டான் எங்கள் குருநாதன்
மூவருக்கும் அறியவொண்ணா எங்கள் குருநாதன்
நன்மைதீமை யறியார்தான் எங்கள் குருநாதன்
நான்தானாய் விளங்குகின்றான் எங்கள் குருநாதன்"

நமது நாட்டிலே நமது கண்முன்னே சீவன் முத்தராக வாழ்ந்து 1964ஆம் ஆண்டு இறைபதம் அடைந்த யோகர் சுவாமிகளை நினைவு கூருவது பெரும் தவப்பேறாகும். யோகர் சுவாமிகளின் குருபூசைக் குழு மலேசியா நாட்டிலே இயங்குவது குறித்து எனது பாராட்டைத் தெரிவிக்கிறேன். சுவாமிகள் ஒரு நடமாடுந் தெய்வமாக நம்நாட்டில் காட்சியளித்தவர். வாழ்வின் முற்பகுதியை அரசாங்க உத்தியோகத்தில் கழித்த போதிலும் ஓய்வு நேரத்தைத் தியானத்திலும் மௌனத்திலும் செலவு செய்தார். இவருடைய குரு செல்லப்பா சுவாமிகள் என்பவர். நல்லூர்த் தேர் மண்டபத்தில் தம் குருவின் மேற்பார்வையில் சுவாமிகள் நாற்பது நாள் தவமிருந்தார். இதன் பின்னர் இருப்பை மரத்தடியில் நிட்டையில் இருந்தார். தம்மைத் தரிசிக்க வருவோருக்கு உபதேசஞ் செய்வதும் அவருடைய ஐயங்களைத் தாமாகவே உணர்ந்து தீர்த்து வைப்பதும் அவர் கடமையாக இருந்தது. அத்துடன் *'சிவதொண்டன்'* என்னும் மாத இதழ் மூலம் மக்களுடைய கருத்துகளுக்கு நல்விருந்து அளித்தார். சுவாமிகள் அடிக்கடி கூறும் மந்திரங்களை நாம் சிந்தையிலே இருத்த வேண்டும். *'சும்மா இரு', 'எப்பவோ முடிந்த காரியம்', 'நாம் அறியோம்', 'முழுவதும் உண்மை', 'ஒரு பொல்லாப்பும் இல்லை'* இவற்றின் உண்மைகள் நினைந்து நினைந்து இன்புறுதற்குரியவை.

இவருக்கு இளம்பிராயத்தில் கிறிஸ்தவ பாடசாலையிலே கல்வி கற்கும் சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது. ஆனால், நாவலர் பெருமானைப் போன்று அந்தச் சூழலிலே தான் சமய விழிப்புணர்ச்சி பெறக்கூடிய

மனப்பாங்கும் ஏற்பட்டது. பெற்றோரை இளவயதில் இழந்தவரானபடி யால் வாழ்க்கையைப் பற்றிய அல்லல்களும் துன்ப அனுபவமும் சேர்ந்து இன்ப வழிக்கு அவரை இழுத்துச் சென்றது. அவர் தமக்கு முன் வரும் துன்பம் மீதுறப் பெற்றவர்களை ஆதரித்து அறிவு கூறி இன்ப வழியைக் காட்டி வைத்தார். அறியாதவனுக்கு அறிவைக் கொடுத்தும் இருட்டறையில் இருந்தவனுக்கு ஒளியைக் காட்டியும் நற்பணி புரிந்தார். இவரை நோக்கிப் பலதரப்பட்ட மக்கள் படையெடுத் தனர். பிரபுக்கள், மந்திரிகள், பட்டதாரிகள், பண்டிதர்கள், பாமரர்கள் எல்லோரும் இவரிடம் சென்று அருட்பார்வைக்கும் நல்வாக்கிற்கும் தவம் கிடந்தனர். தவறு செய்தவர்கள்கூட அவர் முன்னிலையில் தம் தவறுகளைக் கூறி மனச்சாந்தி அடைந்தனர். வழிபடுவோர் கூட்டத்துக்கு அவர் காட்டிய வழிபாட்டு நெறி மிக இலகுவானதாகும். உங்கள் மனத்தில் ஆண்டவன் எப்படிக் காட்சியளிக்கிறானோ அந்த நிலையிலேயே வழிபடுங்கள் எனக் கூறினார்.

இவருடைய இளமைக்காலம் ஆத்மிகத் துறைக்கு பலவழிகளை யும் ஆக்கிக் கொடுத்தது. நீர்ப்பாசன இலாகாவில் கடமை புரிந்த இவர் கடமையின் இடையிலே தோத்திரங்களையும் சாத்திரங்களையும் நன்றாகப் பயின்று வந்தார். அவர் உள்ளத்தை ஈர்த்த சிறந்த நூல் பெரிய புராணம். இதற்கு மேலாக, செல்லப்பா சுவாமிகளின் ஞானத் தொடர்பு வாழ்வை முழுமையடையச் செய்துவிட்டது. செல்லப்பா சுவாமிகள் தம் சீடரை நாடொறும் பரிட்சித்து அவர் பக்குவ நிலை யைக் கண்டு ஞானத்தை உணர்த்தத் தொடங்கினார். ஆண்டி வேடத் தில் நல்லூர் வீதியில் காட்சியளித்த அவர் யோகர் சுவாமிகளுக்கு ஞானமுணர்த்தும் குருவாக அமைந்தமை திருவருட்செயலே. இந்த நிலையை நற்சிந்தனையிலே சுவாமிகள் பாடியுள்ளார்.

"நல்லூர் வெளியிலே பொதுநடம் புரிகிறான்
எங்கள் குருநாதன் எங்கும் பிரகாசம்
எல்லாரை யுந்தன் னிடத்திலே காண்பவன்
இயமநிய மங்களில் எள்ளளவு மோபிசகான்

பொல்லாப்பிங் கில்லையென்று போதனை செய்வான்
புகழ்ச்சியு மகிழ்ச்சியு மொன்றாகக் காண்பவன்
செல்லப்ப னென்னுந் திருப்பெய ருடையான்
சிங்கார நடையொடு சிரிப்பினை யுடையான்"

"ஆரறி வாரென அடிக்கடி சொல்லுவான்
தேரடிப் படியிலே சிங்காரமாய்க் கிடப்பான்
பேரறி வாளனெனப் பிறரெவரு மோவறியார்
பித்தனென் றுலகோர் பேசுவா ரேசுவார்."

தனது குருவினிடமிருந்து தான் பெற்ற அனுபவத்தைத் தன்னை வந்து அடைபவர்களுக்கு வழங்க வேண்டுமென்று முன்வந்தார். அவரிடம் தரிசனத்திற்குச் சென்றவர்கள் அனலிலே காய்ச்சப்பெற்ற பொன் போல புத்தொளி பெற்றே வீட்டுக்குத் திரும்புவார்கள். இறைவனையும் இறைவனை வழிபடும் அடியவர்களையும் வழிபட வேண்டும் என்பதையே திரும்பத் திரும்பக் கூறுவார். ஆண்டவன் எம்மை விட்டகலாமல் இருக்கிறான் என்றும் அதே நேரத்தில் நாம் ஆண்டவனைப் புறக்கணித்து அகலச் செல்ல உலக பாசம் எம்மை இழுக்கிறது என்றும் சொல்வார்.

"பெறுதற் கரிய பிறவியைப் பெற்றும்
பெறுதற் கரிய பிரானடி பேணார்
பெறுதற் கரிய பிராணிக ளெல்லாம்
பெறுதற் கரிய பேறிழந் தாரே"

என்பது திருமந்திரம்.

எனவே, மானிடப் பிறவி மகத்துவம் அடைய வேண்டுமானால் சிவத்தியானமும் சிவத்தொண்டும் முக்கியமாகும். மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் குருந்த மர நீழலில் குரு உபதேசம் பெற்று ஞானநெறியை உலகுக்குக் காட்டியது போல் யோகர் சுவாமிகளும் தான் பெற்ற அனுபவ இன்பத்தை உலகுக்கு வழங்கினார். சிவபுராணம் பாடிப் பரவுதலும், தன்னடியார்களைப் பாட வைப்பதும் அவருடைய தினாந்தரக் கடமையாக இருந்தது. நேரம் கிடைக்கும்போதெல்லாம் வேதாகம உண்மைகளை உணரக்கூடியவர்களுக்கு விளக்குவார்.

ஒருமுறை மகாத்மா காந்தி அடிகளை இரு ஐரோப்பியர்கள் தரிசித்துவிட்டு யோகர் சுவாமிகளையும் தரிசிக்க வந்தார்கள். அவர்களுடைய நல்வாக்கிற்காகக் காத்து நின்றார்கள். *"காந்தியடிகள் என்ன சொன்னார்"* என்று கேட்டார் சுவாமிகள். *'ஒன்றே குலம்*

ஒன்றே கடவுள் என்றார்' எனச் சொன்னார்கள். *"ஆம், இதனைவிட நான் வேறு எதனைக் கூறுவது"* என்றார் யோகர் சுவாமிகள். இவர்களின் ஞானப் பக்குவத்தை நோக்கியே இலங்கைத் தேசாதிபதி சோல்பரிப் பிரபுவின் மகன் பிரதம சிஷ்யராகி இவர் வழி நின்று மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்த செங்கலடியில் கடமையாற்றி வருகிறார். "வேலையே வணக்கம்" என்று அடிக்கடி அவர் கூறுவர்.

மதம், இனம், மொழி என்ற பேதம் நோக்காது தன்னிடம் யார் யார் வருகை தந்த நேரத்திலும் அவ்வவர் மனக்கருத்தை அறிந்து ஆவன கூறி விடுவார். ஒரு சமயம் ஸ்ரீ ரிக்கிரி பண்டா திசநாயக்கா என்ற பேருடைய புத்த சமயப் பிரமுகர் ஒருவர் முதல் முறை இவரைச் சந்திக்கச் சென்றார். சுவாமிகள் கையில் தும்புத்தடி கொண்டு கூட்டிக் கொண்டு நின்றார்; வந்தவரைக் கண்டவுடன் திசநாயக்கா வாருங்கள் என்று அழைத்தார். அடுத்து *"நீ உன்னை நினைத்துக் கொள், ஆண்டவனின் இராச்சியம் உனக்குள்ளேயே இருக்கு, சும்மா இரு"* என்றார். மனிதனின் எண்ணங்களை ஊடுருவி அறிவதில் இவர் பேராற்றல் படைத்தவர். அவருடைய உபதேசங்கள் கேட்டாரது உள்ளங்களைப் பிணித்துவிடும். எத்தனையோ சித்துகள் கைவரப் பெற்றவராக இருந்த போதிலும் அவற்றையெல்லாம் அவர் வெளிக்காட்டவில்லை. ஒவ்வொருவருடைய வாழ்க்கையிலும் சுவாமிகள் பின்னிப் பிணைந்துவிட்டார். நோய் நொடிகளுக்கு எல்லாம் அவர் ஏற்ற மருந்து சொல்லிக் கொடுப்பார். வைத்தியர்களால் மாற்ற முடியாத கொடிய வியாதிகளையெல்லாம் இவர் மாற்றியுள்ளார். உடல் நோய், உள நோய், உயிர் நோய் யாவையும் மாற்றிவிடும் பெரு வைத்தியர் இவர்.

சுவாமிகளின் தெய்வத் தோற்றம் பார்த்தாரைப் பரவசப்படுத்தும். வால் நரை முடியும், அருளொழுகும் கண்களும், சிரித்த முகச் செவ்வியும் கண்டார் நெஞ்சைக் கவரக் கூடியன. எத்தனையோ முனிவர்கள், இருடிகள் பற்றி நாம் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். ஆனால் நாம் கண்கண்ட ஒரு பெரும் முனிவர்தாம் கொழும்புத்துறை யோகர் சுவாமிகள். கல்லைப் பிசைந்து கனியாக்கி என்று பாடினார் மாணிக்க வாசக சுவாமிகள். அதே போன்று இரும்பு தரும் நெஞ்சங்களை, பதவி மோகம் பிடித்த உள்ளங்களை, பணம் படைத்த இறுமாப்புடன் வாழ்ந்தோர் இதயங்களை ஈர்த்து ஈர்த்து உருக வைத்தவர் இந்த முனிவர். மக்கள் எல்லாரும் சிந்தையிற் கடவுளும் செயலில்

தூய்மையும் கொண்டு ஒழுக வழிகாட்டினார். இன்று அவர்களின் சிஷ்யர்கள் பலர் நம்நாட்டில் சமயம் வளர்க்கும் பெரும் பணியைப் புரிந்து வருகிறார்கள். சுவாமிகள் அருளிச் செய்த 'நற்சிந்தனைச் செய்யுள்கள்' அற்புதமானவை. படிப்போர் உள்ளத்தைப் பரவசப்படுத்து பவை.

"காகம் உறவு கலந்துண்ணக் கண்டீர் அகண்டா காரசிவ
போகமெனும் பேரின்பவெள்ளம் பொங்கித் ததும்பிப் பூரணமாய்
ஏக உருவாய்க் கிடக்குது ஐயோ இன்புற்றிட நாமெடுத்த
தேகம் விழுமுன் புசிப்பதற்குச் சேர வாரும் செகத்தீரே"

என்றார் தாயுமான சுவாமிகள். எங்கள் யோகர் சுவாமிகளும் 'நற்சிந்தனை'ப் பாடல்கள் மூலம் எம்மை ஆண்டவன் திருவருள் பெற அழைக்கிறார்.

"வறுமைப் பிணிக்கு மருந்தொன் றிருக்குது
வந்து பாருங்கள் நல்லூரில் வந்து மருந்தை அருந்திய
மாதவர் வாழ்ந்தார் வாழ்ந்தார் வாழ்ந்தாரே"

நல்லூர்ப் பகுதியில் குரு தரிசனம் பெற்றவராகையால் அப்பதி யைக் குறித்து அதிகமான *'நற்சிந்தனை'*ப் பாடல்கள் பாடியுள்ளார். பாடல்கள் முழுவதிலும் வேதாந்த சித்தாந்த கருத்துகள் நிறைந்து மிளிர்கின்றன. சுவாமிகளின் உள்ளம் திருவாசகத்தில் திளைத்திருந்த மையை அவர் பாடல்கள் சிறப்பாகக் காட்டுகின்றன.

"பொறிவழியே போய்ப்புகுந்து புலம்பித் திரிவேனை
நெறிவழியே நிறுத்தி நீயேநா னென்றுரைத்த
பெரியவனைப் பித்தனெனப் பிறர் பேசும் பெருமானைச்
செறிபொழில்சூழ் நல்லைநகர்த் தேரடியிற் கண்டேனே"

இது கண்ட பத்து என்ற பகுதி; குரு தரிசனம் குறித்துப் பாடியதாகும். மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் தில்லையிலே பாடிய கண்ட பத்தை இது ஞாபகம் ஊட்டுகிறது. நாயன்மார்கள் எல்லாரும் நிலையில்லாப் பொருளை எடுத்துக்காட்டி அவ்வழி நாட்டம் செலுத்

தாது நிலையான பொருளாகிய பரம்பொருளை நாடவேண்டுமென்றே வழிகாட்டினர். *'நீநாளும் நல்நெஞ்சே நினைகண்டாய்'* என்றும், *'புகழ்மின் தொழுமின் பூப்புனைமின்'* என்றும் பாடிப்பாடி அறிவுறுத்தினார்கள். அந்த வழியிலே சுவாமிகளின் அறிவுறுத்தலைப் பார்ப்போம்.

"சென்றன சென்றன வாழ்நாள் அனைத்தும்
குன்றின குன்றின செல்வமும் இளமையும்
ஒன்றிய வகையால் உஞற்றுக அறனைக்
கன்றிய காலன் கணத்தினில் வருவான் ஆதலின்
நின்றும் இருந்தும் நடந்தும் நினைமின்
......................................"

இலகுவான முறையில் எம்மை உணர வைக்கும் திறனை இங்குக் காணலாம். குரு வாசகங்களாக அவர் அருளிய ஞானமொழிகளை எமது சிந்தையில் இருத்த வேண்டும். *"எதை நீ பாவனை செய்கின்றாயோ அது நீயாவாய்"* என்பதும் *"எப்பவோ முடிந்த காரியம்"* என்பதும் *"ஒரு பொல்லாப்பும்"* என்பதும் என்றும் சிந்திக்கச் சிந்திக்கத் தெவிட்டாத பொன்மொழிகள் ஆகும். யாழ்ப்பாணமும் ஈழநாடும் செய்த தவப்பயனாகத் தோன்றிய அவர்களின் எண்ணங்களும் அருள் வாக்குகளும் என்றும் எம் இதயத்தை விட்டு நீங்கா. அவர்களின் ஞாபகமாக விளங்குகின்ற *'சிவதொண்டன்'* சஞ்சிகையைப் போற்றி ஆதரிப்பது சைவமக்களாகிய எமது பெருங்கடனாகும்.

"வேண்டில் வேண்டாமை வேண்டிட வேண்டுமே
மிக்க அன்பருள் வாழ்ந்திட வேண்டுமே
மாண்டு மாண்டு பிறந்திட நேரினும்
மாதவ! மனம் மற்றொரு பற்றின்றி
ஊன்று பாதத் துறங்கிட வேண்டுமே
ஓம் சிவாய நமஎன வேண்டுமே
ஈண்டே எனக்கொரு சொல்லால் உணர்த்திய
என்கு ரூபர புங்கவ சிங்கமே"

கல்வியின் நோக்கமும் சமுதாயத் தொண்டும்

புதிய வருடம் பிறக்கப் போகிறது. அகில உலகத்திலேயும் வாழுகின்ற தமிழ் மக்கள் விழாவைச் சிறப்பாகக் கொண்டாடுவார்கள். புதுவருடத்தை முன்னிட்டு இல்லங்கள் தோறும் புதுப்பொலிவும் மகிழ்ச்சியும் நிறைந்து விளங்கும். இத் தினத்திலே அதிகாலையில் ஆண்டவனுடைய ஆலயங்களுக்குச் சென்று வழிபட்டுப் பின்பு புதுக் கருமங்களை ஆரம்பிக்கும் மரபு மிகப் பழங்காலந்தொட்டு நடைமுறை யிலிருந்து வருகின்றது. ஆனால் இந்த விழாவை வெறும் சடங்காக மாத்திரம் கொண்டாடுவதிலும் பார்க்க வாழ்க்கை முறையிலும் பல புதுமைகளையும் நிறைவுகளையும் ஆக்கிக் கொள்வதற்கு நாம் சங்கற்பம் எடுக்க வேண்டும். அதுவே விழாவின் உண்மையான நோக்கமாகும். ஒவ்வொரு சமுதாயமும் தத்தமது மரபைப் பேணி இனத்தைப் பேணிப் பண்பாட்டைப் பேணி நடப்பதற்கு உதவி புரிவன விழாக்களே. ஆனால் இன்று நம் நாட்டில் விழாக்கள் மலிந்துவிட்டன, விழாக்களின் பயன் குன்றி வருகிறது. எனவே உண்மையான கல்வி யின் நோக்கத்தையும் சமுதாயத் தொண்டையும் உணர்ந்து இப் புது வருடத்திலே நாம் சிந்தித்துச் செயலாற்ற வேண்டும்.

புத்தாண்டு என்பது மக்களுக்குப் புத்துணர்ச்சியைத் தருவது. புதுவருடத்தை முன்னிட்டு எல்லாவற்றையும் நாம் புதுமையாகச் செய்து கொள்கிறோம். எனவே கடந்த வருடத்தில் விட்ட தவறுகளை புதுவருடத்திலே திருத்திக் கொள்ளவேண்டும். கடந்த காலத்தில் நிகழ்ந்த துன்பங்களையும் வருத்தங்களையும் அது மறக்கச் செய்யும். நல்ல நினைப்பையே உள்ளத்தில் தோற்றுவிக்கும். கடந்த வருடத்தில் நாமாற்றிய பணிகளைப் புதுவருடத்தில் மேலும் பெருக்கிக் கொள்ள வேண்டும்: சிந்தனையிலும் செயலிலும் புதுமை காணவேண்டும்; நடையிலே புதுமை, உடையிலே புதுமை, நாகரிகத்திலே புதுமை, வீட்டிலே புதுமை மாத்திரம் இருந்தால் அது புத்தாண்டு வாழ்வுக்குரிய நற்பயனை அளிக்காது.

தமிழர் வாழ்விலே பூரணை நாள்கள் சிறப்பாகக் கொண்டாடப் பட்டன. ஏழாவது நூற்றாண்டிலே அவதரித்த ஞானசம்பந்தருடைய பூம்பாவைப் பதிகத்தில் இதனைச் சிறப்பாகக் காண்கிறோம். சித்திரை மாதத்திலே சித்திரை நட்சத்திரத்தோடு பூரணை சார்ந்து வருகிறது.

சூரியன் முதல் ராசியாகிய மேட ராசிக்கு வருகிறது. இதனாலேயே இம் மாதத்தை வருடத்தின் தொடக்கமாகக் கொள்கிறோம். இம்மாதத்தின் தொடக்கத்தைப் புதுவருட தினமாகவும் கொண்டாடுகிறோம்.

நமது நல்வாழ்விற்கு வழிகாட்டுவது கல்வி. கல்லுதல் என்பது அகழுதல் என்ற பொருளில் அமைகிறது. உள்ளத்தில் உள்ள மாசுகளை நீக்கித் தூய்மையாக்குவதற்குத் துணை புரிவதே கல்வி.

"சென்ற இடத்தால் செலவிடா தீதொரீஇ
நன்றின்பால் உய்ப்ப தறிவு"

என்றார் வள்ளுவர். தீயதன் திறலையும் நல்லதன் நலனையும் பகுத்துணர வைப்பதற்குத் தூண்டுவது கல்வி. அதன் பயன் ஆண்டவனுடைய திருவடியில் நம்மைச் சேர்த்தலில் முடிகிறது. வள்ளுவப் பெருந்தகையும் இதனை விளக்கவே,

"கற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவன்
நற்றாள் தொழாஅ ரெனின்."

என்று பாடியருளினார். கல்வியின் பயன் கற்றலில் தொடங்கி நிற்றலில் முடியவேண்டும். இடையிலே கேட்டல், சிந்தித்தல், தெளிதல் என்ற மூன்று படிகளும் அமைந்திருக்கின்றன. இந்தத் தெளிவுதான் சமய வாழ்வுக்கும் சமூக சேவைக்கும் எம்மைச் செலுத்துகிறது. சமுதாயத் தொண்டு என்பது ஆண்டவன் வழிபாட்டை ஒட்டி நிற்பதுதான். தெய்வ நம்பிக்கையில்லா உள்ளத்தில் மனச்சாட்சி வேலை செய்யாது; நீதி உயிரற்றுப் போகும்; பண்பாடு புகைந்துவிடும். எனவே வழிபாட்டிற் சிறந்தது சமுதாய நலனைச் சிந்தித்து செயலாற்றுதலே. இரண்டு வகையிற் கல்வியை நாம் பெறுகிறோம். உலகத்தில் ஏற்படும் அனுபவத்தின் மூலமும் நூல்களின் வாயிலாகவும் பெறுவது ஒருவகை. உள்ளுணர்வின் மூலம் சிந்தித்து அறிவைத் தேடிக் காண்பது இரண்டாவது வகை. இவ்விரண்டுஞ் சேர்ந்தால் பிறர் நலத்தையே சிந்தனை செய்யத் தூண்டும்; முடிவில் இறை நலத்திற்கு ஆளாக்கும்; தக்கது இன்னது என்றும் தகாதது இன்னது என்றும் பகுத்துணர வைக்கும். 'தக்க தின்ன தகாதன இன்னதென் றொக்க உன்னல ராயின் உயர்ந்துள மக்களும் விலங்கே' என்றார் கம்பர். தக்கனவற்றைச் சிந்திப்பவன், எல்லோரும் இன்புற்றிருக்கவே நினைப்பான்.

"அனைத்துயிரும் ஒன்றென் றெண்ணி
அரும்பசி எவர்க்கும் ஆற்றி
மனத்துளே பேதா பேதம்
பொய்வஞ்சம் களவு சூது
சினத்தையும் தவிர்ப்பா ராகில்
செய்தவம் வேறொன் றுண்டோ."

என்றார் ஒரு பெரியவர். நீடிய பிணியால் வருந்துவோரைக் கண்டு உளம் நெகிழ்ந்தேன் என்றார் இராமலிங்க வள்ளலார். மனிதன் தோன்றிய காலந்தொட்டே சமயமும் சமூகமும் இணைந்து பிணைந்து வந்திருக்கின்றன. சமய வாழ்வுதான் மனிதன் வாழ வேண்டிய வாழ்வு. அது உயிருக்கு ஒளியையும் பாதைக்குத் தீபத்தையும் உள்ளத்துக்குத் தூய்மையையும் அளிக்கும். தனக்குத் தானே நற்சான்று பகர்வது சமய அனுபவம். இதனால், பேசும் பேச்சும் நினைக்கும் எண்ணமும் ஆற்றும் செயலும் புனிதமடைகின்றன. மக்களுக்குப் பயனுள்ள பணியைச் செய்வதே சமயத்தின் கடமை என்றார் காந்தியடிகள். அவர்களின் கருத்துப்படி இந்துசமயம் என்பது சத்தியத்தைப் பின்பற்றிச் செல்வதற்கு அமைந்த ஒரு மார்க்கமாகும். புத்தரின் அறத்தையும் சைனரின் அகிம்சையையும் யேசுவின் தியாகத்தையும் முகமதுவின் புனிதத்தையும் அடக்கியிருப்பது இந்து மதம். கல்வியின் உண்மைப் பயன் பிற உயிர்களிடத்தில் அன்பு செலுத்துதலிலுந் தங்கியுள்ளது. அன்பினாலே உலகை ஆட்சி செய்யலாம் என்பதைப் புத்தாண்டுத் தினத்திலே நாம் சிந்தையிற் கொள்ள வேண்டும்.

பாப்பாவுக்கு வாழும் முறைமையை எடுத்துக் காட்டிய பாரதியாரும்,

"உயிர்க ளிடத்தி லன்பு வேண்டும் - தெய்வம்
உண்மை யென்று தானறிதல் வேண்டும்
வைர முடைய நெஞ்சு வேண்டும் - இது
வாழும் முறைமையடி பாப்பா."

என்று பாடினார்.

நம் முன்னோர்கள் பரந்த சொல்லும் பரந்த செயலும் பரந்த எண்ணமுமுடையவர்களாய் வாழ்ந்தார்கள். பிற்றைநிலை முனியாது கற்றல் வேண்டும் என்ற கொள்கை அன்றிருந்தது. அறிவுடை ஒருவனை அரசனும் விரும்பினான். சங்க காலத்தில் ஐந்நூற்றுக்கு மேற்பட்ட புலவர்களை வள்ளல்கள் ஆதரித்தார்கள். புலவர் பாடும் புகழையே பெரும் புகழாகக் கொண்டார்கள் மன்னர்கள். புலவர்களும் கேவலம் வயிற்றுப் பிழைப்புக்காகப் பாடினாரில்லை. வேண்டிய நேரங்களில் அறிவுரை நல்கியும் நீதியை எடுத்துரைத்தும் அரசர்க்கு அறிவுரை கொளுத்தினர் புலவர்கள். கல்வியென்பது நீதி, சத்தியம், அறம் என்பவற்றின் சார்பிலே வளர்வதாகும். இன்று கற்றார் மத்தியிலே எத்தனையோ ஊழல்களை நாம் காண்கின்றோம். அதற்கு மாறாகக் கல்லாத பேர்களே மிக நல்லவர்கள் என்று சொல்லக்கூடிய நிலையிலும் பலர் வாழ்கின்றனர்.

"எப்பொருள் எத்தன்மைத் தாயினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு."

கற்பனவெல்லாவற்றையும் காண்பனவெல்லாவற்றையும் கேட்பன வெல்லாவற்றையும் உண்மை அறிவுக்குரியன என்று நாம் கருதிவிடக் கூடாது. நல்லனவற்றையும் அல்லனவற்றையும் பிரித்துணர வைப்பதே உண்மையறிவாகும்.

இத்தகைய அறிவைக் கொண்டு நாம் ஆற்ற வேண்டிய பணிகள் யாவை? முதலில் எமது குற்றத்தை நாம் உணர்ந்து திருந்திக் கொள்ள வேண்டும். அடுத்தபடியாகத் தன்னலமற்ற முறையில் சமுதாயத்துக்குப் பணி புரிய வேண்டும். இந்தச் செம்மை வாழ்வு தான் இது போழ்து வேண்டற்பாலது.

இளம்பெரும்வழுதி என்ற அரசன் சொல்வதைக் கவனிப்போம்.

"உண்டால் அம்மஇவ் வுலகம் இந்திரர்
அமிழ்தம் இயைவ தாயினும் இனிதெனத்
தமியர் உண்டலு மிலரே முனிவிலர்
துஞ்சலு மிலர்பிற ரஞ்சுவ தஞ்சிப்
புகழெனின் உயிருங் கொடுக்குவர் பழியெனின்
உலகுடன் பெறினுங் கொள்ளலர் அயர்விலர்

அன்ன மாட்சி யனைய ராகித்
தமக்கென முயலா நோன்றாட்
பிறர்க்கென முயலுக ருண்மை யானே."

உலகம் அன்று தொட்டு இன்று வரை வாழ்ந்துகொண்டு வருகிறதென்றால் அதற்குக் காரணம் தமக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியாளர் ஒரு சிலராவது வாழ்வதாற்றான் என்பதை அவ்வரசன் எடுத்துப் பாடியதைப் புறநானூற்றிற் காண்கிறோம். இவற்றிலும் பார்க்கத் தமிழனுடைய இலட்சிய வாழ்வுக்கு வேறு என்ன தேவை?

இன்றைய இளைஞர்களே வருங்காலச் சமுதாயத்தை உருவாக்க வேண்டியவர்கள். அவர்களுக்கு *'யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்'* என்ற மனப்பாங்கு உண்டாக வேண்டும். *'ஒன்றே உலகம் ஒருவனே தேவன்'* என்ற உயர்ந்த நோக்கு ஏற்பட வேண்டும். *'நாமிருக்கும் நாடு நமது'* என்ற அபிமானம் இடம்பெற வேண்டும்: எவ்வுயிரும் தன்னுயிர் போல் எண்ணியிரங்கும் அருள்நெறி தோன்ற வேண்டும்.

காலத்துக்குக் காலம் நாயன்மார்களும் அடியார்களும் தோன்றிச் சமூகப் பணியாற்றினர். பல்லவர் காலத்தில் ஏற்பட்ட பஞ்சத்தைப் போக்கி மக்களைப் பட்டினியினின்றும் காத்தவர்கள் அப்பரும் சம்பந்தருமாவர். மக்களின் உடற் பிணியையும் உயிர்ப் பிணியையும் போக்க வைத்தியர்களாக அவர்கள் விளங்கினர். விடத்தினால் நலிந்தார்க்கும் நோயினால் மெலிந்தார்க்கும் அடியார்களால் விமோசனம் கிடைத்தது.

இவ்வாறு சமயக் குரவர்கள் அனைவரும் பொதுப் பணி செய்து உயிர்களின் நல்வாழ்வுக்காக இறைவன் அருளை வேண்டிப் பாடினர். திருமருகலிலே ஞானசம்பந்தப் பெருமான் வணிகப் பெண்ணின் துயர் கண்டு இறைவனை நோக்கிப் பாடினார்.

"சடையாய் எனுமால் சரணீ எனுமால்
விடையாய் எனுமால் வெருமா விழுமால்
மடையார் குவளை மலரும் மருகல்
உடையாய் தகுமோ இவளுண் மெலிவே."

'பெருமானே, இவ்வாறு புலம்பியழுவது உனக்குச் சித்தமா?

உமது திருவருளுக்கு இது தகுமா'? என்று கேட்டார். உலக சேமமே அடியார் கண்ட இன்பமாகும்.

சமுதாயத்தைப் பொறுத்தவரையில் பெருந் தொண்டாற்றிய மகளிர் பலரை நாம் பெரிய புராணத்திற் காணமுடிகிறது. பெண்மையைப் போற்றிய நாகரிகம் தமிழ் நாகரிகம்; சேக்கிழார் தமிழ் நாகரிகத்தை விளக்க வந்த சைவத் தமிழ்ப் புலவர், அவர் பெண்களுக்குப் பெருஞ் சிறப்பளித்துப் பாடியுள்ளார். காரைக்காலம்மையார் சமுதாயத்துக்கு வழங்கிய பக்திப் பனுவல்களும் மங்கையர்க்கரசியார் வீட்டையும் நாட்டையும் மூடியிருந்த கேட்டைப் போக்கிய செயற்றிறனும் திலகவதியாராற்றிய திருத்தொண்டுகளும் சைவத் தமிழுலகத்தால் மறக்க முடியாதவை. இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த பெண்மக்களை இடைக்காலச் சமுதாயம் போதிய அளவிற் போற்றவில்லை. இதனால் பெண்மக்கள் இழிநிலையடைந்தமையோடு நாடும் இழிநிலையடைந்து விட்டது. இதனைப் போக்குவதற்குத் துடித்தவர் பாரதி. 'பெண்மை வாழ்க வென்று கூத்திடுவோமடா' என்று உரத்துக் குரல் கொடுத்தார். தமது கவிதைப் படைப்புகளான புதுமைப் பெண், பெண்கள் விடுதலை, பாஞ்சாலி சபதம் என்பனவற்றில் பெண்ணின் பெருமை பற்றி எடுத்துக் காட்டினார்.

"ஆணும் பெண்ணும் நிகரெனக் கொள்வதால்
அறிவி லோங்கிஇவ் வையம் தழைக்குமாம்
பூணு நல்லறத் தோடிங்குப் பெண்ணுருப்
போந்து நிற்பது தாய்சிவ சக்தியாம்
நாணு மச்சமு நாய்கட்கு வேண்டுமாம்
ஞானம் நல்லறம் வீரம் சுதந்திரம்
பேணு நற்குடிப் பெண்ணின் குணங்களாம்
பெண்மைத் தெய்வத்தின் பேச்சுகள் கேட்டிரோ."

சங்கத்துப் பழைமையும் பாரதியின் புதுமையும் ஒன்றாக மிளிரக் கூடிய பெண் சமுதாயம் உருவாக்கப்பட வேண்டும். அவர்கள் உலக நாடுகளெங்கணுஞ் சென்று புதுமைகளைக்கொணர்ந்து தாய்நாட்டிற் பரப்ப வேண்டும். மெய்ஞ்ஞானத்தையும் விஞ்ஞானத்தையும் இணைக்க வேண்டும். அதனை நாட்டிலே நன்மை பயக்கும் வழிகளால் இடம் பெறச் செய்ய வேண்டும். ஏழைகளின் இருதயங்களே எம்பெருமானின்

திருக்கோவில்களாக விளங்குகின்றன. *'ஈசன் ஏழைக்கு ரொட்டி உருவில் வருகின்றான்'* என்பது மேலைநாட்டுப் பழமொழி. எனவே ஏழைகளைப் போற்றுதல் இறைவனைப் போற்றுதலுக்குச் சமனாகும். இவ்வாண்டுத் தொடக்கத்தில் ஏழைகள் பணியை இறை பணியாகக் கொள்வோமாக. நாம் நல்லவர்களானால் நாடு நல்லதாக விளங்கும். அவரவர் உள்ளத்தினுயர்விலேதான் உயர்ச்சியுந் தங்கியுள்ளது. அற்ப செயல் புரிந்து வெற்றி பெறுவதிலும் பார்க்கப் பெருஞ் செயலாற்றித் தோல்வி காணினுந் தவறில்லையன்றோ.

> "கான முயலெய்த அம்பினில் யானை
> பிழைத்தவேல் ஏந்தல் இனிது."

என்றார் வள்ளுவப் பெருந்தகை. சிறுவர்களாயினும் பெரியவர் களாயினும் பெருநோக்கு உடையவர்களாக வாழப் பழகிக் கொள்ள வேண்டும். கற்பன கற்று நிற்க வேண்டும். ஆன்றவிந்தடங்கிய கொள் கைச் சான்றோரைப் போற்ற வேண்டும். பழைமையின் அத்திவாரத்திலே புதுமையை எழுப்ப வேண்டும். பெண்மக்கள், சமூகத்திற் பெரும்பணி யாற்றிப் பேரிடம் வகிக்க வேண்டும். வாழ்க்கை வளம் எல்லார்க்கும் சமமாக வாய்க்க வழிகாண வேண்டும். மற்றும் அறிவிலே தெளிவும் நெஞ்சிலே யுறுதியும் அகத்திலே அன்பும் குடிகொள்ள வேண்டும். நாளைவரும் நன்னாள் - நமக்கும் நாட்டுக்கும் பொன்னாள். வாழ்க்கை நெறியை ஆத்மீக அடிப்படையிலே வகுத்துக் கொள்கின்ற திருநாள் இது. இந்நாளினைத் தொட்டு இந் நாட்டு மக்களனைவரும் இனிய வாழ்வும் ஒன்றுமையுணர்ச்சியும், புதுமை மலர்ச்சியும் பெற்று வாழ்க வாழ்கவென்று மனமார வாழ்த்தி அமைகின்றேன்.

> "எல்லோரும் இன்புற் றிருக்க நினைப்பதுவே
> அல்லாமல் வேறொன் றறியேன் பராபரமே."

(புத்தாண்டு வைபவத்தை முன்னிட்டு 13-4-71இல் மலேசியா வானொலியிற் பேசிய பேச்சு)

ஆலயங்களும் அறப்பணிகளும்

மல்குக வேத வேள்வி வழங்குக சுரந்து வானம்
பல்குக வளங்கள் எங்கும் பரவுக அறங்கள் இன்பம்
நல்குக உயிர்கட்கெல்லாம் நான்மறைச் சைவம் ஓங்கிப்
புல்குக உலகம் எல்லாம் புரவலன் செங்கோல் வாழ்க.

சமயம் என்பது மக்களைத் தூய நேரிய வாழ்வு வாழ வழிகாட்டும் ஒரு சன்மார்க்கமாகும். அதாவது வீட்டு நலத்தையும், நாட்டு நலத்தையும் பேணுவதே சமய வாழ்வின் நோக்கமாகும். அருளாளர்களும், ஆலயங்களும் இந்நிலையை உணர்ந்து பணியாற்ற வேண்டியது இன்றியமையாதது ஆகும்.

இயற்கை சீற்றமில்லாது இயங்கவும், நாட்டிலே நல்ல மழை பொழியவும், அதனால் விளைவு பெருகவும், மக்கள் வாழ்வு சிறக்கவும் திருக்கோயில் வழிபாடுகளே காரணமாக அமைந்தன என்பதை எமது சமயக் குரவர்கள் திருமுறைகளின் மூலம் விளக்கியுள்ளார்கள். நாயன்மார்கள் பல திருத்தலங்களுக்குச் சென்று பாடிப் பரவி வழிபட்ட போதும் அவர்கள் சமூக நலன்களை மறக்கவில்லை.

திருமருகல் என்ற இடத்தில் இளம்பெண் ஒருத்தியின் கண்ணீரைத் துடைத்துத் திருமணத்தை நிறைவேற்றி வைத்தவர் ஞானசம்பந்தப் பெருமான். திங்களூரிலே பாம்பு தீண்டியதால் மரணமடைந்த அப்பூதியடிகளின் மகனை உயிர் பெற்று எழச் செய்தவர் நாவுக்கரசர். சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருடைய வழக்கினை அந்தணப் பெரியவரின் வேண்டுகோளுக் கிணங்க தீர்ப்புக் கூறிய இடம் திருவெண்ணெய் நல்லூர். பட்டினியால் வாடிய மக்களுக்கு அன்னமிட்டுப் பசிபோக்கிய இடம் திருவீழிமிழலை. இவ்வாறு ஆலயங்களை அண்டியே சமூக நலன்கள் பேணிப் பாதுகாக்கப்பட்டன என்பதை நம்நாட்டுத் திருக்கோயில் வரலாறுகள் காட்டுகின்றன.

சைவம் என்ற சொல்லுக்கு அன்பு என்று பொருள். அதுவே கருணையாகவும், இரக்கமாகவும், பாசமாகவும் மலர்கிறது. பிறவுயிர் பால் அன்பு காட்டலே சைவநெறியாகும்.

'எவ்வுயிரும் தன்னுயிர்போல் எண்ணியிரங்கவும் நின்
தெய்வ அருட்கருணை செய்யாய் பராபரமே.'

என்று தாயுமான சுவாமிகள் பாடினார்.

ஒரு சமூகத்தை நன்நெறியில் நடத்திச் செல்ல சட்டம் எவ்வளவு அவசியமோ அவ்வளவுக்குச் சமயமும் அவசியமாகும். சட்டப் புத்தகங்களில் இருக்கும் குறிப்புகளிலும் பார்க்க சமய நூல்களிலிருக்கும் சட்டங்கள் மிகவும் வரவேற்கத்தக்கவை. திருவெண்ணெய் நல்லூர் விசாரணையில் வயோதிக அந்தணரை நோக்கிப் பஞ்சாயத்தார் கேட்கிறார்கள். *'ஆட்சியில் ஆவணத்தில் அன்றி மற்றயலார் தங்கள் காட்சியில் மூன்றிலொன்று காட்டுவாய்!'* இதிலிருந்து சமயமும் சட்டமும் எவ்வாறு இணைத்துப் பேணப்பட்டது என்பதைக் காணமுடிகிறது.

சைவசமயத்தில் அன்னதானப் பணி பேரிடம் பெற்றிருந்தது. திருக்கோயில்களில் நைவேத்தியங்கள் இறைவனுக்கு நிவேதிக்கப் பெற்ற பின்பு ஏழைகளுக்கே வழங்கப்பட்டன என்பதும் யாத்திரிகர்களுக்குத் தங்குமிட வசதியோடு உணவு நல்கப்பட்டது என்பதும் விழாநாட்களில் கஞ்சி வார்த்தல் முதலியன வழக்கில் இருந்தன என்றும் அறிய முடிகிறது. அன்ன சத்திரங்கள் நாடெங்கும் இயங்கின. அப்பரடிகளும், திருஞானசம்பந்தரும் பஞ்ச காலத்தில் சொல்லால் சாற்றிச் சோறிட்டுத் துயர்கூர் வறுமை தொலைத்திட்டதாகப் பெரியபுராணம் குறிக்கிறது. சோறுமணக்கும் மடங்கள் எல்லாம் அன்னதானப் பணியில் முன்னின்றன. மகேஸ்வர பூசை என்ற பெயரால் மக்களுக்கு உணவு வழங்கப்படும் முறை இன்றும் திருமடங்களில் நிலவிவருகிறது. தமிழ்மக்கள் தமது இல்லத்து இன்ப துன்ப நிகழ்ச்சிகளில் எல்லாம் சோறிட்டு வந்தனர். மனிதாபிமானம் மிக்க நமது சமயத்தின் இவ் அறப்பணியை ஆற்றி வந்த குன்றத்தூரைப் பாராட்டுகிறார் உமாபதி சிவாச்சாரியார்.

சோறுமணக்கும் மடங்கள் எல்லாம்
தூய்மை மணக்கும் சிந்தை எல்லாம்
சுவண் மணக்கும் ஆடையெல்லாம்
தொங்கல் மணக்கும் தோள்கள் எல்லாம்
சேறு மணக்கும் கழனி எல்லாம்

செல்வ மணக்கும் மாட மெல்லாம்
தென்றல் மணக்கும் மேடை எல்லாம்
தெய்வ மணக்கும் செய்யு ளெல்லாம்
நீறு மணக்கும் நெற்றி யெல்லாம்
நெய்யே மணக்கும் கறிக ளெல்லாம்
நெருப்பு மணக்கும் குண்ட மெல்லாம்
நேய மணக்கும் வீதி யெல்லாம்
சாறு மணக்கும் குன்றத்தூர்
தலைவா தாலோ தாலேலோ
சகலாகம பண்டித தெய்வச்
சைவா தாலோ தாலேலோ.

கடவுள் மறுப்பினைப் பேசிய பௌத்தமும், ஜைனமும் கூடப் பசிக்குச் சோறிடுவதைப் பெரிதாகப் பேசின. மணிமேகலை அமுதசுரபி துணையோடு *"பாரகம் அடங்கலும் பசிப்பிணி அறுக"* என வாழ்ந்த வாழ்வைக் காப்பியம் பேசிக் காட்டுகின்றது. ஜைனம் 'தயாமூலதன்மம்' என இதற்கு உடன்பட்டுப் பேசுகின்றது. வைணவ ஆழ்வார்களில் ஒருவராகிய திருமங்கை ஆழ்வார் நாளும் ஆயிரவர்க்கு உணவு வழங்கி வறுமையுற்றமையை வரலாற்றால் அறிகிறோம். எனவே இந்த நாட்டின் சமயங்களின் உயிர்க் கொள்கைகளில் ஒன்றாகிய சோறிடும் தருமம் மீண்டும் புதிய நோக்கில் மலர்ந்திருப்பது மகிழ்ச்சி தருகிறது.

அந்தக் காலத்திலே ஆலயங்கள் நல்ல கல்விச் சாலைகளாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அத்துடன் அறநெறி நிலையங்களாகவும் அவை விளங்கின. தமிழகத்திலே முதன்முதலாகக் கல்லால் கோயிலைக் கட்டியவன் என்கின்ற பெருமை கோச்செங்கணான் என்ற சோழமன்னனையே சாரும். அவனுடைய காலத்திலே தான் ஆலயங்கள் கல்லால் கட்டும் முறை ஆரம்பமானது. இன்று ஆயிரக் கணக்கான ஆலயங்கள் கருங்கற்களால் கட்டப்பட்டவையாக விளங்குகின்றன. கலைவளர்க்கும் நிறுவனங்களாகவும் ஆலயங்கள் விளங்கி வந்துள்ளன. நமது நாட்டை நினைத்தால் அழகான கோயில் கள் மலைச்சரிவிலும் ஆற்றங்கரையிலும் கடற்கரையோரங்களிலும் அடர்ந்த காடுகளின் மத்தியிலும் வயல் ஓரங்களிலும் காட்சி தருகின் றன.

பிற்காலச் சோழர் காலம் தமிழகத்தின் பொற்காலமாக விளங்கியது எனலாம். சோழமன்னர்கள் தமக்கென்று அரண்மனையைக் கட்டிக் கொள்வதிலும் பார்க்க ஆண்டவனுக்குப் பெருங்கோயில்களைக் கட்டி வழிபாட்டினால் மக்கள் வாழ்வு வளம்பெற வழிவகுத்தார்கள். அத்துடன் இசை, நடனம் முதலிய கலைகள் ஆலயத்தை மையமாகக் கொண்டு வளர்ச்சி பெற ஆவன செய்தார்கள். கோயில்களே கலைக் கூடங்களாகவும், வைத்தியப் பராமரிப்பு நிலையங்களாகவும், அன்னமிடும் மடங்களாகவும், அகதிகளுக்குப் புகலிடங்களாகவும் விளங்கியதை இராஜராஜசோழ மன்னனின் தஞ்சைப் பெருங்கோயில் வரலாறு எடுத்துக் காட்டுகிறது. வாரத்துக்கொருமுறை ஏழைக் குழந்தைகளுக்குத் தலைக்கு வைப்பதற்கு எண்ணெய் கொடுக்குந் தருமமும் இவ்வாலயத்தில் நடைபெற்றதாக வரலாற்றுச் செய்தி உண்டு.

எங்கும் கோயில், எல்லாம் கோயில், உலகமே கோயில், உள்ளமே கோயில் என்ற முறையில் இறை நம்பிக்கை மக்கள் வாழ்வில் ஊடுருவி நிற்பதைக் காண்கிறோம்.

கோயிற் பண்பாடே தமிழனின் பெருமைக்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகின்றது. நாம் வணங்கும் அடியாரும் அந்தணர்களும் கோயில்களைச் சார்ந்தவர்களே. நாம் பாடும் பக்திப் பாடல்கள் எல்லாம் கோயில் இசைகளே. காலையும் மாலையும் நாம் கேட்பது கோயில் மணிகளே. கோயில் உணர்விலேயே நமது வாழ்க்கை பின்னிக் கிடக்கின்றது. கோயில் கோபுரத்தைக் கண்டவுடனேயே அமைதியும், இன்பமும் தாமாக ஏற்படுகின்றது. கோபுரமே ஜீவாத்மாக் களின் பரிணாம விளக்கத்தைக் காட்டி நிற்கின்றது. அவை வெற்றுச் சிலைகளாக இல்லாமல் உட்பொருள் கொண்ட தத்துவச் சிலைகளா கக் காட்சி தருகின்றன.

கற்சிலைகளும், கட்டடங்களும் மாத்திரம் கோயில் என்ற சொல்லின் பொருளை விளக்கி நிற்பவை அல்ல. மக்கள் வாழ்வில் இவை ஏற்படுத்துகின்ற திருப்தியிலேதான் கோயில் என்ற சொல்லின் பொருள் மகிமை அடைகின்றது. இதனாலேயே ஆலயங்கள் எல்லாம் அறநெறி பரப்பும் நிறுவனங்களாக அமையவேண்டுமென்று பலரும் விரும்பினார்கள். சமயம் வேறு, சமூகம் வேறு என்று பிரித்து நோக்காது சமய வாழ்வே சமூக வாழ்வுக்கு உதவுவதாக அமைய வேண்டும் என்ற கொள்கை இன்று வலுப்பெற்று வருகின்றது. ஏனெனில்

ஆலயங்கள் எல்லாம் மக்களின் சுபீட்சமான வாழ்வுக்காகவே ஏற்பட்டவை. பண்டைக் காலத்து நாகரிகம் பெற்ற ஆற்றங்கரை நகரங்கள் இன்று மறைந்துவிட்டன. ஆனால் தெய்வ நம்பிக்கையொடு கூடிய நாகரிக வாழ்வை வாழ்ந்த கங்கை நதிக்கரை நாகரிகம் இன்றும் புகழ்பெற்று ஓங்கி நிற்பதைக் காண்கின்றோம். காரணம் தெய்வ அம்சம் இவர்களின் நாகரிகத்தோடு இணைந்திருப்பதுதான். வடநாட்டிலே இராமகிருஷ்ண ஆச்சிரமம் சிவானந்தா ஆச்சிரமம் தென்னாட்டிலே ஞானானந்த தபோவனம் போன்றவை ஆலயப் பணிகளோடு அறப்பணிகளையும் சிறப்பாக நிறைவேற்றி வருகின்றன.

சமயம் என்பது தன்னையும் வாழ்வித்து மற்றவனையும் வாழ வழிகாட்டும் அன்புநெறி. மக்கள் ஒன்று கூடி வாழுகின்ற சமுதாயத் துக்கு உயிர்நாடியாக இருப்பது சமயமே. அது வாழ்க்கையின் எல்லாத் துறைகளிலும் தழுவிக் கலக்க வேண்டும். இக்கருத்தினைக் கோயில்களும், சமயநிறுவனங்களும் கடைப்பிடிக்க வேண்டியது தலையாய கடனாகும். வழிபாட்டு நிலையங்களை வாணிக நிலையங் களாக மாற்றித் தனிப்பட்ட சிலருக்கு மாத்திரம் கோயில் உரிமையும் உடைமையும் என்று எண்ணுகின்ற மனப்போக்கு மாற வேண்டும். கண்ணீரோடும் கம்பலையோடும் காலத்தைக் கழிக்கும் மக்களுக்குத் திருக்கோயில்களே ஆதரவளிக்கும் நிலையங்களாக மாறவேண்டும்.

"சிறியோரை மேம்படச் செய்தால் - பின்பு
தெய்வ மெல்லோரையும் வாழ்த்தும்."

என்று முரசு கொட்டினார் பாரதியார். பாட்டினால் சமுதாயம் எழுச்சி பெறுகிறதேயன்றி நடைமுறையில் பூரணவெற்றியைக் காண முடிகிறது என்று கூறமுடியாமல் இருக்கிறது.

படிப்பறிவு குறைந்தவர்களுக்கும், பாடசாலைப் பிள்ளைகளுக் கும் பயன்படக்கூடிய சமய நூல்களை இலகு தமிழில் அச்சிட்டு வெளியிடுவதும் சமயப்பிரசாரகரை நியமித்து வீடுகள் தோறும் பிரசாரம் செய்வதும் திருக்கோயில்களின் முக்கிய கடனாக அமையவேண்டும். அத்துடன் மருத்துவமனைகளும் நூல் நிலையங்களும் திருக்கோயிற் சார்பிலே அமைக்கப்பட்டு மக்களுக்கும் இறைவனுக்குமிடையே இணைப்பு ஏற்படுத்த வேண்டும். ஆறாயிரம் மைல்களுக்கு அப்பால் இருந்து இந்நாட்டிற்கு வந்த கிறீஸ்தவ பாதிரிமார் இவற்றைச் செய்

13

தமையால்தான் தங்கள் சமயத்தை வளர்த்தனர் என்ற உண்மையை நாம் உணர்தல் வேண்டும். ஆடம்பரமான விழாக்களைச் செய்து பணத்தைச் செலவாக்குவதிலும் பார்க்க அப்பணத்தை ஏழை மக்களுக்கு உதவி அவர்கள் சிவநெறியில் வாழ வழி காட்ட வேண்டும்.

ஆகவே திருக்கோயில் வரலாற்றை நோக்கினால் நாயன்மார் காலத்திலும், எழுச்சிபெற்ற சோழர் காலத்திலும் கோயில்களே கல்விக் கூடங்களாகவும், நாடக அரங்குகளாகவும், நாட்டிய மன்றங்களாகவும், ஊராட்சி நிறுவனங்களாகவும், மாணவர் விடுதிகளாகவும் ஆதுலர் சாலைகளாகவும், மருத்துவமனைகளாகவும் விளங்கி வந்தன என்பது கல்வெட்டுகள், செப்பேடுகள் ஆகியவற்றிலிருந்து காணும் உண்மையாகும். அத்துடன் கோயிலைச் சுற்றியுள்ள மடங்களிலேயே அன்னதானப் பணிகள் நடைபெற்று வந்தமையும் சமீப காலம்வரை நாமறிகின்றோம். ஆகவே திருக்கோயில்கள் மூலம் மக்களை வாழ வைக்கும் பணிகள் நடைபெறுவது அனைவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் என்பதை உள்ளத்திருத்தி ஆவன செய்வோமாக.

"படமாடக் கோயில் பரமர்க்கொன்றீயில்
நடமாடும் கோயில் நம்பர்க்கங்காகா
நடமாடும் கோயில் நம்பர்க் கொன்றீயில்
படமாடக் கோயில் பரமர்க் கங்காமே."

(அன்புநெறி மலர் 2 இதழ் 1,2)

எண்ணமும் வாழ்வும்

மனிதர்கள் எண்ணுகிற எண்ணங்களே அவர்களை வாழ வைக்கிறது என்ற கருத்து வேத, ஆகம, புராணங்களிலிருந்து இக் காலம் வரை பலரும் எடுத்துக் கூறி வருவதாகும். நம் நாட்டில் மட்டுமல்லாது வெளிநாட்டில் வாழுவோருங்கூட இக்கருத்தை உடன் பட்டுப் பேசி வருகிறார்கள். ஒரு நாட்டின் சூழ்நிலை கெடுகிறது என்றால் அந்நாட்டு மக்களின் எண்ணங்களில் தவறு இருக்கிறது என்பதே கருத்தாகும். இதனையே தனிமனித நிலையில் வைத்து *"எத்பாவம் தத்பவதி'* என்று வடமொழி கூறுகிறது. எண்ணத்தின் படியே வாழ்வு என்பது இதன் பொருள். *"நினைக்கத் தனக்கு"* என்பதும் *"மனம் போல் மாங்கல்யம்"* என்பதும் இதன் கருத்தையே வலியுறுத்துகிறது.

மகாபாரதத்தில் இக்கருத்து நன்கு விளக்கப்படுகின்றது. பஞ்ச பாண்டவர்கள் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் வனவாசம் இருந்து விட்டு ஓர் ஆண்டு நாட்டுக்குள் மறைந்து வாழ வேண்டும் என்ற உடன் படிக்கையின்படி விராட தேசத்தில் ஒவ்வொருவரும் மாறு வேடம் கொண்டு மறைந்து வாழ்ந்து வருகின்றனர். பஞ்சபாண்டவர்கள் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் வனவாசம் முடித்து நாட்டிற்குள் ஓர் ஆண்டு மறைந்து வாழ்கிறார்கள் என்பதை அறிந்த துரியோதனன் அவர்களை இச்சமயத்தில் கண்டு பிடித்து மீண்டும் வனவாசம் அனுப்ப வேண்டும் என்று எண்ணுகிறான். அதனால் பாண்டவர்கள் எங்கே இருக்கிறார்கள் என்பதைக் கண்டறியப் பலரைப் பல இடங்களுக்கு அனுப்புகிறான். அவர்கள் கண்டுபிடிக்க இயலாமல் திரும்பி வந்து விடுகின்றனர். அப்பொழுது பீஷ்மர் துரியோதனனைப் பார்த்து இப்படியெல்லாம் தேடினால் அவர்களைக் கண்டுபிடிக்க முடியுமா? *"எந்த நாட்டில் மக்கள் மகிழ்ச்சியோடும் வளத்தோடும் இருக்கின்றார்களோ அந்த நாடே அவர்கள் வாழும் இடம் என்று கண்டுகொள்க"* என்று அறிவுறுத்துகின்றார் பீஷ்மர். துரியோதனனும் அதனைக் கேட்டு விராட தேசந்தான் வளத்தோடும் செழிப்போடும் இருக்கிறது என்பதனை அறிந்து அங்கே சென்று அவர்களைக் கண்டுபிடிக்க முயற்சி செய்கிறான்.

இதிலிருந்து நல்லோர்கள் வாழும் இடம் வளம் குன்றாமல்

இருக்கும் என்பது உண்மையாகிறது. திருமூலர் தம் திருமந்திரத்திலும் இக் கருத்தினை விளக்கியருளுகின்றார்.

"இன்பமும் துன்பமும் நாட்டாரி டத்துள
நன்செய் புன்செய லால்அந்த நாட்டிற்காம்
என்ப இறைநாடி நாடொறும் நாட்டினில்
மன்பதை செப்பம்செயின் வையம் வாழுமே." *(1635)*

என்னும் இப்பாடல் ஒரு நாட்டில் இன்பமும் துன்பமும் விளைவது அந்நாட்டிலுள்ள மக்களின் நல்ல செயல் - அற்ப செயலால்தான் என்று விளக்கியருளுகின்றார். மேலும் மக்களை ஆளுகின்ற மன்னனும் குறை வேண்டினார்க்குக் குறை தீர்த்தும், முறை வேண்டினார்க்கு முறை செய்தும் நன் முறையில் அனைவரையும் ஒப்பக்கருதி ஆட்சி செய்வானேயானால் வையம் வாழும் என்று கூறியருளுகிறார். ஆதலின் நெஞ்ச எண்ணங்களே எல்லாரையும் வாழ வைக்கிறது என்பது தெளிவாகின்றது. வள்ளுவரும் *"உள்ளத் தனையது உயர்வு"* என்றருளினார்.

இக் கருத்தமைந்த மேற்படி இப் பாடல் அவவேடம் என்னும் தலைப்பில் திருமந்திரத்தில் இடம் பெற்றுள்ளது. அவவேடம் என்றால் துறவிகள் கொண்டுள்ள வேடக் குறைவு என்பது மட்டும் பொருளில்லை. ஆசிரியர்கள் அவர்கள் நிலையில் தாழ்ந்து போனாலும் அதுவும் அவவேடமாகும். காவல் துறையினர் அவர்களின் தகுதியில் குறைந்து போனாலும் அதுவும் அவவேடமேயாகும். இதே போன்று நீதிபதிகள், அரசியல்வாதிகள் இன்னும் அனைத்துத் துறையினரும் தங்கள் தங்கள் நிலையில் திரிந்தாலும், தாழ்ந்தாலும் அதுவும் அவவேடமேயாகும். எனவே எல்லாத் தரப்பிலும் தரம் குறையாமல் அனைவரும் நல்லமனம் கொண்டு வாழத் தலைப்பட்டால் வீடும் நாடும் வளம் பெற்றுத் திகழும் என்பது கருத்து.

இக் கருத்தினையே புறப்பாடல் ஒன்றும் விளக்குகிறது. ஔவையார் ஒரு நாட்டினைப் பற்றிப் பாடும்பொழுது ஒரு நாடு நாடாக இருந்தாலும் காடாக இருந்தாலும், மேடாக இருந்தாலும் பள்ளமாக இருந்தாலும் அதில் வாழும் மக்கள் நல்லவர்களாக வாழ்வார்களேயானால் அந்நாடும் வளமுற்றிருக்கும் என்று பாடுகின்றார்.

"நாடா கொன்றோ; காடா கொன்றோ;
அவலா கொன்றோ; மிசையா கொன்றோ;
எவ்வழி நல்லவர் ஆடவர்;
அவ்வழி நல்லை வாழிய நிலனே."

என்பது அப் பாடலாகும்.

எனவே மக்களின் மனப்போக்குக்கு ஏற்பவே வாழ்வும் தாழ்வும் அமையும் என்பதனை மகாபாரதமும், திருமந்திரமும், புறப்பாடலும் பிற அறிஞர்களின் கூற்றும் மெய்ப்பித்துக் காட்டுகின்றன. இதனை நன்குணர்ந்து நாடு வளம் பெறத் திட்டங்கள் பல தீட்டுவதோடு மனத்தையும், வாக்கையும், செயலையும் தீதின்றிப் பழக்கி வைத்துக் கொள்வதே தக்கதாகும். இக்கருத்தைச் சிந்திப்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

(அன்புநெறி மலர் 12 இதழ் 2)

"தாய் ஒருத்தி ஒரு பொருளைத் தான் பெறும்போது அடையும் மகிழ்ச்சியை விட தான் பிள்ளை பெறும்போது அடையும் மகிழ்ச்சி அளப்பரியது. அதைப்போல் நாம் இறைவனுக்குக் கொடுக்க நினைப் பதையெல்லாம் இறைவன் உறையும் இதயங்களைக் கொண்டிருக்கும் ஏழைகளுக்கு வழங்கினால் அஃது இறைவனுக்கு எவ்வளவோ மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கும்."

"சமூகத்தில் அமைதியும், ஒழுக்கமும் நிலவ வேண்டுமானால் மக்களிடையே இறை நம்பிக்கை ஸ்திரமாகப் பதிய வேண்டும். வேடதாரிகளாக இல்லாமல் உண்மையான ஆசார சீலர்களாக நாம் ஒழுகினால் நாட்டில் அமைதி நிரந்தரமாக நிலவ முடியும்"

தாய் மொழிப்பற்று

எங்கள் தாய்மொழி இனிய தமிழ் மொழி என்றென்றும் நிலை பெற்ற சீரிய செந்தமிழ் மொழி. வளத்துடன் வாழும் செழுமையான மொழி. இலக்கண இலக்கியங்களால் சிறப்புப் பெற்ற மொழி இது.

"யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ்மொழி போல்
இனிதாவது எங்கும் காணோம்."

எனப் பெருமிதமாகப் பாடுகிறார் பாரதி.

இதன் வரலாறு மிகச் சுவையானது. பிறந்தது பொதிகை மலையிலே; கிடந்தது தென்னவன் புகழினிலே; தவழ்ந்தது வைகை ஏட்டினிலே; வேகாது நிலை பெற்றது நெருப்பினிலே; நடந்தது புலவர்கள் நினைவிலே; பயின்றது ஏனத்தின் கொம்பிலே; இவ்வாறாகப் பேசுகிறது வில்லி பாரதம்.

"யாதும் ஊரே" என்று பேசியது எங்கள் சங்கத்தமிழ் *"ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்"* என்று எடுத்துச் சொன்னவர் திருமூலர். மனித குலத்திற்கே ஒளிவிளக்காக வழிகாட்டும் இலக்கியம் திருக்குறள். இது உலக அரங்கிலேயே ஒரு பெரிய இடத்தைப் பெற்றிருக்கின்றது. மேல்நாட்டு அறிஞர்கள் திருக்குறளைப் படிப்பதற்காகத் தமிழைப் படிக்கத் தொடங்கினர். *"வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து வான்புகழ் கொண்ட தமிழ் நாடு"* என்று சொல்லும்போது தமிழனாகப் பிறந்தவனுக்கு எத்துணைப் பெருமை ஏற்படுகிறது. நெஞ்சை அள்ளும் சிலப்பதிகாரம் தமிழ் மொழியில் எழுந்த முத்தமிழ்க் காப்பியமாகும். இலக்கிய நயமும் இணைந்து மிளிர்வது கம்பராமாயணமாகும். அழகு தமிழில் எழுந்த இக்காவியத்தைக் கற்றுணர்ந்த அறிஞர்கள் *"கம்பநாடன் கவிதையைப்போல் கற்றோர்க் கிதயங் களியாதே"* என்று பாராட்டிப் போந்துள்ளனர்.

இற்றைக்கு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தமிழிலக்கியத்தின் பொற்காலமாக விளங்கியது சங்ககாலம். சங்கம் அமைத்துத் தமிழ் வளர்த்த மன்னர்களையும் புலவர்களையும், வள்ளல்களையும் நாம் மறக்க முடியாது. இவர்கள் தமிழைத் தமது உயிரினும் மேலாக மதித்தனர். அரிதாகக் கிடைத்த நெல்லிக் கனியை ஔவைக்கு அதியமான் ஈந்ததும், முரசுக் கட்டிலில் தூங்கிக் கொண்டிருந்த மோசிகீரனாருக்கு விசிறி கொண்டு வந்து வீசித் தமிழுக்குப் பெருமை

கொடுத்த சேரனது தமிழ்ப் பற்றும், தமிழ்ப் புலவர்களுக்கு அள்ளி அள்ளிக் கொடுத்து அரிய தமிழ்ப் பாக்களை வெளிவரச் செய்த முடியுடை மன்னர்கள், குறுநில மன்னர்கள் ஆகியோரின் தமிழ் மொழிப்பற்றும் நாம் அறிந்தவையே. மேலும் சைவத்துறை விளங்குவதற்கு அவதாரம் செய்த ஞானசம்பந்தர் தன்னைத் *"தமிழ் ஞானசம்பந்தன்"* என்று அறிமுகம் செய்து வைத்தமை குறிப்பிடத்தக் கது. *''தமிழோடு இசைப் பாடல் மறந்தறியேன்''* என்று நாவரசர் பாடியதும், *"சொற்றமிழ் பாடு"* என்று சுந்தரருக்கு இறைவன் கட்டளை இட்டதும் பக்தி இலக்கியங்களில் தமிழ் மொழிக்குக் கொடுக்கப்பட்ட இடத்தைக் காட்டுகிறது. மணிவாசகர் பாடிய திருக்கோவையார் அகத்துறை இலக்கியங்களைப் பேரின்ப உணர்வோடு தமிழ் மொழியில் எடுத்துக் காட்டுகிறது. சேக்கிழார் பாடிய செந்தமிழ் இலக்கியம் பெரிய புராணம் தூய தமிழ்க் கவிதைகளால் ஆக்கப்பட்ட இந்நூல் தமிழ் அறிஞர்களுக்குப் பெரு விருந்தாக அமைகிறது. இஃது ஒரு புறமிருக்க பிற்காலத்தில் எழுந்த கவிதைகள், சிறு கதைகள், நாடகங் கள் ஆகியவற்றை நோக்கும்போது பாரதியாரை முன்வைத்துத் தமிழ்ப் பற்றை எவ்வாறு வளர்த்தார்கள் என்பதை ஓரளவு உணர்ந்து கொள்ள லாம். இமயந் தொட்டு ஈழம் வரை போற்றப்படும் புதுமைக்கவி பாரதி.

'யாமறிந்த புலவரிலே கம்பனைப்போல்
வள்ளுவர் போல் இளங்கோவைப்போல்
பூமிதனில் யாங்கணுமே பிறந்ததில்லை!'

என்று அடித்துக் கூறிய மகாகவி அவர். தமிழ் தமிழ் என்று முழங்கி மூன்று குலத் தமிழ் மன்னர் என்னை மூண்டநல் அன்போடு நித்தம் வளர்த்தார். *"ஆன்ற மொழிகளினுள்ளே நான் ஆரியத்திற்கு நிகரென வாழ்ந்தேன்''* என்று பாடித் தமிழ்த்தாயின் சுயசரிதையை இனிதாக எடுத்துக் காட்டியவர் பாரதி. பாரதியின் வழிவந்த பாரதிதாசன்

"தமிழுக்கு அமுதென்று பேர் - அந்தத்
தமிழ் இன்பத்தமிழ் எங்கள் உயிருக்குநேர்"

என்று பாரதிதாசன் பாடினார்.

"இருந்தமிழே உன்னால் இருந்தேன் இமையோர்
விருந்தமுதம் என்றாலும் வேண்டேன்"

என்பது தமிழ் விடுதூது.

தமிழ் மொழிக்கு இயல்பாக அமைந்த உணர்வு இரக்கமாகும்.

எனவே அது கனிந்த தெளிந்த மொழியாகப் பேசுவோரையும் கேட்போரையும் உருக வைக்கிறது. இதனாலேயே *"இனிமையும், நேர்மையும் தமிழெனல் ஆகும்"* எனப் பேசுகிறது பிங்கலம். மேற்கு நாட்டு அறிஞர்கள் இம்மொழியின் கனிவிலே அதிகம் ஈடுபட்டு அதனைக் கற்கத் தொடங்கினர். தனது கல்லறையில் *"இவன் ஒரு தமிழ் மாணவன்"* என்று பொறிக்கப்படட வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டு மறைந்தவர் போப் பாதிரியார் அவர்கள். இத்தகைய பெருமைகளைத் தமிழ் மக்களிற் பலர் உணர்ந்து கொள்வது குறைவு. தமிழனாகப் பிறந்தவன் தன்னுடைய குருதியிலும் அதன்மூலம் எழுகின்ற உணர்விலும் தன் தாய்மொழியை ஒன்றிக் கலக்க வைக்க வேண்டும். ஏனென்றால் தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் வாழ்வும் வளமும் தாய்மொழியோடு இரண்டறக் கலந்து நிற்கின்றது. தமிழ்மொழி வரலாற்றில் ஊறுநேர்ந்தால் அரசியல், பொருளாதாரம், பண்பாடு அனைத்தும் அடித்தளம் இன்றி அசைந்து விடும். தமிழனாகப் பிறந்தவனுக்குத் தாய்மொழியில் தணியாத பற்று உண்டாக வேண்டும்.

தமிழர்களிற் பலர் ஆங்கில மேதைகளாக இருக்கலாம். ஆனால் தமிழன் என்று பேசும்போது தமிழிலேயே பேச வேண்டும். மகாத்மா காந்தி அடிகள் சிறந்த ஆங்கில மேதையாக இருந்தும் தனது வரலாற்றைத் தனது தாய்மொழியாகிய கூர்ச்சர மொழியிலேயே எழுதினார். இரவீந்திரநாததாகூர் கீதாஞ்சலியைத் தனது தாய்மொழியாகிய வங்கமொழியில் எழுதினார். பேரறிஞர் திலகர் பகவத்கீதையைத் தனது தாய் மொழியாகிய மகாராஷ்டிரத்தில் எழுதினார். இதன் பின்புதான் இவற்றுக்குரிய ஆங்கில மொழி பெயர்ப்புகள் வெளிவந்தன. உலக நாடுகள் எங்கணும் வாழ்கின்ற பல்வேறு இனத்தவர்களும் தாய் மொழியையே முன்வைத்துப் போற்றி வருவதை நாம் அறிவோம். ஆனால் தமிழர்கள் மாத்திரம் விதிவிலக்கானவர்கள் என்ற கருத்து உலகம் எங்கும் பரவி இருக்கிறது. இந்த நிலை மாற வேண்டும்! 'தமிழைப் பழித்தவனைத் தாய் தடுத்தாலும் விடேன்' என்ற உறுதி மொழியை ஒவ்வொருவரும் மேற்கொள்ள வேண்டும். கற்கவேண்டிய மொழிகள் அனைத்தையும் கற்றுப் புலமை பெறலாம். ஆனால் அது எமது வாழ்க்கையைச் சுலபமாக நடத்துவதற்கும் உதவலாம். என்றாலும் தமிழருடைய உள்ளத்தில், உதிரத்தில், பேச்சில், மூச்சில் தமிழ் இனிதே கலந்து நடமாட வேண்டும் என்பதைக் கருத்தில் கொள்ளுவோம்.

(அன்புநெறி மலர் 12 இதழ் 10)

ஆறுமுகநாவலர் சிந்தனைத் திறன்

"நல்லைநக ராறுமுக நாவலர் பிறந்திலரேற்
சொல்லுதமி ழெங்கே சுருதியெங்கே - எல்லவரும்
ஏத்துபுரா ணாகமங்க ளெங்கேப்ர சங்கமெங்கே
ஆத்தனறி வெங்கே யறை."

அறிஞர்களாற்றான் ஒரு நாடு பெருமையடைகிறது. சோக்கிறற்றீஸ் தோன்றியதால் கிரேக்க நாடு நினைவில் வருகிறது. ஆபிரகாம் லிங்கனால் அமெரிக்கா பெருமையடைகிறது. சுவாமி விவேகாநந்தரால் பாரத நாடு போற்றப்படுகிறது. அதேபோல் நாவலர் பெருமானால் யாழ்ப்பாணம் பெருமையடைகிறது.

நாவலர் பெருமான் அவதரித்த காலம் யாழ்ப்பாண மக்கள் உண்மை அறிவிழந்து போலியில் மயங்கி அந்நியராட்சிக்கு அடிமைப்பட்டிருந்த ஒரு காலமாகும். இந்தச் சூழ்நிலையிலே சிந்தித்துச் செயலாற்றினார் நாவலர்பெருமான். அவரெண்ணம் விரிந்து தாய்நாட்டிற்கும் சேய்நாட்டிற்குமிடையில் பேரிணைப்பையேற்படுத்தியது.

சைவத்தையோ தமிழையோ தனித்தனியாக வளர்ப்பது இயலாத தென்று கண்டு இணைத்து ஒன்றாய் வளர்க்க வழிகாட்டினார். தானே வளர்த்துங் காட்டினார். இத்தகைய மகத்தான பணிபுரிந்த பெருமானுக்குச் சென்ற நூற்றாண்டிற் சைவ உலகம் பாராட்டைத் தெரிவித்தது. அவருடைய நூற்றாண்டு விழாவையொட்டி ஈழத்தில் சிறப்பு மகாநாடுகள் நடைபெற்றன. அன்னாரின் உருவச்சிலை அழகுக் கோலத்துடன் திருவுலாச் செய்யப்பட்டு யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரில் நிறுவப்பட்டது. சென்ற நூற்றாண்டில் அவர்கள் ஆற்றிய சேவையைச் சைவத்தமிழ் மக்கள் என்றுமே மறக்க முடியாது.

கருவிலே திருவுடையாராக அவதரித்த *'நாவலர்'* அவர்களுடைய பிள்ளைத் திருநாமம் ஆறுமுகம் என்பது. இவர்களின் முன்னோர்கள் சைவப்பற்றும் சீவகாருண்யமும் உடையவர்கள். அவர்களில் ஒருவரான ஞானப்பிரகாசர் என்பவரே பசுக் கொலைக்கு அஞ்சி இரவோடிரவாக யாழ்ப்பாணத்தை விட்டு இந்தியாவுக்குச் சென்றவராவர். அங்கு சிதம்பரத்தின் கண்ணே எழுந்தருளியுள்ள தில்லையம்பலவரை வணங்கித் தமது மரபில் ஒரு சற்புத்திரர் தோன்றி இந்த நிட்டூர

நிலையை நீக்கிச் சைவ மக்களுக்கு விமோசனமளிக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார். அவ் வழிபாட்டையேற்றுக் கொண்ட இறைவனருளினாற் றான் ஆறுமுகம் 1822இல் நல்லை நகரிலே அவதரித்தார். இளமையி லேயே மேதாவிலாசமுடையவராயும் கூர்ந்த மெஞ்ஞானமுடையவராயும் விளங்கினார். தந்தையார் கந்தப்பிள்ளை சிறந்த அறிஞர்; கலைப்பிரியர். அவர் பாடிக் குறையிலே விட்டுச் சென்ற நாடகத்தை ஆறுமுகம் ஏழாம் வயதிலேயே பூர்த்தி செய்தார். வடமொழி, தென்மொழி, ஆங்கிலம் ஆகிய மும்மொழிகளையும் ஐயந்திரிபறக் கற்றார்.

அன்று ஆங்கிலக் கல்வி கற்கும் வாய்ப்பு மிஷனரிமாருடைய கல்வி ஸ்தாபனங்களிலேயே கிடைத்தது. அங்கேயே சேர்ந்து ஆங்கிலக் கல்வியைக் கற்று வித்தகத் தன்மையைப் பெற்றதுமன்றித் தமிழ்ப்பண்டிதராகவும் அங்கு கல்வி கற்பிக்க அமர்த்தப்பட்டார். இதே காலத்தில் பார்சிவல் துரையினுடைய பாராட்டு அவருக்கு நிரம்பக் கிடைத்தது. விவிலிய நூலைத் தமிழிலே மொழிபெயர்க்கும் பணியில் பெரும் புகழீட்டினார். இதனால் கிறீஸ்தவர்களும் இவருடைய வித்துவத்தைப் போற்றினார்கள். பார்சிவல் பாதிரியார் அவர்கள் தமக்குத் தமிழ் கற்பிக்குமாசானாக நாவலர் அவர்களை ஏற்றுக் கொண்டார்.

தமிழ் இலக்கண இலக்கிய நூல்களையும் வேதாகம புராணங் களையும் கசடறக் கற்ற சிறப்பினால் பிழையற எழுதவும் நன்றாகப் பேசவும் ஆற்றலுடையவரானார்; இவருடைய பேச்சாற்றலை வியந்து திருவாவடுதுறை மகா சந்நிதானமவர்கள் கற்றாரவைக்கண் 'நாவலர்' என்ற பட்டத்தைச் சூட்டிக் கௌரவித்தார்கள்.

"ஆர்த்தசபை நூற்றொருவர் ஆயிரத்தொன் றாம்புலவர்
வார்த்தைபதி னாயிரத் தொருவர்"

என்று சொல்வது வழக்கம். வாக்கு வன்மை சாதாரணமாக எல்லார்க் கும் கிடைக்கும் பேறு அல்ல; நாவன்மை மிக்க நாவலர் அவர்கள் சென்ற நூற்றாண்டில் *'பிரசங்கம்'* என்ற நிகழ்ச்சியை ஆலயங்களில் தொடக்கிவைத்தார். அன்று பாலர் முதல் விருத்தர் வரையிலும் பண்டிதர் முதல் பாமரர் வரையிலும் இவர் சொற்பொழிவுகளைக் கேட்டுப் பயனடைந்தனர். நூற்றுக் கணக்கான நூல்களை விழுந்து விழுந்து படித்தாலும் அவற்றிலுள்ள கருத்துகள் பலர் மனத்திற்

பதியமாட்டா. இக் குறைபாட்டை ஓரளவு சொற்பொழிவுகளால் நீக்கலா மென்பதை நாவலர் பெருமான் செய்து காட்டினார். வேதாகம உண்மை களையும் புராண சாரங்களையும் விளக்கி, சிவநெறியின் தொன்மையும் சிவ பரம்பொருளின் பேரருட்டிறனும் விளங்கச் சொன்மாரி பொழிந்தவர் இவர். இவருடைய சொற்பொழிவில் பக்தி, வீரம், சோகம், நகைச்சுவை, வியப்பு யாவும் ஒருங்கு கலந்து மிளிரும். இவருடைய விரோதிகளும் தம் பகை மறந்து கைகட்டி வாய்புதைத்து வாளா விருந்து பிரசங்கங்களைக் கேட்டனரென்பதை நாமறிகிறோம்.

"சொலல்வல்லன் சோர்வில னஞ்சா னவனை
இகல்வெல்லல் யார்க்கு மரிது."

என்றார் வள்ளுவர்.

சைவமென்னும் பயிரை வளர்க்கப் பிரசங்கமென்னும் மழையைப் பெய்விக்க வேண்டும் என்பது தான் அவர் கண்ட புதுவழி. இதன்படி வெள்ளிக்கிழமைகள் தோறும் யாழ்ப்பாணத்து வண்ணார் பண்ணைச் சிவன்கோவிலில் பிரசங்கம் செய்துவந்தார். இவரது பிரசங்கத்தால் நன்மையடைந்தோர் மிகப்பலர். ஆனால் சொல்லுதலெளிது; சொல்லிய படி நடப்பது தான் மிகவரிது என்பர். நாவலரவர்களோவென்றால் தான் எதனை அனுட்டித்தாரோ அதனையே மற்றவர்களுக்குச் சொன்னார். மாமிச போசனமும் மதுபானமும் மனிதனை அரக்கனாக்கு வது என்பதை அழுத்தந்திருத்தமாக எடுத்துக்காட்டி விளக்கினார். இதனைக் கேட்டு மனந்திருந்திய பலர் அத்தீய பழக்கத்தைக் கைவிட்ட னர். வீணரோடு கூடித்திரிந்து தமது நேரத்தை அவப்பொழுதாகக் கழித்த பலர் இவர் சொற்பொழிவுகளைக் கேட்பதிலே காலத்தைப் பயனுடையதாக்கினர். ஏறக்குறைய முப்பது ஆண்டுகள் இவர் தொடர்ந்து பிரசங்கங்கள் செய்தார். தமிழகத்திலும் சைவப் பிரசங்கங் கள் பலவற்றையாற்றியபோது சித்தாந்தத் தெளிவையும் செந்தமிழ் நடையையும் பக்திச் சிறப்பையும் ஒருங்கே கண்டு பலர் வியந்தனர். இவருடைய பேச்சில் இலக்கண வழுக்கள் மருந்துக்குமில்லை. சொற் பஞ்சமின்றி எவருக்கும் விளங்கப் பேசும் ஆற்றல் அக்காலத்தில் வேறெவரிடமும் காணமுடியாமலிருந்தது.

நெற்றிக் கண்ணைக் காட்டியபோதும் உன்பாடல் குற்றமே குற்றமென்று எடுத்துக் கூறிய நக்கீரர் பரம்பரையில் வந்தவர்தாம்

நம் நாவலர் பெருமான். குற்றங்கண்ட வழி எவரையும் கண்டித்துப் பேசுந் தன்மை இவருக்குண்டு. ஆனால் கண்டிக்கப்பட்டோர் திரும்ப இவரை எதிர்த்துப் பேசியதே கிடையாது. ஏனெனில், அழகும் சாதுரிய மும் அமைந்த அவரின் கண்டிக்கும் முறையில் அவர்கள் அடங்கியிருந்தனர். இதனால் கேட்பவர் யாவரும் மதுவுண்டு மயங்கும் மதுகரமொப்ப மயங்கிவிடுவர். சைவத்தை இழித்தும் பழித்தும் பாதிரி மார் போதனை செய்தனர். அதனை ஏற்று அடிமை வாழ்வைப் பல தமிழ் மக்கள் மேற்கொண்டு சிறிய சலுகைகளை நோக்கிப் பெரிய தோர் பண்பாட்டை இழந்து நின்றனர். இவர்களை ஆணித்தரமான முறையிற் கண்டித்தார் நாவலர். இதனாற் பாதிரிமார் வாயடைத்தது மல்லாமல் நெறிமாறிய தமிழரும் சைவத்துக்குத் திரும்பினர். இதே நேரத்தில் நாவலரைப் பலர் எதிர்த்ததுமுண்டு. அந்த எதிர்ப்பின் மத்தியிலேயும் “சிவனுண்டு பயமில்லை” யென்று வாழ்ந்தார் நாவலர்.

அடுத்து அவருடைய எழுத்துப் பணியைக் கவனிப்போம். கிறீஸ்தவ குருமார்கள் தமது மதத்தைப் போதிப்பதற்கும் பரப்புவதற்கும் எவ்வாறு பிரசுரங்களை வெளியிட்டார்களோ அவ்வாறே சைவத்தைப் பரப்புதல் நலமெனக் கண்டார் நாவலர். திருமுறைகளின் சாரத்தை யடக்கியும் சைவ சித்தாந்த உண்மைகளை விளக்கியும் பாலபாடம், சைவ வினா-விடை முதலிய நூல்களை எழுதி வெளியிட்டார். செய்யுள் நடையில் இருந்த பெரிய புராணம், திருவிளையாடற் புராணம், கந்த புராணமென்பவற்றை வசன நடைக்கு மாற்றினார். அடியார் பெருமையையும் திருத்தொண்டின் மகிமையையும் விளக்கி பெரிய புராண சூசனம் என்ற நூலை ஆக்கினார். சிவாலய வழிபாட்டு முறைகள் இவர் நூல்களால் மிகத் தெளிவாக்கப்பட்டன. நன்னூற் காண்டிக உரை, இலக்கணச் சுருக்கம் என்பனவும் உயர்தர வகுப்பு மாணவருக்கேற்ற முறையில் வெளியிடப்பட்டன. ஏடுகள் பலவற்றையும் துருவி ஆராய்ந்து திருக்கோவையார் முதலிய பழந்தமிழ் நூல்களைப் பதிப்பித்த பெருமையும் இவரையே சாரும். நாவலர் பதிப்பு ஒன்றே பிழையில்லாத பதிப்பு என்று பெயர் அன்றும் இன்றும் நிலவுகின்றது. தமிழில் இனிய வசன நடையைத் தொடக்கிவைத்த பெருமையும் நாவலருக்கே உண்டு.

“அன்னநடை பிடியினிடை அழகுநடை
யல்லவென அகற்றி அந்நாட்

பன்னுதமிழ்ப் புலவரிடம் செய்யுணடை
பயின்றதமிழ்ப் பாவை யாட்கு
வன்னநடை வழங்குநடை வசனநடை
எனப்பயிற்றி வைத்த ஆசான்
மன்னுமருள் ஆறுமுக நாவலன்றன்
ஒழுக்கநடை போல வாழி."

என்று பாராட்டினார். யாழ்ப்பாணத்து நாவாலியூர்ச் சோமசுந்தரப் புலவர், இன்னும் *"வசன நடை கைவந்த வல்லாளர்"* எனவும் போற்றப்பட்டார். தமிழ் வசன நடைக்குப் புதுவடிவம் கொடுத்த தோடமையாது தரிப்புக் குறிகளையுமிட்டுப் புதுமை செய்தார். முதன் முதல் இப்பணியில் ஈடுபட்டவர் இவரே. சொற்களையோ சொற்றொடர் களையோ வசனங்களையோ பிழையின்றி எழுதுவதிலும் பதிப்பிப் பதிலும் இவருக்கு நிகர் இவரே.

சைவத்துக்கும் தமிழுக்கும் அரும்பணியாற்ற வேண்டுமானால் அச்சுக் கூடங்களை அமைத்து நூல்களை வெளியிட வேண்டுமென்றும் பாடசாலைகளைத் தாபித்து இலவசக் கல்வி அளிக்கப்பட வேண்டு மென்றும் அவருடைய சிந்தனையில் பட்டது. இதற்கான நிதியைத் திரட்டுவதிலும் பெரும்பாடுபட்டார். அயரா உழைப்பின் பெயரால் வண்ணார் பண்ணையிலும் சிதம்பரத்திலும் வித்தியாசாலைகளை அமைத்து அச்சுக் கூடங்களையும் நிறுவினார். இறைவனருளால் அவ்வப்போது இதற்கான பண உதவி கிடைத்தது. 1850ஆம் ஆண்டு முதன் முதல் இலவசக் கல்வியைத் தொடக்கி அளித்த மகான் நாவலர் அவர்களே. இந்த நிறுவனங்களின் மூலம் வருடாவருடம் தமிழையும் சைவத்தையும் முறையாகப் போதிக்கக் கூடிய போதாகாசிரி யர்கள் பலர் தோன்றினர். இன்றும் அந்தக் கல்விப் பரம்பரையிலே வந்த ஒரு சிலரே இப்பணியில் உழைத்து வருகின்றனரென்றால் அதில் மிகையொன்றுமில்லை. அவராக்கிய நிறுவனங்கள் இன்றும் பெரும்பணியாற்றி வருவது கண்கூடு.

நாவலர் பெருமானை, சென்ற நூற்றாண்டிலே நம்நாட்டிலே அவதரித்த *'ஐந்தாம் குரவர்'* என்று பலரும் போற்றுவர். இதனால் வருடாவருடம் மார்கழித் திங்களில் இவருடைய குருபூசை விழா மிகச்சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது. இலங்கையிலிருந்து வந்து மலாயா நாட்டிலும் சிங்கப்பூரிலும் பணியாற்றும் சைவ சங்கமும்

இவ்விழாவைச் சிறப்பாகக் கொண்டாடி வருவதை அறிந்து மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இந்நாட்டு இளஞ் சந்ததியினருக்கு நாவலர் எழுதிய சைவ வினா-விடை முதலிய நூல்கள் கற்பிக்கப்பட வேண்டும். இன்று வெண்ணீறு பூசுவோர், விரதம் அனுட்டிப்போர், திருவிழா எடுப்போர், பிரசங்கம் செய்வோர், புராண படனம் ஆற்றுவோர் யாவரும் நாவலர் ஐயா அவர்களின் வழியையே பின்பற்றிச் செல்கின்றனர். அவரே எமக்குக் குரு. அவர் நால்வர் வழியில் நின்றதுமன்றி நிற்கவும் எமக்கு வழி காட்டினவர். அவருடைய சமய முறையைப் பற்றி மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் கூறுகிறார்.

"கருள்விரவு தலைக்கழிக்கும்
கண்மணியும் வெண்ணீறும்
பொருள்விரவும் ஐந்தெழுத்தும்
பொருளாகக் கொண்டுவப்போன்
தெருள்விரவி சுத்தசைவ
சித்தாந்தப் பெருஞ்செல்வன்
அருள்விரவு பரவுபுகழ்
ஆறுமுக நாவலனே."

நமது நால்வர் பெருமக்களும் இதே வாழ்க்கையையே வாழ்ந்தார் கள்; சைவத்தை நிலைநாட்டினரார்கள்; திருமுறைகளைத் தந்தார்கள்; சிவாலய தரிசனம் செய்தார்கள்; மறுசமயத்தின் தாக்குதலைத் தடுத்தார்கள். அரசியல், சமுதாயம் என்பவற்றிற் புகுந்து ஆகும் நெறிக்கு வழிகாட்டினார்கள். இதே வரிசையில் பெரும்பணியாற்றியவர் நாவலர் ஐயா அவர்கள். பெரும் பஞ்சம் சென்ற நூற்றாண்டில் எமது யாழ்ப்பாணத்தில் ஏற்பட்டது. அதனைப் போக்குவதற்குக் கஞ்சித் தொட்டித் தருமம் ஒன்றை ஏற்படுத்தினார். இதனால் பலர் பட்டினி தீர்ந்து நலமடைந்தனர். நாட்டிலே கொடிய கொள்ளை நோய் தோன்றி மக்களுயிரை வதைத்தபோது உடனடியாக அதனை அரசியலார்க்கு அறிவித்து ஆவன செய்து நாட்டு நலனைப்பேணி மக்களுக்கு வாழ்வு கொடுத்தார். தமிழ்ப் பெரும் தலைவராக சேர். பொன். இராமநாதனைச் சட்டசபைக்கு அனுப்பி வைத்தார். இவ்வாறு மகத்தான சமூகப் பணிகளாற்றிச் சமுதாய நலனைக் கண்ணும் கருத்துமாகப் பேணியவர் அவர். அவர்கள் வழியிலே நாமும் சிறிது சென்று

சைவத்தையும் தமிழையும் பேணி நாட்டு மக்கள் உள்ளத்திலே தூய வாழ்வை நிறுவுவதற்கு வழி காண்போமாக.

"ஆரூர னில்லைப் புகலியர் கோனில்லை அப்பனில்லைச்
சீரூரு மாணிக்க வாசக னில்லைத் திசையளந்த
பேரூரு மாறு முகநா வலனில்லைப் பின்னிங்கியார்
நீருரும் வேணியன் மார்க்கத்தைப் போதிக்கும் நீர்மையரே."

சிவத் தமிழ்ச்செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி

அகில உலக இந்து மாநாடு

அலுவலகத்தில் அன்னை

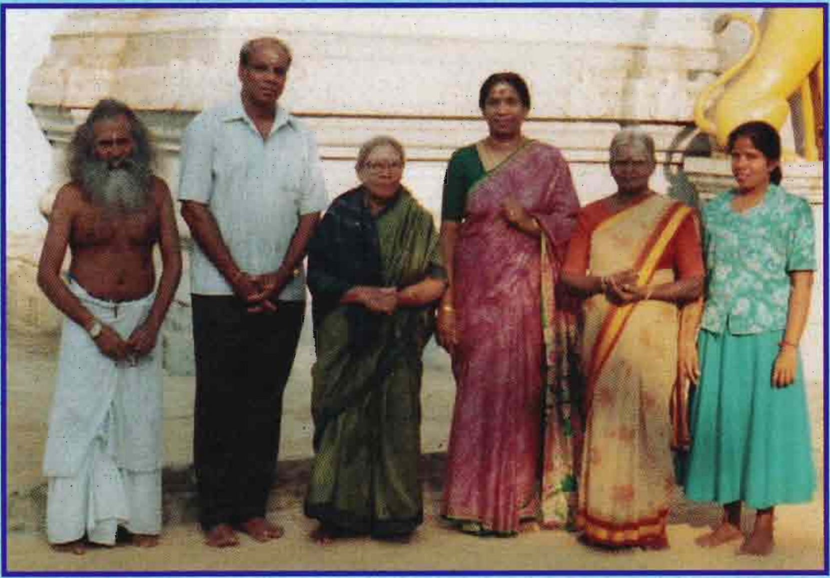

தெல்லிப்பழை துர்க்கை அம்மன் ஆலயத்தில் அன்னையுடன்
திரு. இராமநாதன், திருமதி இராமநாதன் ஆகியோர்

வித்துவான் திருமதி. வசந்தா வைத்தியநாதன்,
செஞ்சொற்செல்வர் திரு. ஆறு.திருமுருகன்

அன்னை அரவணைத்த குழந்தைகளுடன்

அன்னை அரவணைத்த குழந்தைகளுக்கு சைவமுன்னேற்றச் சங்கத்தின் வெள்ளிவிழா ஞாபகார்த்தமாக வழங்கப்பட்ட நகைகள்

குழந்தைகளுடன் திரு. இராமநாதன் குடும்பம்

அன்னையுடன் வித்துவான் திருமதி. வசந்தா வைத்தியநாதன்

அன்னையின் 81ஆவது பிறந்த நாள் விழா

தெல்லிப்பழை மகளிர் இல்ல
15ஆம் ஆண்டு விழாவில் அன்னை

ஆய்வு நூலகத் திறப்பு விழா

திறப்பு விழாவில் அன்னை

இலண்டனில் சொற்பொழிவாற்றும் அன்னை

பிரித்தானியா நாட்டில் அன்னை

இலண்டன் நாடாளுமன்ற சதுக்கத்தில் அன்னை

இலண்டனில் அன்னை

பிரித்தானியாவில் அன்னை.. அருங்காட்சியகம் (மியூசியம்)

இலண்டன் றவல்ஹர் சதுக்கம்

உ

மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெலாம்

சைவ முன்னேற்றச் சங்கம் (UK)

"சைவசமயக் கருத்துணர்வினூடாகச் சமூகசேவை"

Saiva Munnetta Sangam (UK)

"Community Service through Hindu Concern"

2 Salisbury Road, Manor Park, London E12 6AB

Tel / Fax: 020 8514 4732 Fax: 01268 561805 **WWW.SMSUK.ORG.UK**

Registered Charity No: 292085

சிவத்தமிழ்ச் செல்விக்கு சதாபிஷேக விழா

(எண்பதாவது அகவை நிறைவு)

அன்புடையீர்,

தன் வாழ்நாளின் பெரும்பகுதியை சேவைக்கென்றே அர்ப்பணித்த எங்கள் அன்பிற்கும் வணக்கத்திற்கும் உரிய அன்னை துர்க்கா துரந்தரி சிவத்தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின் 80 வது பிறந்ததினத்தினைக் கொண்டாட திருவருள் பாலித்துள்ளது. நீங்களும் இவ் விழாவில் பங்குகொண்டு அன்னையை வாழ்த்தி விருந்துபசாரத்திலும் கலந்து சிறப்பிக்குமாறு அன்புடன் அழைக்கின்றோம்.

காலம்: நிகழும் தாரண ஆண்டு மார்கழி மாதம் 25. ஆம் நாள்
ஞாயிற்றுக்கிழமை 09-01-2005 மாலை 4.00 மணி முதல் 8.00 மணிவரை

இடம்: இலண்டன் ஸ்ரீ செல்வ விநாயகர் ஆலயம்
LONDON SRI SELVAVINAYAGAR TEMPLE
299-303 Ley street Ilford Essex IG1 4BN
Tel: 020 8911 8934

வ.இ.இராமநாதன்
கௌரவ பொதுச்செயலாளர்

20-12-2004

சிவத் தமிழச்செல்வியின் 80ஆவது பிறந்த நாள் விழா அழைப்பிதழ்

அன்னையார் மறைந்தவுடன் சைவ முன்னேற்றச் சங்கம் நடத்திய ஆத்மசாந்தி பிரார்த்தனைக் கூட்டத்தில் திரு.வ.இ. இராமநாதன், திரு. ஐ.தி. சம்பந்தன்

கோவிலில் உரையாற்றும் அன்னை

தெல்லிப்பழை துர்க்காதேவி தேவஸ்தான வருடாந்த
மஹோற்சவப் பெருவிழா

அன்னையுடன் இலண்டன் உயர்வாசற்குன்று முருகன் ஆலயத்தின் பிரதமகுரு சிவஸ்ரீ சச்சிதானந்த குருக்கள்

21.01.2011 - தெல்லிப்பழை துர்க்கைஅம்மன் கோவில் கும்பாபிஷேகம்

சிவத்தமிழ்ச் செல்வியின் சிந்தனைத் துளிகள்

"அறிஞர்களால்தான் ஒரு நாடு பெருமை அடைகிறது. சோக்கிறற்றீஸ் தோன்றியதால் கிரேக்க நாடு நினைவிலிருக்கிறது. ஆபிரகாம் லிங்கனால் அமெரிக்கா பெருமை அடைகிறது. சுவாமி விவேகானந்தரால் பாரத நாடு போற்றப்படுகிறது. அதே போல் நாவலர் பெருமானால் யாழ்ப்பாணம் பெருமை அடைகிறது."

தமிழினத்தின் பெருமையை உலகிற்கு அறிவித்த ஒப்பற்ற இலக்கியம் திருக்குறள். தமிழன் பெற்ற செல்வத்துட் செல்வம் திருக்குறள் செல்வம். கற்றதனாலாய பயனை எவ்வாறு பெறுதல் வேண்டும் என்றும் பண்பான வாழ்வை எவ்வாறு அமைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றும்

திருக்குறள் அறிவுறுத்துகிறது.

"ஒரு சமூகத்தை நன்னெறியில் நடத்திச்செல்ல சட்டம் எவவளவு அவசியமோ அவ்வளவுக்குச் சமயம் அவசியமாகும். சட்டப் புத்தகங்களில் இருக்கும் குறிப்பு களிலும் பார்க்க சமய நூல்களில் இருக்கும் சட்டங்கள் மிகவரவேற்கத்தக்கன."

"சமயம் என்பது மக்களைத் தூய நேரிய வாழ்வு வாழ வழிகாட்டும் ஒரு சன்மார்க்கமாகும். அதாவது வீட்டு நலத்தையும். நாட்டு நலத்தையும் பேணுவதே சமய வாழ்வின் நோக்கமாகும். அருளாளர்களும், ஆலயங்களும் இந் நிலையை உணர்ந்து பணியாற்ற வேண்டியது இன்றியமையானது ஆகும்.

"தொண்டு என்பது உள்ளத்தில், உணர்வில் ஆழப் பதியப்பட்டு மனித நேயத்தை வளர்க்கின்ற ஒரு தூய நெறியாகும். தொண்டர்களால் தான் இவ்வுலகம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. நல்ல இதயமும் நல்ல அறிவும் பெற்ற ஒரு சிலராவது நம் மத்தியில் வாழ்வதால்தான் உலகம் வாழ்கிறது."

"எங்கள் தாய் மொழி இனிய தமிழ் மொழி. என்றென்றும் நிலைபெற்ற சீரிய செந்தமிழ் மொழி. வளமுடன் வாழ செம்மையான மொழி. இலக்கண இலக்கியங்களால் சிறப்புப்பெற்ற மொழி இது."